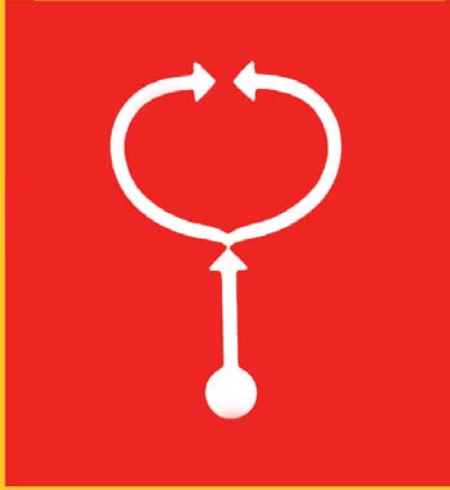

وليام رایش

گوى بگره، پياوى بچووک!

گوی بگره، پیاوی بچووک!

نووسینی: ولیام رایش

هیلکاری: ولیام ستهیگ

وهرگیترانی: خهبات عارف

khabat.aref@comhem.se

چاپی یهکه م ۱۹۹۴ - چاپی دووهم ۲۰۱۰

تَوَفِّ ... خَوَايَه!

..

گوى بگره، پياوى بچووک!

ئەوین و زانیاری و کار سەرچاوهکانی ژیانمان.
دەبێت کاریگەرییەکی گرنگیشیان لەسەری هەبێت و ئاراستەیی بکەن.
وليام رایش

ویلیام رایش، له سالی ۱۸۹۷ له گالیسین له دایک بووه. ده رمانسازي، له قبییه نا، خویندووه و له سه ره تاي بیسته کانی چهرخی بیسته میندا بووه به ئەندام له “کۆری شیکردنه وهی دهروونی” دا، که سیگموند فرۆید پیتشهوی ده کرد. تا سالی ۱۹۳۴ له نزیکه وه هاریکاری فرۆیدی کردووه. سالی ۱۹۳۰ قبییه نای جیهیشتووه و چووه ته بهرلین. له وی خوی به کاری ته ندروستبوونی دهروونی و وانه وتنه وه له “کومه لهی شیکردنه وهی دهروونی” و “کومه لهی کریکاره مارکسییه کان” ته رخان کردووه. ههروه ها بزووتنه وهی SEXPOOL ی دامه زران دووه، که دواتر بوته بزووتنه وهیه کی به ربلاو له سه رانسه ری ئەلمانیا دا.

دوای گرتنه دهستی دهسته لات له لایه ن نازییه کانه وه، مینا په ناهینیک، به ره وه دهوله ته سکه ندن اقیاییه کان، ئەلمانیا به جی ده هیلیت و پاشان له سالی ۱۹۳۹ دا روو ده کاته ولاته یه کگرتووه کانی ئەمه ریکا. له ئەمه ریکا، به کاری توژیینه وه له سه ر “وزه ی ژیان” که به “وزه ی ئورگۆن” ناو دیری کردووه، خه ریک ده بیته. خه ریکبوونی به و توژیینه وه یه وه ده بیته به هوی ناره زاییی داموده ستگا دهسته لاتاره کانی ئەوسا و به زیندان کردنی کوتایی دیت. پاشان هه ر له زیندان، له سالی ۱۹۵۷ دا، ده مریت.

وتەيەك بۆ پياوہ بچووكەكە

ئىۋە؛ پياۋە كۆنەپەرستە دوورپوۋە ساختەكان كە پىم پى دەكەنن.
لەو كاتەۋە كە بەرپىۋەبردنى ئەم دىنبايەتان كەوتوۋەتە دەست،
پاميارىتان لەسەر چى دەژى؟
لەسەر كوشتار و كوشتن و برىن!

شارلس دۆ كۆستەر، بۆ ئولىنشىپىگل

پيشه‌كى

ئەم نووسراوھىيە؛ نووسراوھىيەكى سەر بە زانستە مرؤفئىيەكانە، نەك نووسراوھىيەكى زانستى. ھاوئىنى سالى ۱۹۴۹ بە نيازى پاراستن بۇ ئەرشىقى پەيمانگاي ئورگؤنى نووسراوھتەوھ و ئاكامى ئەو دژايەتئىيە دەرروئىيە، زانا و پزىشكىك، لە ماوھى دە سالاندا، لەگەلئدا ژياوھ. سەرھتا بە خؤشباوھرئىيەوھ، دواتر بە سەرسوورمان و پاشان بە ترسەوھ، بەرانبەر بەو كار و ھەلسوكەوتانەى “بۆرەپياو” لە دژى خؤى دەيانكات، كە چؤن ئازار دەكئىشئت، ياخى دەبئت و چؤن بە دوژمنەكانئدا ھەلدەلئت و چؤن ھاوړئىيەكانى خؤى دەكوژئت و لە نئويان دەبات، كە چؤن ھەر كاتئك مئنا “نؤينەرى كؤمەلانى خەلك” دەستەلاتى دەكەوئتە دەست، خراپ بە كارى دەھئئت و دەيكات بە شتئكى زؤر لەو خونخوارئىيە بەدتر كە، بەر لە بەدەستھئئانى، دەستدرئژكارانى چئنى بەدەستەلات، دژ بە خؤى بە كارئان دەھئئا.

ئەم نووسراوھىيە؛ “وتەيەك بؤ پياوھ بچووكەكە” پارئزگارئىكردئىكى بئدەنگ بوو دژ بە خراپەباسكردن و لە پاشملە قسەبؤھەلبەستن. كاتئك كە نووسرا، كەس لەو بړوايەدا نەبوو دامەزراوھىەك كە بەرپرسئى تەندروستئى خەلكى لە ئەستؤ گرتئت، لەتەك پياوانى رامئارى و ئەو دەرروئناسانەدا كە تەنئيا لەدوى بەدەستھئئانى پلەوپايە دەگەرئىن، ھەلبكوتنە سەر توئژئىنەوھ لەسەر وزەى ژئان. ئئمە، سالى ۱۹۴۷، بړئارمان دا ئەم نووسراوھىيە، مئنا نووسراوھىيەكى مئزووئى، بلاو بكەئىنەوھ. لە كاتئكدا كە دەردي ھەستونەستەكان ھەرەشەى لە كوشتن و لەناوئردنى توئژئىنەوھى زانستى دەكرد لەسەر وزەى ژئان، ھەرەشەيەك نەك بە بەلگەوھ بئسەلمئئت كە ئەو توئژئىنەوھى نالجؤر و ناراستە، بەلكو لە رئگەى بە خراپەلئدوان و لە پاشملە گوناباركردنەوھ. دواى كەمئك بئركردنەوھ، بە پئؤئستمان زانى كە دەبئت “پياوھباوھكەى خەلك” لەوھ ئاگادار بكرئتەوھ، كە لە راستئدا زانئايك، دەرروئناسئىك،

چییە و ئەو "پیاوہ گرگن"ە، لە چاوی ئەو زانا و دەروونناسەوہ چۆن دەبینریت. ئەو "پیاوہ باو"ە، دەبیت خۆی فیر بکات، کە تەنیا لەرپی تیگەیشتنەوہ لە ھەقیقەت، دەتوانیت دژی ھەولدانى بۆ بە دەستھێنانى دەستەلات، بوەستیت. مروق، پیویستە روون و ئاشکرا پیی رابگەپەنیت، کە "ئەو" چ بەرپرسییەکی لە ئەستۆدایە بەرانبەر بەو کارانەى دەیانکات، بی گویدان بەوہی، کار دەکات، خۆشەویستی دەکات، رکەبەری دەکات یا دەپەیفیت. دەبیت فیر ببیت بۆ دەبیت بە فاشییەکی سوور یا رەش. ھەریەک لە ئیمە، کە لە پیناو پاراستنى ژیان و مندالەکانیدا دەجەنگیت، پیویستە لەسەرى لە دژی چ فاشییە سوورەکان، چ رەشەکان، کار بکات؛ لەبەر ئەوہ نا کە سوورەکان، مینا رەشەکانى ئەوسا، خاوەنى بیرورایەکی قەرکەرن، بەلکو لەبەر ئەوہى "ئەوان" مندالانى تەندروست و زیندوو دەکەن بە کەسانى پەککەوتە و لەیستۆک و گەلۆر، دەیانکەن بە کەسانى دەبەنگ بۆ پاراستنى رەوشت و ئاکارى باو، لەبەر ئەوہى دەوڵەت لە سەروو یەکسانییەوہ، درۆ لە سەروو راستییەوہ و جەنگ لە سەروو ژیانەوہ دادەنن، لەبەر ئەوہى مندالان و بەرگریکردن لە ھیزی ژیانیان، تەنیا ھیوایەکە تا ئیستا لە دەستمان نەداییت.

پزیشکان و مامۆستایان، تەنیا یەک ئەرکیان لەسەر شانە، ئەویش: متمانە و باوەرکردنیانە بەو ھیزی ژیانەى لە مندالان و نەخۆشاندا ھەیە. ئەگەر بیت و لەگەل ئەو متمانە و باوەرەى خۆیاندا سەرراست بن، ئەوا ئەو پرسە گەورانەیش کە بە "پیاوہکردنى رامیاریی دەروہ" وە بەندن، ئاسانتر چارەسەریان بۆ دەدۆزیتەوہ.

ئەم نووسراوہیە ناکریت وەک رێپیشاندەرێک لە ژیاندا سەیر بکریت. تەنیا لە بارەى ئەو تەوژمانەى ھەستونەستەوہ دەدویت کە لە ناخى کەسیکی بە بەرھەمدا ھەیە، کەسیک کە ژیانى خۆش دەویت. بەو نیازە نەنووسراوہ قایل بکات، یا رێھەلگرانى بۆ پەیدا بن. چۆن تابلویەک تەوژمیک پیشان دەدات، ئەم نووسراوہیش لە بارەى ئەزموونەکانەوہ دەدویت. لە خۆینەر داوا ناکریت ھەستی

لایه‌نگرانه‌ی خو‌ی دهر ببریټ. ده‌کریټ یا بیخوینیته‌وه، یا سووک و ئاسان بیخاته لاوه و له بیری بکات. هیچ به‌رنامه‌یه‌کی له خو‌ نه‌گرتووه. ئەو زانا و نووسەرە‌ی نووسیویټی ته‌نیا یه‌ک شت له خو‌ینه‌ره‌که‌ی داوا ده‌کات، ئەویش: ر‌اچه‌نینیکی تاکه‌که‌سییه، ر‌اچه‌نینیک که‌ قه‌ت دهره‌ق به‌ شاعیران و فه‌یله‌سووفان نکولی لی‌ نه‌کراوه.

ئەم نووسراوه‌یه به‌رزکردنه‌وه‌ی ده‌نگی نار‌ه‌زایی زانایه‌که‌ که‌ شیلگیرانه‌ دژ به‌ پلانی نه‌ینی و لینه‌دواوی دهردی هه‌ستونه‌سته‌کان بووه، ئەو پلانه‌ی که‌ ئامانجی له‌به‌ی‌نبردن و له‌ناوبردنی ئەوی هه‌بووه به‌و تیره‌ ژه‌هراویانه‌ی له‌حه‌شارگه‌یه‌کی نادیاره‌وه‌ تیی گرتوون. ئەم نووسراوه‌یه‌ پ‌یشن ده‌دات “دهردی هه‌ستونه‌سته‌کان” چیه‌ و چو‌ن کار ده‌کات و به‌ چ جو‌ریک ری‌ له‌ به‌ره‌و پ‌یشچوو‌ن و په‌ره‌سه‌ندن ده‌گریټ. بی‌ له‌مه‌یش گر‌نگیدانیکی تاییه‌ت و هه‌لسه‌نگاندنیک‌ی به‌بایه‌خی ئەو بروایه‌یه‌ که‌ پشتی به‌و گه‌نجینه‌ له‌بنه‌هاتووه‌ پ‌یشوماره‌ به‌ستووه‌ که‌ له‌ قوولایی “سروشتی مرو‌فانه‌ی مرو‌ف” دا هه‌یه‌ و به‌ کار نه‌هینراوه، ئەو گه‌نجینه‌یه‌ی که‌ ئاماده‌یه‌ بو‌ به‌کاره‌ینان و پر‌کردنه‌وه‌ی خو‌لیا و هیواکانی مرو‌ف.

ژیان له‌ ناخی مرو‌فدا، له‌ په‌یوه‌ندییه‌ کو‌مه‌لایه‌تی و په‌یوه‌ندییه‌ ئینسانیه‌کاندا، دل‌پاک و دو‌ستانه‌یه، هه‌ربو‌یه‌یش له‌ هه‌لومه‌رجیک‌دا که‌ له‌ ئیستادا به‌رکه‌ماله، ده‌خریته‌ مه‌ترسییه‌وه. ژیان له‌ خو‌یه‌وه‌ ده‌نوار‌یټ و دهر‌ئه‌نجام له‌ که‌سانی دیکه‌دا به‌ ده‌ست ده‌هین‌یټ. بیگومانه‌ له‌وه‌ی که‌ هاومرو‌فانی دیکه‌یش، مینا خو‌ی، دل‌اویانه‌ بیر ده‌که‌نه‌وه‌ و هه‌لسوکه‌ت ده‌که‌ن و به‌پ‌یی هه‌لومه‌رجیک‌ که‌ سروشتی زیندوو‌ هیناویه‌ته‌ کایه‌وه، ده‌ستی یارمه‌تی در‌یژ ده‌که‌ن و دو‌ستایه‌تی ده‌که‌ن. ئەم هه‌لومه‌رجه‌ سروشتیه‌ بناغه‌یه‌ هه‌م بو‌ مندالانی ته‌ندروست و هه‌م بو‌ مرو‌فی د‌یرینی سه‌ره‌تایی و نو‌ینه‌رایه‌تییان ده‌کات. تا ئەو کاته‌ی “دهردی هه‌ستونه‌سته‌کان” به‌رکه‌مال بیټ، بی‌ دو‌دلی، مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌ له‌سه‌ر به‌ده‌سته‌ینان و گه‌یشتن به‌ شیوه‌ژیانیک‌ی زیره‌کانه‌ به‌رکه‌ماله،

چونکه ئهو دهرده شينوه ههلسوكهت و بيركردنه وهيهك به هاومروڤقاني تر رهوا دهبينيت كه به خوڤ رهوا بينيوه. مروڤي پاك لهو بروايه دايه كه هه موو مروڤقاني ديكه يش پاكن و به پاكيبه وه ههلسوكهت دهكات. مروڤي بهد و دلپيسيش لهو بروايه دايه هه موو مروڤقاني ديكه يش، ريك وهك خوڤ، درو دهكهن و هه لدهخه له تينن و به دهستهيناني دهسته لات شيت و هاري كردوون. ئاشكرايه كه له سهر ئه م بنچينانه ژياني زيندوو دنه نادریت و له مه ترسيدياه. له هر جيههك ئهو بهد و دلپيسه هه بيت، ژيان هه لده لوو شريت و دهبيت به مايه ي گالته پيكردن و خيانهت به رانبر كردن، له هر جيهه كيش جي باوه ر بيت، هه لدهخه لتيريت.

ئه مه هه ميشه راست بووه. ئيستايش ئير كاتي ئه وه هاتوه ژيان خوڤ كو بكاته وه و سهخت بيت، چونكه سهختي و رهقي له خهباتي به دهستهيناني سه ره به ستی و به ره و پيشچوون و په ره سه نندا پيوسته، به لام له گه ل ئه وه سهختيه يشيدا، نه گه ره له پيناوي پاراستني هه قيقه تدا بيت، چاكبي خوڤ له دهست نادات. هيو و خوژگه كان بي بنه مانين، له بهر ئه وه ي له نيو ميلونان مروڤي سه ره راست و كار كه ردا، چهنده كه سانيك هه ن كه په تاي نه خوشيي هه ستونه سه ته كان په كي خستوون، كه سانيك كه به دكاريبه كي بي سنوور دهكهن، لهو رييه وه كه په نا ده به نه بهر به كار هيناني هيژه پر مه ترسيه تارك و نووته كه كاني نيو دهرووني مروڤقاني باو و "ره قوته ق و وشكه ه لاتوو"، پرچهك و ئاماده يان دهكهن بو به دهستهيناني كوشتوبري رامباري. هيچ ريگاچاره به كي ديكه له بهرده مي مروڤي باو و ئاساييدا نيه بو ئه وه ي خوڤ له تووشبووني ئه وه په تايه بياريزيت كه تووشي هه سه ته كاني دهبيت، پاراستني هه ستونه سه ته كاني خوڤ نه بيت به رانبر به ژياني راسته قينه. ژيان هيچ داوايه كي نيه بو به دهستهيناني دهسته لات، ته نيا داواي ئه وه دهكات كه رولي گرنه و دانپيدانراوي خوڤ له ژياني مروڤقانه دا له ربي ئه وين و كار و توانسته وه بينيت.

هر كه سيك بخوازيت ژياني زيندوو له دهست تووشبووني

دهردی ههستونهستهکان بپاریزیت، دهبیت خوی فیر بکات سوود
لهو سهربهستی دهبرینه ببینیت که ئیمه له ئەمهاریکا به نیازیکی
پاک، هه ر نهبیت هیندهی تووشبووان بهو دهرده به نیای خراپ به
کاری دههینن، سوودی لی وهربگریت. ئەگەر ئاوهز ههلی بو هه
بکهویت به هه مان تواناوه خوی دهبرپیت له ئاکامدا سهرکهوتن
به دهست دههینیت. سهرکهوتنیک که گهورهترین ئاواتمانه.

تۆپپاویکی "بچووک" و "ئاسایی" یت.

تو به “گرگن” و “پیاوی باو” ناو دهبه. ههوالی دستپیکي چهرخیکي نویت پی رادهگهیهنن: “چهرخی بۆرهپیاوان، چهرخی گرگنهکان.” تو نیت ئەمه رادهگهیهنیت پیاوی بچووک! بهلکو ئەوانن: جیگری سهروککۆماری نهتهوه گهورهکان، ریبهرانی کریکاران “ئهوانه ی خویندنی بالایان به دست هیناوه”، نهوهی پیاوه دارا پهشیمانەکانی نیو شارەکان، پیاوانی دهولهت و فهیلهسووفهکانن، ئەم ههواله رادهگهیهنن. ئەوانن داهاتووت پی دهبهخشن، بهبی ئەوهی له رابوردووت پیرسنهوه. تو میرانگری رابوردوویهکی تۆقینهریت و میراتهکهت، مینا گهوههریک، له نیو دستهکانندا دهگریت. ئەمهیان من پیت رادهگهیهنم.

هه پزیشکیک، پینه دۆزیک، پیشه وهریک یا مامۆستایهک، بۆ ئەوهی بتوانیت ئەو کاره ی له ئەستۆیاده به جیی بهنیت، بۆ ئەوهی بتوانیت بژیویی خۆی دابین بکات، ده بیت پیوستیهکانی خۆی بزانی. ده میکه سهروه ریت پچریوه و دستهلاتی سه ره ئەم زه مینهت به دست هیناوه. داهاتوی مرۆفایه تی به چۆنیتی بیر و بۆچوون و هه لسوکه وتی تۆوه بهنده، به لام مامۆستا و سهروه ره کانت پیت نالین “تو” له راستیدا چیت، یا چۆن بیر ده که یته وه. کهس ناویریت رووبه رووی ئەو راستیهت بکاته وه که تین و توانیکی وه هات ده داته بهر بتوانیت بیتا کانه بیت به سهروه ری چاره نووسی خۆت. تو، ته نیا به یهک مانا “سه ربه ست”یت، ئەویش سه ربه ستبووته له ره خنه له خۆگرتن، ره خنه یهک که یارمه تیت ده دات، تا بتوانیت جلهوی ژیا نی خۆت بگریته ده ست.

هه رگیز گویم له سکالا و گازندهت نه بووه بلیت: “ئیه هینه منتان هه لدا تا بوومه سهروه ری داهاتوی خۆم و ئەو دنیا یه تییدا ده ژیم، به لام پیتان رانه گه یاندم که مرۆف ده بیت چۆن بکات تا بیت به سهروه ری خۆی. له هه له کانم ئاگادارتان نه کردمه وه، ئەو هه لانه ی سه راپای بیر کردنه وه و هه لسوکه وته کانی گرتومه ته وه.”

تو، ری به دسته لاتداران ده دهیت وا پیشان بدن که دسته لاتیان

داوہ تہ دہست “بۆرہ پیاو” ہک، بہ لام خۆت بیدہنگ، ہہ میسہ بیدہنگ، دہمینتہ وہ۔ تا دیت زیاتر دہستہ لات دہدہیتہ دہست پیاوانی سہر دہست، یا کہ سانکی لاواز و پووتی وا ہلہدہ بژیریت نوینہ رایہ تیت بکہن کہ ہیچ نیازیکی پاکیان نییہ لہ بہدی و چہ پہلی زیاتر۔ ہہ میسہ درہنگ و ناوہختیش لہ خۆت بہ ئاگا دنیتہ وہ کہ دووبارہ و جاریکی تریش، فریو دراویت۔

تیت دہگہم، چونکہ ہہزاران جار بہ رووت و قووتی دیومیت، رووت و قووت ہہم بہ لہش و ہہم بہ رۆح۔ بی دہمامک، بی پشتگیری، بی پسوولہی دہنگدان، بیکہس و تہنیا دیومیت۔ دیومیت و ہک زیندہ و ہریکی تازہ لہ دایکبوو، و ہک سوپاسالاریکی رووت و رہجال کہ تہنیا دہریقووتہ کہی لہ بہردا مابیت۔ لہ بہردہم مندا سکالات کردوہ و گریاویت، لہ بارہی گیروگرفتہکانی خۆتہ وہ بۆم دواویت، بیباکانہ لہ ئہوین و خہمینی و ہیواکانت ئاگادارت کردووم۔ دہتناسم و تیت دہگہم۔ ئیستا بۆت دہگیرمہ وہ کہ تو چون و چیت، پیاوی بچووک! چونکہ راستیہ کہی باوہرم بہ داہاتوویہ کی گہورہ ہہیہ بۆت۔ داہاتوویہ کہ ہیچ گومانیکی تینا نییہ کہ تہنیا داہاتووی توہیہ و بہس۔ کہواتہ، بہر لہ ہہموو شتیک، سہیریکی خۆت بکہ، لہ خۆت ورد بہرہوہ، وا خۆت ببینہ کہ ہہیت! گوئی بگرہ لہ وہی کہ یہ کینک لہ رابہرہکانت یا نوینہرہکانت دوور نییہ پیت بلیت: “تو، پیاویکی ئاسایی، پیاویکی بچووکیت۔” ہہول بدہ لہ نیوہرۆکی ئہم دوو پھیفہ، “ئاسایی و “بچووک” بگہیت!

رامہ کہ! بویرہ و سہیریکی خۆت بکہ!

دہلیت: “بہ چ ہہ قیک ئہم شتانہم پی رادہگہیہ نیت!”

ئہم پرسہ لہ چاوہ پر لہ ترسہکانتا دہبینم۔ ئہو پرسہی ہیزی لہ بہر بریویت و توقاندویتی، گرگن! لہوہ دہترسیت سہیری خۆت بکہیت، لہ رہخنہ دہترسیت، پیاوی بچووک! لہو دہستہ لاتہی

پهیمانته پئی دراوه بتدریټی دهترسیت، چونکه دلنیایت که نازانیت
چون ټه و دهسته لاته به کار بهیتیت. قهت ناویریت بیر له وه بکه یته وه
که ده توانیت خوت به جوړیکي جیاوازتر ببیت له وهی که ههیت؛
سه ربه ست له بری سه رنه وی، راستگو و کراوه له باتی فیلباز و
خوویست، ناماده بو ټه وهی به روژی رووناک خوشه ویستی
بکهیت نهک به دزی و مله و ورانه له تاریکه شه ودا.

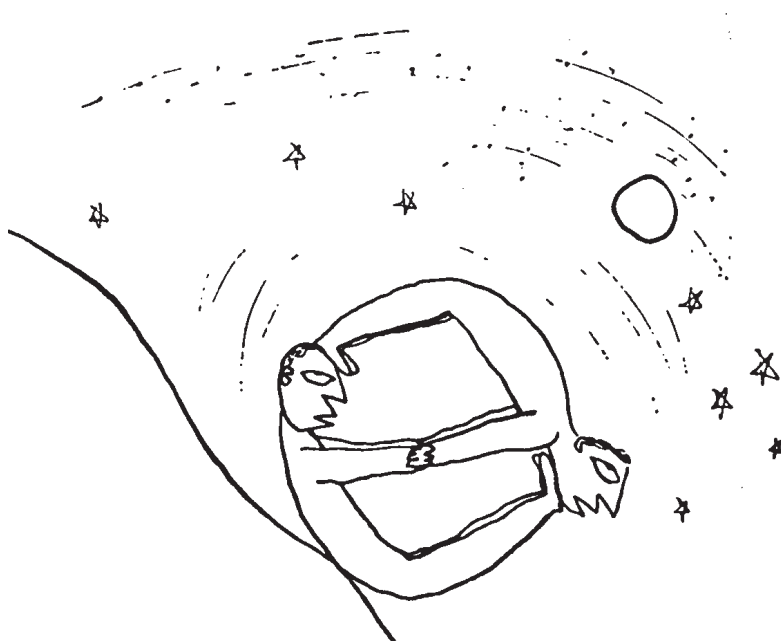
تو رقت له خوت ده بیته وه، پیاوی بچووک! خوت خوش ناویت.

به خوت ده لیت: “من کیم تا را و بوچوونی خوم هه بیت، چیم تا
بتوانم جله وی ژیا نی خوم بگره ده ست خوم و رابگه یه نم که ټه م
دنیا یه هی منه؟” راست ده کهیت، “تو چیت، تا بتوانیت مانایه ک به
ژیا نت بدهیت و جله وی بوونی خوت بگریته ده ست خوت؟”

من بوټ ده گپر مه وه که تو کییت.

تو، به شتیک له گهل مروټیکي گه وره، مروټیک که به راستی
گه وره یه، جیاوازیته هه یه. ټه و مروټه گه وره یه ش سه رده مانیک
وهک تو بچووک بو، به لام بو ټه وهی له ده ست ټه و بچووک یه
پزگاری ببیت، تاکه یهک سیفهت له سیفهته کانی خوی به ره و
باشتر بوون گوړی. خوی فیړ کرد چون خاله لاوازه کانی خوی،
چ له بیر کردنه وه و چ له هه لسوکه وندا، بنا سیت و ده ست نیشانیان
بکات. له ژیر پاله په ستوی به رده وامی گپرو گرفته کانیدا، خوی فیړ
کرد که چون هه ستکردن به خوبه بچووکزانین و له ژیره وه بوون
هه ره شه له به خته وه ربوونی ده کات. به واتایه کی تر، مروټی
گه وره ده زانیت چون و له چ هه لومه رجیکدا ده بیت به پیاویکی
بچووک، به لام پیاوه بچووک که له وه بینا گایه که بچووک و
له وه یه ده ترسیت له بچووک ی خوی ناگادار بگریته وه. بچووک
و بیقیمه تی خوی له پشت ټه و خهون و خه یالانه وه حه شار داوه
که له به هیزی و بالاده ستی که سانی ترده، هیژ و گه وره یی بو
ده گپرینه وه. له بری ټه وهی شانازی به خویه وه بکات، شانازی به

سەردارە مەزنەكانیەو دەكات. لە بەردەم ئەو را و بۆچوونانەدا دیتە سەر چۆك كه قەت بە بیری خۆیدا نەهاتوون، نەك ئەوانەى خۆى بە رەنج و تەقەلای خۆى پێیان گەشتوو. تەواوى برۆا و بوونى خۆى بەو شتانه سپاردوو كه یا هەر تێیان ناگات یا كهمىك تێیان دەكات. تا زیاتر لە بیر و بۆچوونىكیش تى بگات، كه متر باوەرى پى دەكات.

خۆت سەروەرى كۆیلەیه تى خۆتى.

ئىستا لە پیاوهرگنەكهى ناخى خۆمهوه دەست پى دەكه م.

بىستوپىنج سالى رەبهق، بە نووسىن و پەيقىن، بۆ بە دەستەپىنانى بەختەوهرىيت لەم دنيايه دا، بەرگرىم لە مافى تو كرد؛ سەرزەنشتى

ئەو ھەم كوردىت كە تۈنلۈك نىيە ئەو شتانه بخەيتە ژىر
 پكىنى خۆت كە ھى خۆتن. گلەبى و گازندەم كورد لە كارامەبىت لە
 نەپاراستنى ئەو دەستكە وتانەدا كە لە رەوتى شەرە خۇنلۇق كاندە،
 لە سەنگەرەكانى پارىس و قىيەنا كە وتبۇونە ژىر پكىنىت، يا ئەو
 سەر كە وتانە ھى لە رەوتى رزگار يكردى ئەمەرىكا و لە كاتى
 شۇرشى رۈوسىيادا بە دەستت ھىنابوون. ئاكام پارىست بە پىتائىن
 و لاڧال، قىيەنات بە ھىتلەر، رۈوسىيات بە ستاللىن كۆتايى ھات و
 ئەمەرىكا ئىشت، دوور نىيە بە رېژىمىكى ژىر چىنگى كو.كلوكس.
 كلان كۆتايى بىت. زياتر لە ۋەدا لە پىشەۋە بوويت و سەر كە وتىت
 كە سەربەستى بە دەست بەئىنىت، نەك لە ۋەدا كە بەرگرى لە
 بەردەوامبوون و مانەۋەى بىكەيت، چ بۇ خۆت و چ بۇ خەلكانى
 دەوروبەرت. زۆر دەمىك بوو لە مانە بە ئاگا بووم، بە لام ئەۋەى
 لىي بىئاگا بووم و نەمدەزانى ئەۋە بوو كە بۇ ھەر كاتىك تۈنلۈكىت
 لە قۇرتى كۆلۈبەك خۆت رزگار بىكەيت، كە وتوئىتە تەۋە چالى
 كۆلۈبەكى لە ۋ خراپترەۋە! بە كاۋخۇ، بە لام بە ۋەپەرى دىنلۈبەۋە،
 ئەو ھۆكارەم دۆزىبەۋە كە تۆى كوردۆتە كۆيلە، تۆ خۆت سەرۋەرى
 كۆيلە يەتتى خۆتى. كەسى تر نا، خۆت! ئەمە ھەقىقەتە كە يە، بىجگە
 لە خۆت، كە سىكى تر بەرپر سىارى كۆيلە يەتتى تۆ نىيە.

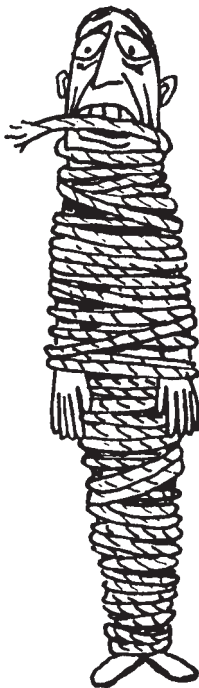
ئەمە شىكى تازە بوو بۇ تۆ، وا نىيە؟

ئەۋانە ھى بە رزگار بووتندا ھەلدەلەين، پىت دەلەين: “دابلۇسەرەكانت
 وىلىم، نىكوللوس، پاپا گرىگورىي بىستۈھە شتەم، مۇرگان، كرۇپ
 و فۇردن.” پىت دەلەين: رزگار كە رانى تۆ مۇسۇلىنى، ناپۇلىون،
 ھىتلەر و ستاللىن.

مىنىش پىت دەلەيم: “بە تەنلۈك خۆت، رزگار كە رى خۆتى! بە تەنلۈك
 خۆت و كەسى تر نا!”

من، برۈايەكى تەۋاوم بەم راسىتىيە ھەيە. مىنىك كە خۆم بە
 خەباتگىرىك دەزانم لە پىنلۈك پاكىتى و راسىتىدا، بە لام ئىستا كە

مەسەلەكە پېۋەندى بە تۆۋە ھەيە تا ھەقىقەتەكە دەرھەق بە خۆت
 بزانىت، دوودلم، چونكە دەسلەمىمەۋە و دەترسم لىت كاتىك بىر
 لەۋە دەكەمەۋە چۆن و بە چ جورىك دەروانىتە ھەقىقەت و بىرى
 لى دەكەيتەۋە. ھەقىقەت، ھەر ئەۋەندەى پېۋەندى بە تۆۋە ھەبىت،
 تۆقىنەرە. بەلام ھەقىقەت دەكرىت تەندروسىتىش بىت، ھەرچەند
 دوورىش نىيە ھەر نەگرىس و ناكەسبەچەيەك لى راسىت ببىتەۋە
 و بىەۋىت زەۋتى بكات بۆ خۆى. ئەگەر وا نەبوۋايە، نە تۆ لەۋ
 جىيەى خۆتدا دەبوۋىت و نە ئەۋەشىش دەبوۋىت كە ھەيت.

بە تەنيا خۆت، رزگار كەرى خۆتى و كەسى تر نا!

ئەقلم پېم دەلېت: "ھەقىقەتەكە بىدركىنە، با زۆرىش لەسەرت بىكەوئەت." پىاوه بىچكۆلەكەى ناخىشم دەلېت: "خو خستە بەر دەست و خۇدانە دەست پىاوه بىچووكەكە دەبەنگىيە. ئەو نايەوئەت گوى بۇ ئەو راسىتىيانە بىگرىت كە لە بارەى خۇيەوھن. بخوازىت يا نا، ئەو بەرپىرسىيە مەزنىە رەت دەكاتەوھ كە ھى خۇيەتى و خولىاي بەدەستەھىنانى نىيە. دەيەوئەت يا ھەر بە گرگى بىمىنىتەوھ يا بىبىت بە پىاويكى گەورەى گرگن. ئەو دەيەوئەت بىبىت بە خاوەن مولك و مال، رابەرى پارتىيەك، بەرپۆەبەرى رىكخراوھى ئەوانەى لە جەنگەكاندا قالبوون، يا بىبىت بە دەمراسىتى ئەو دامەزراوھىيە بە بەرزكردنەوھى رەوشتى باوھوھ خەرىكە، بەلام نايەوئەت بەرپىرسىيە ئەو ئەركانەى لە ئەستۆيدان سەبارەت بە كار، دابىنكردنى پىداوئىستىيەكانى ژيان، بىناكردنى خانووبەرە، ھۆيەكانى ھاتوچو، پەروەردە و زانىن، كۆلىنەوھ و توئىژىنەوھ و كارەكانى ترى بەرپۆەبردنەوھ، يا ھەر كارىكى ترى گرنگەوھ، بىگرىتە خو."

پىاوه بىچووكەكەى ناخم دەلېت: "تو بووئەت بە مروئىكى گەورەى ناسراو لە سەرانسەرى ئەلمانىا، نەمسا، سەكەندناقىا، ئىنگلىستان و فەلەستىندا. كۆمۆنىستەكان لە دژت راولەستان، "دامەزراوھى پاراستنى مىراتى فەرھەنگى" رقى لىت دەبىتەوھ. خوئىندكارەكانت خۇشيان دەوئەت و ئەو نەخۇشانەى چارەسەرت كردوون، بە چاوى رىز و پىزانىنەوھ سەىرت دەكەن. مروئە نىيازپىسەكان، ئەو مروئانەى نەخۇشىي چاوەقوولكە لە پەلوپۆى خستوون، راول دەنن. چەندان كىتەب و وتارى ھەمەچەشەنەت لەبارەى نەگبەتىي ژيان و كۆلىي پىاوى بىچووكەوھ نووسىوھ. كارە زانستىيەكانت، تىگە و دۆزىنەوھكانت، لە زانكۆكاندا دەوترىنەوھ و مروئانەى گەورەى تر؛ پىاوانى بەلاوھنراو و بەتەنباچىھىلراو، دەلېن: "تو مروئىكى گەورە و پايەبلىدى، لەتەك زانا مەزنىەكانى بوارە جىاجىاكانى زانستەكاندا ناوت دەھىنرئەت. خاوەنى گەورەترىن دۆزەوھى زانستىيە تەواوى چاخەكانىت، وزەى ژيان و ياساكانى زىندووئەتى و نەمرىي ئەو وزەيەت دۆزىوھتەوھ! تىگەيەكى نوئەت لە

بارەى نەخۆشىي شىرپەنجهوۋە ھىناوۋەتە ئاراوۋە، لەمەر ھەقىقەتەوۋە داوايىت، بۆيە ولاتە و ولات لە دوت كەوتوون و راوئراويىت. شايانى ئەوۋەى بە دەستت ھىناوۋە، لەبەر ئەوۋە ھەقتە تاموچىژ لەو ناوبانگ و سەرکەوتتانه بىننىت، كە بە دەستت ھىناون. لە داھاتوويەكى نزيكدا ناوت دەكەويىتە سەر زاران و ناوبانگت بە ھەموو لايەكدا دەنگ دەداتەوۋە. زۆر كارت ئەنجام داوۋە، ئارام بگرە و تەواوى كارى خۆت، بە پشتبەستىن بە ياسا بنچىنەيىھەكانى سروشت، بەدە بە كار و لىكۆلنەوۋەكانت.

ئەمەيە، ئەو شتانهى پياوۋە بچووكەكەى ناخم پىم دەليىت، ئەو پياوۋە بچووكەى لىت دەترسىت و توقيوە لىت، گرگن!

سەردەمىكى دوورودرىژ، لە نزيكەوۋە، پىئوۋەندىم لەگەلتدا ھەبوو، چونكە ژيانى تۆم لە ژيانى خۆمدا دەيىنەوۋە، چونكە دەمويست يارمەتيت بەدەم. ئەو پىئوۋەندىيەم لا گرنگ بوو، دەمپاراست، چونكە دەمبىنى دەستى يارمەتيم دەتگەيشتى و بە ھاناتەوۋە دەھات، تۆيش ئەو يارمەتییەت بە چاوى پر لە گريانەوۋە قەبوول دەكرد. بەرەبەرە ئەوۋەم لا ئاشكرا بوو كە دەتويست ئەو يارمەتییە وەر بگريت، بەلام ناكامل بوويت لەوۋەدا بتوانيت لەسەرى بىيىتە دەنگ و بىپارىزىت. ناچار خۆم لەبرىي تۆ دەمپاراست و لەسەرى بە دەنگ دەھاتم، شىلگىرانەيش لە پىناوى تۆدا دەجەنگىم. ئەوكات رابەرەكانت، پىشەواكانت، ھاتن و كارەكەيان لە بنەرەتەوۋە تىكدا، تۆيش بىدەنگ و بى ئەوۋەى ورتەيەكت لىوہ بىت، بوويت بە ئەلقەلەگوئىيان و دوايان كەوتىت.

ئىستايىش، ئەو پىئوۋەندىيەى خۆم لەگەلتدا ھەر پاراستوۋە، بەو مەبەستەى فيز بىم چۆن كەسىك دەتوانىت دەستى يارمەتيت بۆ درىژ بكات، بى ئەوۋەى رەنجبەخەسار بىت، جا چ وەك رابەر يا وەك قوربانى. پياوۋە بچكۆلەكەى دەروونم، دەيويست بە سەرورەرى بىبىننىت، دەيويست، “رەزگار ت بكات” بە ھەمان رىژ و حورمەتەوۋە تىي بروانىت كە لە “زانايەكى ماتماتىك” دەروانىت، ھەرچەندە

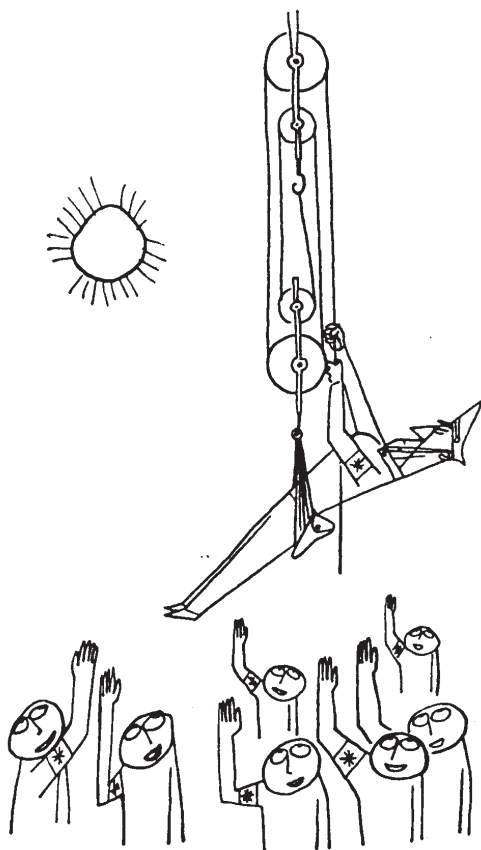
ھېچ ئاگادارى و زانىارىيەكت له بارهى توان و لياھتوويىي ئه و
 زاناي ماتماتيکە وه نيه. تو تا که متر تى بگهيت، ترسيکى زياتر
 و پر له ريز و به مانا تر پيشان ددهيت. تو هيتلەر چاکتر له
 نيتشه، ناپوليون چاکتر له پيستالوتسى دهناسيت. بو تو پادشايهک
 له فرويد گرنگره. پياوه گرگنه کهى ناخم، هانم ددهات به شيوه
 هه ره باوه که، به و جوره سهروره کانت پشپيشيت بو دهکن،
 به دستت بهينم. ليت دترسم، کاتيک پياوه بچکوله کهى ناخم
 خهون به وه وه دهبينيت "به ره و سهر به ستيبه دسهپتان" ريبه ريت
 بکات. تو ده توانيت له مندا خوت و له خوتدا من بدوزيته وه. ئه و
 کاره يشت هيند بتتوقينيت، تا ئه و جييهى که له ترساندا خوت
 له نيو مندا بکوژيت. هه ره له بهر هه مان هويش، چيى تر ناماده نيم
 له پيناوى سهر به ستيوونتا بمرم و بيم به کويله يه کى ملهور و
 به رده ستي خاوه ن کويله کان. ده زانم تى ناگهيت، ده زانم هېچ له وه
 تى ناگهيت که هه نوکه پيم راگه ياندیت. "سهر به ستيوونت له وه دا
 که ببیت به کويله يه کى ملهور و سووکى خاوه نه کانت" هه رچييهک
 بيت، دلنيام له وهى که هه روا سانا و ئاسان نيه.

کويله ي هه ر که سيک

بۇ ئەۋەى مروف له كۆيله يه كى به وه فای تاكه خاوه نىكه وه بتوانیت بیئت به كۆيله ی هر كه سىك، پیویسته بهر له هر شتیک دهسته لات، له دهسته لاتداریكى داپلوسهر بسیئیته وه. گریمان، ئەو دهسته لاتداره تساره! ئەم شاكار و بویرییه سیاسیییه یس هیچ دهرئه نجامیكى نابیت ئەگەر چه ند كه سىك نه كرىنه بتى سه ره به ستى و چه ند هۆكاریكى هاندهرى شورشگىرانه یس له ئارادا نه بن، هه ربویه مروف ده مناده میك، پارتییه كى شورشگىر كه له پیناو ئازادى و سه ره به ستىدا تى ده كوشیت، به ریه رایه تى پیاویكى به هه ق مه زن ده دوزیته وه. گریمان ئەو پیاوه مه سیح، ماركس، لنگولن یا لینینه. ئەو پیاوه مه زنه یس، به وه پهرى برپاوه، كیشه ی ئازادبوونى توى وه رگرتووه و خه باتى بۇ دهكات. بۇ ئەوه یس بتوانیت ده رئه نجامیكى باش له و كارهدا به ده ست به یئیت، ناچار ده بیئت به وه ی چه ندان پیاوی گرگن و هیچله باردانه بوو به چه شنى یاریده در و جیگر له خوى كو بکاته وه، چونكه به ته نیا و ته نیا بال ناتوانیت به ئەنجامدانى ئەو كاره مه زنه هه لبستیت. تویس، سه ربارى هر شتیک، نهك تى ناگه یه، به لكو هیچ گرنگییه كى پى ناده یه، ئەگەر بیئت و كومه لى پیاوی گزگل؛ ئەوانه ی هیچ شتیکى تر نازانن بیجگه له كارى ریکخراوه یه ك زیاتر، له دورى نه بینیت. ده وره دراو به كومه لى پیاوی له و چه شنه، دهسته لات، یا پچىك هه قیقه ت، یا هر نه بیئت برپاوه كى تازهر و چاكرت بۇ به ده ست ده هیئیت و ده یخاته ژیر ركیفت. دواتر په یامه كه یه پى راده گه یه نیئت. چه ند یاسایه كیش، ته نیا به مه به ستى پاراستنى ئازادى و سه ره به سستیت، ده هیئیته ئاراه. بۇ ئەنجامدانى ئەو كارهدىس ته نیا پشتى به تو و به گیانى له خو بووردنى تو و یارمه تیت، به ستووه. له و زه لكاوه كومه لایه تییه ی تى كه وتوویت، قوتارت دهكات. بۇ ئەوه یس برپاوه بسته بالانى ده وره برى خوى له ده ست نه دات و لى نه ته كنه وه، بۇ ئەوه ی هر به رده وام بیئت له وه دا متمانه ی پى بکه یه و جى برپاوت بیئت، ناچاره پارچه پارچه ده سته ردارى گه وره یی و مه زنى خوتى بیئت و بیكات به قوربانى بۇ تو! گه وره یی و مه زنییه ك كه ته نیا له كاتىكدا له باریدا

بوو که دوور له تو و له جه جال و غه لبه غه لبي ژياني پوژانه ي تو، هاوکاتيش له پيناوي تودا و بو ژياني تو، که به قولی به سهر دنيای ته نيایي خویدا روچووبوو، له دهستی بدات. بو ئه ودهيش بتوانيت ريبه رايه تيت بکات، ناچاره به وهی بهرگه ي ئه ودهيش بگريت به جوړيکی تر له قالبی بدهيت و دايبتاشيت و بيکه يت به خوايه کی وا که س دهستی پي نه گات.

پياوه گوره گرگنه که - kleinen GröBen

ئەگەر بېت و بەردەوام بېت لەسەر ئەو سادەیی و ساکارییەیی ژيانی پېشوو، ئەوا چىي تر نايكەيت به جيمتمانەي خۆت و ئەو برۆايەي پېشتر پېيت هەبوو لىي دەستينيتەو. رازى نيت بەوہي پياويكى سادە بېت، پياويك كه بتوانيت بى ئەوہي پسولەي مارەبريني ژنيكى پى بېت، ئەو ژنەي خۆش بوويت.

بەم شىوہيە، سەرۆەرانى تر بۆ خۆت دەخولقنيت. كاتيكيش پياوہ گەرەكە دەبېت بە سەرۆەريكى ترت، هەرچى مەزنىي خۆي هەيە لە دەستى دەدات، چونكە مەزنىي ئەو لە سادەيي و ئازايەتى و پيوەندى بە ژيانى رۆژانەوہ و لە خەمىنى بەرەوپېشچووندايە و تويش بەوہي كه دەيكەيتە سەرۆەريكى نوئ، ئەو سيفەتانەي لى زەوت دەكەيت. پياوہ گرگنەكانيش؛ "ئەوانەي بيجگە لە كارى رېكخراوہيي شتيكى تر نازانن"، لە سايەي ئەودا دەست بەسەر هەموو كارە گرنگەكانى دارايى، زانستى، ھونەر و كارەكانى ترى بەرپيوەبردنى دەولەتدا دەگرن، چ لە نيۆخۆ و چ لە پيوەنديەكانى دەروەدا، تويش، تەنيا و جىماو، لەو زەلكاوەدا دەمىنيتەوہ كه تيايدا بوويت.

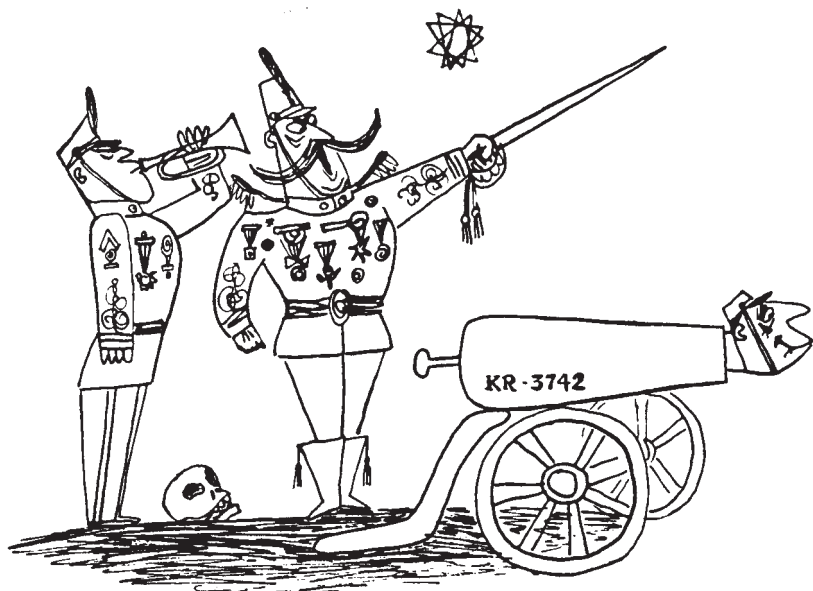
شەكەت و ماندوو ھەر بەردەوام دەبېت لە پىناوى بەدەستھيتانى "سۆسيالېستى داھاتووا" يا "رايخى سىيەم" دا. بەردەوام دەبېت ئەو ژيانە نەگريسەي پېت رەوا بىنراوہ، لەنيو خانووە نيوہدارپماوہكاندا؛ ئەو خانووانەي ديوارەكانى بە تەپالە سواخدراون، بە سەر بېەيت. ھاوکاتيش، بەشانازىيەوہ، دەروانيتە ئەو كۆشكە رازاوانەي گەرەكانت بۆ پاراستنى ميراتە فەرھەنگىيەكەت دروستيان کردوون. بەوہي كه گوايا دەستەلاتت ھىناوہتە ژيەر ركيفت، خۆشبەخت و خەنيت، تا ھەلگيرسانى جەنگىكى تر يا تا نووچدان و ژيركەوتىنىكى ترى سەرۆەرە تازەكەت.

لە ولاتە دوورەدەستەكاندا، پياوہ بچووكەكان، بە دوورودرژيى لەوہ كۆليونەتەوہ چ پيوستىيەك پالت پيوہ دەنيت، كه ببىتە كۆيلەي

ھەر كەسنىڭ بىھويىت. ئەوان بى ئەۋەي پۇشنىبىرىيەكى ئەۋتۇيىيان
 ھەببىت، بەبى ئەۋەي زۇر بەۋ كارەۋە خەرىك بوۋىن، ئەۋەدىان
 دۇزىۋەتەۋە كە پىياۋ چۆن دەتوانىت بىبىت بە پىياۋىكى مەزنى
 گرگن. پىياۋ گەۋرە گرگنەكانىش؛ ئەۋانەي ئىستا كىرۋوتن بە
 سەرۋەر و پىيەرانى خۆت، پىياۋانى ناۋ كۆشك و تەلار نىن، بەلكو
 ئەۋانەن كە تا دويىن چۆن تۇ برسى و بارگران بوۋىت، ئەۋانىش
 ھەرۋەكو تۇ برسى و بارگران بوۋن، تەنیا ئەۋە نەبىت كە ئەۋان
 پىگايەكى كوررتىريان دۇزىيەۋە بۇ ئەۋەي ئاسانتر و خىراتر بتوان
 سەرۋەرەكانىان بگۆرن. چەندان سەدەيە، پىياۋ گەۋرەكانى زانست
 و بىركارە مەزەنەكان، چىيان لە دەست ھاتىبىت، چەندىان لە توانادا
 بوۋىت، بۇ بەدەستەپىنەن بەختىارى و ئازادبوۋىت، كىرۋويانە
 و لە ھىچ قوربانىدەن كە پىناۋى خۇشەختى تۇدا درىخيان
 نەكىرۋە. پىياۋ گرگنەكانى نىۋر پىزەكانى تۇيش، ئەۋ خۇبەختىكرىن
 و قوربانىدەن ئەۋانىان پى ھىچ بوۋە و بە پىۋىستىان نەزانىۋە،
 ھەرپۇيە ئەۋەي ئەۋ گەۋرەپىياۋانە لە ماۋەيەكى درىزخايەن
 و بە ھەۋل و تەقەلای بەردەۋامىان ئەنجامىان داۋە، ئەمان لە
 چاۋتروۋكاندىكىدا تىكىان داۋە و پىسەكەيان كىرۋتەۋە بە خورى.
 پىياۋ بچكۆلەكەي نىۋر پىزەكانى تۇ كارەكەي ھەر تەۋاۋ ئاسان
 كىرۋەۋە و زۇر بىشەرمانە و بە ئاشكرا، لە بارەي تۇ و ژيانى تۇۋە،
 لە بارەي مندالەكانت و خىزانەكەتەۋە، دەئاخقىت و رادەگەيەنىت
 كە تۇ شايانى ھەر سوۋكايەتتەيەكىت پىت دەكىرىت، كە تۇ گەلۇر و
 دەبەنگىت، لە ھىچ تى ناگەيت و پىياۋ دەتوانىت چى بىھويىت، چۆن
 بىھويىت، پىت بىكات و بتكات بە مەخسەرەي خۇي. ئەۋان گەفتى
 سەر بەستىي نەتەۋەبىت دەدەنى، نەك سەر بەستىۋونى كەسايەتتە.
 فىرت دەكەن چۆن لەبرىي رىزگرتن لە مافە مروقىيەكانى خۆت،
 رىز لە دەۋلەت بگىرىت، فىرت دەكەن چۆن مەزنىي نەتەۋەبىت، لە
 مەزنىي كەسايەتتەي خۆت لا گرنگىر بىت. چۈنكە تۇيش “مەزنى و
 سەر بەستىۋونى كەسايەتتەي خۆت” لا گرنگ نىيە و لىت بوۋە بە
 تەمومژىك و بەرى چاۋانى گرتوۋىت، لەبەر ئەۋە “سەر بەستىي

نەتەوھەيى " و " پاراستنى ھەقەكانى دەولەت " بالت لى دەروينى
 و شاگەشكەت دەكەن. چۆن سەگىك بە بينىنى ئىسكىك لىك بە
 قەپوزىدا دىتە خوارەو، تۆيش تەنيا ھەر بە بىرکردنەوھ لىيان
 بە مەرەى ئەو سەگە دەچىت، ھەر بۆيەيشە بەردەوام شاباشيان
 دەكەيت و بە شانوبالىندا ھەلدەلىيت. ھىچ كام لەو پياوھ گرگانە
 ئامادە نىن ئەو نرخەى گيوردانو برونو، مەسىح، كارل ماركس
 و لىكۆلن لە پىناو ئازادبووتدا دايان، بىدەن. پياوھ پووتەكانى
 نىو رىكخراوھ جوربەجورەكانت، نەك خۇشيان ناوييت، بەلكو
 رقىشيان لىت دەبىتەوھ، چونكە تۆ خۆت رقت لە خۆتە، گرگن!
 ئەوان زۆر چاك دەتناسن و لە ھەموو لايەنە لاوازەكانى ژيانت
 بەئاگان، ئەو لايەنەھى كە دەبوو بە تەنيا خۆت لىيان بە ئاگا
 بوويتايە. ئەوان تۆيان كىردووتە قوربانى و تۆيش ئەو مافەت
 داونەتى كە تۆ بندەست و ئەوان سەرورەت بن. تۆ ئەوانت بەرز
 كىردووھ و كىردتن بە رىبەر و پىشەوايانى خۆت، ھەرچەندە ئىستا
 بۆت دەرکەوتوون، بى دەمامك و چۆن ھەن، دەيانىنىت، بەلام
 ھەر بەردەوامىت لە پشتگىرىي و يارمەتيدانىان. ئەوان، رووبەررو،
 راست و بى گرى و گۆل، پىيان وتىت: " تۆ بوونەوھرىكى بندەست و
 نەگىسىت. بوونەوھرىكىت، كە ھىچ ھەست بە لىيرسىنەوھ ناكەيت
 و ھەروايش دەمىنىتەوھ. " تۆيش، بە " رزگار كەرە نويىھەكان " ناويان
 دەبەيت، دوايان كەوتوويت و لە ھاتوھاواری خۆت ناكەويت و
 شاباشى سەرورەريان دەكەيت.

لىت دەترسم و تۆقيوم لىت، پياوى بچوك! چونكە چارەنوسى
 نەوھەكانى داھاتوو كەوتوتە ئەستوى تۆ و بە تۆوھ بەندە. لىت
 دەترسم، چونكە ئامانجى ھەرە سەرەككىت لە ژياندا، ھەلھاتن
 و راكردنتە لە خودى خۆت. تۆ نەخۇشى، نەخۇشىكى ترسناك،
 گرگن! پەتاي ئەم نەخۇشىيەت خەتاي خۆت نىيە، بەلام قوتاربوون
 و چاكبوونەوھ و تەندروسىبوونت، بە تەنيا كەوتوتە ئەستوى
 خۆت. خۆت و كەسى تر نا!

پزگارکەرە نوێیەکان!

دەمیک بوو چەوسینە رەکانت لیت دورکە و تێو نەو و دەستبەردات بوو بوون، ئەگەر بە چەوسانەو و رازی نەبوویتایە و پشتگیری لێ مامەلە و هەلسوکە تیان نەکردایە. هیچ هیزیکی داپلۆسەر، هیچ هیزیکی پۆلیسی، لە دنیا دا نەبوو بتوانیت سەرت پێ نەوی بکات، ئەگەر لە ژیا نی رۆژانە تدا نەختیک بە تەنگ ریزگرتنەو و بوویتایە لە خودی خۆت. ئەگەر بتزانایە - لە راستیشدا وایە - کە بێ تو ئەم دنیا، تەنانەت بۆ ساتیکیش، ناتوانیت خۆ رابگری و بمینیتەو.

قەت رابەرە کەت ئەمە ی پێ راگە یاندوویت!

رابەرە کەت، بە "پرولیتاریای هەموو دنیا" ناوی دەبردیت، بەلام هەرگیز پێی رانەگە یاندیت کە بە تەنیا خۆت لە ژیا نی خۆت بەرپرسیاری. ژیا نی خۆت، نە ک سەر بە رزی و ئابرووی ولاتە کەت!

دەبیت لەو تە بگەیت، کە خۆت پیاوێ پووتەکانت پەرورە کرد و کردتن بە چەوسینەرانی خۆت. مەژوێ گەرەکان؛ مەژوێ گەرە بەئەمە کە کانیشت، کردە قوربانی و رێگات بۆ گرگنەکان خۆش کرد لە خاچیان بەدن، بەردبارانیان بکەن و لە برساندا بیانکوژن. دەبیت تە بگەیت لەو تە کە قەت گۆیت بەو مەژوێ نەدا و ئەو شپەزەیی و دوودلییی ئەوانت بە لاوێ گرنگ نەبوو، کە بۆ تۆ و لە پیناوی ژیانی تۆدا دووچارە بوو بوون. دەبیت تە بگەیت لەو تە کە هیچ شتێک لە بارە تۆ ئەو کەسانەو نازانیت، کە بە دەنگ ژیانی تۆو هاتن و دەیانویست دەستی یارمەتیت بۆ درێژ بکەن.

تۆ دەبیت: “بەر لەو تە بتوانم متمانەت پێ بکەم، دەبیت لە بۆچوون و راپەکانت سەبارەت بە ژیا ن ئاگادار بێم.” بەلام هەر کە گۆیت لە راپوچوونەکانم سەبارەت بە ژیا ن دەبیت، بەل دەگریت و بە پەلە پرووسکی خۆت دەگەیینتە کەن “دادوهرەکانت”، “پیاوێ کانی دەولەت” م لێ تێژ دەکەیت، پەنا دەبیت بەر “دامودەستگا جۆر بەجۆرەکانی پاراستنی ئاساییشی گشتی!” یا “رۆژنامە و گۆقارە سووک و هەرزانەکان” م لێ هان دەدەیت. لەو هیش زیاتر، داوا لە “رەبەرەکانی کریکاران!” دەکەیت بە هانانەوێ بێن، یا هەر نەبیت سووک و ئاسان، لێم هەلدییت و خۆت لە چنگ تیروانین و بۆچوونەکانم دەریاز دەکەیت.

مەن، نە سوورم، نە رەش، نە سپی، نە زەردم، نە دیانم، نە جوولەکە، نە موسلمان و لەسەر هیچ دینیکی تریش نێم. برۆایشم بەو نێیە لە یەک کاتدا چەند ژنیکم هەبیت، نە هەتیوبازیشم، نە ئەنارکیست و کەسیکیش نێم بە دوا ی شەردا بگەریت. ژنەکە ی خۆم لە ئامیز دەگرم، نەک لەبەر ئەو تە پسوولە ی مارە برینیم لەنیو دەستایە، بەلکو لەبەر ئەو تە خۆشم دەوێت.

قەت لە مندال نادم، نە راولە ماسی دەکەم و نە راولی ئاسک و کەلەکیوی، بەلام نیشانگرەو هەیهکی کارامەم و بەوێ خەنی و

دلخوش دەبم نیشانه بپیکم. نه خەریکی یاریی کاغەزم و نه کەسیش بانگ دەکەم بۆ ئەوەی گۆی بۆ راو بۆچوونەکانم رادیریت. ئەگەر بۆچوونەکانم راست و دروست بن، بە خۆیان خۆیان بە خەلک دەگەیهنن. رینگایش نادەم کارەکەم بکەوێتە ژێر چەپۆکی هیچ دەستەلاتیکی تەندروستییه‌وه، ئەگەر پیم وا نەبێت له خۆم بەتواناتر و لیهاوتوتر و کارامەتره. خۆیشم بریار دەدەم، کین ئەوانەى له دەرئەنجامی کارەکانم و دۆزینە‌وه‌کانم تی دەگەن و کین ئەوانەى تیی ناگەن. گۆی‌رایەلم بۆ هەر خوو و نەریت و یاسایەک زیرەکانە و هۆشمەندانە دارپێژرايیت، هەر یاسا و نەریت و خوویەکیش کۆن بیت، بیهوودەیی و بیمانایی بپاریزیت، بە‌هوپەری توانامە‌وه‌ دژی دە‌وه‌ستمە‌وه.

“رامەکه! پەنا بۆ “دادوهرەکهت!” مەبه، پیاوی بچووک! چونکه ئەویش ئەگەر نەختیک سەرراست بیت، ئەگەر پچەک گیانی له‌خۆبووردنی تیدا بیت، هەر‌وه‌ها دەکات.”

من دە‌مه‌وێت منداڵان و لاوان ئەو بە‌خ‌ته‌وه‌رییه‌ بدۆزنە‌وه‌ که سەرپای له‌شیانی داپۆشیوه و خۆشه‌ویستی بکن، بە‌بی‌ هیچ ئاستەنگ و رێگریکیش تامی لی ببینن. پیم وا نییه مرۆف بۆ ئە‌وه‌ی ببیت بە‌ دینداریکی پاک و راستە‌قینه‌، دە‌بیت ناچار بیت دەست له‌ خۆشه‌ویستی خۆی بۆ ژیان هەلبگریت، یا دوورە‌پە‌ریز له‌ تاموچێژی ژیان، رە‌قوتە‌ق و وشکە‌ه‌لاتو ب‌مینیته‌وه‌، ناچار بیت بە‌وه‌ی تا راده‌ی بۆگە‌نبوون دەست له‌ له‌ش و گیانی خۆی بە‌ر بدات.

دە‌زانم ئە‌وه‌ی ناوت لیناوه “خوا” له‌ راستیدا هه‌یه و نکولی له‌ بوونی ناكریت، بە‌لام بە‌ شیوه‌یه‌کی جیاواز له‌وه‌ی تۆ به‌ بیرتدا دیت. “خوا” وزه‌ بنچینه‌یی و دەرە‌کییه‌که‌ی نیو گە‌ردوونه‌، خۆشه‌ویستی نیو له‌شی خۆته‌، پاکی و راستگویی و له‌‌رووییه‌، هه‌ست و نه‌ست و تیگه‌یشتنه‌کانته‌ به‌رانبه‌ر سروشتی ناوه‌وه‌ و دەر‌وه‌ی خۆت.

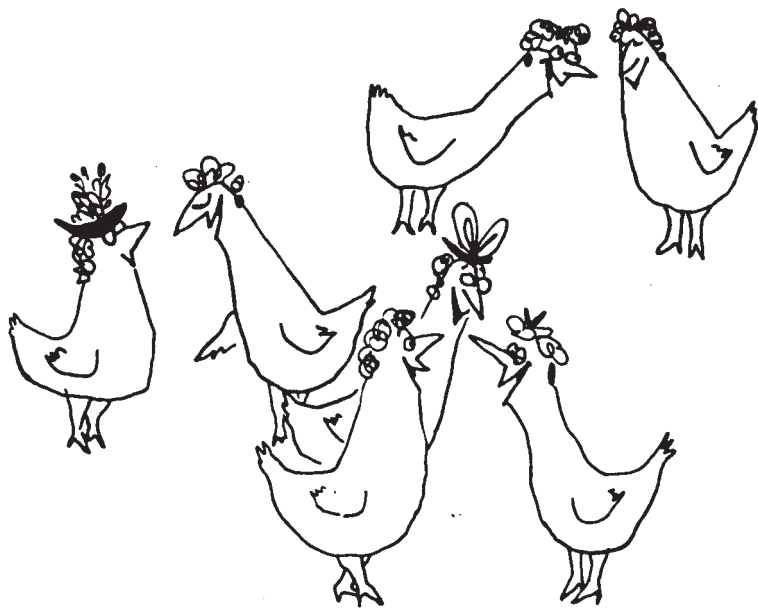
پیم ده‌کریت به هر هویه‌ک بیت؛ گرنگیش نییه هویه‌کی لاواز یا به‌هیز، ئەو که‌سه بکه‌مه دەر‌وه که خوی له کاره‌که‌م هه‌له‌ه‌قورتینیت؛ له کاتی‌کدا به په‌روه‌ده‌کردنی مندا‌لانه‌وه، یا ئەو دهمه‌ی مینا پزیشکیک له‌گه‌ل نه‌خۆشه‌کانمدا خه‌ریکم، ئە‌گه‌ر له‌سه‌ر ئە‌وه‌یش بد‌ریم به‌ داد‌گا چه‌ند پرس‌یاریکی ئە‌وه‌نده ئاسان و ئاش‌کرای لی ده‌که‌م، که قه‌ت نه‌توانیت به‌رس‌قیان بداته‌وه، بی ئە‌وه‌ی تا له ژیاندا ماوه له‌ رووی بیت له‌ ته‌ریقی‌دا سه‌ری خوی هه‌لب‌ریت. من مرو‌قیکی کار‌گه‌رم، مرو‌قیک که ناخ و ده‌روونی ئینسان ده‌ناسیت و لپی به‌ئا‌گایه. مرو‌قیکم که خوی ده‌ناسیت و ده‌یه‌ویت “کار” نه‌ک “تیر‌وانین و تی‌گه‌یشتن له‌ کار” دنیا به‌رپوه به‌ریت. تی‌گه‌ و بۆ‌چوونی خۆم هه‌یه، ده‌توانم درۆ له‌ راستی جیا بکه‌مه‌وه و ئە‌م توانسته‌یش بۆم بووه به‌ که‌ره‌سته‌یه‌ک، که شه‌و و رۆژ، سات له‌ دوا‌ی سات، به‌ کاری ده‌هینم و دوا‌ی هه‌موو به‌کاره‌ینانیکیش خا‌وینی ده‌که‌مه‌وه و پاک راید‌ه‌گرم.

له‌ قو‌ولایی دلمه‌وه لیت ده‌ترسم، گر‌گن! لیت ده‌ترسم، به‌لام منیش ئا‌وها نه‌بووم که ئیستا هه‌م. منیش، له‌نی‌و ملی‌وانان پیا‌وی بچ‌و‌وکی تر‌دا، پیا‌ویکی بچ‌و‌وک بووم؛ به‌لام به‌ خه‌ریک‌بوونم له‌ بوا‌ره زانسته‌یه‌کاندا و به‌ هه‌ول و ته‌قه‌لای خۆم له‌ بوا‌ری زانستی ده‌رو‌ن‌ناسیدا، فیر‌بووم بتینم که چه‌نده نه‌خۆشیت و نه‌خۆشیه‌که‌یشته چه‌ند تۆ‌قینه‌رانه‌ کاری تیک‌رد‌و‌ویت. فیر‌بووم ئە‌وه ببینم که ده‌سته‌لاتیکی له‌ سه‌روو خۆته‌وه نییه، به‌ل‌کو نه‌خۆشیه‌هه‌ر قورسه ده‌رو‌نیه‌که‌ته که له‌گه‌ل تی‌په‌ر‌بوونی هه‌ر رۆژیک، هه‌ر ساتیک‌دا، زی‌اتر سه‌رت پی نه‌وی ده‌کات و له‌ په‌لو‌پۆی خست‌و‌ویت. ته‌نانه‌ت ئە‌و کاتانه‌یش که هه‌یج ده‌سته‌لاتیکی ده‌ره‌کی له‌ سه‌رووی خۆ‌یشته‌وه له‌ ئارادا نه‌بووه. ئە‌گه‌ر له‌ ناخه‌وه نه‌خۆش نه‌بو‌ویتایه، ئە‌گه‌ر ته‌ندروس‌ت بژیا‌یتایه، زۆر ده‌میک بوو له‌ چنگ زالمه‌کانت قوتارت بو‌وبوو. جا‌ران چه‌وسینه‌ره‌کانت له‌ تو‌یژی سه‌ره‌وه‌ی کۆمه‌ل بوون و ئیستا ئە‌وانه‌ن که له‌ تو‌یژه‌که‌ی خۆتن و له‌ خۆ‌یشته بچ‌و‌و‌کترن، گز‌گل!، ئە‌وانه‌ن که به‌شیک‌ی گه‌وره‌یان له‌ بچ‌و‌و‌کی

به دست هیناوه و به ئەزموونی خۆیان توانیویانە لە کلۆلی و هێچەباردانەبوویت شارەزا بن، تا بتوانن ئەزموونەکانی خۆیان لەو بوارەدا بە کار بهێتن و زیاتر و زالمانه‌تر بپه‌چەوسینه‌وه.

تۆ هێچ هه‌ستیکت نییه و ئینسانه‌ گه‌وره‌که نابینیت! بوونی ئەو، قوربانیه‌کانی، تاسه و ئاره‌زووی، هه‌ز و ئەوین و خه‌باتی، به تۆ نامۆن. تیناگه‌یت که ژن و پیاوانی وا هه‌ن له توانستی خۆیان پانابینن، سه‌رت پێ نه‌وی بکه‌ن و بپه‌چەوسینه‌وه. تیناگه‌یت که کهسانی وا هه‌ن ده‌یانه‌وێت ئازاد بیت و سه‌ربه‌ستی راسته‌قینه‌یان بۆت ده‌وێت. ئەو پیاو و ژنانه‌ت خۆش ناوێت، چونکه‌ غه‌ریبن به‌و شێوه‌ ژيانه‌ی بۆ خۆت هه‌لبژاردووه. ئەوانه‌ که‌سانی ساده و بێگه‌رێوگۆلن. که‌سانیکن، وه‌ک تۆ چۆن فی‌ل و که‌له‌کت لا به‌زخه، ئەوان راستییان لا به‌زخه. ئەوانه‌ ده‌تبینن و ده‌روانه‌ چاره‌نووسی تۆ؛ چاره‌نووسی مرۆف. تۆ هه‌ست ده‌که‌یت سه‌یر ده‌کرییت، بۆیه ترس داگیرتوویت و شپه‌زه‌ بوویت. ته‌نیا کاتیک دان به‌ مه‌زنی ئەواندا ده‌نییت که‌ چه‌ندانی تری گرگن پێت ده‌لێن: “ئەوانه‌ مرۆفی گه‌وره‌ن.” له‌ نزیکیی مرۆفه‌ گه‌وره‌کان له‌ ژيانه‌وه و له‌ خۆشه‌وێستییان بۆ ژیان ده‌ترسیت، به‌لام ئینسانه‌ گه‌وره‌کان تۆیان خۆش ده‌وێت، هه‌ر نه‌بییت له‌ به‌ر ئەوه‌ی گیانه‌وه‌ریکی زیندوو و بوونه‌وه‌ریکی زیندوویت. مرۆفه‌ گه‌وره‌کان نایانه‌وێت چۆن هه‌زاران سه‌له‌ ده‌نالینیت، هه‌روه‌ها بمی‌نیته‌وه. نایانه‌وێت، چۆن تا ئیستا که‌ بوویت، هه‌ر به‌رده‌وام بیت له‌ سه‌ر فله‌ه‌فلت و بۆله‌بۆل. ئینسانی گه‌وره‌ نایه‌وێت تۆ گیانه‌وه‌ریکی بارلینراو بیت، چونکه‌ ژیانی خۆش ده‌وێت و ده‌یه‌وێت ئازاد و سه‌ربه‌ست و دوور له‌ هه‌ر نالین و بیئا‌برووویه‌ک، بته‌بینیت. تۆ مرۆفه‌ گه‌وره‌کان به‌ مه‌ره‌یه‌ک ده‌به‌یت، ده‌یانگه‌یه‌نیته‌ راده‌یه‌کی وا، رقیان لیت بیته‌وه و ده‌موچاویان له‌ خه‌مینیدا ون بکه‌ن و به‌ ده‌ست تۆ و نزمیته‌وه ئازار بچێژن و لیت هه‌لبێنن. ئەگه‌ر ریکه‌وت ده‌روونناسیک بیت، ئەوا ئینسانی گه‌وره‌ به‌ “شیتی” یا “له‌ریلادان” تاوانبار ده‌که‌یت، چونکه‌ ئینسانی گه‌وره‌ تۆ نییه، تا ئامانجی ژیان له‌ که‌له‌که‌کردنی سه‌روه‌ت و سامان، له‌ دۆزینه‌وه‌ی ژیا‌نی گونجاو و

له بار و به دلی کومه ل بؤ کچه کانی، یا له به دهسته پانی پله و پایه ی سیاسی یان ئه کادیمیدا، ببینیت. هر له بهر ئه وهیش که له تو ناچیت، یا به "بلیمهت" یا به "گه لور" ناوی ده بهیت. ئه ویش، لای خو به وه، ئاماده یه ئه وه به سه لمینیت که "بلیمهت" نییه، به لکو بوونه وه ریکی زیندوی ئاساییه و هیچی تر. به "ناکومه لایه تی" ناوی ده بهیت، چونکه ئه وه ی پی باشتره له گه ل بیره کانی خویدا به ته نیا بمینیته وه، نه ک تیکه ل به به زم و ره زمه پر له فله فلت و بیمانا کانی تو بییت.

ئاههنگه کومه لایه تییه پر له فله فلت و بیمانا کانت

به "شیت" ناوی ده بهیت، چونکه ئه وه له بری کرینی پشک له دامه زراوه و کارگه هاو به شه کاندایه پاره کانی له بواری به جیه پانی کاره زانستییه کاندایه کار ده هینیت. به به راورد له گه ل خو تدا، له بهر ئه وه ی خو ت که سیکی ئاسایی و باوی نیو کومه له که تیت، ئه وه مرو قه ساده و له رووه به "نا ئاسایی" ناو ده بهیت. به سه له مینه وه وه به قه د خو ت و به قه د ئه وه پیوانانه ی بؤ ئاسایی بوونت داناون ده یگریت

و بۆت دهردهكه وئيت كه داواكانت ناهينئيتته دى. تو نايينيت پياوى
 بچووك! ناته وئيت له وه تى بگهيت كه ئه و مروڤه گه ورهيهى خوڤى
 دهوئيت و دهيه وئيت يارمهتيت بدات به چ مه ريهك بردووه، به
 جوړيك كه دوور كه وتوته وه له هه موو پيوه ندييه كى كوومه لايه تى،
 چونكه ژيانت له هه موو شوئنيك كردوته شتيك كه هيچ كهس
 ناتوانيت خوئى له بهردا بگريت.

له برى ئه وه له خوئ ده پرسيت ئاخو دراوسئيه كانت چى ده لئىن،
 يا دلاوايى و دهستنه قوو چاندنت چه ندى تى ده چئيت.

کئ ئەو مروڤه‌ی، دوا‌ی چه‌ندان سال ئازارچه‌شتن و ئیشی دلته‌زین،
به‌و مه‌ره‌یه برد و کردی به‌و مروڤه‌ی ئیستا!!؟

هه‌ست به‌ لئیرسینه‌وه نه‌کردن و ناجۆری بیرکردنه‌وه و
خۆتیه‌لقورتاندنی تو، “راستییه‌ئه‌به‌دیه‌کان” ی لای تو وایلیکرد،
که‌ هیچیان له‌ به‌رده‌م گۆرانه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌کاندا، بۆ ماوه‌یه‌کی
که‌میش، خۆی راناگریت. بیر له‌و شتانه‌ بکه‌روه‌ که‌ له‌نیوان
هه‌ردوو جه‌نگه‌ جیهانگره‌که‌دا بانگه‌شه‌ت بۆ ده‌کردن و سویندت
ده‌خوارد که‌ راستن! چه‌ندیان راست ده‌رچوون و چه‌ندیان هه‌له‌
دانت پیدای نا که‌ هه‌له‌ بوون! چه‌ند خۆت کرد به‌ خاوه‌نیان؟

به‌وه‌په‌ری دلنیا‌یه‌وه‌ هیچیان، پیاوی بچوک! هیچیان!

ئینسانی گه‌وره‌، به‌ وریاییه‌وه‌، بیر ده‌کاته‌وه‌؛ به‌لام که‌ ده‌ستی
له‌ چمکی بیرکردنه‌وه‌یه‌کی گرنگ گیر بوو، به‌ری نادات و
به‌رده‌وام ده‌بیته‌ له‌سه‌ر لیکۆلینه‌وه‌ی. تۆیت، پیاوی بچوک!
کاتیکی بیرکردنه‌وه‌کانی ئینسانی گه‌وره‌ راست و مژده‌به‌خشن،
ده‌ربه‌ده‌ری ده‌که‌یت و ده‌ریده‌په‌رینیت، چون بیرکردنه‌وه‌کانی
خۆت هیچوپوچ و بیکه‌لک و که‌مخایه‌نن؛ که‌ ده‌ریشته‌ کرد، تۆوی
ته‌نیا‌یه‌کی ترسه‌ین، تۆوی دووره‌په‌ریزی له‌ ناخیدا ده‌چینیت؛ نه‌ک
ته‌نیا‌یه‌یک که‌ به‌ره‌می سوودبه‌خش و به‌که‌لکی لی بکه‌ویته‌وه‌،
به‌لکو ته‌نیا‌یی و ترسیک که‌ بیته‌ به‌ مایه‌ی تینه‌گه‌یشته‌ن و ئازاردانت
بۆی، چونکه‌ تو “خه‌لک‌یت”، “بیر و تیروانینی باو”یت، “ویژدانی
کۆمه‌لایه‌تی”ت.

به‌راسته‌! قه‌ت بیته‌ له‌وه‌ کردۆته‌وه‌ ئه‌مه‌ چ به‌رپرسیارییه‌کی
گه‌وره‌یه‌، بیته‌ له‌وه‌ کردۆته‌وه‌ چی ده‌که‌یت؟ قه‌ت له‌ خۆت پرسیه‌وه‌،
له‌ به‌رده‌م گۆرانکارییه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌کانی داها‌توودا، له‌ به‌رده‌م
سروشته‌دا، له‌ به‌رده‌م ده‌سته‌که‌وته‌ مه‌زنه‌کانی مروڤایه‌تیدا، چه‌ند
به‌رپرسیاریته‌ و تا چ راده‌یه‌یک راست یا هه‌له‌ بیر ده‌که‌یته‌وه‌؟ نا
پیاوی بچوک! تو قه‌ت له‌ خۆت نه‌پرسیوه‌ ئاخۆ بیرکردنه‌وه‌کانت

هه‌لەن یا راستن؟ هه‌میشه خەمی ئەوەت بووه دراوسنیه‌که‌ت
 چۆن دەرۆانیت و چۆن له کرداره‌کانت ده‌پرسیته‌وه، یا خەمی
 ئەوەت بووه دل‌اوایی و ده‌ستنه‌قووچاندن چه‌ندی پاره تیده‌چیت.
 له‌مه زیاترت له خۆت پرسیه‌وه، پیاوی بچووک!

دوای ئەوهی ئەو ئینسانه‌ گه‌وره‌یه‌ت به‌ره‌و دنیای ته‌نیایی
 دهره‌په‌راند، له بیرت چوه‌وه‌ چه‌ کاریکت کردوه و هه‌ر به‌رده‌وام
 بوویت له‌سه‌ر قسه‌ پرۆپوچه‌کانت و ده‌ستت له‌ فیل و ساخته
 هه‌لنه‌گرت، بوویت به‌ مایه‌ی ئیش و ژانیکێ قوولتر بۆی. تۆ
 بیرت ده‌چیته‌وه، به‌لام مرۆقی گه‌وره‌ له‌ بیر ناچیته‌وه و هه‌ولی
 تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌یش نادات. له‌بری ئەوه‌ هه‌ول ده‌دات تی بگات بۆ
 وا کلۆلانه‌ هه‌لسوکه‌وت ده‌که‌یت. ده‌زانم ئەمه‌یش به‌ تۆ نامۆیه‌ و
 تینی ناگه‌یت، به‌لام بروام پێ بکه‌ ئەگه‌ر چه‌ندان جاری تریش ببیت
 به‌ مایه‌ی ئازاردانی، نه‌ک هه‌ر ئەوه‌نده‌یش، ئەگه‌ر ببیت به‌ مایه‌ی
 بریندارکردنی به‌ جوړیکێ وا که‌ قه‌ت جیبرینه‌کانی ساریژ نه‌بن -
 ئەگه‌ر له‌ هه‌مان کاتی‌شدا نه‌زانیت چه‌ کاریکت کردوه - ئەو مرۆقه
 گه‌وره‌یه‌ هه‌ر له‌بری تۆ به‌ ده‌ست کاره‌ نابه‌جیه‌کانته‌وه‌ ئیش و
 ئازار ده‌چیزیت؛ نه‌ک له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەو کاره‌ نابه‌سه‌ندانه‌ت به‌نرخ
 و پرممانان، به‌لکو له‌به‌ر ئەوه‌ی بچووک و بینرخن.

مرۆقی گه‌وره‌ ده‌یه‌ویت له‌وه‌ تیبگات که‌ چیه‌ وای لێ ده‌کات به
 خراپه‌ ناوی ژنه‌که‌ت، یا پیاوه‌که‌ت، به‌ریت، کاتیک نا‌ئومیدت ده‌کات
 و داواکانت به‌ جی ناهینیت. چیه‌ وات لێ ده‌کات له‌به‌ر راگرتنی
 دلی دراوسی تو‌وره‌وت‌رۆکه‌ت، ئازاری مندا‌له‌کانت بده‌یت. چیه‌
 وات لێ ده‌کات هاو‌ریه‌که‌ت فریو بده‌یت، به‌رۆکی مرۆقیکی دلپاک
 که‌ ده‌ستی یارمه‌تیت بۆ درێژ ده‌کات، به‌ر نه‌ده‌یت تا له‌ پیناو
 مه‌رامه‌کانی خۆتدا به‌ کاری ده‌هینیت. هه‌ول ده‌دات له‌وه‌ تی بگات
 چی وات لێ ده‌کات پشت بۆ قامچیه‌کانت نه‌وی بکه‌یت. “به‌وه
 رازی بیت که‌ پیت ده‌دریت و ئەوه‌یش که‌ داوات لێ ده‌کریت به
 نابه‌دلی و نه‌ویستی و ناچاری بیده‌یت!” ده‌یه‌ویت له‌وه‌ تیبگات
 چی وات لێ ده‌کات، دواشه‌ق له‌ پاشه‌لی ئەو مرۆقه‌ی ئەژنوی بۆ

نووچدان دهلهرزیت ههلبدهیت و پئ بهو مرۆقهیشدا بنیت که له بهردهمتدا کهوتوو. چی وات لی دهکات له بریی راوانانی درۆکان و خۆدوورخستنهوه لییان، راستیهکان راو بنیت و لییان دوور بکهووتهوه.

تو هه میسه له بهرهی ئهوانه دایت له راستیهکان دهسلا مینهوه و دژایه تییان دهکن، گزگل!

میکرۆبه دهرده لگرهکانی نیو ههوا.

مرۆڤه گه وره که بو ئه وهی خواست و ویسته کانت، ئه و
 دۆستایه تییه که که لکی هیچ ناگریت، به دهست بهینیت؛ ناچاره
 خوی له گه ل داواکانی تودا، له گه ل تودا، رابهینیت؛ ناچاره ئه و
 شتانه بلتیه وه که گوئییه کانی تو پینان راهاتوون؛ ناچاره خوی
 به گویره ی ئه و کارانه راست بکاته وه که ئه نجامیان دهدهیت، به لام
 ئه گهر ئه ویش خاوه نی شاکاره کانی تو بیت و زمان و په یقه کانی
 تو به کار بهینیت و به و جورهی تو دۆستایه تی و هاورییه تی
 بکات، ده بیت به وهیش رازی بیت چیی تر مینا مرۆڤیکی گه وره
 و ساده و راستگو نه مینیتیه وه. به لگه ییش: هاورییه کانتن! ئه وانه ی
 چونت بوویت و ده په یقن و قه تیش ئینسانی گه وره نه بوون.

تو بیت وایه هاورییه کانت بتوانن کاری گه وره ئه نجام بدن. به
 دزیشه وه بیت، رقت له خوت ده بیتیه وه؛ ته نانه ت ئه و کاتانه ییش، یا -
 به تاییه ت ئه و کاتانه ییش - که له سه روو ئه و نرخه وهی هه ته خوت
 دیته پیش چاو. ههر له بهر ئه وهیش که رقت له خوت ده بیتیه وه، له
 توانادا نییه ریژی هاورییه کانت بگریت.

به دزیشه وه بیت، رقت له خوت ده بیتیه وه؛ ته نانه ت ئه و
 کاتانه ییش، یا - به تاییه ت ئه و کاتانه ییش - که له سه روو ئه و
 نرخه وهی هه ته خوت دیته پیش چاو.

لەو برۆایەدا نیت کەسێک کە لەسەر مێزێک لەگەڵتدا کۆ بوویتەو،
یا لە خانوویە کدا لەگەڵت ژیاویت، کاری گەورە ی لێ بوەشیتەو.
هەربۆیە هەموو مەوێ گەرەکان تەنیا بوون و تەنیا ژیاون.
زۆر گرانبە بیرکردنەوە لە نزیک تۆو، پیاوی بچووک! تەنیا هەر
ئەوێندە دەکریت بێر لە تۆ بکریتەو، بۆ سوودی تۆ بێر بکریتەو،
نەک لەگەڵ تۆدا و لە نزیک تۆو؛ چونکە تۆ بە مەبەستی خنکاندن،
دەست لە بینی هەموو بێرە گەرە و مژدەبەخشەکان گیر دەکەیت.
ئەگەر دایک بیت، بەو مندالەت کە بێر دەکاتەو دەلییت: “ئەمە
لایەق بە مندالێک نییە و بۆ تۆ ناشیت!، ئەگەر پروفیسۆر بیت لە
زیندەزانیدا بە خوێندکارەکانت دەلییت: “ئەمە لەگەڵ خوێندکاریکی
ئاساییدا ناگونجیت، یانی چی دوو دلبوون لەوێ لە هەوادا میکرۆب
هەیە!” ئەگەر مامۆستا بیت بە قوتابییەکانت دەلییت: “مندال دەبیت
گوێزایەل و بێدەنگ بیت، نەک هەلەشە و هیچنەبیس!” ئەگەر ژنیش
بیت، دەلییت: “تۆ و دۆزینەو! بۆ نارۆییت لەبری ئەو بژیویەکی
بۆ خۆت و خێزانەکەت بە دەست بەینیت!، بەلام هەر ئەوێندە لە
رۆژنامەکاندا شتیکت لەبارە ی دۆزینەوێکە یەو بەر چاوی بکەوێت،
تیی بگەیت یا نا، برۆای پی دەکەیت.

هەرچی هەست و نەستی هەیه دەرەق بە شتە چاکەکانی نیو
خۆت لە دەستت داوون و خنکاندووتن. لە هەر کەسێکی تریشدا
بیانیینیت، گرنگ نییە مندالەکانت؛ ژنەکەت؛ پیاوێکەت؛ باوکت یا
دایکت بیت، دەیانمرینیت. بچووکیت و دەیشتەوێت هەر وها بە
بچووکێ بمانییتەو.

لیم دەپرسیت: “ئەم هەموو شتانه چۆن دەزانیت؟”

لینگەرێ بۆت بگێرمەو:

هەمیشە تۆم ناسیو، ئەزموونەکانتم لەگەڵدا دا بەش کردوویت،
لەناو خۆمدا بینوومیت، لەگەڵتدا ژیاوم. مینا پزیشکیک لە شتە
بچووکەکانی ناوێوێ خۆت قوتارم کردوویت، چون مامۆستا یەکی

بۇ سەرگەۋتن بەسەر ھەورازى رووبەروو بوونەۋەى راستگويىدا
پييشاندرت بووم. دەزانم چەند دل پر لە كينه ھەولى خۇپاراستن
دەدەيت دژى رووبەروو بوونەۋەى راستگويى. دەزانم چۆن زراوت
لەۋە چوۋە و توقىوت كاتىك داۋات لى دەكرىت دۋاى ژيانىكى
بيگرىوگول و راست بگەويت.

تۇ بە تەنيا ھەر بچووك نيت گرگن!

دەزانم كە خاۋەنى چەندان “ھەلكەۋتى گەورە” يت لە ژياندا؛ ئەۋ
ھەلكەۋتانەى رپى “پىگەيشتن” و “بەرزبوونەۋە” ت بۇ خۇشتر
دەكەن، بەلام ئارام نيت و ئەۋ خۇپراگريپە لە خۇندا نابىنيت كە پىۋىستە
بۇ بەرزبوونەۋەت. رپى بە بونىادى خۇت نادەيت بەرز و بەرزترت
بكاتەۋە! لە فرين، لە بەرزايپەكان، لە قوۋلايپەكان، دەترسيت. لە
من گەلىك باشتر و بەر لە من نيتشە ئەمەى پىپراگەياندىت، بەلام
پىپى رانەگەياندىت بۇ بەۋ جورەى كە ھەيت. ئەۋ ھەولى دا بتكات
بە مروڤىكى لە خۇت گەورەتر، بە “سوپەرمان”، تا بتوانيت بەسەر
مروڤەكەى ناخى خۇندا زال بيت. مروڤە گەورەكەى ئەۋ بوو بە
ھيتلەرەكەت و تۋيش لەۋ جىپەدا كە ھەمىشە تىپىدا راۋەستابوويت،
بەبى جوۋلە، مينا مروڤىكى لەژىرەۋە و گرگنىك، مايپەۋە.

دەمەۋىت چىي تر مروڤىكى لەژىرەۋە و بچووك نەبيت.
دەمەۋىت ببىت بە “خۇت”. “خۇت”، نەك ئەۋ رۆژنامانەى
رۆژانە دەيانخوينىتەۋە. “خۇت”، نەك ئەۋ تىگەيشتنەى دراوسى
توورەۋتروكەت ھەيەتى بۆت، بەلكو “خۇت”.

دەزانم، لەۋە بەئاگا نيت تا چ رادەپەك و بە چ قوۋلايپەك لە
ژىرەۋەيت، ھەرچەند لە بنى ئەۋ ژيانەدا مينا ئاھويەك، خواپەك،
شاعىرىك و فەيلەسوۋفىك، دەژىت؛ بەلام بۇ خۇت و لە پيش چاۋى
خۇت، پىت وايە ئەندامىكى لە ئەندامانى ئەۋ كۆمەلەيەى پاراستنى
دەوروبەرەكەتى پىسپىردراۋە، يا ئەندامىكى لە ئەندامەكانى كو.
كلوكس. كلان.. ھەر لەبەر ئەۋەى پىشت وايە لەۋە زياتر نيت،

چۈن ئەندامىك له ئەندامانى ئەو كۆمەلانى ھەلسوكەت دەكات،
تۆيش ھەروەھا دەكەيت.

ئەمەيشت، زۆر دەمىكە، له لايەن ھايئىش مان له ئەلمانىا و ئۆپتون
سىنكلىر و دۆن پاسۆسەوہ له ئەمەرىكا پىچ راگەيەنراوہ، بەلام تۆ
نە ھايئىش مان دەناسىت و نە سىنكلىر. ئال كاپۆن و پالەوانى
جىھانى له كۆلەمستانىدا چاكتەر دەناسىت. ئەگەر رىت بدرىت
لەنپوان كىتبخانەيەك و چوونە سەيرى يارىيەكى كۆلەمستانىدا
ھەلبۆزىرىت، بى دوودلى، كۆلەمستانىيەكە ھەلدەبۆزىرىت.

له ژيانندا داواى بەختىارى دەكەيت، بەلام دلنىايى و خۇپاراستنت
گەلىك له بەختىارى پىچ گرنگترە، ئەگەر بەدەستەپىنانىان نەك
بىرپەرى پىشتت، بەلكە ھەموو ژيانىشت بخوازىت، ئامادەيت له
پىناوياندا دايبىنىت. لەبەر ئەوہى قەت خۆت فىر نەكردوہ چۈن
بەختىارى بە دەست بەئىت، تاموچىژى لىوہربكرىت و بىپارىزىت،
ئازايەتى و بويزى كەسايەتییەكى راست و لەروودارپاوەستاو و
پىشتتەستورىشت له باردا نىيە.

دەتەوئىت بزانىت چۆنىت، پىاوى بچووك؟

گوئى بۆ ئەو بەرنامەى راگەياندنانه شل دەكەيت كە بۆ فرۆشتنى
دەرمانى ددان، بۆياخى قۆنەرە، دەرمانى قەبزی و بۆنى بنباخەل،
له رادىوۋە دەيانبىستىت، بەلام قەت ئەو ئاوازە پىروپوچ و
بىمانايانە نايبىستىت كە لەگەلىاندا لى دەدرىن. لەو ھىزە كوئىرانەيە،
لەو توانستە، تىئاگەيت كە ئەو كەرەستانە ھەيانە و راتدەكىشن
و ھانت دەدەن بۆ كرېنىان. قەت بە وردى گوئىت لەو قەشمەرە
گرتوۋە كە لە يانەيەك لە يانەكانى شەواندا تىزت پىوہ دەكات،
گالتە بە تۆ و بە خۆى و بە دنيا كلۆل و بچووكەكەتان دەكات،
بۆ رابواردن لە بارەى تۆ و كردارەكانتەوہ دەوئىت؟ گوئى بۆ
ئەو بەرنامەى راگەياندنە رادىرە كە بۆ فرۆشتنى دەرمانى قەبزی
دەكرىت، ئەوسا تى دەگەيت تۆ كىت و چۆنىت!

گوئ بگره، گرگن! هەر گوناھیک، هەر تاوانیکی بچووک، تۆ دهیکهیت؛ پووناکییه کی تره و فری دهریته سهر ئه و کلۆلییه ی مرؤقایه تی به دهستیوه ده تلپته وه. هەرچییه ک دهیکهیت، هیچ و بیمانایه و ده بیته به مایه ی له دهستانی ئه و هیوایه ت که بۆ چیتربوونی ژیان و دنیا که ت هه ته. ئه م دلته نگی و خه مینییه دلته زین و بیپرانه وه یه له خورا و بی هۆ نییه، پیاوی بچووک! بۆ ئه وه ی خۆت له م دلته نگیه دووره پهریز بگریت و له بیرى به ریته وه، چه ندان گالته و شوخیت دۆزیوه ته وه و ناوت لی ناون: “گالته وگه پی کومه لایه تی!”.

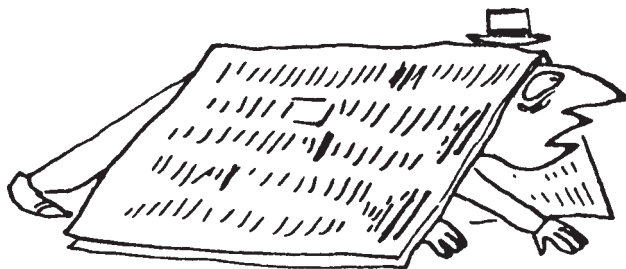
گالته و تیزپپوه کردن له باره ی خۆته وه ده بیستیت و له دلّه وه له گه ل خه لکانی تردا پیده که نیت و قاقا لیده دهیت.

گالته و تیزپپوه کردن له باره ی خۆته وه ده بیستیت و له دلّه وه له گه ل خه لکانی تردا پیده که نیت و قاقا لیده دهیت. بۆ ئه وه پیناکه نیت، سووکناییه ک به دلت به دیت و که میک خه مه کانت بره ونه وه. به پیاوه گرگنه که پیده که نیت، هاوکاتیش له وه بیئاگایت به خۆت پیده که نیت، له وه بیئاگایت پیت پیده که نن، خه لکی پیت پیده که نن. ملیونان؛ ئه و پیاوه گرگنه ی نازانن که بوونه ته مایه ی گالته پیکردن و

پیکه نین. بۆ پیاو ئاوها له پروو، له دلّه وه، به و شادمانییه ناجۆر و ناقولایه وه، چه ندان سه دهیه، پیده که نیت و له قاقا ده دات؟ قهت به بیرتدا هاتوه “خه لک” چۆن بوونه ته مایه ی سووکایه تی و گالته جاری له و فیلمانه دا له باره یانه وه ده رده کرین؟

له بهر ئه وه ی شایانی گرنگپیدانیکی تایهت و بیهاوتای، من بۆت ده گیزمه وه بۆ ئاوها بوویت به مایه ی گالته پیکردن و پیکه نین.

بی دوودلی، بیرکردنه وت قهت هه قیقهت ناپیکیت و لپی نزیک نابیته وه. تو ئه و نیشانگره گیزوو یژم به بیر ده هینیته وه که به ئه نقه ست نیشانه کی ناپیکیت و هینده ی تاله ده زوو یه که له پیکانییه وه دووره.

به لام کاتیک له رۆژنامه کاندای ده یخوینیته وه، تیی بگهت یا نا،
بروای پیده که یته!

پیت وا نییه!

لینگه ری به لگهت بۆ بهینمه وه.

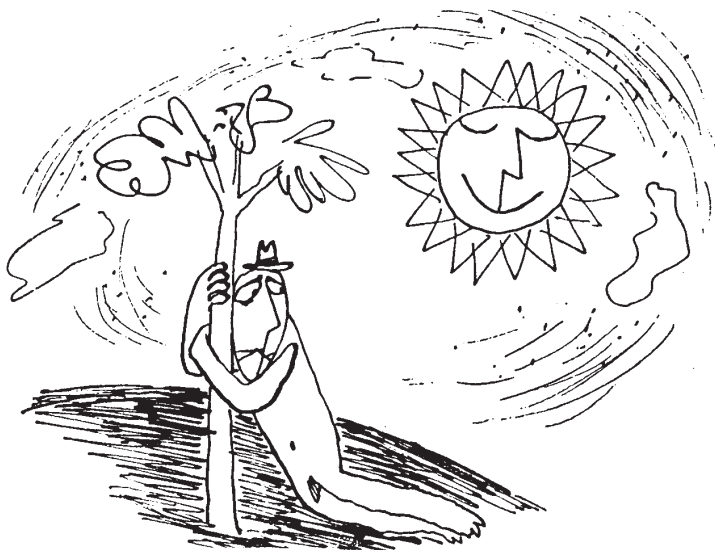
دهمیک بوو بوو بوویت به سه ردار و سهروه ری ژیا نی خۆت،
ئه گه ر بیرکردنه وت شانبه شانی هه قیقهت برۆیشتایه و لیوه ی

زیک بووایه. با نمونه یه که له باره ی چوئیتی بیرکردنه وهی تووه بهینمه وه.

“همووی خه تای جووله که کانه!” تو وا ده لئیت.

“جووله که چیه؟” خه لکاننن خوینی جووله که له له شیاندا ده سووریت. “چ جیاوازیه که له نیوان خوینی جووله که و ئه و خوینه دا هه یه که له له شی خه لکانی تر دا ده سووریت؟” ئه م پرسه سهرت لی ده شیوئیت و سهر سوورماو و دوودل ده لئیت: “من مه به ستم له ره گزی جووله که یه.” لیت ده پرسم: “ره گز چیه؟” “ره گز؟ ئاسانه، چون ره گزی ئه لمانیای هه یه، ئاوه ایش ره گزی جووله که هه یه.” “چ شتی که ره گزی جووله که له ره گزه کانی دیکه جیا ده کاته وه؟” “جووله که سپی نیه، لووتیکی دریز و ناقولای هه یه، چاوه کانی تیژن، پیسکه و پرژده و ههر خهریکی مامه له کردنه به پاره وه.” “قته ئیتالیا ییه که، یا پیاویکی خه لکی خوارووی فهره نسات له گهل جووله که یه کدا بینوه؟ ده توانیت لیکان جیا بکه یته وه؟” “نا، له راستیشدا نا...” ئه ی که واته جووله که چیه؟ خوین هیچ جیاوازیه که پیشان نادات، جووله که یه که هیچ جیاوازیه کی له گهل فهره نساییه که یا ئیتالیا ییه کدا نیه. قته جووله که یه کی ئه لمانیاییت بینوه؟” “ئه لمانیاییه کان له ئه لمانیایی ده چن؟” “ئه لمانیایی چیه؟” “ئه لمانیاییه کان ده چنه وه سهر ره گزه کانی باکوور.” “هه ندیکان له ره گزی ئاریین؟” “ئا!” “ئه ی ده چنه وه سهر ره گزی گه له کانی باکوور؟” “ئه.” “سپی پیست و قژزهرده ن؟” “ئه.” “ئه وه ده بیینیت! نه ده زانیت ئه لمانیاییه که چیه، نه جووله که یه که.” “به لام جووله که کان، هه ن.” “بیگومان هه ن! چون دیانه کان و موسلمان هه ن، جووله که کانیش هه ن.” “من مه به ستم له دینی جووله که کانه.” “رؤزفیلت، خه لکی هو لاندابو بو؟” “ئه.” “ئه ی بو که سیک نه وه ی داود بیت به جووله که ی ناو ده بیت، که چی رؤزفیلت به هو لاندابی ناو نابه یته؟” “جووله که کان جیاوازن!” “چ جیاوازیه که؟” “نازانم!”

ئەمە قسە ھىچوپوچ و بىماناكانتە گرگن! ھەر بەم قسە ھىچوپوچ و بىمانايانە يىشت بوو ئەو ھىزە چەكدارانەت خولقان كە بوون بە ماىەى تەفروتوناكردن و قركردنى مليونان مروّف بە ناوى “جوولهكە” وە، ھەرچەندە كە ناىشتوانىت بلىتت جوولهكە چىيە.

لە فرىن، لە بەرزايىەكان و قوولايىەكان دەترسىت.

لەبەر ئەمەىە پىت پىدەكەنن و سووكايەتت پىدەكرىت. لەبەر ئەمەىە، مروّفنىك كە بە كارىكى گرنگەو ھەرىكە، خۆيت تىناگەىەنىت، خۆيت لى لا دەدات و خۆ دوورەپەرىز دەكرىت لىت. لەبەر ئەمەىە، لەو چلپاوەى تىي كەوتوويت، قوتارت ناىتت. خۆت بالادەستتر دىتە پىش چاۋ، كاتىك كەسىكى تر بە “جوولهكە” ناو دەبەيت، ھاوكاتىش ھەست دەكەيت كە كلۆلىت، چونكە تۆ بە كوشتن و لەناوېردنى ئەو مروّفانەى بە “جوولهكە” ناويان دەبەيت، خۆت دەكوژىت و خۆت لە ناو دەبەيت. ئەمەيش، بەشىكى زۆر بچووك، پچەكە، لەو راستىيەى لە بارەى تۆو ھەىە، پياوى بچووك!

کاتیک به رقه‌وه که سیک به “جووله‌که” ناو ده‌به‌یت، بسته‌بالایی و هیچله‌بارانه‌بوویی خۆت خه‌فه ده‌که‌یت و له بیرى ده‌به‌یت‌ه‌وه.

ده‌میک نییه ئەمەم بۆ ئاشکرا بووه.

هەر که سیک، که متر یا زیاتر له وهی لایه‌قته، ریزت لی بگریت، به “جووله‌که” ناوی ده‌به‌یت. وهک ئەوهی ده‌سته‌لاتیکی بالا‌بیت و له ئاسمانه‌وه ره‌وانه کرابیت، بریار ده‌ده‌یت کئ به “جووله‌که” بزانیته یا نا، به‌لام من ئەو مافه‌ت پئ ره‌وا نابینم، ئاریی گرگن! جووله‌که‌ی گرگن! ته‌نیا خۆم و که‌سی دیکه نییه له سه‌رانسه‌ری دنیا‌دا بتوانیت بریار له‌سه‌ر ئەوه بدات من کیم. چ له باری فه‌ره‌ه‌نگیه‌وه، چ له باری پیکهاته‌ی له‌شمه‌وه، تیکه‌لم له ته‌واوی ره‌گه‌زه‌کان و شانازیش به‌وه‌وه ده‌که‌م که ده‌ره‌نجامی هه‌موو ره‌گه‌زه‌کان، هه‌موو چینه‌کان و ته‌واوی نه‌ته‌وه‌کانم. وهک تۆ نیم پیاوه گرگنه شو‌قینیه‌سته فاشیه‌سته‌که‌ی ناو هه‌موو ره‌گه‌ز و چینه‌کان. نه خۆم و ده‌بینم له ره‌گه‌زیکی پاک بم، نه له باری کومه‌لایه‌تیه‌وه بئ هه‌له‌وپه‌له‌ بم. بیستم، له فه‌له‌ستین، جووله‌که‌یه‌کی کارامه و شاره‌زات نه‌خواست، چونکه خه‌ته‌نه نه‌کرا‌بوو. چۆن رقم له هه‌ر فاشیه‌ستیکی تر ده‌بیته‌وه، ئاوه‌ایش هه‌ز له چاره‌ی هیچ “جووله‌که”‌یه‌کی فاشیه‌ست ناکه‌م و رقم لئی ده‌بیته‌وه.

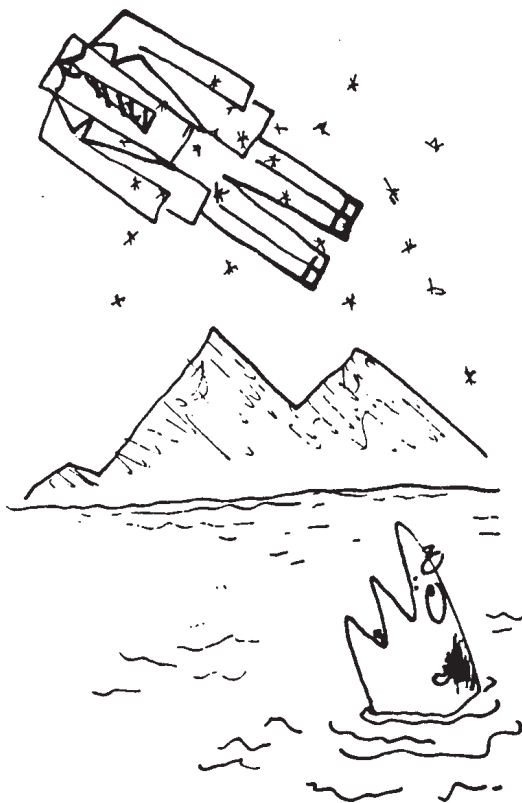
هیچ هه‌ست و نه‌سته‌تیکم به‌رانبه‌ر زمانی جووله‌که‌کان، دینه‌که‌یان یا فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌یان نییه. چیی تر نه باوه‌رم به خوای جووله‌که‌کان، نه خوای دیانه‌کان، نه هی هیندییه‌کان نییه، به‌لام ده‌زانم تۆ له کوپوه خواکه‌ی خۆت به ده‌سته ده‌هینیت. باوه‌رم به‌وه نییه جووله‌که‌کان “ته‌نیا نیردراوی خوا” یا “نه‌ته‌وه هه‌لێژیردراوه‌که” بن. باوه‌رم به‌وه هه‌یه ره‌ژیک دیت جووله‌که‌کانیش له‌نیو مرو‌فانی زیندووی بلاوه‌بوو به هه‌موو کون و قوژبیه‌کی ئەم سه‌رزهمینه‌دا ده‌توینه‌وه و توه‌وه‌یشیان هه‌م به چاکه بۆ خویان و هه‌م بۆ نه‌وه‌کانی داها‌توویان ده‌گه‌رپه‌ته‌وه. پیاوه گرگنه جووله‌که‌که! ده‌زانم پیت خۆش نییه ئەمه بیسته‌یت. له باره‌ی “بوونت وهک

جووله كه يهك "هوه ده پهيقيت، چونكه رقت له وه ده بيته وه كه جووله كه يت، رقت له هه موو ئه و كه سانه يش ده بيته وه ليته وه نزيكن. جووله كه بو خوي خراپتريني ئه و كه سانه ن كه رقيان له جووله كه ده بيته وه. ئه مه راستييه كي كوئه، نهك تازه؛ به لام من نه رقم ليته و نه رقيشم ليت ده بيته وه. ته نيا ئه وه يه كه هيچ شتيك له گه ل تودا كوم ناكاته وه و هيچ شتيكي هاوبه شمان پيكه وه نييه، "چينييهك چه ندي له گه ل ورچيكا" شتي هاوبه شي هه يه، من و تويش ئاوها؛ ته نيا ئه وه نه بيت كه هه ردوو كمان ده گه ريينه وه سه ره مان بنه رت و بنه چه ي مادي كه له گه ردووندا هه يه. بو ده سته برداري "شيم" ناييت و ناگه ريته وه بو "پروتوپلازما"، جووله كه ي گرگن! ژيان، بو من، له چوونه وه يهك و گرژبوون و دووباره كشانه وه ي "پلازما" وه ده ست پيده كات، نهك له و وتاره ئايينيانه وه كه "رابين" يك ده ياندات و ده يانليت و ده يانجو يته وه.

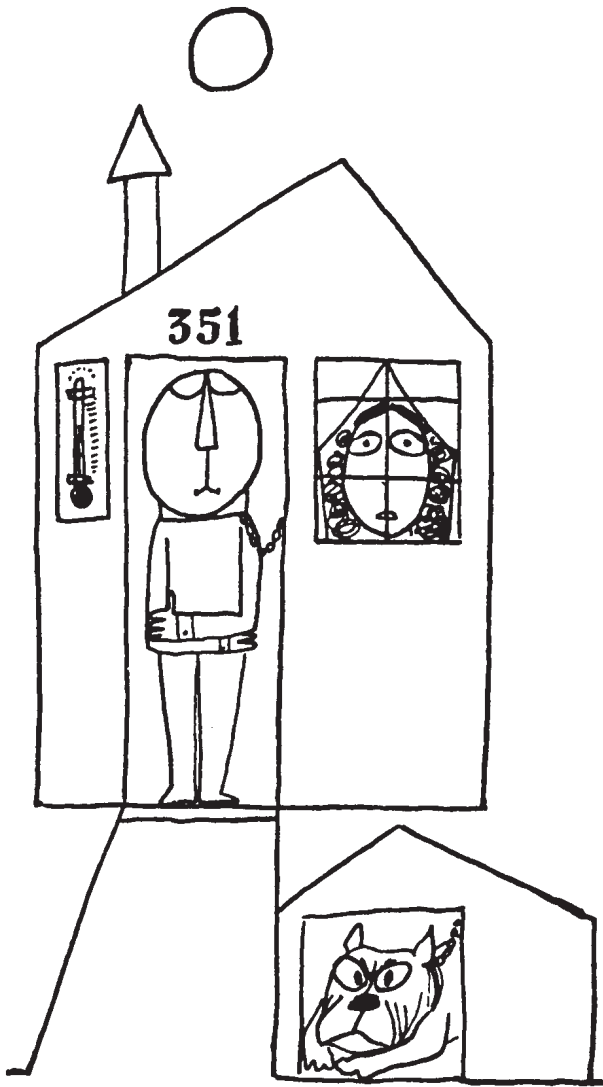
مليونان سالي خياند، تا تو له بوونه وه ريكي ده ريايييه وه بوويت به و گيانه وه ره ره پراوه ستاوه ي سه ره وشكايي. به دريژايي شه ش هه زار سال له باريكا كه تا ئيستاييش سه رتا پاي گرتو ويته ته وه و ريت پي نادات له گه ل خودي خو ت و ده ورو به ره كه تدا بگونجيت و رابيت، ژياويت. ده ميكي دووردريژ و نادياريش ده خايينيت، تا سروشتي ئاسايي خو ت، تا ئه و بوونه وه ره ده ريايييه ي نيو خو ت ده دوزيته وه. من، ئه و بوونه وه ره ده ريايييه ي نيو له شي قوم دوزيوه ته وه و بي گريوگول و به ئاشكرا له باره يه وه بو ت دووم. كاتيكيش كه له باره ي ئه و دوزينه وه يه وه بيستت، به هه موو لايه كا جارت دا كه بليمه تيكي نو يت دوزيوه ته وه. ئه گه ر له بيرت نه كرديت، ئه مه له سكه ندا فيا روي دا؛ له كاتيكا بو كه به دواي دوزينه وه ي لينينيكي نويدا ويل بوويت. منيش، له بهر ئه وه ي كاري له وه گرنگترم هه بوو خو م به پينا ساندن و جار داني تووه خهريك بكه م، هيچ گرنگييه كم به و كاره ت نه دا و پيدا هه لدان و به ره ورو هاتني تو م نه گرته خو و بيجه كه له وه يش را تگه ياند و جارت دا كه له مندا دارو ينيكي نو ي، ماركسيك، پاستور يا

فرۆیدیکی نویت به دەست هیناوه. منیش پیم راگه یاندیت که
 تۆیش له بارتدا ههیه و ده توانیت، ئەگەر دەست له هاتوهاوار و
 په سندانى خه لکانى دى هه لېگريت، به هه مان شیوهى من بنوسیت
 و بپه یقیت. خۆت خودى هه لېژاردنه کهى خۆت بوویت و هاتوهاوار
 و په سندانى خه لکانى ترت هه لېژارد!

هاتوهاوار و قیژه قیژت هه سته کانت ده مرینن، سروشته
 خولقینه رکهت ئیفلیج ده کهن و له په لوپۆی ده خه ن.

ملیۆنان سالی خایاند، تا تو له بوونه وهریکی ده ریاییه وه بوویت
 به و گیانه وهره ره پراوه ستاوه ی سه ر وشکایی.

داوای به خته وهری ده کهیت، به لام دنیاییت گه لیک لا گرن گتره.

خو ئه وهيش بو هه لبهستن نيهه كه له ههر شوينيك بهو "دايكانهي كه بي پيكهيناني خيزان و له دهره وهى خيزاندا بوون به دايك" بگهيت، به بيره وشت ناو ديريان ده كه هيت! خو ئه وه بو هه لبهستن نيهه كه تو سنووريكى ديار و له بهر چاوت له نيوان مندالانى "زول" و مندالانى "راسته قينه!" دا كيشاوه؟! چ ليقه و ماويكى بچووكى كه ون و سه راسيمه و سه رليشيو او به هه موو لايه كدا راده كه هيت و سكالو و گازنده ده كه هيت، پياوى بچووك!

تو ته نانهت له ناوه روكى په يفه كاني خو يشت تينا گه يت.

به ريزه وه له عيساي مه سيحى مندال دهر وانيت، به لام مه سيح له دايك بوو كه هيج پسوله يه كى ماره برينى له ده ستدا نه بوو. بي ئه وهى به ناگا بيت و تينگه يت، به ته نيا تاسه و ئاره زووت بو "سه ره بستبوونى جنسى" يه وات لى ده كات به ريزه وه له مه سيح بروانيت و ريزى لى بگريت و هيجى تر. تو؛ پياوه ليقه و ماوه راسته قينه گرگنه كه! مه سيح ده كه هيت به كوړى خوا؛ خواهه كه كه پي و نيه هيج منداليك له دهره وهى پيوه ندى خيزانيدا له دايك بيت، دوايش به دكار و گرگن، مينا پاولوسيكى رچه شكين، ده كه ويته راوه دونانى مندالانى له دايكووى نيو ناميزى خوشه ويستى راسته قينه و مندالانى نيو ده ستى رقيش، به ياسا ئايينيه ده ستكرده كاني خو ت، ده پاريزيت.

تو پياويكى به راستى نه گريس و بچووكى!

به سه ر ئه و پردانه دا كه گاليله يوئى مه زن نه خشه ي دروستكردى كيشاون داژويت. ئه ي ئه و پياوه بچكوله يه ي سه رانسهرى دنيا ت گرتوته وه، ده زانيت كه گاليله يو بي ئه وهى پسوله ي ماره برينى هيج ژنيكى له ده ستدا بوويت، سى مندالى هه بوو؟ دلنيام قهت ئه مه بو خويندكاره كانت ناگيريه وه. ههر له بهر ئه وه يش نه بوو كه كه وتيته ويژه و گيانى ئه و و بوويت به مايه ي شاربه دهر كردن و لا تبه دهر كردنى؟

دەزانیت پیاوی بچووک! که له ولاتی کۆیله کاندایینی مەزن؛ باوکی کریکارانی دنیا - یا باوکی گشت کۆیله کان! - کاتیک دەستەلاتی بە دەست هینا، کۆتایی بەو شیوازە هینا که بو پیکهینانی خیزان داترشتبوو؟ ئەی ئەو دەزانیت که ئەو خۆیشی، بەبێ ئەوەی هیچ پسوولهیهکی مارهبرینی له دەستدا هەبوویت، له گەل ژنەکهیدا دەژیا؟! ئەوەت دەزانی، بەلام کردبووت بە نههتییەک و نەتدەووست له بارهیهوه بدوویت، گرگن!

وا نییه؟! ئەی تو نەبوویت که له رپی شوراکانی کریکارانهوه سهراپاکی یاسا کۆنهکانت دەربارهی خیزان و چۆنیتی پیکهینانی گهراڤانهوه، چونکه له توانادا نەبوو ئەو کاره مەزنه ی لاینین بپاریزیت و بو چیتکردنی ژیانته به کاری بهینیت؟

بەهه مه حال، تو کیتیت تا دید و تیروانینی تاییهت به خۆت هه بیته؟

تهواو له وه بیئاگایته که خودی ئەندیشه پیس و گهمارهکانی خۆتن، گرنگینه دانته به ههز و ئارهزووهکانی لهشی خۆت، بهو یاسانهوه لولوی داویت و بهندی کردویت که له باره ی خیزان و پیکهاتنیهوه داتناون.

من وتم: ههست دهکهیت کلۆل و گرگن و چهپه ل و بوگهن و له باریکی دهرروونی نائاساییدایت، ئیفلیج و له په لوپوکوتویت. ههست دهکهیت که ناتوانیت تاموچیز له لهشی خۆت وهربگرت. ههست دهکهیت بینرخ و نازیندوو و پووت و ره قوته قهه لاتویت. دۆستیکی کچته نییه، هه شتدیت ته نیا بو ئەوه ته “بینیته ژیر خۆت” تا بهو کارهت “پیاو” هکه ی ناخهت بسه لمینیت. نازانیت خۆشه ویستی و ئەوین چیه. قه بزیت و قه بزیه که یشت به دهرمان چاره سه ر دهکهیت. بۆنت ناخۆشه و پیسته کهت لینج و ساردوسره. ههست به منداله کهت ناکهیت له باوه شتدا، بۆیه ده ته ویت ئەویش بکهیت به سه گینکی بچکۆله ی ژیر شهق و قامچییه کان.

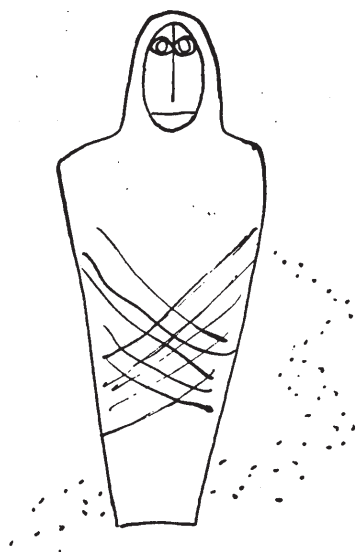
ته‌واوی ژیانته زهنده‌هقت له‌وه چووه توانای “ر‌ه‌حه‌تیوون” له ده‌ست بده‌یت. ئە‌مه گشت بیر‌کردنه‌وه‌کانی داگیر‌کردیته و خۆی ئاخنیوه‌ته نیو کاره‌که‌ته‌وه. ژنه‌که‌ت به جیی هیشتویته و ته‌نیا ماویته‌ته‌وه، چونکه نه‌تتوانیوه خۆشه‌ویستی بده‌یتی. به ده‌ست په‌شیمانی و زمانی خۆ‌گه‌ستن و په‌شوکان و دل‌ه‌راوکیوه ده‌نالی‌نیت و هه‌موو بیر‌کردنه‌وه‌کانته له ده‌وری ناوگه‌لت و له ده‌وری تاموچیز و هه‌زه‌کانته ده‌سوورپینه‌وه.

که‌سیک له باره‌ی تیگه‌کانی منه‌وه ده‌رباره‌ی سی‌کس له‌گه‌لتدا ده‌په‌یفیت و پیت راده‌گه‌یی‌نیت که ئە‌وه تیگانه لیت تیده‌گه‌ن و ده‌توان یارمه‌تیته بدن، که ئە‌وه تیگانه ده‌یانه‌ویته ئە‌وه‌ت بۆ بره‌خسینن که “شه‌وانه” بتوانیت له‌گه‌ل خه‌ون و هه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی نیو له‌شتدا بژیت، بۆ ئە‌وه‌ی “رۆژانه”، ئازاد و سه‌ربه‌سه‌ت له‌وه‌هه‌ون و هه‌ز و ئاره‌زووانه، بتوانیت به کاره‌که‌ته‌وه خه‌ریک بیت و به سه‌رکه‌وتویی به جیی بگه‌یی‌نیت، که ئە‌وه تیگانه ده‌یانه‌ویته ژنه‌که‌ت له ئامیزتدا شاد و به‌ختیار بیت، نه‌ک سه‌راسیمه و په‌شوکاو، که ئە‌وه تیگانه ده‌یانه‌ویته منداله‌کانته ر‌ووگه‌ش و گه‌شاوه‌بن، نه‌ک کز و لاواز و ر‌ه‌نگزه‌رد، خۆشه‌ویسته‌بن، نه‌ک به‌دکار و ده‌غه‌زار. تۆ ده‌لی‌نیت: “تاموچیزه‌کانی له‌ش هه‌موو شتی‌ک نین له ژیاندا و شتی گرنگتر هه‌ن پیاو پینانه‌وه خه‌ریک بیت!”

تۆ ئاوه‌ایت، ته‌په‌سه‌ر، پیاوی بچووک!

گریمان مارکسییه‌ک، شو‌ر‌ش‌گی‌ر، ر‌ابه‌ریکی ئایینده‌یی کریکارانی دنیا، یا باوکیکی ئایینده‌یی شورا کریکارییه‌کانی ولاتیکیته له ولاتان و ده‌ته‌ویته دنیا له‌وه‌ ئازاره‌ی به ده‌سته‌یه‌وه ده‌نالی‌نیت ر‌زگار بکه‌یت. ئە‌وه‌هه‌له‌که بیه‌شوماره‌یش که له ژماردن نایه‌ن له ده‌سته‌ت هه‌لدین و لیت دوور ده‌که‌ونه‌وه، تۆیش به هاتوه‌وار دوايان ده‌که‌ویت: “بوه‌ستن! ئیوه ئە‌هی خه‌لکانی کۆیله و به‌شخوراو، بوه‌ستن! نابینن من ر‌زگاری ئیوه‌م! ئیستایش هه‌ر ناخوازن دان به‌وه‌ راستییه‌دا بنین؟! بر‌وخیت سه‌رمایه‌داری!”

منم، ئەو خەلكە بېشومارەم خستۆتە بزاوتن و جوولە و
 نەگبەتییەکانی ژیانە پر لە کلۆلییەکیانم پێشان دوان، نەك تۆ؛
 شۆرشگێری گرگن! ئەوان، دل پر لە هیوا، بە تاسە و شەوقەو،
 گوئی بۆ پەیفەکانی من رادەدیرن. روو دەکەنە ریکخراوە و
 دامەزراوەکانی تۆ، چونکە پێیان وایە لەوئێسە دەبیننەو.
 تۆیش، لە باریکی وەهادا، هەر ئەوەندەت لە دەست دیت، بلیت:
 “تاموچێژەکانی لەش بەهەلەداچوون و سەرلێشێوانیکی بۆرژوا
 بچووکهکانە و لە بنەرەتدا بە ھۆکارە ئابوورییەکانی نیو کۆمەڵەو
 بەندە!” ھاوکاتیش، کتیبەکی ئان دو قەلدەس لە بارەى شیوەکانی
 گانکردنەو دەخوینیتەو.

بە درێژایی شەش ھەزار سال، بەو بارە ناھەموار و
 رەقوتەقەوہ کہ ھەتا ئێستایش سەراپای گرتویتەتەو، ژیاویت.

کاتیک پیاویکی گه وره هه ولی دا بنه مایه کی زانستی به ئازاد بوونت بیه خشیت، به دهستی نابوتی و هه ژاریت سپارد. یه کهم هه ول که بو په رده له رووه لمالینی راستیه کان درا به تینه گه یشتن و به هه له تیگه یشتن له یاساکانی ژیان، کوشنت. کاتیکیش هه ول و تهقه لاکانی ئه و جیی خویان کرده وه و کاریان پی کرا، هاتیت و دهستت به سهر به ریوه بردنیاندا گرت و به و کارهیش دووباره به چنگی مهرگت سپاردنه وه. یه کهم جار ئه و پیاوه گه وره یه ریخراوه که تی هه لوه شانده وه و دووهم جاریش، خوی له ژیاندا نه مابوو، بویه چیی تر نهیتوانی به ره نگاریت بکات و دژت بوه ستیت. له وه تیناگه ییت که ئه و له کاره که ی تودا به های خولقینه رانه ی هیژی ژیانی توی دوزیبوو وه. له وه تیناگه ییت که تیگه کانی ئه و له یاره ی زانستی کومه لئاسییه وه بو ئه وه بوو پاریزگاری له “کومه ل” هکته بکات، دژی “دهوله ت” هکته.

له راستیدا تو له هیچ شتیک تیناگه ییت، گرگن!

به “هۆکاره ئابوورییه کانته وه” ناگه ییت به هیچ جیه ک و به هیچ ناگه ییت. زانایه کی گه وره تا سه ره مهرگ به وه وه خهریک بوو فیژت بکات بو ئه وه ی بتوانیت تاموچیژ له ژیانت ببینیت، ده بیت هه ول بدهیت زانسته کان چاکتر و له بارتر بکه ییت، به وه وه خهریک بوو فیژت بکات که مروّفانی برسی ناتوانن شارستانییه ت به ره و پیش به بن و بیگه یه ننه پله یه کی بالاتر که هه موو مروّفان، به بی هیچ جیاوازییه ک، ده بیت له گه یاندنی شارستانییه تدا بو ئاستیکی بالاتر و له به ره و پیشبردنیدا خهریک بن، که ده بیت هه م خۆت و هه م کومه له که ت له دهست هه ر جوړه دهسته لاتیکی داپلۆسه ر و زال قوتار بکه ییت. ئه و پیاوه گه وره یه، کاتیک زانیا رییه کانی خوی پی ده گه یاندیت، ته نیا هه له یه کی بچووکی کرد: باوه ری پیت هه بوو که بتوانیت خۆت ئازاد بکه ییت، چونکه دلنیا بوو له وه ی له تواناتا هیه ئازادییه ک که به دهستت هیتاوه بیپاریزیت و بو هیچ نرخیک له دهستی نه ده ییت. بیجگه له وه ییش، ریی پیداییت توی “کریکار” ببیت به “دیکتاتور!”

تو چیت له گهل بیره به تاو و دهوله مهنده کانی نهو زانایه دا کرد،
 گرگن! نهو چهندان بیرى به ر فراوان و به سوودی پیدایت، به لام تو
 ته نیا په یقیکت لی وه رگرت: "دیکتاتوریه ت". له هه موو نهو شتانه ی
 له دلیکی گهرم و گه وره که وتبوونه وه، ته نیا په یقیکت وه رگرت و
 فیری بوویت: "دیکتاتوریه ت".

ژهنه راله کریکاره که!

هەرچییەکی تر هەبوو، توورپ دا و وەلات نا: سەر بەستبوون،
پێزگرتن لە راستی، چارەسەرکردنی کۆیلە یەتیی ئابووری،
شیوازەکانی بێرکردنە وەهی خولقینەرانه و تەنیا پە یقینکی پر مانا،
بەلام خراب هەلبژێردراوت هیشتەو: “دیکتۆریەت”.

لەم هەلە بچووکی ئەو زانایە، دنیایەکی زەبەلاح و ئاوەلات لە
درو، راونان و وەدوکهوتن، ئازار، زیندان، جەللادان، پۆلیسی
نەیتی، سیخوری و لەسەر یەک چارپان، جلکی پەسمی و ژەنەرال
و مەدالیاکان پیکهینا و هەرچییەکی تر مایەو توورپ دا.

ئێستا کەمیک چاکتر تێدەگەیت کە چۆنیت، پیاوی بچووکی؟

هیشتا هەر تیناگەیت؟

کەواتە با دەست پێ بکەینەو:

هەموو ئەو “هۆکارە ئابووریانە” بۆ ژیان و بۆ بەختیاریت لە
خۆشەویستیدا لە دەستدا بوو، گۆریتەو بە بێرۆکە یەکی ناجۆر و
نامۆ بە ژیان. “سەر بەستی مرۆقاییەت، بە بالادەستی و مەزنی
دەولەت گۆرپیەو.” “ئامادەبوون بە قوربانیدان بۆ بەدەستەینانی
ئەنجامی مەزنت، گۆرپیەو بە بێرۆکە یەکی بێمانا و بێهۆ: زەبتورەبی
حزبی”، “بەئاگاہاتن و هۆشیار بوونەو مەزنی ملیۆنان خەلکت، گۆرپیەو
بە راونەستان و چەپلەیدان بۆ ئەو نمایشانە ی کە توانستە سوپاییەکانی
خۆت تێیاندا پیشان دەدان”، “ئەوینی ئازاد، بە دەستدریژکردنە سەر
ئابووری ژنان گۆرپیەو - کاتیک گەیشتیە ئەلمانیا و سەرکەوتنت
بە دەست هینا”، “رەتکردنە وەهی دەستگیرویی بێدەرەتانان و
لیقەوموانت، گۆرپیەو بە قێکردن و تەفروتونکردنی هەژاران”،
“رینمایی و پەرودەرکردنی مندالانت، گۆرپیەو بە پەرودەرکردن
و گۆشکردن لە پێ نیشتماندا”، “چیکردن و نەخشەکیشانی ئابووری
نیومالت، گۆرپیەو بەو مەدالیانە ی دەتەبەخشین بەو دایکانە ی دە
مندالیان لێ دەبوو”، بۆ خۆیشت بە دەست ئەو بێرەتەو ئازارت
نەچیشتوو: دایکیک و دە مندال!؟

ئەم پەيغە بەدبەختە "دیکتاتورىيەت" لە ولاتى تریشدا لە گوئیە کانتدا دەزرنگایەو، لە شوینەکانى تریشدا تو بوویت جلکی ئالووالای رەسمیت لە بەر کرد و ئەو مرۆڤە قەت رەحەتنەبوو، سەیر و سەمەرە و سادییەى که نهوهى فرمانبەریک بوو خولقاند، که لە ئەنجامدا گەیاندىتیه "رايخى سىيەم" و شەست ملیۆن مرۆڤى وەک خۆتى لەو پیناوەدا بە گۆر سپارد، که چى هیشتا هەر لە هاتوهاوار و پیداهەدان و لە چهپەلیدانى خۆت نه که وتویت و بەردەوامیت!

ژيان دەخۆیت، ژيان هەلەلووشیت!

تو ئاواھایت پیاو بچووکا!، به لَام کهس ناویریت بۆت بگیریتته وه
چونیت، چونکه پیاو لیت دهرسیت و دهخوازیت ههروهها به
پووتی و بچووکی بمینیتته وه.

تو بهختیاری خۆت هه لدهلووشیت.

قەت به ئازادییه کی ته واوه وه تاموچیزت له بهختیاری نه کردوه،
گرگن! هه ربویهش چلیسانه هه لیده لووشیت، به بی ئه وه ی گوی
به پاراستن و گرنگی به مانه وه ی بدهیت. قەت فیڕ نه بوویت چۆن
باخه وانیک گوله کانی و کشتیاریک به روبوومی کیلگه که ی چاودیری
دهکات و دهپیاریزیت، تاسه و ئاره زووه کانت بپاریزیت و به تهنگ
بهختیاریته وه بییت. تو یژه ره وه گه وره کان، شاعیران و زاناکان،
له دهستت هه له اتن و لیت دوور که وتته وه، چونکه دهیانویست
بهختیاری خویان به دهست بهینن. له گه ل تو دا هه ل لووشینی
بهختیاری ئاسانه و پاراستن و به تهنگه وه هاتنی گران، پیاوی
بچووک!

تیناگهیت له باره ی چیه وه ده دویم، گرگن! وا نییه؟

هه ول ددهم بۆت بگیرمه وه:

داهینه ریک به دوزینه وه ی دیوه نادیار و نائاشکراکانی زانستیک، یا
ئامیریک، یا دوزیکی کومه لایه تییه وه بیوچان و ده میکی دوورودیژ
و به وپه ری توانایه وه له کارکردندا خه ریک ده بییت. ئه و داهینه ره
ده بییت به ته نیا باری گرانی ئه و کاره ی پیوه ی خه ریکه هه لبگریت،
ده بییت به سه ر گشت ده به نگی و بیروکه ناچور و نابه جیه کانتدا،
به سه ر هه رچییه کدا تو پیت گرنگه، تیپه ریت و تییان بگات،
لییان بکولیتته وه و شییان بکاته وه؛ دهرئه نجامیش به ئه نجامدانی
کاریکی به سوود له برییان دواییان پی بهینیت. له کاره که یدا نه ک
دهستی یارمه تی بۆ دریژ ناکهیت، به لکو به هیه چ کلوجیک خۆتی
تی ناگه یه نیت. به ره و پیری ناچیت و نالیت: ”هاوریم، ده تبینم
چه ند شیلگیرانه کار ده کهیت، ئه وهیش ده بینم که بۆ چیت کردنی

ئامىرەكەم، مندالەكەم، ژنەكەم، ھاۋرېئەكەم، خانووبەرە و مالەكەم، كىلگەكەم كار دەكەيت، دەمىكە من بە دەست گىروگرفته و دەنالېنم، بەلام نەمتوانىوہ خۆم يارمەتى خۆم بەدەم، دەتوانم ھالىكارىت بەكەم بۇ ئەوہى لەو رېئەوہ يارمەتى خۆم بەدەم؟“

نا! قەت بە پىرى كەسىكەوہ ناچىت تا ھالىكارى بەكەيت و دەستى يارمەتى بۇ درىژ بەكەيت، پىاوى پوت!

تو، يا خەرىكى ھاتوھاوار و چەپلەلېندان و پىداھەلگوتنى، يا خەرىكى يارى كاخەزىت، يا لە دەوروخولى شەپ و بەيەكدادانىك خەرىكى قىژەقىژ و ھەراى خۆتت، يا لە كانەخەلووزىكا وەك كۆيلەيەك دەپرەتت. ھەر كارىكى ترى لەو چەشەنە دەتوانىت بەكەيت، بەلام قەت رى بە خۆت نادەيت دەستى يارمەتى بۇ ئەو داھىنەرە درىژ بەكەيت و ھالىكارى بەكەيت لە كارەكەيدا، كە دەخوازىت ھالىكارىت بەكات و دەستى يارمەتت بۇ درىژ بەكات.

دەزانى بو؟ چونكە ئەو داھىنەرە لە سەرەتا و دەستىكى دۇزىنەوہىەكى نويدا، بىجگە لە ھەندى بىر، چى ترى لە دەستدا نىيە پىشكەشتى بەكات؛ نە مژدەى دەستكەوتىكى زور بە رېئەكى كورت و نە مژدەى شىوازىكى ئاسانترى پىئە بۇ ژيان. تەنيا كۆمەلىك گرفت و كىشەى نوئ لە ھەگبەكەيدان و تۆيش ھىندە گىروگرفت و خەمىنىت ھەيە لە خۆت زىاد، لەبەر ئەوہ ھىچ بە دەنگ گىروگرفت و كىشەكانى ئەوہوہ نايەيت.

ئەمىان گىرنگ نىيە و گىرنگ ئەوہىە، لە بەردەمىدا نەبىت بە ئاستەنگ و بەرى رېئەكەى بۇ بەرەلا بەكەيت و لىي بگەپىت، ئەوا ئەو داھىنەرە نە لەبەر خاترى تو و نە بۇ تو ھەست بە ناشادى و دلئەنگى ناكات. ئەو نە بۇ تو كار دەكات، نە لەبەر خاترى تو بىر دەكاتەوہ و شىپرزە دەبىت و دادەھىنىت. ھەرچىيەك دەيكات لەبەر ئەوہىە كە جوړى ژيانى خۆى پالى پىوہ دەنەت وا بەكات. گوئىيدان و گىرنگيدان و بەزەبىھاتنەوہىش بە تودا بۇ رابەرانى

پارتییەکان، بۆ قەشە و پیاوانی تری ئایینی بە جی دەهێنێت. لەو
 برۆیەدا یە ئیتر کاتی ئەو هاتوو و وەختە کە خۆت چاودێری
 خۆت بکەیت و بە تەنگ خۆتەو بەیت. تۆ، هەر بەو رازی نیت
 دەستی یارمەتی لێ بکیشیتەو، بە لکو دەبیت بە لەمپەر لە رێدا
 و تقی تێدەکەیت. کاتیکیش ئەو داھینەرە، دواى کارێکی سەخت
 و دەمیکى دووردریژ خەریکبوون بە کارەکە یەو، تێدەگات بۆ
 ناتوانیت ژنەکەت بە خۆشەویستی شاد و خەنى بکەیت، دێیت و
 دەلێت کە “ئەو” بە رازیکە و سەرپای لە زەلکاوێ جنسدا نعووم
 بوو. قەت ئەو هت بە بیردا نایەت، لە بەر ئەو و دەلێت، چونکە
 خۆت ئەو بە رازەى کە پەلوپای لە زەلکاوێ جنسدا نعووم بوو، هەر
 لە بەر ئەو هیشە کە ناتوانیت و لە بارتدا نییە خۆشەویستی بکەیت.
 یا کاتیک ئەو داھینەرە، دەگاتە ئەو دەرئەجامەى کە بۆچ خەلکی
 بە چەشنى میس و بە کۆمەل بە نەخۆشیی شیرپەنجە دەمرن،
 ئەگەر ریکەوت پروفیسۆریک بیت لە “باتالۆژی” دا و پلەوپایە و
 بژیویەکی چاکت لەو رییەو بە دەست هینابیت، رادەگە یە نیت
 کە ئەو داھینەرە فریودەرێکە و هیچی تر، یا دەلێت کە هیچ
 زانیاریەکی لە بارەى بە کتریاکانی ناو هەواوہ نییە، یا دەلێت کە
 پارە یەکی لە پیویست زیاتری خراوەتە بەر دەست بۆ تووژینەو، یا
 دەپرسیت ئاخۆ جوولەکە یە، هاوژیدە یا خەلکی ولاتیکی دیکە یە، یا
 پێ لە سەر ئەو دادەگریت کە دەبیت ئەو داھینەرە تاقی بکەیتەو
 تا دلنیا بیت لەوہى ئاخۆ لە توانیدا هە یە بە گیروگرفت و کیشەى
 شیرپەنجەکەتەو خەریک بیت؛ ئەو گیروگرفت و کیشانەى بە
 خۆت تینان ناگەیت و ناتوانیت چارەیان بۆ بدۆزیتەو، یا هەر
 هیچت پێ نە کریت ئەو هت پێ باشترە ببینیت خەلکانیکی زۆر بە
 بەر چاوانتەو نەخۆشیی شیرپەنجە بیانکوژیت، لە بریی ئەوہى
 دان بەوہا بنییت و برۆا بە خۆت بەنیت کە “ئەو داھینەرە”
 ئەو شتەى دۆزیوہتەو کە لە ناخوہ پیویستت پێی هە یە تا
 بتوانیت نەخۆشەکانت لەو دەرە کوشندە یە قوتار بکەیت. بۆ تۆ
 ئەو پلەوپایەى هەتە، ئەو مافانەى مینا زانیەک پیت بە خشراون،
 دەفتەرەکانی پارەپاشەکە و تکر دنت، پیوہندیت لە گەل ئەو دامەزراوہ

و که سانه‌دا که بوون به مایه‌ی زیاتر زهنگینبوونت، له توانستی زانستی و راستییه‌کان گرنگتره. هەر له‌بەر ئەوه‌یشه ئاوها بچووک، ده‌غزار و گرگن و هیچله‌باردانه‌بوویت، پیاوی بچووک!

تۆ هەر به‌وه ناوه‌ستیت و لیناگه‌رپیت که ده‌ستی یارمه‌تی بکیشیته‌وه، به‌لکو ده‌بیت به ئاسته‌نگیک و بییه‌زه‌یی و دل‌ره‌قانه به‌ری رێ له‌کاری ئەو داهینه‌ره ده‌گریت که بۆ تۆ و له‌بری تۆ به داهینه‌کانیه‌وه خه‌ریکه. ئیستا تینه‌ده‌گه‌یت بۆ به‌ختیاری لیت هه‌لدیت و خۆی له‌چنگت ده‌رباز ده‌کات؟ چونکه به‌ختیاری ده‌خوازیت شتی‌ک بیت به‌هه‌ول و ماندوو‌بوون به‌ده‌ست به‌یتریت و به‌دل خزمه‌ت بکریت و بپاریزریت، به‌لام تۆ ته‌نیا هه‌للووشینی به‌ختیاریت ده‌ویت و ئەویش له‌بەر ئەوه‌ی نایه‌ویت هه‌للووشی لیت هه‌لدیت.

بلیمه‌تیکی سنووربوک‌نیشراو، بالکراو، شیک و پاکژت ده‌ویت،
تا بتوانیت به‌بی ئەوه‌ی شه‌رم داتبگریت شانبه‌شانی خۆت به
شه‌قامه‌کانی شاره‌کانتدا بیگه‌رینیت!

ئەو داھىنەرە، لە ماوەى خەرىكبوونىدا بە كارەكەيەو، زۆر لە خەلكانى بەو قایل كىردوو كە دۆزەكانى جىيى بىروان و دەكرىت لە بوارى بەجىھىناندا بى بەر نەبن. با بلىين: ئەو دۆزانە بۆ تىگەيشتن لە نەخوشىيە دەروونىيەكانى تۆ، يا بۆ تەقاندنەو، گاشەبەردىك، يا بۆ دۆزىنەو، رىيەكانى چارەسەركردنى وەرەمەكانت، يا بۆ تىروانىن لە ئەندامەكانى لەشت بەھۆى بەكارھىنانى رووناكىيەو، گرنگن؛ بەلام تۆ تەنيا ئەو كاتە بىروا بەو دۆزانە دەھىنىت كە لە يەكەك لە رۆژنامەكاندا وتارىك دەربارەيان دەخوئىنئەو، چونكە نە متمانە بە دىدەكانت، نە بە گوئىيەكانت دەكەيت. تۆ رىز لەو كەسانە دەگرىت كە رقىيان لىت دەبىتەو، گرگن! رقت لە خۆت دەبىتەو، ھەر لەبەر ئەو ھىشە كە متمانە بە ھەست و نەستەكانى خۆت ناكەيت و جىيى بىروان نىن. كاتىكىش رۆژنامەكان لەسەر كارەكانى ئەو دەنووسن، دىيت، نەك ئارام و ھىمن، بە جۆرىك نا كە جىيى خۆشحالى و خەنىيون بىت، بەلكو بە ھەلەداوان و پەلەپرووسكى دىيت و بانگى “بلىمەتى” ئەو داھىنەرە دەدەيت؛ ئەو داھىنەرەى كە بەر لە ماوەيەك بە فرىودەر و ھەلخەلتىن و بە بەرازىك كە سەراپاى لە چلپاوى جنسدا تقووم بوو، ناوت دەبىرد؛ ئەو داھىنەرەى بەر لە ماوەيەك بە دەستبىر و ساختەچى، بە كەسىكى ترسناك كە ئاكارە باو و گىشتىيەكانى نىو كۆمەلەكەت تىك دەدات و لە گرىژنەيان دەبات، ناو دەبىرد، دەكەيت بە بلىمەت.

تۆ نازانىت “بلىمەت” چىيە، پىاوى بچووك!

دەزانم كە ئەمەيش نازانىت، چۆن نازانىت جوولەكە كىيە و راستى و بەختىارى چىين.

من پىت دەلىم، بە ھەمان شىوہ كە جارىك لە جاران جاك لندن لە كىتبەكەيدا؛ مارتىن ئىدن، پىي وتويت؛ دلنىام ملوئانى وەك تۆ ئەو كىتبەيان خوئندۆتەو، بەلام تىي نەگەيشتوون. “بلىمەتانە: ئەو ئەتەكىتەيە دەيدەيت لەو شتومەكانەى بەرھەمت ھىناون، كاتىك بۆ فرۆشتن بۆ بازارەكان دەيانبەيت!”

ئەگەر ئۇ داھىنە رەھى تا دەمىك لەمە و بەر بەرازىكى نقوومبوى ناو زەلکاوى جنس بوو، شىتېك بوو، ئىستا "بلىمەت" يک بېت، ئەو بو تو زور ئاسانترە ئەو بەختيارىيەى ئەو بو دنياکەت بە دەستى هیناوه، هەللووشیت. ئىستا هەللووشینی بەختیاری بو تو، گەلیک ساناترە، چونکە تەنیا نیت و چەندان پیاوی بىستەبالا و بچووکى تىرت - مینا خودى خوت - لەگەلدايه و هەموو پیکرا هاوار دەکەن: "بلىمەت، بلىمەت!". خەلکى دەستە دەستە و ریز بە ریز دین و بەرھەمى نيو دەستەکانت چلیسانە هەلەلووشن و دەیخون. ئەگەر پزیشکىک بېت، چەندان نەخوش پروت تیدەکەن. لە توانادا هەیه گەلیک چاکتر لە بەرى یارمەتیاں بەدیت و بەوھیش پارەیهکی زور خر بکەیتەو و بە دەست بەینیت. گویم لیتە پیاوی بچووک دەلییت: "ئەمجا بە دەستەینانی پارە چ قەیدى هەیه و بو خراپە!" لە راستیشدا وایە، بە دەستەینانی پارە بە ریگایەکی راست و لەبرى کار و خزمەتیکى چاک، خەوشیک نییە، بەلام ئەو خەوش و هەلەیه ئەگەر لەو پارەیهى بە دەستى دەھینیت هیچ لە پیناوی تووژینەووەکەت و بەردەوامبوونیدا بە کار نەھینیت و گوئی پی نەدەیت، بەلکو لەبرى ئەو تووژینەووەکەت بو زیاتر زەنگینبوون بە کار بەینیت.

ئەمەیش ئەوھیه کتومت کردوتە و دەیکەیت.

تو هیچ شتیک ناکەیت تا بەردەوامى بدات بە تووژینەووەکانت و بەرەوپیشچوونیاں، لەبرى ئەو بەبى بیرکردنەو و بەوپەرى چلیسى و دەبەنگیەو دەستى بەسەردا دەگریت. نە سنوور و نە ئەو توانستەى لە ئەنجامى تووژینەووە بە دەست دیت، نابینیت. جووری ژیاں و بوونت بەرپەرچی ئەو توانستەنى هەن دەدەنەو. لە هەر جێئەکیش بگەیت بەو سنوورانەى دەورى ئەنجامدانى تووژینەووەکانتى داو، ئاودیو دەبیت. ئەگەر پزیشکىک، یا بەکترولوژیک بېت کە لە بارەى نەخوشیى کولیرا و گرانهتاوہ بزانت کە ئەو نەخوشییا نە دەرئەنجامى هەلامسان لە ئەندامیک لە ئەندامەکانى لەشدا، ئەو بەوپەرى دلنیايیەو، بە دواى بەشى

هه‌لامساندا ده‌گه‌رپیت له بواری نه‌خۆشییه‌کانی شیرپه‌نجه‌دا و به‌و جوړه‌یش ده‌میکی دوورودرپژ له کاته‌که‌ت به‌وه له ده‌ست ده‌ده‌یت که به‌ دوا‌ی باسیله‌کانی شیرپه‌نجه‌دا بگه‌رپیت. جاریکیان له پیاویتی گه‌وره‌وه فیر بوویت که ئامیره‌کان به‌پیی چه‌ند یاسا و رپیسایه‌کی تاییه‌ت و دیاریکراو بویان کار ده‌که‌ن، هه‌ربویه چه‌ند ئامیریکت به‌ مه‌به‌ستی کوشتن دروست کرد؛ له‌و بر‌وایه‌شدایت که بوونه‌وه‌ره زیندووه‌کانیش وه‌ک ئامیر وه‌هان و به‌ هه‌مان یاسا و رپیسای ئامیره‌کان ده‌کریت به‌ کار به‌ینرین، هه‌ر بو‌یه‌یشه له‌سه‌ر هه‌مان هه‌له‌ به‌رده‌وامیت که ده‌میکی درپژه به‌ ده‌ستی‌وه ده‌تلپیته‌وه و به‌ خویه‌وه لولوی داویت. تو چه‌ندان کاری زانستیت وه‌لاناوه، هه‌ر به‌و هه‌ست و نه‌ستانه‌وه که پیت وایه‌ راستن و نکولی له‌ به‌لگه‌نه‌ویستیان نا‌کریت، وه‌رتگرتوون. له‌مه‌یش بترازیت، بوویت به‌ خولقینه‌ره‌ی چه‌ندان هه‌له‌ و شیواندن له‌سه‌ر بوونه‌وه‌ره زیندووه‌کان، چونکه پیت وایه‌ بووه که ئه‌م هه‌له‌یه، ئه‌و مافانه‌ی پیت به‌خسراون وه‌ک زانایه‌ک کار بکه‌یت، یا به‌ هوی دین و له‌به‌ر خاتری ده‌فته‌ره‌کانی پاره‌پاشه‌که‌وتکردنت له‌ بانکه‌کاندا، یا هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سروشتیکی رپگرانه‌ت هه‌یه له‌ به‌جیه‌ینانی کاری زانستیدا، توانیوته ئه‌و که‌سانه‌ زیندانی بکه‌یت و راویان بنییت و دووریان بخه‌یته‌وه، یا له‌ به‌رده‌م و له‌ پاشمله به‌ خراپه‌ ده‌ر‌باره‌یان بدوییت، له‌سه‌ر ئه‌و رپگا راسته‌ لایان بده‌یت که مژده‌به‌خشی به‌ده‌سته‌یتان و ئه‌نجامدانی کاری زانستی مه‌زن بوون. ده‌زانم! ده‌خوازیت “بلیمه‌تان” هه‌بن و بو‌ خویشت ئاماده‌یت به‌ شانوبالیاندا هه‌لبده‌یت و بکه‌ویته‌ په‌سندانیان، به‌لام “تو” بلیمه‌تی “چاک” ت ده‌ویت، بلیمه‌تی باشپه‌روه‌رده‌کراو، بلیمه‌تی‌کت ده‌ویت پی به‌ قه‌د به‌ره‌که‌ی خوی رابکیشیت و هه‌راوه‌وریا و کیشه‌ت بو‌ نه‌نیته‌وه، بلیمه‌تی‌کت ناویت که‌وی و رام نه‌بییت و بیه‌ویت به‌سه‌ر گشت سنوره‌کاندا ئاودیو بییت، هه‌موو ئاسته‌نگه‌کانی سه‌ر رپی تیکوپیک بدات و بیان‌شکینیت. تو بلیمه‌تیکی سنوربو‌کیشراو، بالکراو، شیک و پاکژت ده‌ویت، تا بتوانیت به‌بی ئه‌وه‌ی شه‌رم داتبگریت شانبه‌شانی خوت به‌ شه‌قامه‌کانی شاره‌کاندا بیگه‌رپینیت!

تو توانایه کی باشت هه یه له هه لئووشین و له بوخوده ستختندا، به لام ناتوانیت بخولقینیت. هه ربویه بهو جوړه ی که هه یت، هه ربویه ته وای ژیانته یا له نووسینگه یه کی ناچور و دلپرویندا به سه ر ده به یت، یا هه ر خه ریکی ژماردن و کوکرده وه و لیده رکردنی ژماره کانیت، یا خوت به سه ر میزه که تدا چه ماندوته وه و خه ریکی نه خشه کیشان و پلاندانانی، یا ژیانته به ناچاری ژنومیردایه تی هیژی له بهر بریویت، یا ماموستایه کیت له پولیک له پوله کاندا، هه رچه ند هیچ خو شه ویستییه کت بو مندالان نییه و رقت لیتان ده بیته وه. هه ر له بهر ئه وه یش که هه میشه و به رده وام له وه ی ئاماده و له به رده ستدا هه بووه، وه رنکرتووه و قهت نه تتوانیوه بیه خشیت و ده یته وه، نایشتوانیت به ره وپیش بچیت و بگه یت به پله یه کی بالآتر، قهتیش هزریکی نوئ له ده رگای بیرت نادات. ته نیا ئه وه ندته له باردا بووه، ئه وه ی خه لکانی تر پوخت و ئاماده له به رده میاندا داناویت، هه لئووشیت و بیکه یت به و دیودا.

نابینیت بو هیچ گورانکاریه ک، هیچ جیاوازییه ک، نه له خوت و نه له ده ورو به ره که تدا روو نادهن؟

لیگه ری بوت بگیړمه وه:

کاتیک دلته نگ و هیچله ناخدانه بوو، به گازنده وه، دل پر له سکالا له ده ست ره حه تنه بوون، یا به خوت و نه خو شیه ده روونییه کانتته وه، به ره و رووم دیت و داوای یارمه تیم لی ده که یت، فیبرووم چون مینا گیانه وه ریکی ره قوته ق و وشکه ه لاتوو؛ گیانه وه ریکی له جی خودا چه قیو، بتناسم و هه ست به بوونت بکه م. له توانادا نییه بیه خشیت و بخولقینیت، ته نیا چلیسی و بوخو بردن و هه لئووشین ده زانیت، چونکه ئه و باره بنچینه بیانه ی له شتیان پیکه نیاوه بریتین له: خو به دوورگرتن، بوخوسه ندن و رکه به ری و به ربه ره کانی. هه ر ئه وه ندته ی پیکه اته بنچینه یی و ساکاره کانی ئه وین یا دلآوای له نیوتدا بکه ونه بزوتن، زاره تره ک ده بیته و ده توقیت. رژی و چلیسیت ته نیا یه ک نیوه روکی بنه رته ی هه یه: چونکه هه ست

دهكەيت سك به تال، نه فام و له برساندا مردوویت، چونكه ههست دهكەيت نه زانیاری راسته قینهت له دهستدایه و نه به دواى به دهستخستنیدا دهگه رییت، هه میسه و بهردوام ناچاریت به وهی ورگی خۆت له پاره و خواردن و بهختیاری و زانیاری پر بکهیت. ههر له بهر ئەم هۆیه بیه که له ههقیقهت ههلدییت و خۆ دهرباز دهكەیت، پیاوی بچووک!

ههقیقهت دهیتوانی له دهست شهوقدانه وهی ئەوین و خۆشهویستی نیو ناخت قوتارت بکات. ههقیقهت دهیتوانی - یا دهکرا ههقیقهت - ئەوهت پێشان بدات که من نیوهناچل و ناتهواو ههول ددهم پێشان بدەم، بهلام تو ئەمه ناخوازیت، گرگن! دهتهویت تهنیا کرپار و بهکارهین، دهتهویت نیشتمانیهروه ربهیت.

“گویی لی بگرن! دهیهویت نکولی له نیشتمانیهروهی بکات. نیشتمانیهروهی که بهردی بناغهی دهولهت و یهکه پیکهینه رهکهیه تی: خیزان! دهبیته ری بهمه نهدریت و بهری لی بگیریت!”

بروانه چون دهقیژنیته، کاتیک یهکیک له باره دهروونییه رهقهه لاتوو دهکته ئاگادارت دهکاته وه.

نه دهتهویت گویت لهم ئاگاداریوونه وهیه بیته، نه له بارهیه وه بزانیته. تهنیا دهتهویت بقیژنیته، هاتوهاوار بکهیت و چهپله لی بهدیهته. ری له هاتوهاوار و قیژهقیژ و پیداهه لگوتن و چهپله لیدانت ناگرم، بهلام ری نادهیت به هیمنی و به کاوه خۆ بوته بگیرمه وه که بو ناتوانیت بهختیاری به دهست بهیتهته.

ترس له چاوه کانتدا به دی دهکهم، چونکه دهزانم ئەم پرسه به چه قوولاییه که دهتیزوینیته. تو “نهرمونیانی و ههوسه لهیه کی زیاده پێویست بو دینه کهت” دهخوازیت و داوا دهکەیت سه ربهست و ئازاد دینه کهتت خۆش بوویت؛ ئەگه رچی ئەمه نه که خهوش و ههلهیه که نییه، به لکو به پێچه وانه وه کاریکی باش و به سوودیشه،

به لّام له مه زیاتر ده خوازیت و دته ویت هه موو که سیکه
دیکه ییش شوینی پی تو هه لبرگیت و ملکه چ و گویرایه لی یاسا و
نه ریته ئایینییه کانی تو بیت. له گه ل دینه که ی خوتدا نه رمونیان
و به حه و سه له ییت، به لّام ئه م نه رمونیانییه به هیچ دینیکی تر به
رهوا نابینیت. شیت و هار ده بیت، ئه گه ر که سیک له بریی په رستنی
خوایه کی تاییهت، سروشتی خوش بوویت و هه ول بدات لی
تیبگات.

کاتیک ژن و میزدیک هه ست به وه ده که ن که چیی تر ناتوان
پیکه وه بژین، دته ویت یه کیکیان ئه وی تر به شکایهت و بیانوی
ریزنه گرتن له خوونه ریته باوه کانی نیو کومهل، یا به ناوی
که لله ره قی و ملنه ونه کردنه وه بو یاساکان، به ره و دروازه ی
دادگاکان راپیچ بکات.

تو؛ پیاوه گرگنه لیکه و ماوه که تنگیره گه وره که، باوه پت به
لیکجودا بوونه وه ی ژن و میزد نییه، که له سه ر بنچینه ی تیگه یشتن
له یه کتر بونیاد نراوه. له و تاموچیژهی له ژیانته ده بیینیت، له حه ز
و ئاره زووه کانت، دهرتسیت. بینینی هه قیقه تته تیا له ئاوینه دا
ده ویت، چونکه له ویدا نه تو ده توانیت بیگریت و نه ئه ویش ده توانیت
بتگاتی. “نه ته وه په رستی” دهرئه نجامی ئه و باره ره قهه لاتووه
له جیی خودا گیرخواردووه ی له شت و باره دروونیه قه بز و
به به ردبووه که ته، گرگن! به مه به سستی تیزپیوه کردن و سووکایه تی
ئهمهت پی راناگه یه نم، چونکه هاوریتم؛ هه رچه نده ده زانم که تو
هاورییه کانت هه ر له بهر ئه وه ی له باره ی راستیه کانه وه بو
ده په یفن، ده کوژیت. سه یریکی نیشتمانپه روه ره کانت بکه و ده بیینیت
له بریی ئه وه ی ئاسایی برۆن مارش ده که ن. نیشتمانپه روه ره کانت
رقیان له دوژمنه کانت نییه، به لکو له بریی ئه وه “دوژمنانی به میرات بو
ماوه” یان هه یه؛ دوژمنانیک که له ده میکه وه بو ده میکی تر ده یانگورن
و ده یانکه ن به هاورییانی ته مه نی خویان و دواتریش ده یانکه نه وه
به دوژمنانی خوینه خوری خویان. نیشتمانپه روه ره کانت گورانیی
ئاسایی ناچرن، به لکو سروودی جهنگ ده لین. کچه دوسته کانیان

له ئامیز ناگرن، به لکو "دهیاننینه ژیر" و "ئهو جارانه دهژمیرن" که له شهویدکا گانیان له گه لدا دهکن. پیت ناکریت ئەم راستییە له بهین بهریت و بهرپه رچی بدیهتهوه، ته نیا کاریکی خراپ که پیت دهکریت ئەوهیه بمکوژیت؛ وهک چۆن چهندان له هاورئ راسته قینه کانی خۆت مه سیح، راتیناو، کارل لیکنیختی دلگه رم و لنکۆلن و چهندانی ترت کوشت. نیشتمانپهروه ری کوشتویتی و له نیوی بردویت. ئەوه تۆیت و کهسی تر نییه که له چه شنی ملیۆنان کهسی تردا شه قله پاشه له لدراو و پییدانراویت، به لام له نیشتمانپهروه ری خۆت ناکه ویت و بهردهوامیت.

بۆیه وهک دزیک له تاریکه شه ودا هه لده کوتیته سه ر به ختیاری و دهیدزیت.

تو تاسه و ئاره زووی ئەوین دهکهیت، کاره کهتت خۆش دهویت، چونکه بژیویت پێ دهدات، کاره که یشته به توانسته و زانیارییه کانی من دهژی، توانسته و زانیارییه کانی منیش به توانسته و زانیارییه کهسانی تر دهژی. ئەوین و کار و زانیاری و توانسته کان، هیچ ولاتیك، هیچ سنووریک، هیچ جوړه جلیکی ره سمی نانس و

ئىۈنە تەۋەيىن، بۇ گىشت مەۋقانى، گىشتى و ھەمە لايەنەن، بەلام تۇ دەتەۋىت نىشتەمانپەرۋەرىكى تەپەسەر و گرگن بىت، چونكە لە ئەۋىنى راستەقىنە دەترسىت، لەۋە دەترسىت بەرپرسىتى كارەكەت لە ئەستۇ بگرىت و لە بەدەستخستى توانست و زانىارىش تۇقىۋىت. ھەر لەبەر ئەمەيش تەنیا ئەۋەت لە دەست دىت ئەۋىن و كار و زانىارى و توانستى كەسانى تر بۇ مەرامەكانى خۇت بە كار بەيىت، بەلام قەت ناتوانىت خۇت شتىك بخولقىنىت. ھەر لەبەر ئەمەيشە، مينا دزىك لە تارىكە شەۋدا ھەلدەكوتىتە سەر بەختىارى و دەيدزىت. ئىزەي سەروسىمات شىن و مۇر دەكاتەۋە، ئەگەر بىت و بەختىارى لە كەسانى تردا بە دى بكەيت.

“ئەم دزە بگرن! ھاۋولات نىيە و پەناھىنە بىگرن! بەلام من ھاۋزىدى ئەلمانايىيەكان، ئەمەرىكايىيەكان، دانماركايىيەكان و نەروىجىيەكانم!”

گەقە و شىرەشىر گرگن!

تۇ ئەۋ پەناھىنە تاهەتايى و بىيرانەۋەيەيت كە لە ئاكامى رۇودانى كارەساتىكدا رۇوت لەم دىنايە كرد و رۇژىكىش دىت ئارام و بىدەنگ بە جىي دەھىلىت. تۇ بۇيە دەقىزىنىت و ھاۋار دەكەيت، چونكە دەترسىت و تۇقىۋىت. ھەست دەكەيت چۇن لەشت رەقوتەق ھەلاتوۋە و بەرەبەرە وشك دەبىتەۋە. لەبەر ئەۋەيە بە ھەلدەۋان و پەلەپرووسكى خۇت دەگەيەنیتە پۇلىسەكانت، بەلام پۇلىسەكانىشت ھىچ دەستەلاتىكىان بەسەر راستىيەكانى مندا ناشكىت. پۇلىسەكانىشت، مينا خەلكى تر، بە گازندە و دل پر لە سكالالا دەست ژنەكانيان، لە دەست مندالە نەخۇشەكانيان، دىتە لاي من. ئەۋان، ئەۋ مەۋقانى لە ناخياندا ھەن بەۋە دەشارنەۋە و ھەشار دەدەن كە جلكى رەسمى لە بەر بكن و چەك لە خۇيان بىەستن، بەلام ناتوانن خۇ لە من پەنا بگرن و بشارنەۋە، چونكە چەندان جار بە رۇوتوقۇۋى بىنىۋمن.

“ناۋ و نىشانى لاي پۇلىس ھەن؟ ھىچ غەلوخەشىك لە

پیناسنامه کانیدا هه‌یه؟ باجی ده‌وله‌تی داوه؟ لئی بکۆلنه‌وه، ده‌بیت مه‌رام و خواسته‌کانی ده‌وله‌ت و ئابرووی نه‌ته‌وه بیاریزرین!

ئا، پیاوی بچووک! دلنیا به هیچ غه‌لوخه‌شیک له پیناسه‌کاندا نییه و هه‌میشه باجیشم داوه به ده‌وله‌ت. ئەوه‌ی تۆی دوودل و سه‌راسیمه کردووه پاراستنی مه‌رام و خواسته‌کانی ده‌وله‌ت و پاریزگاریکردنی ئابرووی نه‌ته‌وه نییه، تۆ له‌وه توقیویت چۆن رووتوقوت له ژووری کارکردن و له ئەنجامی توژیینه‌وه‌کاندا بینوومیت پێشانی دنیات بدهم و په‌رده له‌سه‌ر رازه‌کانت هه‌لبمالم، له‌به‌ر ئەوه‌یه ئاوها خۆت په‌ریشان و سه‌خه‌ت کردووه، بۆ ئەوه‌ی به‌بیانووی ملنه‌وینه‌کردن و پشیوینانه‌وه فریم بده‌یته زیندانه‌وه.

ده‌تناسم پیاوی بچووک! ئەگه‌ر ریکه‌وت دادوهریکی گشتی بیت، ئامانجت ئەوه ناییت داد و یه‌کسانی بچه‌سپینیت، به‌لکو به‌دوای “کێشه‌یه‌کدا ده‌گه‌رئیت پله‌وپایه‌یه‌کی بلندترت پی ببه‌خشیت، بتگه‌یه‌نیته پله‌ی “دادوهری دادوهران”. دادوهره‌ گرگنه‌کانی سه‌رووی خۆبشت هه‌ر ئەوه‌یان ده‌وئیت. هه‌ر هه‌مان کاریشتان به‌رانبه‌ر به‌سوکرات کرد، به‌لام تۆ هیچ ده‌رسیک له‌میژوو و هه‌رناگریت. سوکرانت کوشت، بۆیه ئاوها له‌وه زه‌لکاوه‌دا که ده‌میکه‌ تا بینه‌قاقت هه‌لکشاو، ماویته‌ته‌وه. سوکرانت کوشت و تا ئیستایش هیچ شتیک له‌وه باره‌وه نازانیت. به‌وه تاوانبارت کرد که “ره‌وشته‌ جوانه‌کان!” ی نێو کۆمه‌له‌که‌ت گۆره‌وشار ده‌کات، به‌لام ئەو تا هه‌نوکه‌یش هه‌ر له‌سه‌ر هه‌مان کار هه‌ر به‌رده‌وامه، گرگن! تۆ توانیت له‌شی ئەو به‌خاک بسپیریت، به‌لام بیره‌کانی ئەو تا ئیستایش هه‌ر مژده‌به‌خش و زیندوون. تۆ تا ئیستایش به‌په‌نابردنه‌ به‌ر “یاسا و رێسا” کانت هه‌ر خه‌ریکی هه‌مان کار و گۆره‌وشارکردنی، به‌لام نه‌ک ئازا و بویرانه، به‌لکو به‌شیوه‌یه‌کی ترسنۆکانه و خویڕبیانه ئەو کاره ئەنجام ده‌ده‌یت.

کاتیکی به‌بیانووی گووپیینه‌دان و به‌ره‌په‌رچدانه‌وه‌ی ره‌وشته‌ باوه‌کانی نێو کۆمه‌له‌که‌ت تاوانبارم ده‌که‌یت، ناتوانیت رووبه‌رووم

رابوهستیت و سهیری چاوم بکهیت، چونکه دهزانیته کاممان
شلوشهویق و چلیس و بیئاکار و بیزهوشت و پلتوخین.

کهسیک له دهرفتهیکدا پنی وتیت، که له نیو گشت هاوری و
دوستهکانیدا، له نیو تهوای ناسیاوان و برادهرانیدا، ته نیا یهک
کهسی دیوه له باره ی جنسهوه گالتهوگه پیک نه گیرابیتهوه و نهو
کهسهیش من بووم، پیاوی بچووک! گرنگ نییه تو دادوهریکی
گشتی، دادوهریک، یا بهرپیهبهری پولیس بیت کاتیک گوئ بو
نه م قسهیه شل دهکهیت، چونکه من له گشت گالتهوگه په پووت و
ناحزهکانته ئاگادارم و دهزانم له چ سهراچاوهیه که وه هلهدهقولین،
بویه فرمان ددهم که بیدهنگ بیت.

دهشیت له تواناتا بوویت نهوه پیشان بدهیت که سالیک له
سالان باجی تهووم لهسه راهاتی سالانه م به دهولت نه دابیت،
یا نهوه بسلمینیت که له گهل ژنیکدا بهسهر یهکیک له سنوره
کیشراوه کانتدا، سنوری یهکیک له هریمه کانتدا، ئاودیو بووم،
یا ئاشکرای بکهیت که له گهل مندالیک له منداله کانی کولانه کانتدا،
دل پر له حز و دوستانه، دوابیتم، بهلام تاموچیژی نه مانه ته نیا
له ده می تودا ناخوش و گهماره، نهک هی من. له بهر نهوه ی هیچ
شتیکی تر ناناسیت، لهو بروایه دایت منیش یهکیک بم، مینا خودی
خوت. مخابن، پیاوی بچووک! من سه بارهت بهم شتانه وهک تو
نیم و قهتیش وهک تو نه بووم. گرنگیش نییه باوهر دهکهیت یا نا.
تو بو دلنیا بوون و خوپاراستن چهک و منیش ته نیا توانست و
زانیا رییم له دهستدایه. هر که سهیش بهرهو نهو لایه دهروات، که
دل دهیخواریت.

لینگه ری بوته بگیرمهوه که چون ژیانته له خوت هراسان کردووه
و له کارت خستووه، گرگن!

سالی ۱۹۲۴ پیشنیازی توژیینه وهیه کی زانستیم کرد لهسهر
که سایه تی مرؤف و به شهوق و گهرموگورییه وه بهرهو

پیری هاتیت. سالی ۱۹۲۸ کاره که مان به ره و نه نامی کی دیار و له به رچاوی ده بر دین و نه و کاتیش تو هر به شهوق و خوشییه وه به ره و پیری ده چوویت، نه ک هر نه مهیش، بگره به "بیرکاری کی به بایه خ" ناودیریت کردم.

سالی ۱۹۳۳ نه و دوزینه وه زانستییه م له شیوه ی کتیبیکدا، له ری بیکه ی چاپ و بلاو کردنه وه که ی خوته وه، بلاو کرده وه. نه و کات تازه هیتله ر دهسته لاتی گرتبووه دهست. بهر له وهیش فیرم کردبوویت له وه تی بگهیت که هوکاری به هیزبوونی هیتله ر ره قهه لاتن و به به ردبوونی که سایه تی تو بوو. تو ریت نه دا کتیبه که بلاو ببیته وه، چونکه له ویدا نه وه م پیشاندا بوو که ته نیا تو و که سی تر نا به ره مینی هیتله ریت. هر چونیک بیت کتیبه که بلاو بووه وه و تو تا نه و کاتیش هر به شهوق و گهرموگور بوویت به رانبه ر، به لام هاوکات به بیده نگی کوشنت. چونکه "سه رکومار" که ت نه فره تی له و کتیبه کردبوو. بیجگه له وهیش ناموژگاری دایکه کانی کردبوو که منداله کانیان له سهر دانبه خوداگرتن رابهینن، تا له و ریگایه وه بهر له هه موو ههست و نهسته راسته قینه و پوخته کانیان بگرن.

سه رباری نه و گهرموگوری و به دهنگه وه هاتنهت، به دریزایی دوانزه سال، به بیده نگبوونت، کتیبه که ی منت به دهستی مهرگ سپارد و سالی ۱۹۴۵ که دووباره کتیبه که چاپکرا و بلاو کرایه وه، به نیوی "کلاسیک" وه که وتیته سه ناکردن و پیداه لدانی، نه وسایش هر هه مان گهرموگوریت به رانبه ری هه بوو.

بیستودو و سال، بیستودو و سالی پر له رووداو، پر له پهریشانی و دوودلی به سهر نه و ده مه دا تیپه ربووه که تیندا فیرم کردیت گرنگ چاره سه رکردنی نه خوشییه دهروونییه کانی تاکه که س نییه، به لکو گرنگ ریگرتن و رینه دانه به ته شه ناکردن و بلاو بوونه وه ی نه و نه خوشییه نانه. به دریزایی بیست و دو و سالی دلته زین و ناخوش فیرم کردیت خه لکی بویه تووشی داوی نه م نه گبه تی یا نه و کلوی

دەبن، ئەم شىئى يا ئەو شىئى گالەيان پى دەكات، چونكە ھەم بە لەش و ھەمىش بە رۆح بوون بە بەرد و رەقەھ لاتوون، چونكە نە دەتوانن خۆشەويستى ببەخشن و نە تاموچىژى لى وەرېگرن، چونكە لەشيان وەك گيانە وەرانی تر لە كاتى خۆشەويستىكردندا بە موچرکەى ھاتتە وەيەك و خاوبوونە وەى ماسوولكەكان رانەھاتووە، بىست و دوو سالى رەبەق دواى ئەو، دىت و بە ھاوړىيەكانت دەلىت: “گرنگ چارەسەر كردنى نەخوشىيە دەروونىيەكانى تاكەكەس نىيە، گرنگ رېگرتن و رېنەدانە بە تەشەناكردن و بلاوبوونە وەى ئەو نەخوشىيانە.” و ھاوكاتىش ھەر ھەمان كار دەكەيتەوہ كە بە درىژايى ھەزاران سال كردووتە: “ناوى ئامانجە گەرەكان دەبەيت و لە بارەيانەوہ دەدوييت، بەبى ئەوہى ئەوہ ديار بەكەيت كە مرؤف چۆن پىيان دەكات، چۆن بە دەستيان دەھىنيت.” تو ژيانى خۆشويستن و ئەوينى خەلكانى بيشومار لە بىر دەكەيت. دەتەويت، يا دەلىت، دەبىت “رى لە ئازارە دەروونىيەكان بگيريت”، بەلام ناتەويت خوت لە قەرەى ئەو بەدبەختىيە جنسىيە بەدەيت كە خەلكى بە دەستىەوہ دەنالين، ئەمەيان قەدەغەيە! وەك پزىشكىكيش ھىشتا سەرت لەو زەلكاوە دەرنەھىناوہ كە تىي كەوتويت.

دەقىژىنيت و ھاوار دەكەيت، چونكە دەترسيت.

چون له ته كنيككارايك كه هونه ري فرين ددوژيته وه دهفكریت! كاتيک هيچ زانياربييه كت له باره ی چوئيتي به كارهينانی مۆتور و په روانه كانه وه پي راناگه يه نيټ، ئاوه ايش، به بي كه م و زياد، ئه و ته كنيككارانه ی به چاره سه ركردنی نه خو شيبه دهر وونيبه كانه وه خه ريكن ده خولقينيټ. تو، مروفكي بيوره و ترسنوكيت. ده ته ويټ شته باشه كان هه لېژيريټ و خراپه كان وه لانيت. گوله باخي بيدرك ده خوازيت. ئه ی تو، ئه ی ئه و گرگنه ی به چاره سه ركردنی نه خو شيبه دهر وونيبه كانه وه خه ريكيټ، چه ندان گالته وگه پي بيمانا و هيچو پو وچي جنسيت له باره ی منه وه دروست نه كردو وه؟ به نيوي ”په يامبه ري گه يشتن به ره حه تيبوونيكي چاكتر“ ه وه دوام نه كه وتويت؟ قه ت گريه و ناله ی ئه و ژنه گه نجانته بهر گوي نه كه وتوو ه كه ژيانيان بو ته مه خسه ره به ده ست ئه و پياوانه وه كه ره حه ت نابن؟ يا په شيماني و په نجه ی خو گه ستنی ئه و لاوانته نه بيستوو ه كه ره حه تنه بوون له خو شه ويستيدا ته قاندونيه تيه وه؟ دنيايي و خو پاراستنت هيشتا له نه خو شه كانه ت گرنترن؟ تا كه ی به ده سته يناني پله وپايه ی بهر زتر له پيشتر ده گريت، له پرسه پزيشكيه كانه ت؟ تا كه ی خو له و راستيبه لا ده ده يت، كه هه لگرتني ئيشی ئه مرؤ بو سبه ی، ئه م هه لسوكه وت و مامه له تاريك و نووته كه ت، ژيانی مليونان مروفی پيوه به نده؟ تو دنيايي و خو پاراستن بهر له هه قيقه ت داده نيټ. كاتيک له باره ی ”تورگون“ ه وه ده بيستيت، كه من دوزيومه ته وه، ناپرسيت: ”ئاخو چ كه لكیكي هه يه؟ چون نه خو شان چاك ده كاته وه؟“ به لكو ده پرسيت: ”ايا موله تي ئه وه ی دراوه تي به كاری پزيشكيه وه خه ريک بيت؟“

له وه تي ناگه يت كه موله تدانی تو و به لگه نامه بيمانا و پروپو وچه كانه هيچ خيريكيان نيبه له وه زياتر كه پچه ك كاره كه م تيك بدن، به لام ناتوانن رپي ئه نجامدانيم لي بگرن، من ئيدي له سه رانسهری ئه م زه مينه دا، مينا دوزه ره وه ی دهر دی هه ست و نه سته كانه ت، مينا دوزه ره وه ی وزه و توانی ژيانته، ناسراوم و دان به توانستي زانستيمدا نراوه، كه سنيكيش كه له من زياتر نه زانيت، ناتوانيت له من بكوئيته وه و موله تي كار كردنم بو بره خسينيت.

سەر بەستبوونی خۆت بە فیرۆ دەدەیت. کە سێک لێی نەپرسیویت بۆ تا ئیستا نەتوانیوه لە بە دەستەتانی سەر بەستی و ئازادبوونتدا لە هەنگاوی بەرەو پیشچووندا بیت، هیچ کەس ئیکش لێی نەپرسیویت: “بۆ هەر ئەوەندە سەر بەستی بە دەست بەیت، بە پەلە و سووک و ئاسان، لە دەستی دەدەیت و بە سەر وەرێکی نوێ دەسپیریت!”

تۆ دەپرسییت و دەلێیت: “گویتان لێ بوو؟ بە خۆیدا رادەپەرمویت لە رابوونی شۆرشگێرانە ی کرێکارانی دنیا دوودل بیت! گومان لە دیموکراتی بکات! بمریت ئەم شۆرشگێرە، بمریت ئەم هەلگەراوەیە لە شۆرش! بمریت.”

خۆت سەغڵەت مەکە رابەرە پووت و هیچلە باردانە بووە کە ی گشت دیموکراتەکان و تەواوی کرێکارانی دنیا، چونکە لەو برۆایە دام سەر بەستی راستەقینە و داها تووویت، تەنیا بە بەرسقی ئەم تاکە “پرسە” ەو بەندە، نەک بەو دەرئەنجامانە ی لە کۆنگرەکانی پارتييه کە تدا بە دەستیان دەهێنیت.

تۆ دەلێیت: “با بمریت! دەیهویت ئابرووی نەتووه و نیوونبووانگی جەنگاوەرانی کرێکارانی شۆرشگێر لە کە دار بکات! با بمریت! پالی بدەن بە دیوارەوه!”

هاتوهارا و چەپەلەلێدان و پەسندان یەک هەنگاو لە ئامانجەکانت نزیکتر ناخەنەوه، پیاوی بچووک! تۆ لەو برۆایە دایت دەتوانیت سەر بەستی خۆت بەوه بپاریزیت و دنیایا بیت لێی، کە خەلکی لە پال دیوارەکاندا ریز بکەیت. چاکتر وایە سەیری ئاوێنە یەک بکەیت و لە خۆت بروانیت.

دەلێیت: “با بمریت!”

نەختیک دان بە خۆداگرتن، گرگن! من نامەوێت سووکایەتیت پێ بکەم، نامەوێت لە نرخت کەم بکەمەوه، تەنیا ئەوەندە دەخوازم پیشانت بدەم کە بۆ تا ئیستا نەتوانیوه سەر بەستی بە دەست

بهینیت، ئه گهر به دهستیش هینابیت له تواناندا نه بووه بیپاریزیت.
ئهمهت به لاره گرنگ نییه؟

“با بمریت!”

به بی ئه وهی دریزهی پی بدهین بو ت دهگیرمه وه چۆن پیاوه
گرگه که ی ناخت هر ئه وهنده بهری بو به ره لا بکریت و پچهک
سه ره بهستی به دهست بهینیت هه لسوکهت دهکات. با وا دابننن: تو
قوتابیه کی له یه کیک له ئامۆژگاگاندا که بو خویندن و لیکۆلینه وه
له تهنروستی جنسی لاوان و مندان ته رخان کراوه. تو به
گرموگورپیه وه به پیر ئه و “بیره مژده به خش” وه دهچیت و
دهته ویت له به جیهینانی ئه م رزگارییه دا به شدار بیت.

با بمریت!

ئهمه کتومت ئه وهیه که له ئامۆژگاگه مدا رووی دا: قوتابیه کانم
به سه ر وردینه کاناندا چه مابوونه وه و له گه ردیله پیکهینه ره کانی
خۆل ورد ده بوونه وه و سه رنجیان ده دا، تۆیش رووتوقوت

له ناو “ئەکیومولاتۆری ئۆرگۆنی” ییەکه دا دانیشتبوویت، بۆ ئەو هی بییت و لەو تیروانینەدا بەشداریمان بکهیت، بانگم کردیت. تۆیش پرووتوقوت، نهک به نیازی بهشداریکردن، به لکو ته نیا بۆ ئەو هی خۆت بهو کچ و ژنانە هی هاتبوون بۆ دیدەنیکردنی ئامۆژگاکەمان پێشان بەهیت، هاتیت و لەبەر دەماندا قوت بوو یته وه و منیش ناچار یه کسه ر له م کارهت ئاگادارم کردیت، به لام نه تو له وه تیگه یشتیت بۆ وامکرد و نه منیش له وه تیگه یشتیم بۆ تینه گه یشتنی. دواتر، له گفتوگۆیه کی دووردریژدا، دانت به وه دا نا که کتومت تیروانین و بۆچوونی تو له سه ر ئامۆژگایه ک که بۆ خویندن و لیکۆلینه وه ی ته ندروستی جنسی ته رخان کراوه، ئەوه بووه که بهو جوړه هه لسوکه وت بکهیت، هه ر زوویش به هالیکاری و یارمه تی من له وه تیگه یشتیت که له ناخه وه ر ک و کینه ت به رانه ر ئامۆژگایه ک که له سه ر ئەو بیره بنچینه ییانه بونیاد نرابییت هه یه و هه ر له به ر ئەوه یش بهو جوړه هه لسوکه وت کردبوو، که کردبوو.

ئێستا چاکتر تی ده گه یته؟ بیدهنگیت؟! که واته با من به رده وام بم.

نمونه یه کی تر له سه ر ئەوه ی تو چون سه ر به ستبوونی خۆت به فیرۆ ده ده یته: تو ده زانیت و منیش ده زانم و له که سیش شاراوه نییه، که چون و بیبرانه وه به ده ست برستی جنسییه وه گیرت خواردوو، که چه ند چلیس و به هه لپه یته کاتیک ده روانیته هه ر که سیک له جنسه که ی خۆت نه بیته، که تو و هاوڕییه کانت چون بیبرانه وه په رده کی ناحه ز و ناپه سه ند له باره ی جنسه وه بۆ یه کتر ده گیرنه وه، که چ ئەندیشه یه کی پیس و په لوخت هه یه و چون هه موو دیمه نیکی خۆشه ویستی، مینا پێشچاویکی پرووتوقوت ده بینیت. شه ویک له شه وان گویم له ده نگه ده نگی خۆت و هاوڕییه کانت بوو، گویم لی بوو چون کۆلان و شه قامه کانتان دابوو به ر و هاوارتان ده کرد: “کچمان ده ویته! کچمان ده ویته!”

شپه رزه و سه راسیمه، له ئاست ئەو باره نا هه مواره ی تی که وتبوویت،

چەندان يانەى تايبە تيم پىكھينا بۆ ئەوھى بە بەشدار بوونت تىياندا ھەول بەدھيت لەو كۆلى و نەگبە تىيە تى بەگيت كە بە دەستى ھەو دەتلىتتە ھەو و ئەنجام بەسەرياندا زال بىت. دەستە دەستە و پۆل پۆل پرووت كرده ئەو كۆبوونەوانەى لەو يانانەدا پىك دەھىنران. بۆ پياوى چووك؟ لە سەرەتادا لەو بىروايەدا بووم كە گرنگىيەكى تايبەت و پىداوېستىت بۆ فېربوون لە ژيانەو پالى پىوھ ناوېت، پروو لەو كۆبوونەوانە بەگيت. بەرە بەرە لەوھ تىگەيشتم كە لەراستىدا چى بۆ ئەو كارەى ھاندا بووېت. تۆ، پىت وا بوو، ئەو يانانە جىگاي بەرە بەرە لا و بەدناون بۆ ئەوھى تىياندا، سووك و ئاسان، بى ئەوھى ھىچ خەرجىيەك بخوازىت، چ كچىك بتەوېت و دلّت بىگرىت بە دەستى بەنىت. كاتىكىش لە نىازت تىگەيشتم، دەرگاكنم بە پرووتا داخست و وەدەرم نايت، نەك لەبەر ئەوھى پىم وا بىت، بەيەكگەيشتن و بەدەستھىنانى كچىك لە رىگاي ئەو يانانەوھ كارى نەكردە بىت، بەلكو لەبەر ئەوھى تۆ مينا بەرازىكى پەلوخ و گەمار ھەلسوكەوتت دەكرد.

يانەكان دوايان ھات و تويش جارىكى تر بەرەو زەلكاوەكەت گەرايتەوھ.

دەتەوېت شتىك بلىت؟

“بۆرژواكان، كرىكارانيان بە بەرتىل لە خستە بردووه. رابەرايەتى كرىكاران دەبىت بىتە دەنگ و ھالىكارى بكات، دەبىت بە دەستىكى پۆلايىن دوايى بەم تەقلەھەقى و پاشاگەردانىيە بەنىت، سەربارى ئەمەيش، دەبىت كىشە جنسىيەكانى كرىكاران خويان چارەسەر بۆ خويان بدۆزنىوھ.”

دەزانم، دەزانم نىازت لەم قسەيەك چىيە، گرگن! كتومت ھەر ئەوھىش بوو لە “زىدى كرىكاران” دا سەرورەكانت رىيان بۆ خووش كرد، ئەوان دەستيان لە دۆزىنەوھى چارە بۆ كىشە جنسىيەكان بەر دا و رىيان بۆ خووش كردن خويان چارەسەرى

خۆيان بکن. ئەنجامی ئەو کارەیشیان لە بەرلین کەوتە پێش
 چاومان، کاتیک "سەربازەکرێکارەکان" ت، شەو لە دوای شەو و
 بێبیرانەو، دەستدرێژییان دەکردە سەر نامووسی ژنان. بێدەنگ بە!
 خۆیشت دەزانیت ئەمە راستییەکە ئاو لێل ناکات!

شەوانی بەرلین!

جەنگاوەرەکانت؛ ئەوانەى بۆ پارێزگاریکردن لە "ئابرووی
 شۆرشگیرانە" ت دەجەنگن، سەربازەکانت؛ ئەوانەى بۆ "سەرکەوتنی
 کریکارانی دنیا" لە شەردان، بۆ چەندان چاخی تری داهاوویشت،
 هێندە لە چلپاو و پیسییان هەلکێشاویت، بەست بیت.

تو دەلئیت: “ئەم کارانە تەنیا لە “کاتی جەنگ و بەرپاڤوونیدا” ږوو دەدەن!”

ئىستا چىرۆكىكى ترى راستەقىنەت بۇ دەگىزمەو:

رەبەرەيک لە رەبەرەکانت کە تا ئەودەمە دەستەلاتى تەواوى نەكەوتبوو ژیڤ جەنگ و يەكێك بوو لە رێهەلگرانی “دیکتاتورى تى ڤرولیتارىا!، کەسێك بوو لەوانەى نەك دوورەپەریز، بەلكو بە گەرموگوروى و شەوقەووە بە پىرى تیگەکانى من لە بارەى سىكسەووە هاتبوو، هاتە لام و وتى: “تو، شایستەى هەموو پەسەندانىكى. کارل مارکس رینگەى پىشانى خەلكى دا چۆن لە دەست كۆیلەيەتیی ئابوورى رزگاربان بىت و سەرەستى ئابوورى بە دەست بەین و تۆيش رینگەت پىشانى خەلكى داووە چۆن بتوانن سەرەستى جنسى بە دەست بەین و پىت و تون: “بڕۆن چەندى دەتوانن گان بکەن!”

لە سەرى تۆدا تەنیا بىئابرووى و بىشەرمى جىبان دەبىتەووە. ئەوێ من بە لەئامىزگرتنى ڤر لە خۆشەويستى ناو دەبەم، لە پىش چاوى تۆدا دەبىت بە دىمەنىك لە گانکردنى گەند و پەلۆخ.

تو تىناگەيت لە بارەى چىيەووە دەدویم، هەر بۆيەيش تا بىت بەرەو بن و قوولتر بە زەلكاوەكەدا ڤۆ دەچىت.

ژنى گرگن! ئەگەر بە رىكەوت و بى ئەوێ هىچ زانىارىيەكت لە دەستدا بىت، هەر لەبەر ئەوێ خۆت خاوەنى مندالى خۆت نەبووت، بووبىت بە مامۆستا، دەبىت بە ماىەى زەرەر و زىانىكى گەورە. كارى تۆ ئەوێ مەندالان پەروەردە بكەيت “بۆ ئەوێ بىتوانىت دروست و بە شىوێهەكى رىكوپىكىش پەرە بە سىكس بدرىت لە مندالاندا، دەبىت ئەزمون و تاقىکردنەووە مروقى فىزى كرىبىت خۆشەويستى چىيە”، بەلام لەبەر ئەوێ تۆ لە بەرمىلىك دەچىت و ناشىرىنىت و پىكەتەى لەشت تەنیا ڤى رەتكردنەووە و لەخۆدوورخستنهووت پى دەدات، لە ناخى دلئەووە رقت لە هەموو

مندالتيكى پرووگەش و لىوبەخەندە و زىندوو دەبىتتەو، ناتوانىت كارىكى وا ئەنجام بەدەيت. بىگومان، لەبەر ئەو گەلبى و سكالات لە دەست ناكەم، چونكە جوان و سەرنجراكىش نىت، يا لەبەر ئەو دەى قەت بۆت نەلواو، خۆشەويستى بەكەيت، "هېچ پياويكى تەندروست، ناتوانىت تۆى خۆش بووئىت." لەبەر ئەو دەيش ناكە لەو خۆشەويستىيە تىناگەيت كە لە مندالاندا هەيە، ئەو دەى بوو بە هەويىنى سكالاً و گەلبى من لە دەست تۆ ئەمەيە: تۆ لەو ئىش و ئازارانەى بە دەستيانەو نالاندووتە، لەو بارە ناقولايەى لەشت، لەو دەى بە دەست ناشيرىنى و هېچلەباردانە بوويەو تالووتەتو، لە بىتوانىت لە خۆشەويستىدا، لەو رىق و كىنەيەى لەش و گيانى تەنيووت، شاكارىك پىكدەهينىت و خۆشەويستى مندالانى پى دەخنىت كاتىك رىت پى دەدرىت مينا مامۆستايەك لە فىرگەيەكى نويدا هەلسوكەوت بەكەيت. ئەمە تاوان و رەتكردنەو بەرپەرچدانەو، ژىكۆك! زەرەر و زيانى تۆ لەو دەبايە كە ئەو مندالە تەندروستانە دەكەيت بە دوژمنى خوينەخۆرى باوكە تەندروستەكانيان؛ لەو دەبايە مينا نىشانەكانى دەرگەوتنى نەخۆشيبەك لەگەل ئەو خۆشەويستىيە تەندروست و پاك و بىگەردەدا هەلسوكەت دەكەيت، ئەو خۆشەويستىيەى سەراپايى مندالانى گرتۆتەو. تۆ ئافرەتە ناحەز و ناقولاً گرگنەكە، تەنيا بەو دەو ناهەستىت لە بەرمىلىك بچىت، بەلكو مينا بەرمىلىكىش بىر دەكەيتەو و گوش دەكەيت و پەرورەدە دەكەيت. لەبرىي ئەو دەى هيمىن و ئارام خۆت لە يەكەيت لە قوژبنە بىدەنگەكانى ژيان بخزىنىت، هەموو هەولەك دەدەيت، هەرچىيەك لە دەستت بىت درىخى ناكەيت، بۆ ئەو دەى ژيان بە ناحەزىيەكانت، بە ناقولايى و ناچۆرىيەكانت، بە فرىودان و دەستبرىن و رىق و كىنەكانت؛ كە لە ژىر زەرەخەنەيەكى پىر لە درۆدا پەنھانت داوان، لەكەدار بەكەيت.

توئىش پياوى بچووك! بەو دەى كە رى دەدەيت ئەو جۆرە ژنانە مندالە تەندروست و پاك و بىگەردەكانت پەرورەدە بكەن، رى خۆش دەكەيت بۆ ئەو دەى گيانە پاك و بىگەردەكانت بە تال و

سویری و ژهری ئهوان پیس بیئت. هه ربۆیه ئه وهیت که ههیت، بهو جوړه بیر ده که یته وه که ده که یته وه و بهو جوړه ده ژیت و دنیا که یشت بهو جوړه یه که هه یه.

ته نیا به وه وه ناوه ستیت له بهرمیلک بچیت، به لکو مینا بهرمیلکیش بیر ده که یته وه و گوش ده که یته و په روه رده ده که یته. له بریبی ئه وه ی هینمن و ئارام خۆت له یه کیک له قوژبنه بیده ننگه کانی ژیان بخزینیت، هه موو هه ولنیک ده ده یته، هه رچیه که له ده ستت بیته درخی ناکه یته، بو ئه وه ی ژیان به ناحه زییه کانت، به ناقولایی و نا جوړیه کانت، به فریودان و ده ستبرین و رق و کینه کانت؛ که له ژیر زه رده خه نه یه کی پر له درودا په نهانت داوون، له که دار بکه یته.

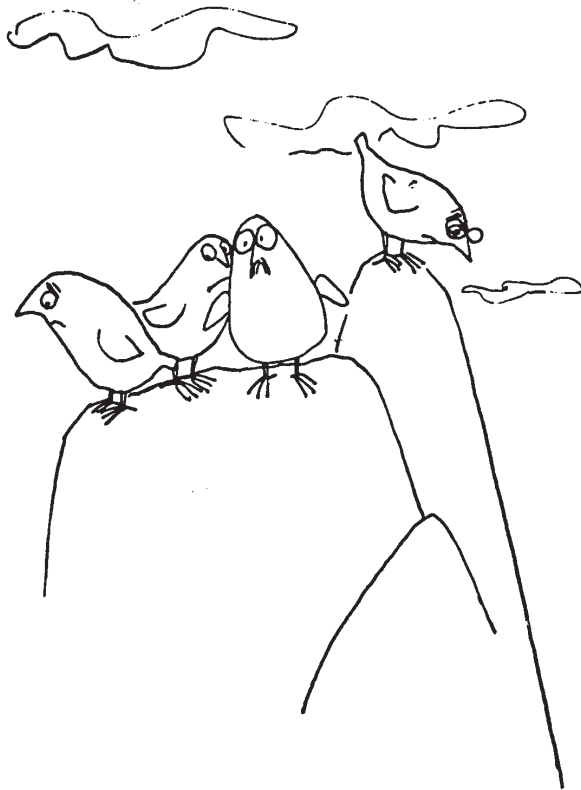
ھايت بۇ لام، بۇ ئەوھى ئەوھى فېر بېيت كە بە ھەول و تەقە لايەكى زۆر و بە كار كرنىكى سەخت و گران بە دەستم ھىناوہ، ئەگەر من نەبوومايە، تۇ تا ئىستائىش ھەر پزىشكىكى گشتى نەناسراو و بى ناوونابانگ دەبوويت لە يەكك لە شارە بچووكەكاندا. من گەورەيىم پى بەخشيت، توانست و زانيارىيەكانى خۆم، ئەو شىوازەم پىدايت كە بۇ چارەسەركردنى نەخوشىيە دەروونىيەكانت بە كارى دەھىنم. فېرم كرديت لەگەل تىپەرپوونى ھەر ساتىك، ھەر پوژىكدا، سەربەستى چۆن بە ناخدا پو دەچىت و تووى كۆيلەيەتەش چۆن تا دىت زياتر گەشە دەكات و پەرە دەستىنەت. بەرپرسىتى نوینەرايە تىكردنى منت لە ولاتىك لە ولاتاندا لە ئەستو گرت. نىازپاكى تو، جى باوہر و متمانەى من بوو، بەلام چونكە لە ناخوہ ھەستت دەكرد بە چ رادەيەك وابەستەى منىت و بى ھالىكارى و دەستگىروىى من ھىچ ئاكامىكى مژدەبەخش بە دەست ناھىنەت، نە توانىت ھىچ لە خۇتدا بگورىت و نە توانىت بە ھىچ كلۇجىك رى بۇ بەرەوپىشچوونى خۇت خۇش بكەيت. بۇ ئەوھى بتوانىت توانستە زانستىيەكان ھەلمزىت، لە نرخ و بەھاي خۇت تى بگەيت و لايەنە تار و پووناكەكانى داھاتوو بىنىت، لەسەر ھەر شتىكى تىرەشەوہ بۇ ئەوھى بەرەوپىشچوون و گەيشتن بە پلەيەكى بالاتر بە دەست بەھىنەت، پىويستت بە ھالىكارى و دەستگىروىى من ھەبوو. ھەموو ئەمانەيشم بە دلخوشى و شادىيەوہ پى بەخشيت و ھىچم لەبرىيان نەويست، بەلام دواتر راتگەياند كە “بە زۆر!” بۇ ئەو كارە ھانم دابوويت. دەمپىس و دەغەزار و بىئابروو بوويت، لەو بروايەدا بوويت كە ئەم دەمپىسى و دەغەزارىيەت دەتوانن “ئازاد” ت بكن، بەلام تىكەلكردنى دەمپىسى و دەغەزارى بە ئازادى، ھەميشە، نىشانەيەك بووہ بۇ ناسىنەوہى كۆيلەكان. بە دەستراكىشان بۇ ئەوھى كە سەربەست و ئازادىت، بە نىوى ئەوہوہ كە سەربەست بوويت و بە ئازادى كارەكەت ئەنجام دەدا، ئەوہت رەت كردهوہ ھىچ راپورتىك لە بارەى چۆنىتى بەرپوہچوونى كارەكەتەوہ بنووسىت. تو، تەنيا لە بارىكى وادا ھەست بە “سەربەستى” ى خۇت دەكەيت. “سەربەست” لە نەگرتنە ئەستوى بەرپرسىتى و

“سه‌ر به‌ست” له هالیکارینه‌کردندا. هەر له‌بەر ئەو هیشه ئەو هیت که هیت و دنیا که هیشته ئەو دنیا به‌یه که هیه!

له‌وه به‌خه‌به‌ریت گرگن! کاتیک هه‌لویه‌ک له‌سه‌ر هیلکه‌ی مریشک کړ که‌وتوو، هه‌ست به‌چی ده‌کات؟

هه‌لۆکه، سه‌ره‌تا، له‌و بر‌وایه‌دایه که د‌وای تر‌ووکانی هیلکه‌کان چه‌ند به‌چه‌هه‌لویه‌ک هه‌لدین، ئەویش، ئەو به‌چه‌هه‌لویانه به‌خیتو ده‌کات تا له‌ د‌واییدا ببن به‌هه‌لوی گه‌وره، به‌لام د‌وای تر‌ووکانی هیلکه‌کان، ب‌یجگه له‌ چه‌ند جووجه‌له‌یه‌کی گرده‌لۆکه زیاتر ه‌یچی تر هه‌لنایه‌ت. هه‌لۆکه‌یش، سه‌راسیمه و سه‌رگه‌ردان، هه‌ر به‌و هیوایه‌وه که ئەو جووجه‌لانه له‌ ک‌وتاییدا هه‌ر ده‌بن به‌هه‌لۆ، به‌رده‌وام ده‌بیت. به‌لام نا! جووجه‌له‌کان گه‌وره ده‌بن و ده‌بن به‌ چه‌ند مریشکی گاره‌گارکه‌ر و کاتیک هه‌لۆکه له‌مه‌ تیده‌گات به‌ ز‌ور ر‌ئ له‌ خ‌وی ده‌گریت که ئەو جووجه‌له‌ و مریشکه گاره‌گارکه‌رانه نه‌خوات. ته‌نیا شتیک که ر‌ئی ئەم کاره‌ی ل‌ئ ده‌گریت ئەو نه‌خته هیوایه‌یه که له‌نیو ئەو جووجه‌له‌ جووجه‌که‌رانه‌دا هه‌لویه‌کی ب‌چووک هیه‌یه و ر‌وژیک د‌یت ب‌بیت به‌هه‌لویه‌کی گه‌وره‌ی وه‌ک خ‌وی، پته‌و و توندوت‌ول. هه‌لویه‌ک که له‌ تر‌وپکه به‌رزه‌کانه‌وه بر‌وانیت و دنیا نوییه‌کان، بیره نوییه‌کان و شیوازه نوییه‌کانی ژیان به‌دی ب‌کات و بد‌وزیت‌ه‌وه. ته‌نیا ئەم نه‌خته هیوایه‌یه ر‌ئ له‌وه‌لۆ ته‌نیا و دلته‌نگ و خه‌مباره ده‌گریت که گ‌شت ئەو جووجه‌له‌ و مریشکه گاره‌گارکه‌رانه به‌په‌ر و گوشت و ئ‌یسکیانه‌وه هه‌ل‌ل‌وشیت. مریشکه‌کان ئەوه‌یان نه‌ده‌بینی که هه‌لویه‌ک له‌سه‌ریان کړ که‌وتوو، ئەوه‌یان نه‌ده‌بینی که له‌سه‌ر ته‌وقه‌نه‌ی تاو‌یریکی تیژ و به‌ئاسمانداچوو، دوور له‌ د‌وله‌ تاریک و نووته‌ک و ش‌یداره‌کان، له‌ دایک بوون. دوور نه‌یانده‌پ‌وانی، هه‌رچییه‌ک “ئ‌ه‌و” به‌ده‌ستی ده‌هینا ب‌ویان، چ‌ل‌سانه و به‌وپه‌ری چا‌و‌چ‌نوکیه‌وه ئا‌ود‌یویان ده‌کرد و هه‌لیانده‌لو‌وشی، کاتی با‌وب‌ورانی‌ش خ‌ویان له‌ ژ‌یر باله‌ به‌ه‌یز و گه‌رم‌وگ‌وره‌کانی ئەو ده‌خزان و ب‌و خ‌ویشی ده‌بوو به‌رگه‌ی هه‌ر با‌هوژ و ز‌ریانیک ب‌گریت، به‌ب‌ئ ئەوه‌ی ه‌یچ شتیک‌ی هه‌بیت خ‌وی ب‌ئ پ‌پ‌اریزیت.

ئەگەر بارەكەيش لەو خراپتر بووايه، بەو نيازەي برينداری بکەن، بەردی تيزيان پيدا دەکرد، هەلۆكەيش، کاتيک ئەم ناپەسەندی و بيئەمەکیيهی ئەوانی بە دی دەکرد، سەرەتا دەيوست لەتوپەت و پارەپارەيان بکات، بەلام دواي بيرکردنەوهيهکی زۆر لەم کارەيان، بەزەيي پيياندا دەهاتەوه و بيري لەوه دەکردەوه و بەو هیوايه بوو کە لەنيو ئەم جووجەله چلیس و نزيکبينانەدا هەلۆيهکی بچووک، مینای خودی خوئی، ههيه و دەبيت ههبيت. ئەم هەلۆ تەنیايه، تا ئەمرۆيش دەستبەرداری ئەو هیوايهی خوئی نەبووه و هەر بەردەوامە لەسەر هەلهینانی جووجەله بچووکەکان.

هەلۆمريشکەکان!

تو ناتەوئیت ببیت بە ھەلۆیەک، گرگن! بۆیە سیسارکەکان دەتخۆن. لە ھەلۆکان دەترسیت، بۆیە لە ڕەو و گەلی گەورەدا دەژیت و ھەر لە نیو ئەو گەل و ڕەوانەیشدا دەخورئیت. ھەندیک لە مریشکەکانت لەسەر ھیلکەیی سیسارک کړ کەوتوون؛ سیسارکەکانیش بوون بە رابەرت لە خەباتدا دژی ھەلۆکان؛ ئەو ھەلۆیانەیی دەیانویست ھەریمە بەرفراوان و چاکترەکانت پێشان بدن. سیسارکەکان فیزیان کردیت بە لاشەیی تۆپیو و کەلاشان رابئیت و بە چەند دەنکەگەنمیک رازی بیت و ھاوار بکەیت: “بژی سیسارکی مەزن!” ئیستا لە برساندا نالەت دپت و بە جەلەب دەمریت و ھەر بەردەوامیشیت لە ترسان لە ھەلۆکان؛ ئەو ھەلۆیانەیی لەسەر ھیلکەیی مریشکەکانت کړ کەوتوون.

مالەکەت، ژیانت، فەرھەنگەکەت، شارستانییەکەت، زانست و شیوازەکانی کارکردنت، خۆشەویستی و پەرورەدە و فێرکردنی مندالەکانت، ھەر ھەموو ئەمانەت، لەسەر بناغەییەکی خۆنەگر و شلوشەویق بونیاد ناوہ. نە لەمە بە ئاگایت و نە دەیشخوازیت لێی بە ئاگا بەینرئیتەوہ. ئەو پیاوہ گەورەییە لەمە بە ئاگات دەھینئیتەوہ، سووک و ئاسان، بە دەستی مەرگی دەسپیریت. زمانبەستراو و لالەپەتە، ھەمیشە و بیڕانەوہ، بە ھەمان پرسەوہ دەگەرئیتەوہ: “مندالەکەم ھیچنەبیس و بزێوہ، ھەرچیەکی بەر دەست بکەوئیت دەیشکئیت، شەوان لە ترسان دەقیزئیت، ناتوانیت ئەرکەکانی قوتابخانەیی بە جی بەینئیت، بە دەست قەبزئیەوہ ئازار دەچیزئیت، زەرد و لاواز، ھار و لاسار و شەپانییە، چیم پی دەکرئیت، یارمەتیم بە!”

یا:

“ژنەکەم ساردوسرە، خۆشەویستیم ناداتی، ئازارم دەدات، کەللەیی دەبیت و مینا شیتوھاریک ھەلسوکەوت دەکات، دەستی لەگەل چەندان پیاوی تردا تیکەل کردووە. چیم پی دەکرئیت؟ ئامۆزگارییەکم بکە!”

يا:

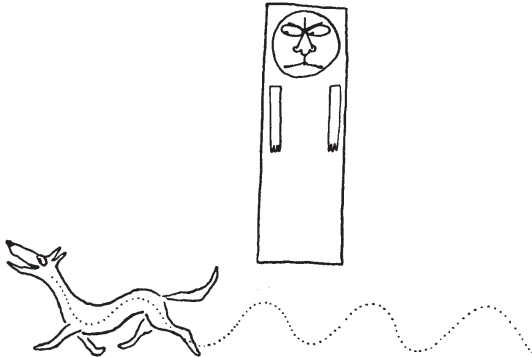
“جه نگیکی نوئی هه لگیرساوه، جه نگیکی نوئی توقینه ر، هه رچه نده ئیمه سه رکه وتوانه کوتاییمان به دواجهنگ هینا. یارمه تی! چی بکه م؟”

يا:

“ئه و شارستانییه ی که جیی شانازی و مایه ی سه ربلندییه، ئه و شارستانییه ی شایسته ی هه موو پیداهه لدان و په سندانیکه خه ریکه به ده ست هه لاوسانی ئابوورییه وه نغو ر ده بیت و داده ته پیت. ملیونان خه لک هیچیان نییه بیخون، له برساندا ده نالینن، ده کوژن، ده برن و ده دزن، به ره و له نئوچوون ده روون و هیچ هیوایه کیان به ژیان نه ماوه. یارمه تیم به! بلئ چی بکه م، چیم پی ده کریت!؟”

“چی بکه م؟ ده توانریت چی بکریت؟”

ئه مانه ن پرسه تاهه تایی و بیبرانه وه کانت به دریزایی ته واوی چاخه کان! چاره نووسی هه موو شاکاره مه زنه کان، له بهر ئه وه ی زاده و له دایکبووی جو ره ژیانیکن تیندا هه حقیقه ت بهر له دلنایی و خو پاراستن دانراوه، ئه وه یه که به وه په ری پیسکه یی و چلیسییه وه هه لیانلووشیت و دواتر بیانکه یته پیشاوه کانه وه.

به رگه ی هیچ ده رب رین و بزاف و جووله یه کی سروشتی و سه ربه ست و زیندوو ناگریت.

چەندان پياوى تەنيا و بېھاودەمى گەورە، لە دەمىكەوه، پىيان راگەياندويت كە دەتوانيت چى بكەيت. ھەميشە و بىيرانەوھ تىگە و دۆزەكانى ئەوانت بە ھەلە ھەرگرتووھ و بە ھەلەيش داونەتەوھ و پارە پارەت كرددوون و تىكوپىكت داون. ھەميشە لە لاى نادروست و ھەلەوھ دەستيان دەدەيتى. لەبرى راسىتيە دروست و بىگريوگۆلەكان، ھەلە ھىچوپووچ و بچووگەكانت كردووھ بە پىيشاندرى ھەلسوكەوت و كارەكانت لە ژياندا؛ چ لە ئايين، چ لە گەياندن و بلاوكردنەوھى سۆسياليزم، چ لە مافى گەلان بۆ خۆبرياردانى چارەنوس، بگرە لە ھەر شتىكى تردا كە فيرى دەبىت، پياوى بچووك!

“بۆ وا دەكەم؟” تۆ دەپرسيت.

باوەر ناكەم بە راستت بىت و نيازىكى پاكەت لەم پرسەتدا ھەبىت. كاتىك ھەقىقەتت بەر گوى دەكەويت، ھاوار دەكەيت: “پياوكوژى نەفرەتلىكراو، يا بە خۆت دەبىت بە پياوكوژ و دەكوژيت.”

ئەمانە ھەموويانت كردون و مالاكەيشت لەسەر بناغەيەكى خۆنەگر و شلوشەويق بونىاد ناوھ، چونكە دەترسيت و لە خۆت پانابىنيت ھەست بە شتە زىندووھەكانى نيو خۆت بكەيت، چونكە خۆشەويستى مندالەكەت، تەنانەت بەر لە لەدايكبوونيشى، دەنييتە ژير پى و دەيچەوسىنيتەوھ و دەيمرينيت، چونكە بەرگەى ھىچ دەربىرپىن و بزاق و جوولەيەكى سروشتى و سەربەست و زىندوو ناگريت. ئەمە لە ناخەوھ دەترسنىت و دەپرسيت: “ناخۆ ھاوسىيەكانت و دۆست و برادەرەكانت چى بلين؟”

دەترسيت بىر بكەيتەوھ، چونكە بىرکردنەوھى راست و دروست بە ھەست و نەستەكانى لەشەوھ بەندە و تويش لە لەشى خۆت دەترسيت، پياوى بچووك!

چەندان پياوى گەورە پىيان وتوويت: “بگەرپرەوھ بۆ بنەچە و ڕەچەلەكى خۆت، گوى بۆ دەنگى ناخت رادپرە، دواى ھەست و نەستە

بئى گريوگو له كانت بكهوه، به تهنك گو شكردن و پهروه رده كردنى
ئوينهوه به. "تو كه ر بوويت و هيچ ههستيكت به رانبه ر ئه و
په يقانه نه جو ولاوه. ئەم په يقانه له بيا بانه دووره دهسته كاندا دهمرن
و ئاموزگار يكاره ته نيا و بيه او دمه كانيشت له بيا بانه بئى سنوور
و توقينه ره كاندا ده سووتينرين، گرگن!

تو دهتوانى له گه ل نيتشه دا له نيوان هه لكشان و به رزبونه وه
به ره و مروقه گه وره كه و له نيوان روچوون و سووكايه تى پيكردى
هيتلر به مروقه باو و هه ميشه له ژيره وه بووه كه دا هه ليزيريت.
قيژاندت بژى و مروقه گرگن و هه ميشه له ژيره وه بووه كه ت
هه ليزارد.

دهتوانى له نيوان دهستووره دروست و پيره وه ديموكراتيه كه ي
لينين و ديكتاتوريه كه ي ستاليندا هه ليزيريت. ديكتاتوريه كه ي
ستالينت هه ليزارد.

دهتوانى له نيوان راژه كردنى فرويد بو سيكس، مينا هو ي سه ره كى
بو گشت نه خو شيبه هه سته كى و دهروونيه كانت و دوزه و
تيگه كانى ئه و له باره ي خوگونجاندى فه ره نه گيدا هه ليزيريت، ديد
و تيروانينه كانى ئه وت له باره ي فه ره نه گه وه "كه هيچ زه مينه يه كت
پي نادات له سه ر رابوه ستيت" هه ليزارد و ديد و بوچوونه كانى
ئه وت له باره ي سيكسه وه پشتگو ي خست.

دهتوانى له نيوان ساده بيه پر له شكوييه كه ي مه سيح و ئه و ره به نيبه
تاهه تاييه ي كه پاولوس به به رى قه شه و پياوه ئايينيه كانيدا
برى، يا به توپزى ناچار كردنت به ژيانى خيزانه وه هه ليزيريت. به
له بير كردنى دا يكه ساده كه ي مه سيح؛ دا يكيك كه ته نيا خو شه ويستى
منداله كه ي پي هه لگرتبوو، ره به نيبه تاهه تاييه كه ي پاولوس و ژيانى
به ناچاريت له خيزاندا هه ليزارد.

دهتوانى له نيوان تيگه يشتنى ماركس بو هيزه كانى به ره مه پينان
له ژيانه زيندووه كه تدا كه تا قه به ره مه پينى زيده به ها ي نرخه و له

نیوان دید و تیروانین و تیگه‌یشتنی ئەودا بۆ دەولەت هەلبژیریت. ئەو ژیان و زیندوویتییهت له بیر کرد که له کاره‌که‌تدا ههیه و دید و بۆچوونه‌کانی ئەوت له باره‌ی دەولەت‌ه‌وه هەلبژارد.

له کاتی شۆرشی فەرهنسادا دەتتوانی له نیوان رۆپسیری زالم و به‌د و دانتنۆنی مه‌زندا هەلبژیریت. به‌دی و زالمیت هەلبژارد و مه‌زنی و خه‌مخۆری و به‌ته‌نگه‌وه‌هانتت ره‌وانه‌ی مه‌قسه‌له کرد.

له ئەلمانیا دەتتوانی له نیوان یورین و هیمه‌ر و لاندای و موهسان و لیبکنیختدا هەلبژیریت. هیمه‌رت کرد به به‌ریوه‌به‌ری پۆلیس و هاوری مه‌زنه‌کانی خۆت کوشت.

دەتتوانی له نیوان یۆلیۆس سرینیشه‌ر و والتەر راتیناودا هەلبژیریت. راتیناوت کوشت.

دەتتوانی له نیوان لۆدج و ویلسۆندا هەلبژیریت. ویلسۆنت کوشت.

دەتتوانی له نیوان ئەو یاسا و ریسایانه‌دا که کلێساکان دهره‌ق به له‌ریلادهران و نکولیکه‌رانه‌ی سه‌روه‌ری و ده‌سته‌لاتی کلێساکان دایانابوون و له نیوان راستیه‌کانی گالیه‌یۆدا هەلبژیریت. گالیه‌یۆی مه‌زت به سووکایه‌تیپیکردن و ئەشکه‌نج و ئازاردان به ده‌ستی مه‌رگ سپارد. تو که تا ئیستایش له دۆزینه‌وه‌کانی ئەو قازانجت ده‌ست ده‌که‌وێت، که‌چی هه‌ر ریگه‌خۆشکه‌ری بۆ گه‌شه‌کردن و گه‌شانه‌وه‌ی ئەو یاسا و ریسایانه‌ی کلێساکان دهره‌ق به نکولیکه‌ران و له‌ریلادهران دایانابوون.

دەتتوانی له نیوان تیگه‌یشتن له نه‌خۆشیه‌ دهروونیه‌کان و چاره‌سه‌رکردنی ئەو نه‌خۆشیه‌یه‌نه‌دا له ریگه‌ی تۆقاندن و ترساندن نه‌خۆشه‌کانه‌وه هەلبژیریت. ریگه‌ی تۆقاندن و ترساندن نه‌خۆشانت، مینا ریگاچاره‌یه‌ک، گرته‌به‌ر؛ چونکه نه‌تده‌ویست له به‌ربلاوی و زه‌به‌لاحیه‌ی ئەو کلۆلییه‌ی تی بگه‌یت که به ده‌ستیه‌وه ده‌تلێته‌وه.

ئەمەش بۇ ئەوھى ھەر بە کوئرى بمىنئەتەو، لە كاتىكدا تەنيا گە شىنى
و چاوكراوھى دەتوانىت بە ھاناتەوھ بىت و يارمەتت بىت.

تازەكەش دەتتوانى لە نىوان وزەى ئەتومى كۆتايھىن بە ژيان و
وزەى "ئۆرگۆن"ى يارمەتتەردا ھەلبۇزىت. راستگو و بەئەمەك
لەگەل ناقولايى و ناچۆرى بىرکردنەوھكانتدا، وزەى ئەتومىت
ھەلبۇزاد.

ئىستايىش دەتوانىت لە نىوان ھىچنەزانىن و بىتوانايىدا لە بارەى
خانەشېرپەنجەبىھەكان و ئاشكراكردى نھىتتەبەھەكانى ئەو خانانەوھ
لە لايەن مەنەو؛ "ئاشكراكردىك كە دەتوانىت و دەبىت بە مايەى
پزگاركردى ژيانى مليۆنان مروّف لە دەست مەرگ"، ھەلبۇزىت.
چەندان سالى دوورودرىژە ھەمان دەبەنگى و ھىچلەباردانەبووى
لە پوژنامەكانتدا بلاو دەكەيتەو، بەلام تەنيا پەيغىك چىبە لە بارەى
ئەو تەوان و زانستەوھ بلاو ناكەيتەوھ كە دەتوانىت مندالەكانت و
ژنەكەت و داىكت لە چىنگى مەرگ قوتار بىكات.

تو ھىندى گرگن، مليۆنان لى دەمرن، مليۆنانت لە برساندا
دەنالېن، كەچى لە پىناوى پاراستنى مانگا پىرۆزەكانتدا، لە دژى
موسلمانەكان دەجەنگىت. تويىش ئىتاليايى گرگن! كۆيلە گرگنەكەى
ترىستە! پارە پارە و لەتوپەت دەكرىت، كەچى ھىچ خەمخورىبەكى
دىكەت نىبە لەوھ زىاتر كە ئاخۆ ترىستە ئىتاليايىبە يا سلاقى! لە
كاتىكدا مەن پىم و ابوو كە ترىستە تەنيا تابگەيەك بىت كەشتى و
گەمىبەھەكان لە ھەموو كون و قوژبىنىكى دنياوھ بووى تى بىكەن.

نازىبەھەكان، دواى ئەوھى مليۆنان مروّفىان كوشت، ھەلدەواسىت. لە
كۆى بوويت و چۆن بىرت دەكردەوھ بەر لەوھى ئەوان بىن بە مايەى
لەنئوبىردن و قىركردنى ئەو مليۆنان مروّفە؟ لەنئوبىردن و قىركردنى
چەند كەسنىك بەس نىبە بۇ ئەوھى بىكەويتە بىرکردنەوھ؟ قىركردن و
لەنئوبىردنى مليۆنانت پىويستە بۇ ئەوھى ھەستى مروّفانەت بىزوئىت
و بىكەويتە جوولان؟ ھەر يەككىك لەم نزمى و سووكايەتتايانە،

تیشکیکی تره و دهکه ویتته سهر ئه و کلۆلی و نه گبه تیبیهی مرو فایه تی به دهستیوه ده نالیئیت. تو ده لئیت: “بۆ ئه مانه ت هینه به گرنگ گرتووه؟ خۆت به بهرپرسی هه مووان ده زانیت؟ خۆت به بهرپرسی هه موو ناجۆری و به دکارییه کان ده زانیت؟”

کاتیک ئه مه ده لئیت، خۆت خۆت تاوانبار ده کهیت. ئه گهر ئیوه؛ ئیوهی ملیۆنان له پیاوی بچووک و بووده له، ته نیا پچیک به تهنگ ئه و بهرپرسی تیبیه وه به اتنایه که له ئه ستوتاندا بوو، ئیستا دنیا له باریکی جیا واز تر دا ده بوو، هاوړی گه وره کانیشته به دم ئازاری سووکی و هیچله باردانه بووی تووه گیانیان به دهستی مهرگ نه ده سپارد.

ماله کهت تا ئیستایش هه ر له سهر بناغه یه کی خۆنه گر و شلوشه و یق راوه ستاوه و بانی ماله کهت به سهرتدا ده ته پیت، که چی هه ر له هه ولی پاراستنی “ئابرووی کریکارانه!” و “ئابرووی نه ته وه یی!” دایت. ئه رزه که ی ژیر پیت له ژیرتدا خۆی راناگریت و ده ته پیت، که چی به رده وام و بیبرانه وه ده قیژینیت: “سه ره به رزی و نه مری بۆ تو رابه ری مه زن! سه ره بلندی و نه مری بۆ ئابرووی رووسی، ئابرووی ئه لمانیا یی و ئابرووی یه هودی!”

پیاوه سیاسی و دیپلوماسییه کانت ده ره به در بکه!

بۆرى ئاۋەكانت دۈتەقېن و مندالەكانت دۈخنىكىت، بەلام تۆ ھەر لەسەر پاراستنى "ياسا و ئاسايىشى گىشتى" بەردەوامىت؛ ئەو ياسا و زەبتۈرەبتەى كە دواتر بە شەق و تېھەلدان مندالەكانتى پى گوش و پەرۋەردە دەكەيت.

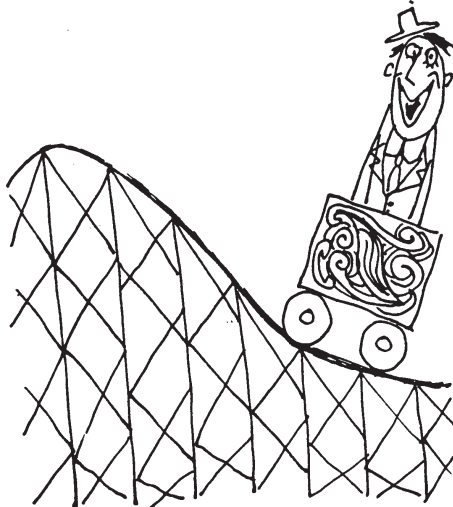
دىوارەكانت خۆ لەبەر بادا راناگرن، ژنەكەت تووشى ھەلامسانى سىيەكان بوو و لە پالەوہ لىي كەوتووہ، بەلام تۆ پياۋى بچووك! ھەر لەسەر ئەو بىروايە بەردەوامىت كە ئەوہى دەبىت بە بناغەيەكى پتەو و خۇراگر بۇ بوونت، برىتتيە لە "بىر و دۆزىكى يەھودى".

بە ھەلەداوان خۆت دەگەيەنيتە لای من و دەپرسىت: "دۆكتۈرە گەورە و گرانەكەم! چى بكەم؟ دەبىت پياۋ چى بكات؟ مالەكەم دادەتەپىت، با لە دىوارەكانىەوہ دىت، مندالەكانم، ژنەكەم و خۇيشم نەخۇشىن. چى بكەم؟ دەكرىت پياۋ چى بكات؟"

ئەمە وەلامەكەيە:

مالەكەت لە بەرد بىنا بكە، مەبەستم لە بەرد سروشتى تايىتەى خۆتە، كە وەكو تر سەرت پى نەوى كردووہ و لە ژىر پىت ناوہ، خۇشەويستتە لە نىكەوہ بۇ مندالەكانت، خەوبىنىنى ژنەكەتە بە خۇشەويستتەوہ، ئەو خەونەيە لە تافى لاويتتيدا بە ژيانەوہ بىنىوتە. خەياللات و ھىوا دوورە نەشياوہكانت، بە پچەك لە راستى بگۆرەرەوہ. رابەرە سىياسى و دىپلۇماسىيەكانت رەوانەى دۆزەخ بكە. چارەنووسى خۆت بگرە دەست خۆت و ژيانت لەسەر بناغەيەكى پتەو و خۇراگر بىنا بكە. ھاوسىيەكانت لە بىر بكە و گوئ بۇ دەنگى ناوہوہى خۆت رادىرە. ھاوسىيەكانت بەم كارەت خەنى دەبن و سوپاست دەكەن. بە ھاورى كرىكارەكانت، لە سەرانسەرى دنىادا، رابگەيەنە كە لەمەودوا تەنيا بۇ ژيان كار دەكەيت، نەك بۇ مردن. لەبرى ئەوہى بە ھەراكردن خۆ بگەيەنيتە ئەو جىيانەى جەللادەكانت ياساكانيان تىياندا جىبەجى دەكەن و بكەويتە ھاتوھاوار و چەپلەلیدان و ئافەرىنكردىن، ياسايەك بۇ پارىزگارىكردن لە ژيانى مروفايەتى بخولقىنە و بىپارىزە. ياسايەكى وا دەبىت بە بەردىك لە بەردەكانى ئەو بناغەيەى مالەكەتى لەسەر بىنا دەنرىت. خۇشەويستتەى مندالە وردىلەكانت لە چنگ ھەلمەتى ژن و پياوہ چلىس و قەت

رەحەتتە بوو ھەکان بپاریزە. ئەو خاما قسە ھەین و قسە بەرە دەمە وەرە بە دەست بەینە کە لاوان لە خشتە دەبات، پەردە لەسەر ناپەسەندی و ناجۆری ھەلسوکە و تەکانی ھەلبمالە، یا لە یەکیک لەو جیگایانە ی بۆ چارەکردنی نەخۆشییە دەروونییەکان دروستت کردون توندی بکە، لەبری ئەوەی ئازار و ئەشکەنجە ی لاوان بەدەیت کە تەنیا بە دوا ی بە دەستەیتانی خوشەو یستیدا دەگەرین. ھەول مەدە بەسەر خونخواری و زۆرداری خۆنمژەکانتدا ئاودیو بیت و کاتیک دەستەلاتیکت دەکەوتتە دەست، ببیت بە خۆنمژیک ی لەوان خۆنمژتر. پالتاوە شلو شوورە داگەوتوو کەت و تەپلە قووتە کەت فری بدە و داوا ی مۆلەت مەکە بۆ ئەوە ی بتوانیت ژنە کەت لە نامیز بگریت. پیو ھندی بە خەلکانی ترەو، لە ھەر کوئیە ک ھەن، ببەستە، چونکە ئەوانیش بە ھەموو باشە و خراپەکانیانەو ھە کسانیکن مینا خودی خۆت. ری بدە مندالەکانت چۆن سروشت، یا خوا! خولقاندوونی، گەشە بکەن و گەورە بین. ھەول مەدە سروشت چاکتر بکەیت، لەبری ئەو ھەول بدە لی ی ت ی بگەیت و ببپاریزیت. لەبری ئەوە ی بچیت بۆ سەیرکردنی یارییەکی کۆلەمستانی، یا دیدە نیکردنی شوینی رابواردن و کاتبەسەر بردن، بچۆ بۆ کتییخانە یە ک، بۆ ولاتە دوورەکان گەشت بکە.

جی کاتبەسەر بردن و رابواردن!

بیجگه له مانه‌یش:

راست و دروست بیر بکه‌ره‌وه، گوی بۆ ده‌نگی ناخت را‌دی‌ره؛ ئەو ده‌نگه‌ی وریایانه پیت را‌ده‌گه‌یه‌نیت که ده‌بیت چی بکریت. ژیا‌نی خۆت له‌نیو ده‌سته‌کانتدایه، به‌که‌سی تری مه‌سپی‌ره و که‌سی دی مه‌که جیم‌تمانه‌ی پاراستن و به‌ته‌نگه‌وه‌هاتنی - به‌تایه‌ت را‌به‌ره هه‌لبژێرد را‌وه‌کانت. خۆت به! چه‌ندان پیاوی گه‌وره ئە‌مه‌یان پی و تو‌ویت!

تو ده‌لێیت: “گوی بگرن، له‌م هه‌لگه‌را‌وه‌یه له‌ شو‌رش، گوی بگرن، له‌م بۆ‌رژوا بچو‌وه‌که خۆ‌په‌سه‌ند و تاک‌ره‌وه!” هیچ شتی‌ک له‌ باره‌ی ره‌وتی راست و دروستی می‌ژو‌وه‌وه نازانیت. ده‌لێیت: “خۆت بناسه، خۆت به!” چ قسه‌یه‌کی هیچ و بی‌مانای بۆ‌رژوا‌یانه‌یه ئە‌مه! کری‌کارانی شو‌رش‌گی‌ری دنیا به‌ را‌به‌ری پی‌شه‌وا خۆ‌شه‌ویسته‌کانی، به‌ را‌به‌ری باوکی هه‌موو گه‌لان؛ باوکی هه‌موو رو‌وسه‌کان، سلا‌فیکان و ئە‌لمانیا‌ییه‌کان گه‌لان و نه‌ته‌وه‌کانی دنیا رزگار ده‌کات! بمرن خۆ‌په‌سه‌ند و تاک‌ره‌وه‌کان! بمرن ئە‌نارکیسته‌کان!”

نه‌مری و سه‌ره‌به‌رزی بۆ هه‌موو گه‌له‌ سلا‌فیکان و باوکه‌ پیش‌ره‌وه‌که‌ی پیاوی بچو‌وک!

گوی بگه‌رگن! من پی‌شبینی ئە‌و باره‌ نا‌هه‌موار و سه‌خته‌ ده‌که‌م که رو‌وبه‌رووی بو‌ویته‌ته‌وه: تو له‌سه‌ر رێی سه‌ندنی ده‌سته‌لات‌دایت له‌ دنیا‌دا. ئە‌مه‌ ده‌زانیت و هه‌ر ئە‌مه‌یشه‌ وای لی کردو‌ویت هه‌موو گیان و له‌شت وه‌ک بی ناو‌ئاو به‌رزیت. چه‌ندان چاخی تریش ده‌بیت به‌ مایه‌ی کوشتنی ها‌ورپیه‌کانت و هاوکات مینا سه‌روه‌ره‌کانت به‌ را‌به‌رانی گشت گه‌لاندا هه‌له‌لێیت. پۆژ له‌ دوا‌ی پۆژ، شه‌و له‌ دوا‌ی شه‌و، هه‌فته له‌ دوا‌ی هه‌فته و مانگ له‌ دوا‌ی مانگ و به‌رده‌وام و بی‌په‌رانه‌وه به‌ شانوش‌کۆی یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌کی را‌به‌ره‌کانتدا هه‌له‌لێیت. هاوکاتی‌ش نه‌ گریانی مندا‌له‌کانت دێته‌ به‌ر گویت، نه‌ کلۆلی و به‌دبه‌ختی لاوان ده‌بینیت، نه‌ تاسه‌ و ئاره‌زووی پیاوان و

ژنان بۆ ژيان سهرنجت رادهكيشيت. ئەگەر بەر گوڤيشت بکهون، ئەگەر بينه پيش چاوت و سهرنجيشت رابکيشن، به خوڤهسندان و تاكرهوان، به ريهه لگرانی ديدوبوچوونی تاکه کهسی، ناوديريان دهکەيت. به دريژايی چاخهکانی بهردهمت له جئيه کدا که تئيدا دهوانرا ژيان بپاريژريت، لهسەر خوڤنرشتن بهردهوام دهبيت و وا بروا دههينيت که به يارمهتی و هاليکاريی جهلالدهکانت توانيوته نازادی و سهربهستی بخولقينييت، ههميشهيش هەر له ههمان کلوليدا که له بووتتهوه به دهستهوه دهنالينييت، خوت دهبينيتهوه.

به دريژايی چاخهکانی بهردهمت، ملهور و هيچله بارदानه بوو، دهکهويته دواي خوڤه لکيش و فشه کهران و پهيف و وتهکانيان دهپاريژيت، له بهردهم گفوت و بهلئنهکانياندا دييته سهر چوکان و ملنهوی دهکهيت، بهلام کاتيک ژيان؛ ژيانی خوت، بانگت دهکات؛ کوتوکوير و کهر و هيچنهبيس و دهستهوهستان دهمينيتهوه، چونکه تو له ژيانی زيندوو دهترسيت و توقيويت ليی گرگن!

بهو بروايهوه که گوايا "سؤسياليزم" بينا دهکهيت، يا "نابرووی نهتهوهی" و "دهولهت" دهپاريژيت، يا "پيروزي خوا" و "پهيمان و ريکههوتنهکانی نيوان کريکاران و خاوهنکاران" دهپاريژيت، ژيانی خوت به دهستی مهرگ دهسپيريت، بهلام شتيک ههيه نه دهيزانيت و نه دهيشخوازيت بيزانيت و ئەویش ئەمهيه که لهراستيدا ئەو تاکه شتهی، رۆژ له دواي رۆژ، سات له دواي سات، بينای دهکهيت؛ ئەو کلوليهی به دهستهوه گيروده بوويت، ئەوهيه که له مندالهکانت تی ناگهيت، تهناهت بهر لهوهی هيچ ههليکيان بۆ رهخسابييت تا بروابهخوکردن و متمانهيان په ره پي بدن، سهر بهو متمانه و بروابهخوکردنهيان نهوی دهکهيت. خوڤهويستی دهديت، چاوچنووک و چليس بۆ بهدهستهينانی دهستهلات شيت و هار بوويت. هەر بۆ ئەوهی پيشان بهديت که دهستهلاتت بهسهر کهسيک، يا شتيکدا، دهشکيت، سهگ رادهگريت!

به دريژايی چاخهکانی بهردهمت ههمان ههله دووپات دهکهيتهوه

تا ئەودەمەى خۆت و گشت و یکچووہکانت لە ئاکامی ئەو کلۆلییە کۆمەلایەتییە سەرانسەرییەى تێى کەوتوویت لە نیو دەچن و دەمرن؛ مردنیکى بیشومار و بەکۆمەل، تا ئەو دەمەى ترسى بە یەكجاری لەبەینچوون و فەوتانت، پچیک ئاگادارت دەکاتەوہ و هۆشت دەهینیتەوہ بەر خۆت، دواتر، بەرە بەرە و گاف بە گاف، خۆت فیڕ دەکەیت، بە دواى هاوریگانندا بگەریت؛ ئەو هاوریگانەى بەرەمى ئەوین و کارکردن و توانستی زانستین، خۆت فیڕ دەکەیت چون دۆستایەتیان بە دەست بەینیت، لیان تى بگەیت، ریزیان لى بگریت و نرخى خویان پى بەیت؛ خۆت فیڕ دەکەیت و لەو تى دەگەیت کە کتیبخانەىەک بو ژیانت گرنگترە لە چوونە دیدەنى یارییەکی کۆلەمستانی؛ خۆت فیڕ دەکەیت کە پیاسەى نیو دارستانیک چاکترە لە پیداهەلدان و پەسندانی رەوت و نمایشە سوپاییەکان، خۆت فیڕ دەکەیت متمانەبەخۆکردن چاکترە لە متمانەکردن بە نەتەوہ؛ خۆت فیڕ دەکەیت کە چارەسەرکردن لە کوشتن چاکترە، کەمداواکردن چاکترە لە پیداهەلدانى نیشتمانپەرورەى و ھەر غەلبەغەلب و ساغلامەىەکی دیکەى لەو چەشنە.

لە ژیان دەترسیت.

تو لهو بړوايه دايت ئامانجه كان ئه و كه ره ستانه پيروز ده كه نه
كه بو گيشتن پييان به كار ده هينرين، ته نانه ت ناپه سه ندرين
و ناحه ز ترين شيان. هه له يت. ئامانجه كان كتومت رهنگ و بو و
سيمای ئه و ريگايانه و هره گرگن كه بو گيشتن پييان ده يانگريته
به ر. هه موو هه نگاويك له ئه مرودا، ژيانى سبه ينيته. هيچ
ئامانجيكى پيروز به به كار هينانى كه ره سته ي ناچور و ناقولا به
ده ست ناهينريته. ئه مه ت له هه موو شورشه كومه لايه تيبه كانندا
سه لماندووه. گرته به رى ناحه زى و كارى نابه جي و نائينسانيه ت
بو گيشتن به ئامانجه كان ناحه ز و ده غه زار و نائينسانت ده كه نه
و به ئامانجه كانيشت ناگه يه نن.

گويم ليته ده پرسيت: "ئه دى چون به ئامانجه كانم ده گم، چون
ده گمى ئه ويني ئايينى و سو سياليزم و ديموكراتيه تى ئه مه ريكاى
به ده ست به ينم!؟" ئه ويني ئايينى و سو سياليزم و ديموكراتيه تى
ئه مه ريكاى ئه و كارانه ر و ژانه ده يانكه يت، ئه و شتانه سات
له دواى سات بيريان لى ده كه يته وه، له ئاميزگرتن و رامووسانى
هاورپى ژيانته، خو شه ويستى و ئه و يته بو منداله كانت، ئه و
به رپرسيه كومه لايه تيبه يه كه له هه مبه ر كاره كه تدا هه ته، خو لادان
و دووره په ريژيته له وهى بيت به يه كيك له خونخواره كانى ژيانته.

ئه و نازادى و سه ربه ستييه ي به هوى داموده ستگا و ده ستوره
ديموكراتيه كانه وه به ده ست هيتاون، خراب به كار يان ده هينيت.
له برى ئه وهى رى بده يت ئه و داموده ستگا و ده ستوره
ديموكراتيه يانه له قوولاى ژيانى ر و ژانه تدا ره گ دابكوتن، قليپان
ده كه يته وه.

مينا په ناهينيكى ئه لمانيايى بينيميت، بينيميت چون به هه له دلاواى
و ميوانداريتى سويديه كانت به كار ده هينا، ئه وسا، خو ت به
رابه ريكي ئايينده يى هه موو گه لانى زورليكراو و چه وسا وهى ئه م
دنياه ناو دير كرديو. ئه و ميزانه ت ديته وه ياد كه سويديه كان به
خواردنى هه مه چه شنه رازاندبو ويانه وه و له پيش ئيمه دا يانتابوون!؟

بیگومان دیته وه یادت؟ ده زانیت مه به ستم چیه! خو ناکریت هه روا سووک و ئاسان له یادت کردبیت!؟

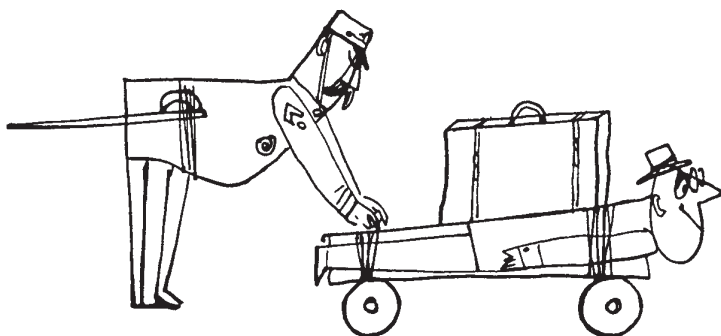
کهواته با به یادت بهینمه وه:

سویدییه کان دابونه ریتیکی تاییه تیان هه یه له وه دا که میزی رازوه به خواردنی به تام و هه مه چه شنه بو میوانه کانیاں دهراریننه وه و له بهرده میان داده نین، ئیتر ده که ویته سهر میوانه کان چی بو خواردن هه لده گرن و چه ندیاں پی دهوریت. ئەم دابونه ریت، ئەم رپورهمه، تازه و نامۆ بوو به تو. نه تده توانی له وه تی بگهیت مروّف چون دهنانیت متمانه به دلواویی و ده ستاوه لایی مروّفانی دی بکات. به خووشی و شادییه که وه که ته نیا مایه ی به دبه ختی و خه مینی که سانی تره بو ت گپرامه وه که چون به دریزایی روژ هه چت نه خواردوه بو ئە وه ی ئیواره که ی ورگی خو ت به خواردنی خو رایی و مفت بناخنیت.

“ئاخر به مندالی برسی بووم!” تو واتوت.

ده زانم گرگن، چونکه پیشتر به برسیتی بینوومیت، ده زانم برسیتی چیه، به لام تو؛ ئە ی رزگار که ری ئایینده یی خه لکی له ده ست کۆیله یه تی و برسیتی، نازانیت به وه ی که خواردن دهرزیت، له داهاتوودا، ملیونان جار پتر برسیتی به بالای منداله کانتدا دهرپیت. هه ندیک شت هه یه مروّف نایکات، کاتیک به دلواویییه وه میوانداریتی دهرکریت، نه که وچکی زیو دهرزیت و نه هه ولی فریودان و له خسته بردنی ژنی خانه خو ییه که ی دهادت. بی له وه هیش، پیاو له و میزی نانخواردنه وه ی به وپه ری سهر به سستییه وه له بهرده میدا دانراوه، نادریت. دوا ی ئە و به لایه ی به سهر ئە لمانیادا هات، له برساندا نیوه مردوو، له یه کیک له باخچه گشتییه کاند، رووبه رووی یه کتر بووینه وه. ئە وه ت بو گپرامه وه که “یارمه تی سوورا! ریکخراوی پارتییه که ت بو ده ستگیرویی و یارمه تیدان و دژایه تیکردنی هه ر کلۆلییه ک که له دنیا دا هه یه”، نه یو یستوه یارمه تیت بدات، چونکه پیشتر ناسنامه ی ئە ندامیتی پارتییه که ت

ون کردووہ و نہتوانیوہ ئہندامیتیت لہ و پارتییہدا بسہلمینیت۔
 رابہرہکانت؛ رابہرانی گشت برسییہکانی دنیا، جیاوازی لہ نیوان
 مروقی سوور و مروقی سپی و مروقی رہشہ برسییہکاندا دہکەن۔
 لہ کاتیکدا ئیمہ تاکہ یەک زیندە ی برس ی دەناسین، ئہ و زیندە یە ی
 برسیتی بە بالا و لەشتدا بریوہ.

پاسەوانی سەرسنوور.

لەگەڵ گرت و کیشە بچووکەکاندا بە هەمان شێوہی پرس و
 کیشە گەرەکان هەلسوکەوت دہکەیت.

دەتەویت کۆتایی بە قوناغی چەوساندنەوہی سەرمايەداری بەینیت،
 نەفرەت لہ ریزنەگرتن و بەسووکسەیرکردنی ژیا نی مروقیایەتی
 بکەیت، دەتەویت دان بە دروستی و رەوایی مافەکانتدا بنریت. بەر
 لہ چاخیک لەمەوبەریش، چەوساندنەوہ و بیرنەکردنەوہ و رق و
 کینە بەرانبەر ژیا ن ہەر ہەبوون، بەلام لەگەڵ ئەوہیشدا ریزگرتن
 لہ کارە بەجی و سوودبەخشەکان و متمانەکردن و پیزانین و
 بەئەمەکیش بەرانبەر بەو کەسانە ہەبوون کە کاری گرنگ و
 مژدەبەخشیان بە ئەنجام گەیاندووہ. ئەمرۆ، کە لہ دەوروبەرەکە ی
 خۆم ورد دەبمەوہ و دەپوانم، دەبینم خەریکی کارکردنی پیاوی

بچووک! له هر شوینیک رابه رکانت دابنیت، هر جیگایه کیان پی ببه خشیت، چه وساندنه وه و به کارهینانی کاره که ت زیاتر و زیاتر ده بیت؛ رق و کینه به رانه به ژیان ت ناحه زتر و ناقولتر ده بیت، دانان به مافه ره واکانیشدا به ته وای شوینه ون بووه.

چند زیاتر هول بدهیت و بجه نگی ت بو ئه وهی جیورپی بو رابه رکانت خوش بکهیت، هینده زیاتر ریژگرتن له کاره سوود به خش و به جییه کانت له دست ده دیت. له برپی ئه وه دست ده بیت و به رو بوومی دهستی هاورپییه کانت، که به کارکردن و خه ریکبوونیکی سهخت و گران به دستیان هیناوه، ده دزیت.

تو نازانیت دانپیدانان به کارامهیی و متمانه پیکردنی چی ده گه یه نیت، چونکه له و بروایه دایت ئه گه ر دان به دروستی و راستیی کاریکدا بنییت و ریژی لی بگری ت، ئه وه له دست ده دیت چیی تر ئه مه ریکاییه ک، رووسیک، یا چینییه کی ئازاد و سه ربه ست بیت.

ئه وهی ده تو یست تیکوپیکی بدهیت و دواپی پی به نیت، ئیستا له هر کاتیکی تر چاکتر له نه شونما و گه شه کردن دایه، ئه وه یش که ده تو یست به هر نرخیک بیت به دهستی به نیت، ئه گه ر پاراستنی ژیانیش بخوازی ت، تیکوپیکت داوه و شیواندووته. تو پیت وایه، متمانه کردن خه سلتهی “ناسکبوونی هه ست” یا خونهریتیکی “بورژوا بچوکه کان” ه. ریژگرتن له کاری به که لک و سوود به خشیش، هاتنه سه ر چوک و گاگولکیکردنه. هه ست به وه ناکهیت، له کاتیکدا که ده بو له سه ر هه موو شتیک به اتیتایه ته دنگ، هاتوویته سه ر چوک و گاگولکی ده کهیت. هه ست به وه ناکهیت، له کاتیکدا که ده بوو پیژان و به ئه مه ک بیت، سپله و پینه زانیت.

به راوه ژوو ده بینیت و له و بروایه یشدایت ئه م دیتنه به زیدی سه ربه ستی و ئازادیت ده گه یه نیت. ئه وده مه دیت، له م خه وه قورسه راپه ریت و بینیت چون بیئومید و له په وروو لی که وتوویت، بی

ئەو ھى كەسىك بە ھاناتەو ھە بىت، چۈنكە تۇ لەو ھى دەبەخىرىت دەدزىت و دەبىبەخىتىتە دز. مافى بەئازادىدەر بىرېن و پەيىقېن و رەخنەگرتنت، گۇرپو ھەتەو ھە قەسەى بىسەرۇبەر و گالئەوگەپى گەلۇرانە. دەخوازىت رەخنە بگرىت، بەلام ناتەوئىت رەخنەت لى بگىرىت. ھەر بەم ھۆيەشە لەبەرئەكھەلۇ ھەشاوئىت. دەتەوئىت ھەلمەت بىبەت، بى ئەو ھى خۇت رۇوبەرۇوى ھەلمەتېك بىبىتەو ھە. ھەر بۇيەش ھەمىشە لە پىشئەو ھەكۇرئىت.

“پۇلىس! پۇلىس! سەيرى پاسپۇرتەكەى بكن، بزىنن ئاخۇ ساخئەىە يا نا؟ بزىنن ئاخۇ لەراستىدا پزىشكە يا نا؟ ئەگەر پزىشكە ئەى بۇ ناوى لە ھىچ شوئىنېكدا تۇمار نەكراو ھە؟ بۇ يەكئىتى پزىشكان دزايەتئى دەكات؟”

پۇلىسەكانت ناتوانن يارمەتت بەن، گرگن! ئەوان دەتوانن دزەكان بگرن، كاروبارى رېكۇپېككردنى ھاتۇچۇ بە رېو ھەبەن، بەلام نە دەتوانن سەربەستت بۇ بە دەست بەئىنن و نە دەشىتوانن بىپارىزىن. تۇ خۇت سەربەستتئى خۇت شىواندو ھە، بە ھەنگاوى گورج و بەپەلە و بىبەزىيانەش ھەر بەردەوامت لە تىكدان و شىواندنىدا. بەر لە “جەنگى يەكەمى جىھانگر” ھىچ جۇرە پاسپۇرتېك نەبو، بۇ ھەر لايەك بتخواسئايە دەتئوانى گەشت بكەت. جەنگەكەت بۇ بەدەستھىئانى “ئاشئى و ئازادى” پاسەوانانى سنورەكانى دروست كرد، بەو كارەش ھەموو دەرگاكانت بە رۇوى خۇندا كلۇم كرد. دواى “جەنگى دو ھەمى جىھانگر” ىش؛ ئەو جەنگەى كە كۇتائى بە “ھەموو جەنگەكان!” ھىنا، بۇ ئەو ھى بتئوانىايە چەند فرسەخىك بە ئەورۇپادا گەشت بكەت و مۇلەت بۇ ئەو گەشتەت وەر بگرىت، ناچار بووئت بەو ھى سەر بە قونسولئەتئى دەيان ولاتاندا بكەت. ئىستائىش ھەر بە ھەمان شىو ھە و لە داھاتووشىدا دواى ھەموو جەنگە يەك لە دواى يەكەكانت؛ ئەو جەنگانەى كۇتائى بە “گشت جەنگەكان!” دەھىنن، ھەروا دەمىنئەو ھە.

“گویی بگرن! سووکایه تی به ویست و خواستی بهرگریکردنم دهکات، به خراپه له باره ی که رامه تی نیشتمان و ئابرووی نه ته وه وه دهویتی!”

بیدهنگ به پیاوی بچووک! هر هه موو ژیانته کلۆلییه. هیچ هیوایه کم نییه بتوانم لهو کلۆلییه پزگار بکه، ئەگەرچی به ته پله و ده مامک و به پهیکی نیو دهسته بهد و ناحهزه کانیشته وه بیته بو خنکاندم، به لام تا دواپی بهم وتهیه نه هینم دهست هه لئاگرم. ناتوانیت هه لمبواسیت، پیاوی بچووک! ئەگەر هاوکات و له گه ل مندا خویشته هه لئه واسیت، چونکه من نوینه رایه تی ژیانته، به ته نگه وه هاتنت بو دنیا، نوینه رایه تی مرو فایه تیه کهت، ئەوین و توانای داهینان و خو لقا ندنه کهت ده کم. نا، ناتوانیت بمکوژیت، گرگن! جاریک له جار ان لیت ده ترسام، کتومت وهک ئەوهی جاریک له جار ان گه لیک هیوای گه وره و گر انم پیته هه بوو، به لام ئیتر له وده مه وهی به ره و به رزایی هه لکشاو م و له نزمییت دوور که وتوو مه ته وه، نه لیت ده ترسم و نه هیچ هیوایه کم به پزگار کردنت هه یه. ئیستایش، له روانگهی هه زاران سالی رابوردوو وه، له روانگهی هه زاران سالی داهاتوو وه، ده تبینم. ده مه ویت ئیتر له خو ت نه ترسیت، ده مه ویت بژیت، ژیانیکی هه می شه یی و به ختیار. ده مه ویت، له بریی له شیکی ره قوته ق و وشکه ه لاتوو، له شیکی زیندووی پر له ژیانته هه بیته. ده مه ویت، له بریی ئەوهی رقت له مندا له کانت بیته، خوشت بووین. ده مه ویت، ژنه کهت شاد و به ختیار بکهیت و ژیانته “ژن و میژدایه تی” نه کهیت به که ره سه ته ی داپلۆسین و ئازاردانی. من پزیشکی تۆم. هر له بهر ئەوه ییش که تو له سه رانسهری ئەم گلۆقه ردها ده ژیت، پزیشکی سه رپاکی دنیا که تم. نه ئە لمانیا بییم، نه جووله که، نه دیان، نه ئیتالیا یی و دانیشتوو یه کی ئەم گلۆقه رهم و هاو دنیا تم، به لام بو تو ته نیا فریشته ئە مه ریکا ییه کان و شه ی تانه یابانیا ییه کان هه ن.

“پیی لی بگرن! لئی بکۆلنه وه ئاخۆ مۆله تی دراوه تی وهک پزیشکیک کار بکات؟ فه رمانیکی شاهانه دهر بکه ن، که به بی ره زامه ندیی

شای ولاته سهر به ست و ئازاده که مان، ناتوانیت مینا پزیشکیک کار بکات! ئەو له به کاری و بیکه لکیی چهز و ئاره زوو کانم ده کۆلیته وه! بیخه نه زیندانه وه! له ولات ده رینین!

خۆم ئەو مافه م به خۆم داوه له کاره که مدا به رده وام بم و که سیکی تر ناتوانیت ئەو مافه م پێ به خشیته. زانستییه کی نویم بونیاد ناوه، زانستییه ک که له ئاکامدا مرۆف له رپی سوود وهرگرتن و به کاره ئینانییه وه ده توانیت له ژیا نی تو تی بکات. کتومت چۆن به دریزایی چاخه کانی رابوردوو، بو ئەوهی دهسته لات له ده ست نه دهیت و بیپاریزیت، چلیسه نه، هه موو ده سته که وه زانستییه کانی زانایانی تر هه لלוوشیوه، له داها توویه کی نزیک یا دووردا، هه مان کار له گه ل ده سته که وه زانستییه کانی منیشدا ده که یته. وه زیری کاروباره کومه لایه تیه کانت هیه ده سته لاتیکی به سه ر مندا نییه، گرگن! ئەو ته نیا کاتیک ده یتوانی، چ به چاک چ به خراپ، خوی له کاره که م هه لقورتاندا یه، یا ده ستی به سه ر کاره که مدا بشکایه، ئەگه ر ئەو بو یزییه ی تیدا بووایه راستیه زانستییه که ی منی بخویندا یه و لینی تی بگه یشتایه، به لام ئەو هینده بو یز و ئازا نییه، هه ربۆیه له ولاته که ی خویدا بانگه شه ی ئەوه ده کات که گوایا من له یه کتیک له دینگه ئەمه ریکاییه کان توندکراوم، هاوکاتیش گه لۆریکی کردوو به پشکنه ری نه خو شخانه کانی ولاته که ی، گه لۆریک که پپی وایه ده توانیت به یارمه تی “ناقیکردنه وه ی ناراست و ساخته” دۆزی “تامه زرویی بو ژیا ن” به درۆ بخاته وه و دژایه تی بکات.

هیچ کام له مانه نابن به رێگر له پیش نووسینی ئەم وته یه دا بو تو، گرگن!

به لگه ی زیاترت ده ویت بو ئەوه ی بیده سه لاتی و بیتوانایی “ده سته لاتی داموده سته گاکانت” سه له میتیت؟

پسپوره کانت، ئەو داموده سته گایانه ی بو چاره سه رکردنی کیشه و گرفته کومه لایه تیه کانت دروست کردوون، ناتوانن ری له رازه کردنیکی

تایبەت بۆ دیاریکردنی نیشانەکانی نەخۆشیی "شیرپەنجە" کەت بگرن و قەدەغەیی بکەن. ریکۆرەوان دژی هەموو ئاستەنگ و ریلیگرتن و قەدەغەکردنێکی ئەوان، لەسەر خویندن و شیکردنەوێ و تیگەیشتن لە لایەنە پروناک و تاریکەکانی نەخۆشییە کەت، بە یارمەتی وردبین، لە بەئەنجامگەیانندی کارە کەمدا بەردەوام بووم. هاوکات، ئەوان بە هەموو لایە کدا کەوتنە پەلهاویشتن و پەلەقاژی، تەواوی ولاتانیان تەبی کرد، تەنیا بۆ ئەوێ بەر لە بەئەنجامگەیانندی کارە کەم بگرن و لە نیوی ببن، بەلام بیسوود بوو. وەک هەر کاتیکی تر، لەو جێیەدا کە تییدا چەقیبون، هەر بە لیکۆلینەوێ لەو گۆرانکاریانەوێ خەریک بوون کە لە ئاکامی نەخۆشییەوێ تووشی خانە زیندووێکان دەبن، بەلام من زۆرجاران ژیانی تۆم رزگار کردووێ، پیاوی بچووکی!

توێژینەوێ لە نەخۆشیی شیرپەنجە.

“که رابه رایه تیی کریکاران، له ئەلمانیا، دەستەلات بە دەست دەهینیت، ناچاری دەکهین مل بۆ بریاره کانمان نهوی بکات و بیته ژیر بار! خوی لاوه کریکاره کانمان تیکده دات! پیی وایه، کریکارانیش، مینا بۆرژواکان، له توانایاندا نییه خۆشه ویستی بکهن! ریکخراوه کانی لاوانی کردووه به جیپراوگهی په لۆخی و بلاوکردنه وهی ئاکاری خراپ و شیوینه ر! پیی وایه من گیانه وهرم، نهک مروّف! هۆشیاریی چینایه تیم ده شیوینیت!”

ئا، پیاوی بچووک! ئەوانه ده شیوینم که کردووتن به بت و ده بانپه رستیت، ئەو بتانهی نهک به ته نیا وریایی و زیره کی له بهین بردوویت، به لکو سه ریشیان خواستوویت. ده ته ویت هیوا زیندوو ه کانت ته نیا له ئاوینه دا بینیت، بۆ ئەوهی نه توانیت به ده ستیان بهینیت. ته نیا کاتیک ده توانیت ببیت به گه وهی ئەم دنیا به و سه روهی به ده ست بهینیت، که هه قیقه ت به ده ست هینایت.

“ولاتبه ده ری بکهن! ژیان لئ بکهن به دۆزه خ! ته کووزی و یاساکان له گۆر ده نیت! سیخوری دوژمنه خونخواره که مه! به پاره و پوولی مۆسکۆ، یا به رلین! خانوویه کی کریوه!”

تو تیناگهیت گرگن!

پیره ژنیکی بچووک هه بوو له مشک ده ترسا، له وه ده ترسا مشکه کان خویان بکهن به ژیر کراسه کهیدا و به قاقو قوولیدا هه لبگه رین. ئەگه ر جاریک له جارن، بیتوانیا به تاموچیژی خۆشه ویستی بکات، قهت ئەم ترسه ی نه ده بوو. ئەم پیره ژنه هاوسی نی من بوو، دهیزانی که مشکم له ژیرخانه کهمدا هه به. من له ریگه ی تاقیکردنه وه وه له سه ر ئەو مشکانه، خۆم فیر کرد چون له بۆگه نی و توانای تیکده رانه ی “شیرپه نجه” کهت تی بگه م، گرگن! تۆیش؛ پیاوه گرگنه به سه ته زمانه که، ریکه وت وا بوو جیگری خانه خوییه کهم بیت و ئەم پیره ژنه به سه ته زمانه گزگله ناچاری کردیت له خانووه کهم ده رم بنییت. پرچه ک به رهوشت و ئاکاره باوه کانی نیو کۆمه له کهت،

بۆ پاريزگار يكردن له پيروزي بته كاني ته ندروستبوونت، له ماله كه به دهرتتام. منيش، بۆ ئه وهى دوور له نزمى و نه ويى و هيچله باردانوبوى تو، به لام له پيناوى تودا، له سهر تو يژينه وه و تا قيردنه وه كانم به رده وام بم، ناچار بووم خانويه ك بكرم.

دواى ئه مه چيت كرد، پياوى بچووك!

وهك دادوهرى كى گشتى كه به دهسته ينان و پچراندنى پله و پايه ي كومه لايه تى ته نيا ئاواتيكه له ژياندا هه ييت، هه ولدا بۆ گه يشتن به و ئاواته ت "ئو پياوه خه ته رناكه" به كار به نيت. هاتيت و تاوانى سيخورى بۆ رووسيا، يا ئه لمانيا، بۆ هه له بستم. كاره كه ت ئه وهى ده هينا كه بۆت كرد، چونكه دواتر له دادگادا بينيميت چۆن گوئيه كانت له شه رمه زاريدا سوور هه لگه رابوون. ئه وكات، "خزمه تكاره بچكوله كه ي ده ولت"، به زه ييم پيندا ده هاته وه، چونكه تو جى هه موو به زه يي پيدا هاته وه يه كى. كاتيكيش، سيخوره نه نيه يه كانت، به هيواى به ده سه ته ينانى "كه لوپه لى جاسوسى" ماله كه ميان پشكنى، هه ر هينده يان بۆ مايه وه چه ند قسه يه كى سارد و سووكت، له پاداشتى ئه و كارهى پيتسپاردبوون، بۆ ره وانه بكن. دواتر، وهك دادوهرى كى جووله كه ي گرگن له برۆنكس پيگه يشتينه وه، دادوهرى كى كه هيشتا هه ر له هه ولى به ده سه ته ينانى پله و پايه دا بوو، به لام داها توويه كى ناديار چاوهرى ده كرد. به وه تاوانبارت كردم و به دادگات سپاردم وه كه گويا له كتبخانه كه مدا كتبه كانى لينين و ترۆتسكى هه بوون. تو؛ پياوه ليقه و ماوه گرگه كه، نازانيت كتبخانه يه ك بۆچى به كار ده هينريت. پيم وتيت: "له كتبخانه كه مدا، كتبه كانى هيتله ر، بودا، مه سيح، گوته، ناپليون و كازانوفايش هه ن." تيمگه يانديت مرۆف بۆ ئه وهى بتوانيت له تاعونى هه ست و نه سه ته كان بكات، ده بيت له هه موو ره وانگه كانه وه، نه ك ته نيا له ره وانگه يه كى ديارى كراوه وه، لى بروانيت. له گشت تيروانين و ديد و بۆچوونه كان بكوليت وه و يه ك لايه نه نه كوليت وه. ئه مه شتىكى نوئ بوو بۆ تو، پياوى بچووك!

“بیگرن، بیخه‌نه زیندانه‌وه! فاشییه! رقی له خه‌لکه!”

تو “خه‌لک” نیت، دادوهره پووته‌که! “تو” یت رقت له خه‌لکه، نه‌ک من، چونکه تو هیچ گرنگیه‌ک به به‌پیره‌بردنی مافه‌کانیان ناده‌یت، ته‌نیا پله‌وپایه‌ی خۆت لا گرنکه. ئەمه‌ت به‌ر گوی که‌وتوو و چه‌ندان پیاوی گه‌وره پینان راگه‌یاندوویت، به‌لام ده‌زانم تو پیاوی گه‌وره ناخوینیت‌وه. من، به‌ریزه‌وه له “خه‌لک” ده‌روانم، چونکه کاتیک که‌هه‌قیقه‌تیاں پی راده‌گه‌یه‌نم، خۆم دووچاره‌ی مه‌ترسییه‌کی گه‌وره ده‌که‌م. له‌بری ئەمه، ده‌متوانی له‌گه‌ل تۆدا یاری کاغز بکه‌م یا گالته‌وگه‌پی بیمانا و هیچ‌وپوچ له‌سه‌ر خه‌لک بگیره‌مه‌وه، به‌لام ری به‌خۆم ناده‌م له‌گه‌ل تۆدا له‌سه‌ر هه‌مان میز کۆ ببه‌مه‌وه، چونکه تو پارێزگاریکی خراپیت بۆ به‌رگریکردن له‌ ماف و ئازادییه ئەمه‌ریکاییه‌کان.

“ترو‌تسکییه! بیخه‌نه زیندانه‌وه! بووه به‌مایه‌ی پشیوی و ئازاوه‌نانه‌وه بۆ خه‌لک! ئەم سه‌گه‌ سووره!”

خۆت هیمن بکه‌ره‌وه، گرگن! من پشیوی و ئازاوه بۆ “خه‌لک” نانیمه‌وه، به‌لکو هه‌ول دده‌م هۆش و هزره‌کانت، کار و کرده‌وه‌کانت، راوه‌شینم. تو، خۆت له‌به‌ر ئەم کاره‌دا راناگریت، چونکه له‌پلویای به‌ده‌سته‌ینانی پله‌وپایه‌دایت، یا خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی ده‌نگیت تا ببیت به‌دادوهری دادوهره‌کان، یا رابه‌ری کریکارانی دنیا. هه‌ول و ته‌قه‌لای تو بۆ سه‌قامگیربوونی داد و یه‌کسانی و بۆ به‌ده‌سته‌ینانی رابه‌رایه‌تی، ئەو په‌ته‌یه‌که له‌ ملی مرو‌قايه‌تی ئالیتراوه. چیت له‌گه‌ل و درۆ ویلسۆن؛ ئەو مرو‌قه‌ دلگه‌رمه‌دا کرد؛ به‌لای تووه؛ ئە‌ی دادوهره‌که‌ی برو‌نکس، ویلسۆن “ئایدیالییه‌کی شیتوویت” بوو، به‌لای تویشه‌وه؛ ئە‌ی رابه‌ره ئایینده‌ییه‌که‌ی کریکارانی دنیا، ئە‌و “خوینخۆری خه‌لک!” بوو. ئە‌و پیاوه‌ت، به‌قسه‌ بیماناکانت، به‌ته‌نگه‌وه‌نه‌هاتن و به‌ترسویمت له‌رزگاربوون، کوشت.

تو منیشت له‌مه‌رگ نزیک خسته‌وه، پیاوی بچووک!

تاقیگه که مه ت به بیر دیته وه، بهر له چه ند سالیگ له مه وه بهر؟
 ئە وکات، وهک یاریده ده ریکی ته کنیکی له تاقیگه که مه ت کارت ده کرد،
 له بهر ئە وهی بیکار بوویت و سۆسیالیستیکی چاپووک و ئە ندای
 پارتییەک بوویت که له بهر یوه بردنی ولاتدا به شدار بوو، که سیتی
 نزیک داوای لئ کردم ریت بدهم وهک یاریده ده ریک له تاقیگه که مه ت
 کار بکهیت. مووچه یه کی باش و سه ره به سستییه کی ته واوت هه بوو.
 له بهر ئە وهی پروام به خۆت و به "په یامه که ت" هه بوو، بۆ هه موو
 جفینیک له گه ل خۆمدا ده مبردیت. دیته وه بیرت له پاداشتی ئە و
 پیزگرن و به پیره وه هاتنه دا، چی پرووی دا؟ ئە و سه ره به سستییه ی
 پیت ره وا بینرابوو، شیتی کرد بوویت. چه ندین رۆژ بینمیت چۆن
 قلیانه که ت به لالیوته وه نابوو، بی ئە وهی هیچ کاریک له ئە ستم
 بگریت، کارت به سه ر ده برد. له وه تینه ده گه یستم بۆ کارت نه ده کرد.
 به یانیان، کاتیک ده هاتمه تاقیگه که، ته نیا به مه به سستی رقه هستاندن،
 چاوه رپی ئە وه بوویت "من" له پیشه وه سلاوت لئ بکه م. من چه ز
 ده که م له پیشدا سلاو له خه لک بکه م، گرگن! به لام کاتیک که سیک
 به نیازی خۆسه پاندن چاوه رپی ئە وه له من بکات، تووره ده بم.
 به دینتی تو، من له تو "گه وره تر" و "به رپوه بهر" تووم. ریم پی
 دایت، چه ند رۆژیکی تریش ئە و سه ره به سستییه ت، ناشییانه، به کار
 بهینیت و دواتر قسه م له گه لدا کردیت. چاو پر له فرمیسک، دانت
 به وه دا نا که نه تزانیوه ئە و سه ره به سستییه ی له کاره که تدا پیت ره وا
 بینراوه، چۆن به کار بهینیت. به سه ره به سستی نااشنا بوویت. تو؛ ئە ی
 رابه ره ئایینه یه که ی کریکارانی دنیا، له جیکاره که ی پیشووتدا،
 نه ک هیچ سه ره به سستییه که ت نه بوو بوو، به لکو ته نانه ت نه تتوانیبوو له
 پیش چاوی به رپوه به ره که تدا جگه ره یه بکیشیت، بیجگه له وه یه ش،
 ته نیا کاتیک ریت پی درابوو قسه بکهیت، که پرسیاریک لئ کرابیت،
 به لام له تاقیگه که ی مندا، چونکه سه ره به سستییه کی راسته قینه ت
 هه بوو، رقه له سینانه و زوه له چوو هه لسوکه وتت ده کرد. کاتیک
 لیت تیگه یستم، له کاره که ده رمنه کردیت. دواتر، خۆت ده سنت
 له کاره که ت کیشایه وه و له باره ی تاقیکردنه وه کانی منیشه وه
 بۆ ده رووناسی یه کیک له دادگاکان دوابوویت. بی له وه یه ش،

یه کیک بوویت له و کهسه فریودهر و زانیاریپیدهره نهینیانهی که
پوژنامه کانت، چ له خووم و چ له کاره کهم، تیژ کرد؛ بو ئه وهی به
هموو شیوهیه که بهر هنگاری دهسکه وته زانیارییه کانم بینه وه.

تو ئاویت کاتیک بوته هله ده که ویت تاموچیژه له سه ره بهستی ببینیت،
پیاوی بچووکا!

به لام به پیچه وانهی مه رامه کانی تووه، ئه وه هه لوئسته ت و
دهستدریژی و به دوکه وتنی تو و هه ولدانت بو تیکدانی کاره کهم،
نه که ناچاری نه کردم به دهسکه شانه وه، به لکو کاره که می گه لیک
له کاتی چاوه پروانکراو زووتر به ئه نجام گه یاند.

مالاواویت لی ده کهم، گرگن! چپی تر بیر له وه ناکه مه وه خزمه تی
تو بکه م. کاتیک به ته نگ تووه دیم، ری به وه نادهم له به ره وه
به دهم ئازاره وه بمکوژیت. تو ناتوانیت له و ریگا ئاوه لا و
به رفراوانهی گرتوومه ته بهر، جی پی هه لبگریت. ئه گه ر پچیک
ئاگادار بوویتایه له وهی که له داهاتوودا چی چاوه ریته ده کات،
له چه ژمه تاندا ده توقایت، چونکه بی هیچ گومان و دوودلییه که،
له سه ر ری به دهسه تهینانی دهسه لاتدایت له دنیا دا. نوینه ره ته نیا
و ده گمه نه کانی من، به شیکن له داهاتووی تو. له ئیستادا ناخوازم
هاورپی ئه م گه شته م بیت. وه ک هاورپی گه شت، ته نیا بو ئه وه
باشیت پیکه وه روو له مه یخانه یه ک بکه یین، نه که ئه و جییه ی نیازمه
بیگه می.

“بیکوژن! سووکایه تی به و شارستانییه ده کات، که من “منی
بو ره پیاو” بونیادم ناوه. من، مروقیکی سه ره بهستی نیو
دیموکراتییه کی سه ره بهستم. بژی!”

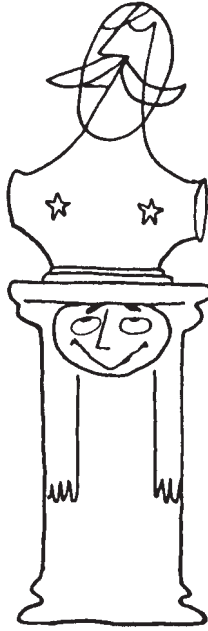
تو هیچ نیت، گرگن! تو ئه م شارستانییه ت بونیاد نه ناوه. ئه م
شارستانییه ئاکامی هه ول و ته قه لای چه ند که سانیک لیزان و
به ئه مه کی نیو کومه له که ته. تو کاتیک بینا ده که ییت، نازانیت چی
بینا ده که ییت. کاتیک من یا هه ر که سیکی تر پی وتیت: “به رپرسی

ئەم بىناکردنە لە ئەستۆ بگرە. “مىنا خاننى پرۆلېتارىيا!” گالته و سووکايەتت پى کردىن، ھاوکاتىش بە پەلە پرووسكى و ھەلە داوان ھانات بۆ “باوکی کرىکارانى دنيا!” برد، ئەو باوکەى قەت ئەم شتائەت پى نالیت.

تۆ سەر بەست نیت، پیاوی بچووک! ھىچ شتىک لە بارەى سەر بەستییەو نازانیت. ناتەوئیت لەو بە ئاگا بیت مروؤف لە سەر بەستیدا چۆن دەژى. کى بوو چاوە قولکەى ھەست و نەستەکانى لە ئەوروپادا گەياندە دەستەلات؟ تۆ بووئیت، گرگن! لە ئەمەریکاش؟ بىر لە ویلسۆن بکەرەو.

“گوئى بگرن! من؛ منى بۆرە پیاو، تاوانبار دەکات! من چىم، چ دەستەلاتىکم ھەيە، تا بتوانم پى لە سەرۆکی نەتەوہ یە کگرتووەکان بگرم؟ من ئەرکى خۆم لە ئەستۆ گرتووە و گوێرايەلى بە جیھانیانى فەرمانم. ھىچ شتىکىش لە سیاسەت تى ناگەم!”

کاتىک ژيانى ھەزاران پیاو و ژن و مندال بە ژوورى گازەکان دەسپىریت، ئەو دەکەیت کە پیت راگەيەنراو، وا نىيە گرگن؟ ھىندە بىگوناهیت، کە نازانیت ئەو پرووداوانە بۆ روو دەدەن! ئەمەش ھەر درۆ و بوختانە، گرگن؟ تۆ کلۆلىكى بەستە زمانیت، کلۆلىک کە شتىكى بۆ وتن نىيە، کلۆلىک کە خوى دید و تىروانىنى خوى نىيە. بە ھەمەحال، تۆ کىیت تا لە سیاسەت تى بگەیت؟ دەزانم، ئەمەم ھىندە بەر گوئى کەوتووە، بەس بىت. بەلام دەپرسم: “کاتىک مروؤفنىكى زانا پیت رادەگەيەنیت کە خۆت بەرپرسىارى لە بەردەم ئەو ھەلسوکەوت و مامەلانەدا کە دەيانکەیت. “بۆ بىدەنگ و ئارام ئەرکەکانى سەرشانەت بە جى ناھىنیت، یا کاتىک ھەول دەدات وات لى بکات چىی تر لە مندالەکانە نەدەیت، یا کاتىک بۆ ھەزارەمین جار دەلێتەوہ کە دواى ئەم یا ئەو “دیکتاتور” نەکەوئیت! ئەى ئەو کاتانە، ئەرکەکانى سەرشانەت و گوێرايەلیيە بىگوناهەکەت، لە کوین؟

ژەنەرالەكەت لە جێیەکی بەرزتر لە خۆت دادەنێیت، بۆ ئەوەی
بتوانیت ریزی لێ بگریت.

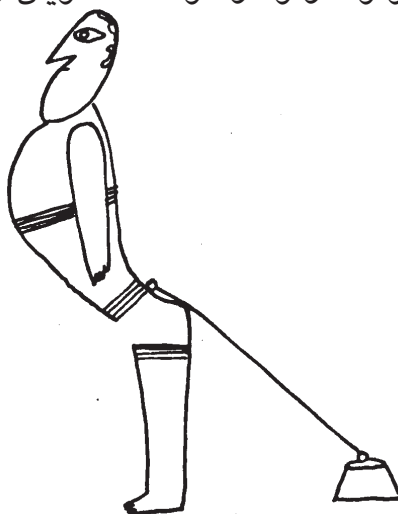
نا، گرگن! تۆ گۆی بۆ هەقیقەت ناگریت. تۆ تەنیا گۆی لە كەسێك
دەگریت هەراوزەنا و غەلبەغەلبت بۆ بنیتەو، تا بتوانیت لەسەر
هاتوهارا و پێداهەلدان و لەسەر چەپەلەیدانی خۆت بەردەوام
بیت.

تۆ بەد و نەویریت، پیاوی بچووک!

هیچ شتێك لە ئەركە راستەقینەکانی سەرشان تێ ناگەیت، ئەو
ئەركانەی یاریدەت دەدەن وەك مرقۆئیک هەلسوکهوت بکەیت،
ئەو ئەركانەی یاریدەت دەدەن مرقۆئایەتی بیاریزیت و بەرگری

له هاومروڤييت بکهیت. تو زور چاک لاسایي چته و ریگران دهکهیتهوه و زور خراپیش هی حهکیم و زانایان. فیلمهکانت، بهرنامهکانی رادیوت، پرن له کوشتن و برین.

تو، ناتوانیت دست له کاره بهد و هیچوپوچهکانت ههلبگریت. به دریژیایی چاخهکانی بهردهمت لهسهه پیادهکردنیان بهردهوام دهبیت، تا ئهوده مهی به یه کجارهکی دهبیت به سهروهی خوت. منیش بو ئهوهی بتوانم خزمهتی داهاتوت بکه، له ئیستادا مالاواییم له خوت کردووه، چونکه کاتیک لیتهوه دوورم زیاتر ریژ له کارهکهه دهگریت و ناتوانیت له ناوم ببهیت. تو، رقت له هه کهسیک و له هه شتیکه لیتهوه نزیک بیت! هه ربویه ژهنه راله کریکارهکته و سوپاسالاری جهنگهکانت، دوور و بهرزتر له خوت راگرتووه تا بتوانیت بی ئهوهی سهرزهنشتی هیچ کاریکی بکهیت، یا هیچ رهخنهیهک له کار و کردهوهکانی بگریت، ریژی بگریت و بیپه رستیت؛ له کاتیکدا شایستهی هه موو رق و کینهیهکه. هه ره له بهر ئهوه شه پیاهه گه ورهکان، هه ره له بوولیللهی میژووهوه تا ئه مړو، دوور له تو و کار و کردهوهکانت خویان راگرتووه.

مروڤی باو.

“به دهستخستنی مه زنی شیتی کردووه، شیت بووه، شیت!”

دهزانم زور خیرایت، کاتیک ههقیهت له گهلت ناگونجیت، مۆرکی شیتی به سیمای خه لکیدا بنییت. خۆت “ئاسایی و باو” ده بینیت، بویه شیتوویته کانت له زیندانه کان توند کردووه و ریت داوه باو و ئاساییه کان دنیا کهت به رتیه بهن.

دهکریت مروّف کئی به ئەم هه موو کلۆلی و نه گبه تیه تاوانبار بکات؟! بیگومان تو نا! چونکه تو ته نیا ئه رکه کانی سه رشانت جیه جی ده کهیت و ههچی تر. تو کیت تا دید و تیروانینی خۆت هه بییت؟ دهزانم و پیویست ناکات ئەمه دووباره بکهیتهوه.

تو نیت منت شپه زه کردووه، به لام کاتیک بیر له منداله تازه له دایکبووه کانت ده کهمه وه، کاتیک بیر له وه ده کهمه وه چون ئازار و شهکه نه جیان ده دهیت تا بین به مروّفی خۆت ئاسایی و له و به مروّفانه بچن که ده یان په رستیت، ده مه ویت بو ئەوهی ری له تاوانه کانت بگرم، بگه ریمه وه بو لات. دهزانم که تو بو پاراستنی خۆت له م تاوانانه وه زاره تیکت به ناوی وه زاره تی چاودیریکردنی مندالان و په روه رده و فیرکردنیانه وه دروست کردووه.

خۆزگه ده متوانی له گه ل خۆمدا بو گه شتیک به م دنیا به دا ده مبردیت، پیاوی بچووک! تا ئەوه م پیشان بدایتیه که ئیستایش و له مه و به ریش، مینا “رچه شکینیکی ئایینی، یا نوینه ری ویست و خواسته کانی خه لکی”، چون بوویت و چیت ئەنجام داوه. هه ر ئەوه نده بویریت سه یریکی خۆت بکهیت له هه موو شوینیک خۆت ده دۆزیته وه، گرنگ نییه فره نساییه ک، ئەلماناییه ک، یا ئەندامی خیلک بیت له خیله بچووکه کانی خوارووی ئەفریقا.

“سووکایه تی به نامووس و ئابرووم ده کات! خۆزیا و ئاواته کانم و ئەو ئه رکه نه ی له ئەستۆمن پیس ده کات!”

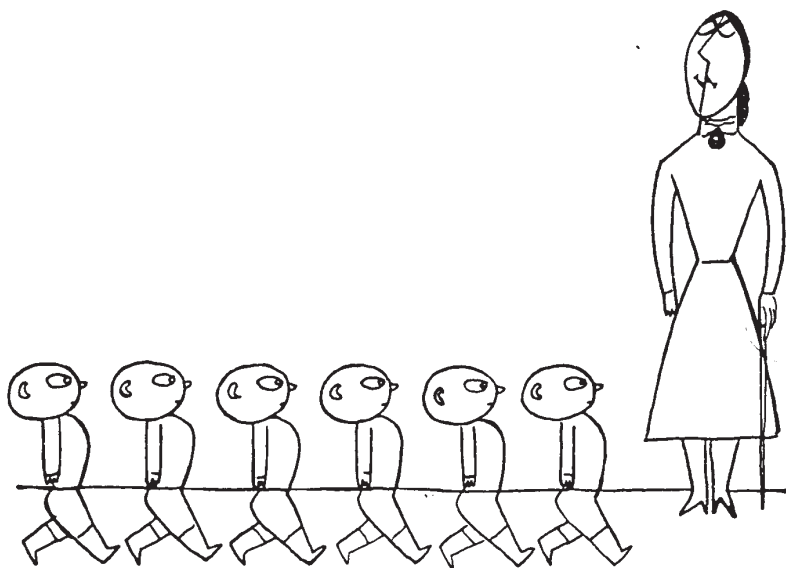
نه گالته به ئابرووت ده که م و نه ئەو به رپرسییه ی له ئەستۆیشته

لهكه دار دهكه م، گرگن! زور شاد و بهخته وهر دهبووم نهگره
 بتوانايه نادرستي نه م وتهيه م بسه لمينيت، بيسه لمينيت كه له
 تواناتا ههيه به تنگ خوته وه بيت و دان به ودا بنيت چون
 و له چ باريكدا ده زيت. چون به نايه ك ناچاره گفتي نه وه بدات
 نه و خانووه ي بيناي دهكات ده بيت توكمه و توندوتول بيت و بو
 ژيان دهست بدات، تويش گفتي نه وه به ديت كه له تواناتا ههيه
 به و جوره بينا بكه يت. نهگره نه وه دهستنيشان بكه م كه به نايه ك
 له بري بيناكردي خانوويه كي توكمه وتول و لايه ق به ژيان، ته نيا
 له باره ي چونيتي بيناكرده وه ده په يقيت، نه وا نه و به نايه هيج
 هه قيك ي نيه به وه گوناهارم بكات كه سووكايه تي و گالته م پي
 كر دووه. به هه مان شيوه يش، ده بيت بيسه لمينيت كه تو هه لگريكي
 به نه مه كي داهاتووي مرو قايه تيت. ئيتر ناتوانيت وه ك ترسنوكيك له
 پشت په رده ي پاراستني "ئابرووي نه ته وه!" و پاراستني "ئابرووي
 كريكارانه وه!" خو ت هه شار به ديت، چونكه به شيكي زورت له
 خو ت ئاشكرا كر دووه و دهسته كه ت خستوه ته رو، گرگن!

مالاواييت لي دهكه م. مالاواييه ك كه چه ندان شهوي پر ئازار و
 بيخه وي لي خواستووم. رابه ره داهاتووييه كاني كريكاران، ژيان ت
 هينده ي من لي ئالوز ناكهن. نه وان نه مرو رابه راني تون و سبه ينيش
 ده بن به چه ند نووسه ريكي هيجله باردانه بووي ناو روژنامه زهر د
 و هه رزانه كان و خه لكي چون كراسه كانيان دهگورن، نه وانيش
 بيروراكانيان دهگورن.

من، بيروپاي خو م ناگورم وهك نه وه ي كراسيكي پيس بيت. من،
 له سه ر به ته نكه وه هاتن و گرنگيدان به تو و به و چاره نووسه ي
 چاوه ريت دهكات، به رده وام ده بم، به لام كاتي ك له تواناتا نيه
 ريز له كه سيك بگريت كه ليته وه نزيكه، ناچارم خو م دور له
 تو رابگرم. وه چه كاني داهاتوت، ده بن به ميرانگري كاره كه م و
 منيش هيج لاريه كم له وه نيه چاوه رپي نه وان بم تا تاموچيز
 له به رو بوومي كاره كه م وه ربگرن، چون به دريژايي سي سالي
 ره به ق چاوه رپي تو بووم كاره كه م قه بوول بكه يت و به كاري

بهینیت. تو، له هاتوهاوار و فاکوفیکی خوټ نه که وتیت و دستت له وه هه لته گرت بقیرینیت: “بروخیت سه رمایه داری!” یا “بروخیت یاسا و دستوره نه مه ریکاییه کان!”

به لām کاتیک بیر له منداله تازه له دایکبو وه کانت ده که مه وه، کاتیک بیر له وه ده که مه وه چوڼ نازار و نه شکه نجه یان ده دهیت تا ببن به مروټی خوټنآسایی و له و بته مروټانه بچن که ده یان په رستیت، ده مه ویت بو نه وهی ری له تاوانه کانت بگرم، بگه ریمه وه بو لات.

گوی بگره پیاوی بچوکا! ده مه ویت دیمه نیک له تو پیشان بدهم. رامه که! دیتی خوټ نییه، به لām به سووده و توقینه ر نییه! بهر له چاخیک خوټ فیږ کرد لاسایی زاناکانی فیزیک و نه ندازیاره کان بکه یتوه و وت: “رؤح نییه.” و نکولیت له بوونی کرد. دواتر، پیاویکی گه وره، هه رچهند به و پیوه ندییی نیون “رؤح” و “له ش” ت

نااشنا بوو، توانی “رُوح” ت، “دەروون” ت پېشان بدات. تو وتت: “قسەى هیچ! شیکردنەوہى دەروونى یانى چی! مرؤف دەتوانیت میز شی بکاتەوہ، بەلام دەروون نا! خوخریککردن بە تەندروستی و دۆزینەوہى چارەسەر بۆ نەخۆشیەکان، بەبى ئەوہى هیچ خویندنیك یا زانیاریەکت لە بارەى تەندروستبوون و کارى پزیشکیەوہ هەبیت! کەلکى هیچ ناگریت.” ئەمەت وت، چونکە تەنیا شتیك لە بارەى دەرمانسازییەوہ دەتزانى شیکردنەوہى میز بوو. خەبات لە پیناوى “رُوح” ی تودا چل سالى رەبەقى خایاندا. لەو خەباتە ئاگادارم، چونکە بۆ تو و لەبرىی تو تیندا بەشدار بووم. رۆژیک لە رۆژان بۆت دەرکەوت کە پیاو دەتوانیت دەستکەوتىکى باش لە دەروونى مرؤفیکى نەخۆش بە دەست بهیئت و بۆ ئەویش تەنیا ئەوئەندە پئویستە نەخۆشیک ناچار بکەیت کە بۆ ماوہیەکی دیاریکراو، رۆژانە چەند ساتیک بۆ دۆزینەوہى چارەیهک، بیت بۆ دیدەنیت و لەبرىی هەر ساتیکش لەو ساتانە، برەپارەیهک بدات.

تەنیا ئەوکات، کە رُوح بوو بە کەرەستەیهک بۆ دەستکەوت، باوەرپت بە هەبوونى هینا. هاوکاتیش تووژینەوہ لەسەر لەشە نازیندووہکەت بەردەوام بوو. ئەوہم بۆ بۆ دەرکەوت کە “رُوح” ی تو بەرھەمى وز و تواناتە بۆ ژيان. بە واتایەکی تر: لەش و رُوح دوو بەشى پیکهینەرن لە یەکەیهک. پاشان، جیپى ئەم دۆزینەوہیەم هەلگرت و بۆم دەرکەوت، کاتیک هەست بە بەختیاری دەکەیت، کاتیک هەست دەکەیت خوڤ دەویستریت، وزە و توانای ژيان بەرفراوان و ئاوەلا دەبیت، کاتیکیش دەترسیت، ئەم وزە و توانای ژيانە گرژ دەبیت و دەچیتەوہ یەک. بە دريژایى پانزە سالى رەبەق، بە بیدەنگبوونت، دۆزینەوہکانمت کوشت، بەلام من هەر لەسەر هەمان رینگا بەردەوام بووم و بۆم دەرکەوت کە ئەم وزە و توانای ژيانە، کە ناوم لى ناوہ “ئورگون”، لە دەرهوہى لەشى تودا، لە گەردوونیشدا، هەیه و کە تاريک دادەهات دەمتوانى لەرپى ئاميرىکى تايبەتەوہ کە بۆ ئەو نیازە دروستم کردبوو، ببينم. ئاميرىک کە دەیتوانى بەھوى راکيشانى ئەو وزەى ژيانەوہ بۆ

لاى خۆي، واى لى بكات كلپه بسىنىت. به دريژايى دوو سال، كاتىك تو به يارىي كاغز و به ئازاردانى ژن و مندالەكانتەوه خەرىك بوويت، يا خەرىكى قسەى بيسەروبەرى سىياسى بوويت، له ژوورىكى تارىكدا رۆژانە چەند سات دادەنىشتم و دەمپروانى، تا دلنيا بم لەوەى وزەى ژيانى تۆم دۆزىووتەوه. بەرەبەرەيش شىوازيك فيز بووم، تا له ريگەيهوه بتوانم پيشانى خەلكى تريشى بەم، پاشان بۆم دەرکەوت، ئەوانيش هەمان شتيان دەبينى.

ئەگەر ئىستا تو پزىشكىك بيت و لەو بپروايدا بيت كه "رۆح" دەرئەنجامى تىكچوون و ئاسايىكارنەکردنى ئەو ئەندامانەى لەشن كه ئەنزمەكانيان راستەوخۆ تىكەل بە خوین نابن، دەلئيت: "ئەو نەخۆشانەى چاكت كردوونەتەوه، دەستەت و بەرەوپيشچوونت له دۆزىنەوەى ريگاچارەدا بو چارەسەرکردنى نەخۆشيبە دەروونيبەكان، هيچ نين له "بەهرە"يەك زياتر كه لەو ريگەيهوه دەتوانيت ويست و خواستەكانى خۆت بسەپىنىت." ئەگەریش بە دەست دوودلئيبەوه ئازار بچيژئيت، يا له تارىكى بترسىت، دەلئيت: "ئەو دياردەيهى تو بەر له ماوہيەك بە ديت كردووه، هيچى تر نيبە له هەولدان زياتر بو سەپاندنى خواست و ويستەكانى خۆت و لەو دەچيئت له جقينيكا بو ئامادەکردنى "رۆحەكان" دانىشتيبت!" تو ئاويت، گرگن! چۆن سالى ۱۹۲۰ نكوليت له هەبوون "رۆح" دەکرد، ئىستايىش كه سالى ۱۹۵۴، بيهوودە، هەر لەسەر هەمان فلتەفلت له بارەى "رۆح"وہ بەردەواميت. ئىستايىش، هەر هەمان پياوى بچووكى. سالى ۱۹۸۴يش، بيدوودلى و سلەمىنەوہ، "تورگون" دەكەيت بە مايهى بەدەستەيتانى پارەيهكى زور و لەسەر هەمان كردهوہيش بەردەوام دەبيت كه گالته بە هەقىقەتئىكى دى بكەيت و له نرخى كەم بكەيتەوہ و بە خراپە باسى بكەيت، كتومت وەك ئەوہى لەگەل دۆزىنەوہى "رۆح" و دۆزىنەوہى وزەى "كۆسميك"يدا كردت. لەسەر ئەوہيش بەردەوام دەبيت، ريگ وەك هەمان پياوہ رەخنەگرە گرگنەكەى جاران، دەمىك ليرە و دەمىك لەوئى، خەرىكى هاتوہاوار و با بژى و با بژى خۆت بيت و دەستى لى هەلناگرەيت.

دیته وه یادت چون گالتهت به و دۆزینه وه یه ده کرد که سه قامگیر بوونی زهوی سه لماند. ئەو دۆزینه وه یه ی سه لماندی زهوی به دهوری خۆردا ده سوورپیتته وه و وه ستا و نییه! تۆ ده توت: “ئه گهر وا بیت که زهوی ده سوورپیت، ده بیت ئەو لیوانانه ی له سه ر سینیی مه یگیره که ن بکه ونه خواره وه.” ئەمه چه ند چاخیک له مه وه بهر بوو. بیگومان له یادت کردوه، گرگن! تۆ هه ر هینده له باره ی نیوتته وه ده زانیت که دیویتی سیوێک له داریک بهر بووته وه. هینده ییش له باره ی رۆسووه ده زانیت، که ده یویست “بگه رپیتته وه بۆ سروشت”، ته نیا شتیکیش که له داروینه وه فییری بوویت، “خه بات له پیتاوی مانه وه دا” یه، به لام هه یچ له باره ی ره چه له کی خۆته وه که ده که رپیتته وه سه ر مه یموون، فییر نه بوویت. له فاوسته که ی گۆته ییش، که به خۆشحالیه وه و زوو زوو به نمونه ده به یینیه وه، هینده تیگه یشتوویت که پشیله یه ک له ماتماتیک ده گات. تۆ، ده به نگ و گه لۆر و که له ره ق و پووت و مه یموونئاسایت، پیاوی بچووک! له گه ل ئەوه یشدا که دلناییت له کارامه ییت له پیکانی ئەو نیشانه یه دا بۆت دانراوه، به لام هه میشه ئەو جیه ده پیکیت که مه به ستت نییه. کتیبخانه کانت به نا پۆلیۆنه که ت؛ ئەو پیاوه گرگنه ی که شتیکی تری له پاش جی نه ماوه له مافی سه ربازی گشتی؛ “سه ربازی بۆ هه مووان” زیاتر، رازاندۆته وه، به لام کتیلهر که له نزیکه وه له به نه چه و ره چه له که گه ردوونیه که ت گه یشتبوو، له هه یچ یه کیک له کتیبخانه کانتدا، ده ست ناکه ویت. هه ربویه ییش، له و کۆلییه ی تیی که وتوویت، قوتارت نابیت، پیاوی بچووک! سه رزه نشت و سه رکۆنه ت ده که م، کاتیک له و برۆایه دایت، که من دوا ی ماندوو بوون و خه ریکبوونیکی دووردریژ - با له وه بگه رپین که ئەو ماندوو بوون و خه ریکبوونه، چ خه رجیه که ی خواستوه - گوا یا ده مه ویت له ریگای سه پاندنی خواست و ویسته کانی خۆمه وه، بروات به هه بوونی وزه ی “ئۆرگۆن” ی له گه ردووندا پی به یینم!

نا، پیاوی بچووک! له راستیدا له ریگای ئەو هه موو قوربانی و خۆبه ختکردنه وه خۆم فییر کرد چون چاره سه ری ده رده که ی نیو له شی تۆ بکه م. تۆ، برۆا به مه ناهینیت. له نه رویج گویم لیت

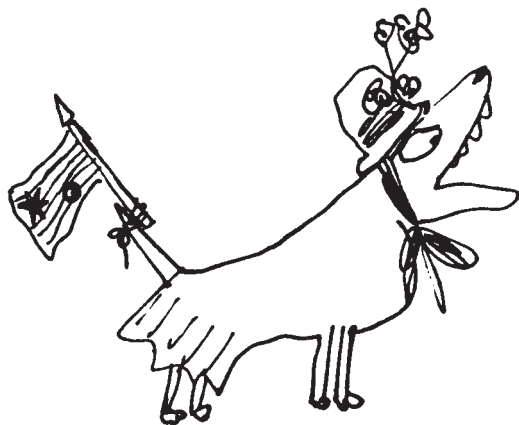
بوو دتوت: “کهسیک ئەو هەموو پارەییە بۆ تاقیکردنەوه کانی تەرخان کردبیت، بە هەموو مانایەک شیئە.” تیت گەیشتم، چونکە لە خۆتەوه و لە ئەزمونەکانی خۆتەوه، دەروانیت. تۆ، دەتوانیت تەنیا وەر بگری و ناتوانیت ببەخشیت. هەربۆیەیش لەوه تێ ناگەیت کە مرقۆئیک دەتوانیت بەوه شاد و خەنی بیت ببەخشیت. کتومت وەک ئەوهی کە لەوه تێ ناگەیت کە ژن و پیاویک بەبی ئەوهی هەلکوتنە سەر یەکتەر و پەلی یەکتەر بۆ نیو “جیگای نوستن” رابکێشن، دەتوانن پیکەوه لە ژووریکدا بن.

دەمتوانی ریزت بگرم ئەگەر کارامە و بەدەستو برد بوویتایە لەوهدا کە بەختیاری بۆ خۆت بدزیت، بەلام تۆ دزیکی نەویژ و گرگنی. تۆ زیرەک و کارامە و بەدەستو بردیت، بەلام چونکە لە باری دەروونییەوه رەقوتەق و وشکەلاتوویت، لە توانادا نییە بخولقینیت. هەر وەک چۆن فرۆید جارێک لە جاران پێی وتیت: “تیسکیک دەدزیت و خۆت لە قورنەیهک دەناخنیت، تا بتوانیت بیخویت.” لە دەوری کەسانی دلآوا و بەخشنە کو دەبیتەوه، تا دوایوولیان لە ژێر چنگ دەردەهینیت. خوینمژەکه تویت، بەلام بەو جوړە ناحەزەیی کە بێر دەکەیتەوه، کەسانی بەخشنە و دلآوا بە خوینمژ ناو دەبەیت. ورگی خۆت لە توانا و زانیارییەکانی ئەوان و لە مەزنی و بەختیاریی ئەوان پڕ دەکەیت، بەلام ئەوی قوتت داوه ناتوانیت هەزمی بکەیت و یەکسەر دەیکەیت بە گوو و بۆئیک کە سەردار بی سەر دەکات بە هەموو لایە کدا بلاو دەکەیتەوه، یا بۆ ئەوهی دزییەکەت داپۆشیت و نرخێ خۆت لە دەست نەدەیت، نیچیرەکەت بە دەبەنگ و مندالفریوین و هەلخەلتین ناو دیر دەکەیت.

پاوهستە “مندالفریوین!” پاوهستە!

دیتەوه یادت پیاوی بچووک! - ئەوسا دەمرستی یەکتییەکی زانستی بوویت - گوناھبارت کردم بەوهی گویا ریم داوه بە مندالەکانم سەیری دیمەنەکانی گانکردن بکەن؟ ئەوکات، تازەکی یەکەم وتارم

له باره‌ی مافه جنسییه‌کانی مندالانه‌وه بلاو کردبووه‌وه. جاریکی تریشت دیته‌وه یاد - ئەمجاره‌یان دەمراستی یه‌کیک له ریکخراوه فەرهنگییه‌کان بوویت له به‌رلین - بانگه‌شهی ئەهوت کردبوو که گویا کچانی گەنجم له‌گەڵ خۆمدا سوار دەکرد و به‌رهو دارستانه‌کان دەمبەردن، تا فریویان بدهم و له خشته‌یان بیه‌م؟ من؛ قهت کچیکی گەنجم فریو نه‌داوه، ئەمه خه‌یال و ئەندیشه‌کانی تۆن، نه‌ک هی من، گرگن! من، ژنه‌که‌م، یا کچه‌دۆسته‌که‌م، خۆش ده‌وێت. وه‌ک تۆ نیم، که له توانادا نییه ژنه‌که‌تت خۆش بووێت، بۆیه کچانی گەنج به‌رهو دارستانه‌کان فریو ده‌ده‌یت.

کچی ئەم یا ئەو شورش.

ئە‌ی تۆ کچه گەنجه‌که! تۆیش خه‌ون به یه‌کیک له پال‌ه‌وانه‌کانی سینه‌ماوه نابینیت؟ له‌گەڵ وینه‌که‌یدا ناچیته نێو جیگای نووستنه‌که‌ته‌وه؟ به‌ دوایدا نه‌گه‌رایت و وا خۆت پیشان نه‌دا که ته‌مه‌نت هه‌ژده‌ سالانه و له خشته‌ت نه‌برد؟ پاشان، به‌ تاوانی ئەوه‌ی گویا ده‌ستدریژی لێ کردوویت، راپیچت نه‌کرد بۆ به‌رده‌می دادگا؟ “ئەو” دوا‌ی دادگا، یا به‌ر ده‌دری‌ت، یا ده‌خری‌ته‌ زیندانه‌وه. دایک و داپیره‌کانت، مینا خودی خۆت، ده‌سته‌کانی ئەو پال‌ه‌وانه گه‌وره‌یه‌ی

سینه‌ما ماچ دەکن. دەتویست، لەگەڵ ئەو پالەوانە بەنیوانگە ی سینه‌مادا بخەویت، بەلام هیندە ئازا و بویر نەبوویت کە بەرپرسی ئەو خواست و کارەت لە ئەستۆ بگریت و هەموو گوناھەکان خستە ئەستۆی ئەو و بە دەستدریژیکردن بۆ سەر ئابرووت تاوانبارت کرد. تۆ؛ کچە بەستەزمانە بچووکە بەزۆرگایراوەکە! یا تۆ؛ ئەو ئەو ژنە بەستەزمانە ی بە زۆر دەستدریژی کراوەتە سەر نامووست، تۆ کە رەحەتبوونی جنسیت لەگەڵ شۆفیرەکە تدا بە دەست دەهینا لەبری میردەکەت، شۆفیرە رەشپێستەکەت لە خستە نەبرد و فریوت نەدا، لەبەر ئەوەی جنسی ئەو نزیکتر بوو لە جەنگە لەکانی ئەفریقاوە. دواتریش، بەو تاوانبارت نەکرد کە دەستدریژی کردووەتە سەر نامووست! بوونەوەرە لێقەوماوە بەستەزمانەکە، تۆ قوربانی دەستی ئەو رەگەزەیت کە هەمیشە لە ژیرەووە بووە. نا، نا، بیگومان! تۆ لە رەگەزیکێ پاک و سپی بوویت، تۆ "ئەندامی ئەم یا ئەو ریکخراوەی ژنانی ئەم یا ئەو شۆرش بوویت"، دانیشتووی ولاتیکی باکوور، یا باشوور، ئەوەی باپیرە ی بە راکیشانی ئەفریقایە رەشپێستە ئازاد و سەر بەستەکان بەرەو کۆت و زنجیرە ئەمەریکاییەکان، دەولەمەند و زەنگین بوو.

چەندە بیگوناھ و چەند پاک و بیگەرد و چەندئێ سپیت، هیچ ئارەزوویەکت بەرانبەر رەشپێستەکان نییە. تۆ ژنە ترسنۆکە بەستەزمانە کلۆلە گرگنەکە، نەوەی رەگەزە نەخۆشەکە، نەوەی راوکەرانی کوێلەکان، وەچە ی ئەو "کۆرتیز" بەد و سەگسارە ی کە هەزاران "ئەزتیکت"ی خۆشباوەری هەلخەلەتاند و کردنی بە تەلەووە بۆ ئەوەی دواتر بتوانیت لە پشتهووە بیانکوژیت.

ئێو، ئەو کچە بەستەزمانەکانی ئەم یا ئەو شۆرش! چی لە بزگاری تیگە یشتن؟ چی لە تاسە و ئارەزووی شۆرشگێرانە ی شۆرشگێران، یا لەو لینکۆلنە تیگە یشتن کە کوێلەکانی بزگار کرد، ئەو کوێلانە ی پاشان فریتاندانە نیو "بازاری بەرابەرکێی سەر بەستەو"؟ خۆتان لە ئاوینەدا ببین، ئەوسا لە خۆتاندا "کچانی شۆرش ی روسی" دەبین و دەیاناسنەو، ئێو کچە بیگوناھ و پاک و بیگەردەکان.

ئەگەر ئىۋە جارىك لە جاران بتانتوانيايە پياويكتان خۇشت بوويت، چەندان رەشپىست و جوولەكە و كرىكار لە چىنگى مەرگ قوتار دەبوون و ژيانيان لە دەست نەدەدا! كتومت چۆن لە رىگاي مندالەكانتانهوئەو زىندووويە دەكوژن كە لە خۇتاندا ھەيە، ئاوايش لە رىگاي رەشپىستەكانەوئە نزيكبوونەوئەتان لە خۇشەويستى و ئەندىشە و ئارەزووكانتان، كە بوون بە چەند پىشچاۋ و ديمەنىكى ناحەز لە خۇشەويستىكردن، دەكوژن. دەتاناسم، كچانى پياۋە دارا و دەسترويشتوۋەكان، دەزانم ناوگەلە رەقوتەق و وشكەھلاتوۋەكانتان چ بەدكارى و ناپەسەندىيەك دەخولقينيئەت؟

نا، تۆ ئەى كچەكەى ئەم شوۋرش يا ئەويان، من ھىچ نيازىكم نىيە بىم بە دادوەر يا پۇلىس. ئەمە بۆ نمونە جوانەكانى نىۋ كۆمەلەكەت، ئەوانەى جلكى رەسمى و فەرمانبەرييان پۇشيوە، بە جى دەھىلم. من، بالندەكان و ئاسكەكان و سمۆرەكانم خۇش دەويت، چونكە ھاورىيانى نزيكى رەشپىستەكانن. مەبەستم لە رەشپىستەكانى جەنگەلە، نەك ئەوانەى لە "ھەرلىم" بە جلوبەرگى شىك و ئالووالاۋە دەگەرپن. مەبەستم لەو ژنە رەشپىستە قەلەو و گوارەلەگوئيە نىيە كە حەز و ئارەزوۋە بەدىنەھاتوۋەكانى بەرەو زىدەرپۇيى ئايىنى راپپىچيان كردوۋە و بوو بە ماىەى قەلەوبوونى. مەبەستم لە لەشولارى ناسكۆلە و نەرمونىاي كچانى زەرياي باشوورە كە توى پىس و پەلۇخ و بۆگەن، توى سەر بەم سوپا يا ئەويان دەينىيئە ژىر خۇت. ئەو كچانەى لەوە بىئاگان كە تۆ خۇشەويستىيە پاكەكەيان ۋەك لەشى ژنە قەحبەكانى دىنقەر دەبىنيئەت.

كچى بچووك، تۆ تاسە و ئارەزوۋى ژيانىك دەكەيت كە ھىشتا لەوە بىئاگايە دەچەوسىنرئىتەوۋە و ماىەى رقوقىنەيە. ئىستا لە گيانەلادايئەت. چىي تر بەو سىفەتەى كە خامايەكى لە رەگەزىكى پاك لە ئەلمانىا ناتوانىت بە كار بىت، بەلام تا ئىستايىش بە ناۋى كچى رۋوسى و كچى شوۋرشى ئەمەرىكايىەوۋە لەنىوماندا دەژىت. دواى چەند چاخىكى تر، كاتىك كور و كچانى تەندروست تاموچىژ لە ئەوین ۋەردەگرن و پارىزگارى لى دەكەن، تەنيا يەك

بیره وهری له تو دهمینیتته وه و ئه ویش مایه ی هه موو پیرابواردن و سووکایه تییه که.

تو نه بوویت؛ ئه ی ئه و ژنه ی شیرپه نجه دایوه شان دوویت، ریت نه دا ماریان ئه ندهشین؛ ئه و دهنکه زیندووه ی ژیان، هۆلی کۆبوونه وه کانت به کار بهینیت؟ دوا ی ئه وهیش ئه م هه ساره یه ی له سه ری ده ژین هیچ جیه نه جیه کی تو ی پیوه نامینیت، ناوی ماریان ئه ندهشین له ته وای چاخه کاندایه زرنکیتته وه. هه رچه ند ناتوانم له خۆم نه پرسم که ئاخۆ ئه ویش دوور ده روانیت، یا بووه به له مپه ریک له به رده می منداله کهیدا و ناهیلیت تاموچیژ له خۆشه ویستی وه ربگریت! نازانم! ژیان بو خۆی چهندان وه رچه رخان و هه لبه ز و دابه زی تیدایه و به وهیش شاد و خه نییه که له خودی خۆیدا ده ژی، نه ک له نیو تو دا، ژنه به شیرپه نجه داوه شاوه نه خۆشه گرگنه که!

پیت وایه و بانگه شه ی ئه وه ده که هیت که “ژینی نیو کۆمه ل” و “کۆمه ل” خۆتیت، ژنکوک! ئه و کۆمه له ی که پیاوه گرگنه که ت به تووک و پیسته وه هه لیلووشیوه، به لام تو نه ژینی نیو کۆمه ل و نه کۆمه لیت. تو له رۆژنامه ئایینییه کانتدا هه میسه ده رباره ی ئه وه دنوسیت که که که ت چ کاتیک بو ی هه یه و ری ی پی دهریت پیاویک له ئامیز بگریت، به لام هیچ مروفیکی دانا و وریا گرگی به وه نادات!

“کۆمه ل” له دارتاش و به نا و باخه وان و مامۆستا و دوکتور و کریکارانی پیشه ساز و من پیک دیت. ئیمه ی “ژیانی کۆمه لایه تی”، نه ک تو، ژنه ره قوته قه، نه خۆشه، کرمژنه که! تو ژیان نیت، به لکو گه وره ترین نه فره تیکی تیدایه، به لام ده زانم بو خۆت له قه لا شووره به ده ورکراوه نتدا، له گه ل هه موو پوول و پاره کانتدا، توند کردووه. ئه مه ته نیا شتیک بوو که ده تتوانی ده ره ق به ته سکینی و نزمیت به رانه ر به دارتاشه کان و به ناکان و باخه وانه کان و مامۆستاکان و کریکاره پیشه سازه کان و دوکتوره کان بیکه یه. له و قالب و جوارچیوانه ی ئه م چاوه قوولکه یه یان له خۆ گرتووه، ئه وه ته نیا

کاریکی چاک بوو کردبیتت. نزمی و هیچله باردانه بووییت، مۆخ و ئیسی گرتویته تهوه و بووه به مایه قه بزبوون و تووشبوونت به پوماتیزم، بووه به و دهمامکهی که سایه تیی خۆتت له پالدا هشارداوه، به ره تکردهوه و رقت به رانبر به ژیان! تۆ؛ ژنه به سته زمانه بچوکه که، به ختیار نیت، چونکه کوره کانت له نیو دهچن و کچه کانت ده بن به قه حبه و میرده کهت و شک ده بیته وه و ژیان و دهماره کانت بوگن دهکن. ناتوانیت فریوم بدهیت، کچه گرگنه کهی شوپش، چونکه رووتوقوت بینومیت.

دهمناده میک، سه ره له و کلۆلییهی تیی که وتوویت ده ره ده نیت و
هاوار ده کهیت: بژی! بژی!

کچی ئەم شوپش یا ئەویان، تۆ هه میسه ترسنۆک بوویت. تۆ به ختیاریی مرۆفایه تیت له ده ستدا بوو، دۆراندت. چه ندان سه رکۆمارت به مه رامی خویان گه یاند و نزمی و هیچله باردانه بوویی خۆتت پی به خشین. سه رکۆماره کانت، مه دالیا به سه ره خه لکیدا ده به خشنه وه و وینه یان ده گیریت و بو دوایین جار پیده که نن و ناویرن رووبه رووی ژیان ببنه وه. دنیا له سه ره له پی ده سته کانت بوو. چیت لی کرد و به چیت گه یاند؟ تۆ بوومی ئەتومیت به سه ره

هیرۆشیمیا و ناکازاکیدا باراند، مه به ستم له کورده که ته، ئه و کورپه ی ههر بۆ تاقیکردنه وه و بۆ ئه وه ی بزانیته چی پوو دهدات، ئه و شارانه ی بۆمباران کرد. تو به خۆت گۆره که ی خۆت هه لکه نه د، ژنی گرگن! به م بۆمبارانه ت، چین و ره گه زه که ته ت به بیده نگه ی تاهه تایی نیو گۆر سپارد، چونکه هینده ئینسان نه بوویت، پیاوان و مندالان و ژنانی هیرۆشیمیا و ناکازاکی له ئاکامی ئه م کاره ساته ئاگادار بکه یته. نه تتوانی وه ک مرۆفیک هه لسوکه ت بکه یته، بۆیه بیده نگ و مینا به ردیک به قوولایی زه ریادا پۆچوویت و نیوویت. گرنگ نییه، ئیستا چی ده لیت و چون بیر ده که یته وه، ئه ی ئه و ژنه گرگنه ی چه ندان سوپاسالاری گه لۆر و ده به نگت هیناوه ته دنیاوه. له داها توودا خه لکی پیت پی ده که نن و سه رسوورماو و حه په ساو ده روانه کار و کرده وه کانت. ئیستا که نه بوویت به مایه ی گالته و خه لکی سه ریان لیت سوور نه ماوه، به شیکه له و کلۆلییه ی دنیای گرتووه ته وه.

ده زانم ژنکوک! گشت پووداوه کان و “پاریزگاری له نیشتمان” و هه رچییه کی تر که پوو دهن، به خیر بۆ تو ده گه رینه وه. زۆر ده میک له مه وه بهر، ئه مه م له نه مسا بهر گوئی که وت. قه ت له عه ره بانچییه که ی خه لکی قییه نات بیستوو، بلیت: “نه مری و سه ره بلندی بۆ قه یسه ر!”؟ نه تیبستوو؟ گرنگ نییه؟ گوئی له خۆت بگره، هه مان ئاواز له نیو تۆیشدا ده نگ دهداته وه. نا، ژنکوک! لیت ناترسم، ناتوانیت هه یچ شتیک ده ره ق به م بکه یته. ده زانم زاواکه ت دادوهره، یا برازاکه ت باجگری شاره و بۆ چاخواردنه وه یه ک بانگی ده که یته و چه ند شتیک له باره ی منه وه به گویندا ده چرپینیت. ئه ویش له بهر ئه وه ی ده یه ویت پله وپایه یه کی به رزتر به ده ست به ینیت، یا بۆ چه سپاندنی ته کووزی و یاساکان، به دوای نیچیریکدا ده گه ریت. ده زانم چون ده که یته و چی پوو دهدات. ناتوانیت به و جوړه خۆت بزگار بکه یته، ژنی بچووک. هه قیقه ته که ی لای م به هیزتره له وه ی تو.

“یه کلایی ده بینیت، ده مارگیره! ئه ی م هه یچ پۆلیکم له کۆمه لدا نییه؟”

من تهنيا ئه وهندهم پيشان داوه كه ئهنگو به چ جورىك بچووك و بهكارن، پياوى بچووك، ژنى بچووك. ناوى رول و گرنگى ئيوهم نههيناوه. لهو بروايهاديت ژيانى خومم بختايهته مهترسييهوه، ئهگه ر پيم وانهبووايه گرنگيت؟ هيچوپووى و بيمانايت، سووكى و نرميت، له بهر روشنايى رولى گرنگى تو و ئه و بهرپرسيه زه به لاهى له ئهستوتدايه، تا بيت تو قينه رتر دهنونيت. ئه وان دهلين: “تو ده به نگيت”، من ده ليم: “تو زيره كيت، به لام ترسنوكيت.” ئه وان دهلين: “تو بهرماوهى كومهلې مروقايه تيت.” من ده ليم: “تو، تووى ئه و كومهلېهت.” ئه وان دهلين: “كولتور پيوستى به كويله ههيه.” من ده ليم: “هيچ كولتورىك به دهستى كويله بونيدانريت.” ئه م چاخه نوئ ترسيته ره؛ چاخى بيسته م، ئه وهى سه لماند كه هه ر تيگه و دوزيك ده ربارهى كولتوره، دواى پلاتون، مايه ي لاقرتى و گالته پيكرده. قهت كولتورىكى ئينسانى له ئارادا نه بووه، گرگن! ئيمه تازه كى خهريكين له سه راسيمه يى و سه رگه ردانىيه تو قينه ره كه ي بوونه وه ره ئينسانىيه كه و نه خو شه تايه تىيه كانى ده گه ين. ئه م نووسراويه؛ “وته يه ك بو پياوه بچووكه كه” و هه ر نووسراويه كى تر كه له ئه مرودا جىي متمانه و باوه رن، هينده له و كولتوره وه نزيكن كه له چاخه كانى داهاتودا بونيدان ده نريت، كه “ديزلوك” ي ئه مرؤ له و پيچكه يه وه نزيكه كه بهر له هه زاران سال دروست كرا.

تو نزيكبينيت، قهت بير له داهاتوو ناكه يته وه، پياوى بچووك! ناتوانيت دوورتر له و ماوه يه ي له نيوان بهرچاى و فراژدايه، بروانيت. پيوسته خو ت فير بكه يت بير له چه ندان چاخى رابوردو، له چه ندان چاخى داهاتوو، بكه يته وه. ده بيت بيركرده وه كانت له ده ورى زيندووى ژيان بسورينه وه، له ئاست ئه و بهر وه پيشچوون و گه شه كرده دا بن كه يه كه م بوونه وه رى خانه يى كرد به و بوونه وه رى ناوى “مرؤف”، ئه و بوونه وه رى ئيستا قنج و قيت راوه ستاوه، به لام ناتوانيت راست و ره وان بير بكا ته وه. هيچ رووداوىكى چه ند سالىك له مه وه برت نايه ته وه ياد، بويه دوو

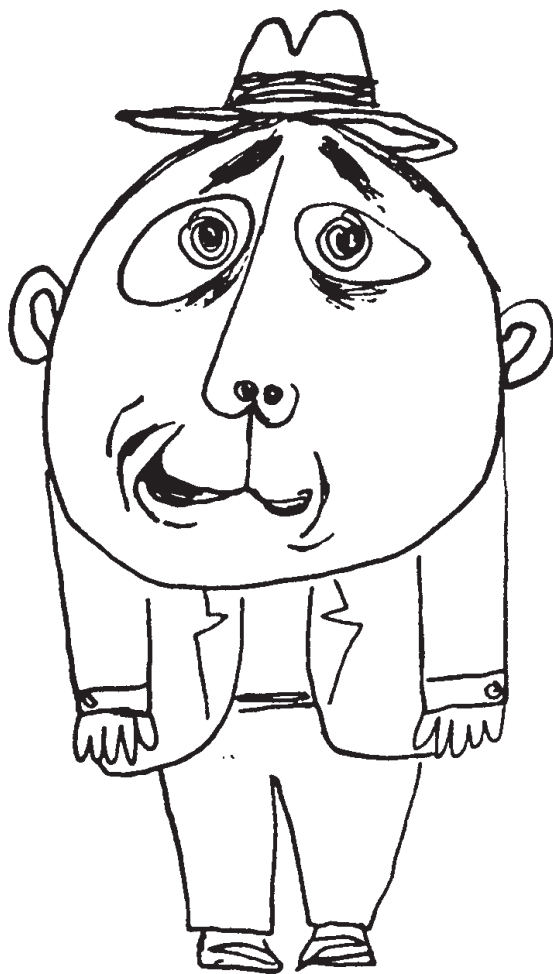
ههزار ساله، هه مان کار و کردهوهی گهلورانه دووپات دهکهیتهوه. لهمهیش خراپتر، تو وهک گهنهیهک به کاره پرپوووچهکانی خوتهوه نووساویت و لییان نابیتهوه، له رهگهن، نهتهوه، زهبروزهنگی ئایینی و ژیرپینخستن و چهوساندنهوهی ئهوین نابیتهوه. ناویزی سهیر بکهیت که به چ قولاییهک بهنیو کلۆلی خوتدا رۆچوویت. جارناچاریک سهر له کلۆلیهکهت دهردههینیت و هاوار دهکهیت: “بژی! بژی!” بۆقیکی قیرهقیهرکه له قورولیتاوهکهی خویدا له تو زیاتر له ژیانهوه نزیکتره.

“بو له چنگ ئه م کلۆلیه رزگارم ناکهیت؟ بو بهشداریی کۆبونهوه و کۆنفرانسی پارتیهکه م نابیت؟ تو خاینیت! تو له پیناوی مندا جهنگاویت، ئازارت چهشتوو و قوربانیت داوه، که چی ئیستا گالته م پی دهکهیت!”

ناتوانم له و کلۆلیه قوتارت بکه م. ته نیا خوت دهتوانیت خوت رزگار بکهیت، خوت. هیچ کاتیک له کۆبونهوه و کۆنفرانسهکانتا بهشداریم نه کردوه، چونکه تیاندنا دهوتریت: “بروخیت شته گرنگهکان! لیگه رین با له شته بیبایهخ و لاوهکییهکان بدوین!” راسته، به درێژی بیست سالی ره بهق له پیناوتودا جهنگیم. دلناییی کارهکه م و گهرموگورپی نیو خیزانهکه م له پیناوی تودا کرده قوربانی، پاره وپوولیکی زورم به ریکخراوهکانت بهخشی، بهشداریی خوپیشاندانهکانم کردویت و له گهل رهوتی برسپوونتدا بووم. به بی ئهوهی هیچ بهخشش و پاداشتیکت پیدابم، مینا پزیشکیک، ههزاران سات له کارهکهی خوم پی بهخشیویت. له پیناوی تودا و زورجارانیش له بریی تو کاتیک تو قورگی خوتت به هاتوهاوار و پیداههلدانی سهروههکانت دهنوساند، ولاته و ولات راونراوم و له بهرهنگاریکردن و دژایهتی پهتا سیاسیهکهدا ئاماده بووم له پیناوی تودا خوم بهخت بکه م. له گهل ئهوهیشدا که ژیانم له مهترسیدا بووه، چهندان جار ژیانم تو م پاراستوو، له کاتی خوپیشاندانهکانتا پاریزگاریم له مندالان کردوو و له دستدریژی پولیس پاراستووم. یارمه تیم داویت، ههرچی پاره و سامانیکم له دستدا بووه، بو دامهزراندنی دامهزراوهی

تایبەت بۆ چارەسەرکردنی نەخۆشییە دەروونییەکانت بە کارم هیناوه، ئەو دامەزراوانەی که له ریگیانەوه دەتوانی یارمەتی و ئامۆژگاری بە دەست بهێنیت. تۆ، هەر لیت وەردەگرتم و قەت هیچت له پاداشتدا نەدەدایه‌وه. هەر هیندەت دەویست خۆ رزگار بکهیت، بەلام بە درێژایی سالی پر له دەردی تۆقینەر، هیچ بیرکردنەوه‌یه‌کی بە‌به‌رهمت نەبوو. کاتیکیش جه‌نگی جیهانگری دووهم کۆتایی هات، له هەمان جیگەدا خۆت بینییەوه که بەر له جه‌نگ تیندا بوویت، له‌وانه‌یه که میک بە لای “چەپ”، یا که میک بە لای “راست” دا لاتدابیت، بەلام یەک میلیمەتر بەرپیش نەچوو بوویت. تۆ، به‌نووکە‌شەق رزگارییە گەورە‌که‌ی فرەنسای له‌خۆت دوور خستەوه و کردت بە ترسوبیمیکی وا که هەموو دنیا‌ی گرتەوه. ئەم هەله‌ گەورانەت که تەنیا که‌سانی گەورە لییان تیدەگەن، بە‌بی ئەوه‌ی به‌دەستی تۆوه شینت و هار ببن، بە‌بی ئەوه‌ی رقت لی هەلبگرن، ئەم هەله‌ گەورانەت، دوودلیبەک به‌دوای خۆیاندا کیش دە‌که‌ن که دنیا‌یەک - هەر نەبیت ئەو بە‌شە‌ی دنیا که ئاماده‌ بوو له‌ پیناوی تۆدا بییت به‌قوربانی - به‌دەستی‌وه‌ دەینالاند. به‌ درێژایی ئەو نیوچاخه‌ پر له‌ کوشتن و برینه، هیچ شتیکی ماقولت دەرنه‌بری و هەر له‌سەر کلێشه‌ قۆرە‌کانت و له‌سەر دە‌به‌نگی و گە‌لۆری خۆت بە‌رده‌وام بوویت.

تا ئیستایش دەستم لی هە‌له‌گرتوویت، چونکه له‌و ماوه‌یه‌دا خۆم فیر کرد که چاکتر و قوولتر له‌ نەخۆشییە‌که‌ت تی بگەم. ئیستا تیدەگەم بۆ نە دەتوانیت به‌ جۆریکی تر بیر بکه‌یتە‌وه که بیرت کردووه‌ته‌وه و نه‌ به‌ جۆریکی تر هە‌لسوکه‌وت بکه‌یت. له‌نیۆ تۆدا ئەو ترسه‌ مردووم دۆزیه‌وه که به‌رانبه‌ر به‌ زیندوویی ژیان هە‌تبوو. ترسیک، ئە‌گەرچی بیشخوازیت به‌ ریکی دەست پی بکه‌یت، دە‌تخاته‌ سه‌ر لاریکان. تۆ، له‌وه‌ تی ناگەیت که هیواکان دەرئە‌نجامی توانا و زانستییه‌کانی خۆتن. خۆت به‌ هیوا و خۆزیاکان فوو د‌ه‌ده‌یت و ناتوانیت له‌ خۆتیان دەر بکه‌یت. هە‌ربۆیه‌یش کاتیکی بیر له‌وه‌ ژە‌نده گشتییە‌ی دنیا‌که‌تی گرتۆته‌وه‌ ده‌که‌یتە‌وه، به‌ “رووناکبین” ناودیرم ده‌که‌یت، گرگن! به‌لی، من رووناکبینم و پریشم له‌ داها‌توو.

تا رۆژنیک له رۆژان چاوه‌کانم کرده‌وه و ڕووبه‌ڕووت وه‌ستام و
تیمروانیت.

چون ئەمە دەبىت؟

بۆت دەگىر مەوہ:

چەند زياتر لىتەوہ نزيك بووم، بەو جورەى كە ھەبوويت و ھەيت، ھىندە زياتر سەروسەكوتت بە نزمى و سووكيى خۆت كوتامەتەوہ. ھەزاران جار ئەوہم لە ياد كرد، چيىت لە دژى من دەكرد، كاتىك دەستى يارمەتيم بۆ دريژ دەكرىت. ھەزاران جار، نەخۆشيبەكەتت بە بىر ھىناومەتەوہ، تا پوژىك لە پوژان، چاوەكانم كردهوہ و پووبەپووت راوہستام و تيمروانيت. سەرەتا، ھەستم دەكرد چ رقى و رقليبوونەوہيەك بەرانبەر بە تۆ لە لەشمەوہ ھەلدەقوولا، بەلام لەرپى تىگەيشتمەوہ لە نەخۆشيبەكەت، خۆم فير كرد چون بەرە بەرە دژى ئەو روقىنەيە بوہستمەوہ و بەرى لى بگرم. چىى تر دەرھەق بەو ھەلە دلپروينانەى لە ھەولدانەكانتدا بۆ بەرپوہبردنى دنياكەت دەرەكەون، توورە نەبووم لىت. لەوہ تىگەيشتم ئەمانە شتىك نين بتوانيت خۆتيان لى بپاريژيت، چونكە تۆ ھەزاران سال لە زىندووئى ژيانەوہ دابراو و دوور بوويت.

پياوہ بچكۆلە ئازىزەكەم، كاتىك تۆ بە قىژەقىژ و ھاوار دەوروبەرەكەت پىر كردبوو و ھاوارت دەكرد: “شىتە!” من ياسا بنچينەيبە زىندووہكەى ژيانم دۆزىبووہوہ. ئەوسا، تۆ دەروونناسىكى بچووك بوويت، دەروونناسىك كە رابوردووہيەكى لە بزوتنەوہى لاواندا ھەبوو، دەروونناسىك كە داھاتوو چاوەرپى دەكرد، دەروونناسىك كە گرفتى رەھەتنەبوون تووشى نەخۆشيبەكەت دلى كردبوو، دواتر ھەمان نەخۆشيبەكەت فرپى دايتە نيو دەستى مەرگەوہ، چونكە مرووف ئەگەر پچىك نەزاكەتى تىدا بيت، كاتىك دەدزىت و لە پاشملە و بە خراپە لە بارەى خەلكىيەوہ دەدويت، لە دەست سزادان قوتارى نابيت. لە قوژبنىكى گيانتدا ئەوہت تىدا بوو، پياوى بچووك. كاتىكىش پىت وا بوو كە ئىتر من كوتاييم ھاوہوہ، لە ھاورپىيەكى نزيكەوہ بوويت بە دوژمن و ھەولت دا دواشەقم تى ھەلبەدەيت، چونكە دەتزانى كە لە تواناتدا نيبە بپروا

به‌وه بهینیت که راست بووم. چهند سالیگ دواتر، کاتیک مینا پروناکبیریکی چاوکراوه و به‌هیزتر و به‌بروایه‌کی پته‌وتره‌وه گه‌رامه‌وه، له ترساندا زاره‌تره‌ک بوویت و گیانت سپارد، چونکه به‌ر له‌وه بوّت دهرکه‌وتبوو که من به‌سه‌ر گشت ئه‌و چاله قوول و فراوانانه‌دا که بوّت هه‌لکه‌ندبووم، دهر باز بووبووم. تو نه‌بوویت، له ریخراوه‌که‌تدا تیگه و دۆزه‌کانی منت به‌هی خۆت له‌قه‌له‌م دابوو؟ ئه‌مه ده‌زانم، چونکه ئه‌ندامه به‌ئه‌مه‌که‌کانی نیو ریخراوه‌که‌ت بۆیان گێژاومه‌ته‌وه. نا، پیاوی بچووک! مروّف به‌گرتنه‌بری تاکتیک، ته‌نیا به‌گۆریکی ناوه‌خت ده‌گات و هیچی تر.

له‌گه‌ل تۆدا بوون، پر مه‌ترسییه! مروّف ناتوانیت له‌گه‌ل تۆدا له‌هه‌قیقه‌ته‌وه نزیگ بیت، به‌بی ئه‌وه‌ی بی ترس بیت له‌وه‌ی که شه‌ق له‌پاشه‌لی هه‌لده‌دریت و ده‌ستدریژی ده‌کریته‌سه‌ر و له‌پاشمله‌به‌خراپه‌باسی ده‌کریت، هه‌ربۆیه‌یش، خۆم له‌تۆ دوورخستوه‌ته‌وه.

دووپاتی ده‌که‌مه‌وه، له‌ئیسناات خۆم دوور خستوه‌ته‌وه، نه‌ک له‌داهاتووت. خۆم له‌مروّقایه‌تیت دانه‌بربوه، به‌لکو له‌نزمی و سووکیت، له‌نائینسانبوونت، خۆم دوورپه‌ریز گرتوه.

ته‌نیا له‌پیناوی زیندوویی ژیاندا ئاماده‌ی خۆبه‌ختکردن و قوربانیدانم، نه‌ک له‌پیناوی تۆدا، پیاوی بچووک! تازه‌کی ئه‌وه‌م بۆ دهرکه‌وت، بیست سال له‌مه‌وبه‌ر، چ هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌م کرد. ئه‌وسا، هه‌موو ژیانم بۆ تۆ ته‌رخان کردبوو، چونکه پیم وابوو “تۆ خۆت” زیندوویی ژیان و داهاتوو و هیوا بوویت. چه‌ندان مروّقی سه‌رراست و راستگو به‌وه‌هیوایه‌وه بوون زیندوویی ژیان له‌تۆدا ببینه‌وه، هه‌ر هه‌موویان له‌نیو چون. دواى ئه‌وه‌ی له‌مه‌تیگه‌یشتم، بریام دا ری له‌وه‌بگرم سووکی و نزمیی تۆ و هیچله‌باردانه‌بوویی تۆ له‌نیوم بیات. شتی گرنگتر له‌“تۆ” هه‌ن، خۆمیان پێوه‌خه‌ریک بکه‌م. من ژیانم دۆزیوه‌ته‌وه، گرگن! چیی تر به‌زیندوویی ئه‌و ژیانته‌ناگۆرمه‌وه که له‌خۆمدا هه‌ستم پێ کردوو و له‌نیو “تۆ” دا بۆی گه‌راوم.

تهنیا به وهی که بتوانم روون و ئاشکرا جورى ژيانى تو له چوئیتی کارکردنی ژيانى زیندوو جیا بکه مه وه، ده توانم یارمه تیه کی راسته قینهی داهاتوت و دلنیا بوون له هه بوونی زیندوو یی ژیان له تودا بدهم. دهرانم، نکولیکردن له تو، نازایه تی و بویری دهویت، به لام ههر له باریکی وادا ده توانم له کارکردندا بو داهاتوت بهردهوام بم، چونکه نه به زه بیم پیتدا دیته وه و نه ده شمه ویت وهک رابه ره به دبهخت و کلوله کانت بکریم به “پیاویکی گهره ی گرگن.”

تازه کی ژیان، کاتیک به هه له له لایه ن تووه به کار ده هینرا، پشیوی نایه وه و یاخی بوو. ئەم پشیوی و یاخی بوونهی ژیان ده ستپیکیکی گهره یه بو داهاتوه گهره کهت و کوتاییه کی پر له په شیمانی و نازاره بو ئەو نزمیوسووکیهی بووه به بهرگی مروقانی گرنگ و بسته باله. تهنیا له کاتیکی وادا ده توانیت نیشانه کانی ئەو دهره ده ستنیشان بکهین که ههست و نهسته کانتی له په لوپو خستوه. ئیستا مروق تیبینی ئەوهی کردوه که چاوه قوولکهی ههست و نهسته کان، له راستیدا، به چ شیوه یهک کار دهکن. ئەو دهره ی، کاتی بریاری دابوو هه لکوتیتته سهر پۆلۆنیا، ئەو ولاته ی به وه تاوانبار کرد که نیازی هه بووه ده ستریزی سوپایی بکاته سهری، ئەو دهره ی کاتیک بریاری دابوو دژبه رکیکه ی بکوژیت، به وه تاوانباری ده کرد، که گویا “ئەو” نیازی کوشتن و له نیو بردنی “ئەم” ی هه بووه. ئەو دهره ی، کاتیک بو خو ی بیر له ئەنجامدانی بیسه رمی و بیئا برووی ده کاته وه، به خراپه له باره ی ژيانى تهندروست و پاکی کهسانی تره وه دهویت و مورکی پیسبوونی پیوه ده نیت.

به گیرمان هیناویت، پیاوی بچووک! په رده مان له سهر راز و نیازه کان، له سهر به خودانازین و خو به زلزانیت، له سهر پارانه وه و لالانه وهت بو به دهسته هینانی به زه یی، هه لدا وه ته وه. ده مانه ویت، به هه ول و ته قه لا و کارکردن، راستی و دروستی به ره و پیشچوونی دنیا کهت به سلمینیت. نامانه ویت خونخواریک به خونخواریکی

لەو بەدتر بگۆرپیتەو. تا بیت زیاتر، چۆن تۆ لە کەسانی تر داوا دەکەیت، داوات لێ دەکەین دان بە راستیی یاسای ژياندا بنییت، بەپێی ئەو شیوازانهی بۆ رەخنەگرتن لە کەسای تر بە کاری دەهینیت، خۆت چاکتر بکەیت. تا بیت زیاتر بەهره و کارامهیییت لە قسههینان و قسهبردندا، داواکانت، خۆدزینەووت لە بەرپرسی، که لە راستیدا نەخۆشییە هەرە سەرەکییەکەتە و ئەم دنیا جوانەیی بۆگەن کردووه، ئاشکرا دەبیت. دەزانم، پیت خۆش نییە ئەمە ببیستیت، تۆ ئەووت پێ باشتەر، مینا هەلگری داهاووی کریکاران، یا هەلگری "رایخی چوارەم!" بقیژنیت: "بژی! بژی!" بەلام پیم وایه چیی تر ئەو سەرکەوتنە بە دەست ناهینیت، که لە رابوردوودا بە دەستت هینا. کلیلی نهنییەکانتمان دۆزیووتەو، ئەو نهنییانەیی هەزاران ساله پهنانت داون. تۆ، لە پشت دەمامکه کۆمه لایهتی و دۆستایهتییه رووکه شهکه تهوه، بەدکاریت. ناتوانیت نیو رۆژ لەگەڵ مندا بە سەر بەریت، بەبێ ئەوهی خۆت بناسینیت که چۆن و چیت، بەبێ ئەوهی خۆت ئاشکرا بکەیت.

تۆ، لە پشت دەمامکه کۆمه لایهتی و دۆستایهتییه رووکه شهکه تهوه، بەد و سەرسەختیت.

بروام پڻ ناڪه ٿي؟

ده با به بڻيرت بهيڻمه وه.

ٺه و پاشنيوه ڀڙو گهرمهت ديته وه ياد هاتيت بڙو مالهه ڪم - ٺه مجاره يان مينا داربريڪ - به دواي ڪاردا ده گهرايٽ؟ تووله سه گه ڪم به ره و ڀووت هات و هه لبه ز و دابه ز خوي بڙو هه لده دايت و ياري له گه لدا ده ڪرديت. تڻيڻي ٺه وهت ڪرڊ ڪه ٺه و تووله يه ده ڪريٽ بڻيرت به سه گيڪي چوست و چالاڪ بڙو ڀاو. وت: ”بڙو نايبه ستيته وه تا بڻيرت به سه گيڪي ڀڙو و رقي له خه لڪ بڻيرت وه؟ ٺه م تووله يه زڙو هوگره!“ وه لامم دايتته وه: ”من سه گي ڀڙو و به ستراوهم ناويٽ. سه گيڪم ناويٽ رقي له خه لڪ بڻيرت وه.“ داربره ٺاڙيزه ڪم، له تو گه ليڪ زياتر له م دنيا يه دا دوڙمنم هه ن، به لام سه گيڪي هوگرم ده ويٽ، نه ڪ ڀڙو. سه گيڪم ده ويٽ دوستي غهريبان، نه ڪ دوڙمنيان.

ٺه ٺه و يه ڪشه ممه دلپروينته ديته وه بير ڪه بڻيرتته و پشويلبر او به ده ست ٺه و باره ناسروشتييه له شتي گرتووه ته وه، مالهه ڪم به جي هيشت و ڀووم ڪرڊه مه يڪه ده يه ڪ؟ له سه مڙيڪ دانيشتم و داواي پيڪيڪ ويسڪيم ڪرڊ - نا پياوي بچوڪ، من ڪه سيڪي به دمسه ست نيم، هه رچند جارنا جاريڪ هه ز له هه لداني پيڪيڪ ده ڪم - به هه مه حال، پيڪيڪ بانگ ڪرڊ و ٺه وسا تو مه ست بوو بوويت و تازه ڪيش له جهنگ گه رابوويته وه. گويم لڀت بوو وه سفى يابانيه ڪانت، وه ڪ ”مهيموناني ناحه ز و دزيو“ ده ڪرڊ. پاشان، به وه سه روسيما ٺاشنايه ته وه ڪه زڙو باش له کاتي چاره سه رڪرڊنتدا ديومه، وت: ”ده زانن ده بڻيرت چي ده رهق به وه مهيمونانه ي سه ر ڪه ناري خوراوا بڪريٽ؟ ده بڻيرت هه ر يه ڪيڪ له وان هه لبو اسريٽ، هه لو اسينيڪي په له نا، به لڪو هيواش و به ڪاو هجو و هه ر ده مناده ميڪيش په ته ڪه زياتر له مليان بجه رڀنريٽ.“ و - به ده ست پيشانت دا ڪه چوڻ بڪريٽ، گرگن! - مه يگيره ڪه يش سه ري نه وازشي بڙو له قانديت و پيشاني دا چوڻ سه ري له پياوه تيه پڙ له پاله وانيتيه ڪه ت سوورماوه. ٺه ري قهت ساوايه ڪي تازه له دا يڪبووي يابانيت له ٺاميز گرتووه،

نیشتمانپه روهری گزگل؟ به دریزایی چاخه کان دیت و سیخوره یابانییه کان، سیخوره ئەمەریکاییه کان، ژنه کشتیاره رووسه کان، ئەنارکیسته ئینگلیزه کان و کۆمۆنیسته یۆنانییه کان هەلده واسیت و دەیانکوژیت. رهوانه‌ی کورسی کاره‌بایی و ژووری گازه‌کانیان ده‌که‌یت، به‌لام هیچ کام له‌م کردانه‌ت، ری له‌و قه‌بزییه ناگرن که ریخۆله‌کانت و بیرکردنه‌وه‌کانتی گرتۆته‌وه، ری له‌ نه‌توانین و هیچله‌باردانه‌بوویت له‌ خۆشه‌ویستیدا، ری له‌ تووشبوونت به‌ نه‌خۆشیی پۆماتیزم، یا کولیرا، یا نه‌خۆشییه‌ ده‌روونییه‌کانت، ناگرن. هیچ کوشتن و برینیک و هیچ هه‌لواسینیک له‌وه‌ژارییه قوتارت ناکهن، که تیی که‌وتوویت.

سه‌یری خۆت بکه و خۆت ببینه، گرگن! ئەوه ته‌نیا هیواته‌ بو زنگاربوون.

ئەو پۆژته دیته‌وه یاد، ژنکۆک! له‌ عیاده‌که‌مدا دانیشتبوویت و دل پر له‌ کینه و به‌ رقیکی زۆره‌وه له‌ باره‌ی پیاوه‌که‌ته‌وه، ئەو پیاوه‌ی به‌ر له‌ ماوه‌یه‌ک لیت جیا بووبوووه، ده‌دوات؟ چه‌ندان سال له‌گه‌ل دایکت، پوره‌کانت، برازا و خوشکه‌زاکانت، له‌گه‌ل خالۆزا و پورزاکانت، بوژۆتان کردبوو، به‌ جوړیک هینده‌ی نه‌مابوو بیخنکینن، ناچاران کردبوو چ خۆت و چ خزمه‌کانت به‌ خۆ بکات. ئەو پیاوه‌یش، له‌ دواهه‌ولیدا بو ئەوه‌ی ته‌واوی هه‌ست و نه‌سته‌کانی به‌رانبه‌ر به‌ ژیان له‌ ده‌ست نه‌دات، خۆی له‌ ده‌ستتان پزگار کرد. دواتر، بو به‌ده‌سته‌ینانی یارمه‌تی هات بو لای من. ئەو، به‌ ویستی خۆی، دوا‌ی جیا‌بوونه‌وه‌یش، خه‌رجیی بژیویی تو - که‌ سه‌ به‌ش له‌ ده‌سته‌که‌ته‌که‌ی بو - ده‌یدا، خه‌رجیه‌ک که به‌ یاسایه‌کی ته‌واو ناسراو و ئاشنا به‌ هه‌موومان، پتورابوو. ئەم حاله‌ته، نرخ‌ی ئەو سه‌ره‌ستیه‌ی بو که به‌ ده‌ستی هینابوو، به‌وه‌یش ناره‌حه‌ت و دل‌گران نه‌بوو، چونکه‌ پیاویکی گه‌وره و هونه‌رمه‌ندیکی گه‌وره بوو و هونه‌ریش مینا زانستیکی راسته‌قینه به‌رگه‌ی هیچ پیه‌ند و ده‌سته‌ندیک ناگریت، به‌لام ئەوه‌ی تو داوات ده‌کرد، ئەوه‌ بوو ئەو پیاوه‌ی که له‌ ده‌وه‌ رقت لێ ده‌بووه‌وه،

بتگریته وه خوئی، هه رچه ند تو بو خویشت کاریک فیر بوو بوویت، کاریک که دهیتوانی له وابهستهیی بهو پیاوه وه رزگارت بکات و بتخاته سهر پیی خۆت. تو دهترانی که من یارمه تیی ددهم، بو ئه وهی له هه موو ئه رکیکی ناهه ق رزگاری بیت. ئه م یارمه تی و دهستگیروییی من، شیتی کرد بوویت. هه ره شهی چونه لای پولیست لی کردم، دهتوت: "له بهر ئه وهی پیوستی به یارمه تی ههیه، دمه ویت له و رییه وه هه موو سامان و دهوله ته که ی له ژیر دهست دهر بهیتیم. به مانایه کی دی، بهو کارهت هه موو نیازه پیس و په لوخه کانی خۆت لا ئاشکرا کردم، ژنوک! تو، پیت گرنه نه بوو ئه و کاره به ره و پیش بهیت، که فیری بوو بوویت، یا بیگه یه نیت به په یه کی بالاتر، چونکه کاریکی وا له وابهستهیی رزگاری ده کردیت، وابهستهیی به پیاویکه وه که به درژیایی چه ندان سال رقت لی بوو بوو. ئیتر چون له و بروایه دایت مروف بتوانیت بهو شیوه یه دنیا یه کی نوئ بونیاد بنیت؟ بیستم، که هاورییانی سو سیالیست هه بوون - ئه وانیه هه موو شتیکیان دهر باره ی من ده زانی! - نابینیت که تو نمونه یه کی دیار و ئاشکرایت، نابینیت که ملیونان ئه وانیه ی له تو ده چن و ئه م دنیا یه تان تیکوپیک داوه و شیواندووتانه؟ ده زانم که "لاواز" و "ته نیا"یت، "وابهسته ی دایکت"یت، "بیچاره"یت. ده زانم له بهر ئه وهی خۆت رقت له خۆته و بهرگه ی خۆت ناگریت و سه راسیمه و سه رگه ردانیت، بویه ژیانته له میرده کهت تال کردووه و لیت کردووه به دۆزه خ، ژنی بچووک! خۆت داوه ته بهر ته و ژمی ژیانی ئه مرؤ و جه له بیگ له دادوهران و پاسه وانانی یاسات له پشته، به لام بروام پی بکه که ئه وان هیچ به رسقیکیان نییه بو ئه و هه ژاری و کلۆلییه ی تیی که و توویت.

گویم لیته و ده تبینم ژنه سکر تیره گرگنه که، که له یه کی که له بینای لیپرسینه وه و پیاوه کردنی یاسا کاندایانیش توویت و له باره ی رابوردوو و ئیستا و داها توومه وه، له باره ی بیروا سیاسییه کانه وه، له باره ی دید و تیروانینه وه له سه ر مولکایه تیی

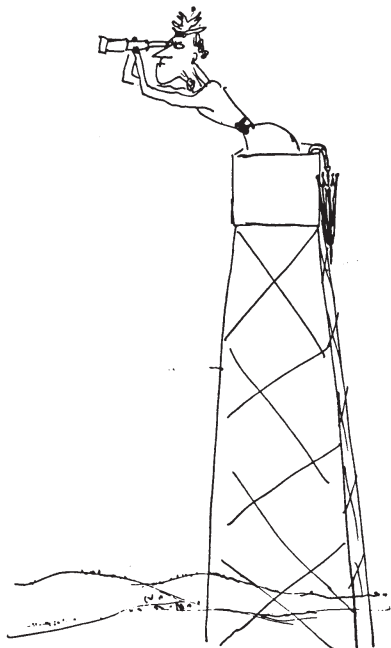
تاييهت، لهسه رپووسيا و لهسه رديموكراتي دنووسيتهوه و هاوكاتيش دادوهركانت له بارهه پلهوپايهه كوومهلايهتيمهوه ليم دهپرسنهوه. له وهلامياندا دهگيرمهوه كه نهندامى فهخرى سى يهكيتيى نهدهبى و زانستيم؛ لهوانه يهكيتيى پلازموگيني نيونهتهوهبى. نهوهه ليم دهپرسيتهوه، سهرسوورپماو ليم دهپرسيت: “شتيكي سهير ليژهده نووسراوه، نووسراوه كه تو نهندامى فهخرى يهكيتيى پولياگامى نيونهتهوهبيت، نهمه راسته؟” پاشان - ههردووكمان پيکهوه بهوه هلهه بچكولهيهت پيدهكهنين - ئيستا تيدهگهيت، ژنه گرگنه درنهنديشهكه، كه من چون ئابروو و بينابروويم به دهست دههينم؟ به خاترى نهنديشهكانى تو، نهك نهوشيوهژيانهه گرتمومهته بهر. ههرچييهك تو دهربارهه رپوسو بيرت ماوه، ههر هيندهيه كه دهيويسهت “بو سروشت بگهريتهوه”، ههر هيندهيه كه گوئى به مندالهكانى خوئى نهده و رهوانهه مهيتهمهكانى كردن. تو، له قولاييى دهروونتتهوه، خهنيهت به بهديهختى و ليقهومانى كهسانى، چونكه تهنيا ناحهزييهكان به دى دهكهيت، دزيويهكانت ديته بهر گوئى، نهوى جوانه نه دهبينيت، نه بهر گوئى دهكهويت.

“گوئى بگرن، هاوولاته بهشهرفهكان، گوئى بگرن! نيوهشهوان چاوم لئى بووه پهردهه مالهكهه لادراوه، پيتان وايه له كاتيكي وادا چى دهكات؟ به دريژاييى رپوژانيش پهردهكانى مالهكهه دادراونهتهوه. نهمه له خورا نييه، بيگومان، دهبيت شتيكى له پالدا ههشار درابيت!”

بهكارهينانى نهه شيوازانه، بو دژايهتيكردن ههقيقهت، چيى تر يارمهتيت نادهن. ههموومان لهوه بهئاگين كه هيچ گرنگييهكت بو پهردهكانى مالهكهه من نييه، بو تو گرنگ بهرگرتن و راوهستانه دژى ههقيقهت. دهتهويت مينا سيخوريك ههر بهردهوام بيت، مينا دروژنيك به خراپه له بارهه كهسانى ترهوه بدوييت و بهردهوام بيت لهسه نهوهه دراوسيههكهت؛ دراوسى بيگوناهاهكهت، ههر له بهر نهوهه هيچ گرنگييهكت پى نادات و ئاغر و سهربهسته و جوئى ژيانى لهگهله جوئى ژيانهكهه تودا ناگونجيت، رهوانهه

زیندانه‌کان بکه‌یت. تۆ خۆه‌لقورتینیت، پیاوی بچووک! ده‌ست ده‌خه‌یته کاروباری خه‌لکه‌وه، درۆیان بۆ هه‌له‌به‌ستیت و به‌خرابه‌ باسیان ده‌که‌یت. له‌ به‌ختی تۆیه‌ که‌ پۆلیس سیخوره‌ نه‌ینیه‌کانی خۆی ئاشکرا ناکات.

“گۆی بگرن، ئە‌ی باجده‌ران به‌ ده‌وله‌ت، گۆی بگرن! مامۆستای فه‌لسه‌فه‌یه. زانکۆیه‌کی گه‌وره‌ له‌ شاره‌که‌ماندا ده‌خوازیت، بۆ ئە‌وه‌ی وانه‌ به‌ لاوه‌کانمان بلێته‌وه، دا‌ییمه‌زینیت. ئە‌مه‌ ئابرووچوونه‌! با برووخیت! سه‌ربلندی و نه‌مری بۆ باجده‌ران! رۆی بدن با باجده‌ران خۆیان بریار بدن چ‌ جو‌ره‌ مامۆستایه‌ک له‌ زانکۆکاندا وانه‌ به‌ لاوه‌کانمان بلێنه‌وه. رۆی له‌ مامۆستا ئازاد و سه‌ربه‌سته‌کان بگرن!”

پاسه‌وانی ئاکار و ره‌وشتی باوی نیو کۆمه‌ل، وزه‌ی “تۆرگۆن” ی ده‌پشکنیت.

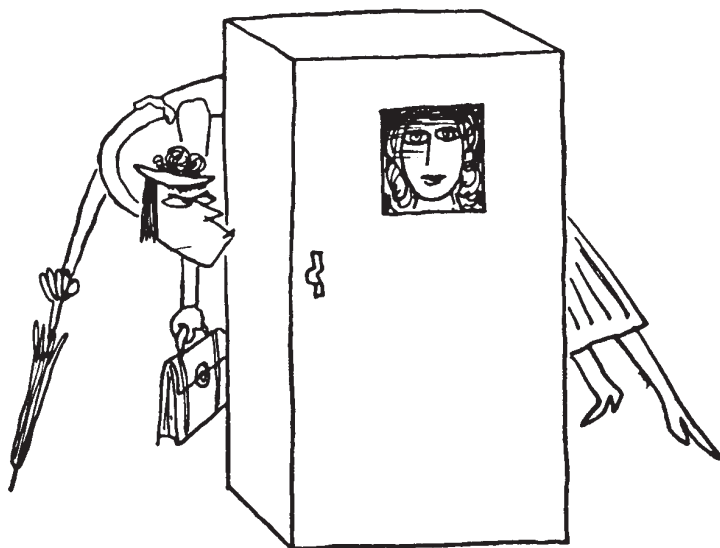
ئا بەم جوړه، كابانه سهرراست و ئاغره باجدهرهكه، نارېزايي خوت، دژى ئه و ماموستايه ي كه هه قيقه تى له هه موو شتيك پي گرنگتره، دهرده برپيت! لبت پيروژ بيت، كابانه باجدهره به شه رفه نيشتمانپه روه ركه، تو هه تا ئيستايش له زانست و فلهسه فه ي چوار هه زار سال به هيژتر و به دهسته لاتتريت، به لام خهريكه تيده گه ين لبت و درهنگ يا زوو فيل و ته له كه كانت رپيان لى ده گيريت و كو تاييان پي ده هينريت.

“گوئ بگرن، پاريزه رانى ره وشتي گشتي، گوئ بگرن! له پيچي كولانه كه دا دا يكيك له گه ل كچه كه يدا ده ژى. كچه كه ي ده توانيت چ كاتيك بيه و يت، ته نانه ت ئيواران دره نگيش، كورپه دوسته كه ي خوى ببينيت. ئه و دايكه، به تاوانى گه وادى كردن، ده بيت بدريت به دادگا! له پوليس بگيرنه وه! ده مانه و يت ره وشتي گشتيمان، ياسا و ته كووزى، بپاريزين. پوليس ئاگادار بكن!”

ئو دايكه سزا ده دريت، چونكه خوتيه له قورتينيت و جيگاي نووستنى خه لكانى تر ده پشكنيت. به ته ووى خوتت پيشان داوه و رازه كانى خوت ئاشكرا كردوه. ده زانين، چ نيازى كت له “ياسا و ته كووزى” هه يه. مروقه به ره وشته گرگنه كه! ئه ي ئه وه هه ر تو نيت كه ژيركراسى ئه و ژنانه ي له باره كاندا خزمه ت ده كهن، ده پشكنيت؟ به لى، ئيمه ده خوازين كچان و كورپانمان ئاشكرا و له به رچاوان به خوشه ويستى و ئه وين شاد بن، نهك وهك تو له كولانه تاريكونو ته كاندا، يا له پشت مالانه وه به نهينى و به دزييه وه بچنه ژوانى خوشه ويسته كانيان. ده خوازين ريز له و باوكودايكه بويز و سهرراستانه بگرين كه له خوشه ويستى منداله كانيان ده گن و ده بپاريزن. ئه و دايكو باوكانه ئاوله مه ي نه وه ي تازه ي داهاتون، نه وه يه كى ته ندروست، چ وهك له ش و چ وهك هه ست و نه ست. نه وه يه ك كه هيج جيه نه جيه كى ئه نديشه په لوخ و پيسه كه ي تو “ئه ي پياوه هه رگيز ره حه تنه بووه كه ي چاخى بيست!” نه به له شيانه وه، نه به هه ست و نه سته كانيانه وه، دياره.

“گوى بگرن، هاوولاتان، گوى بگرن! دواهه والتان بيستووه! پياويك ده ناسم كه بو به دهستهينانى ئاموژگارى په ناي بو “ئهم” بردبوو. ئەميش، له بهر ئه وهى ده سترىژى كردبووه سهرى، ته نانه ت بهر له وهى پى رابگات شهرواله كهى هه لېكيشيته وه، له ده سته هه لهاتبوو!”

ئەرى لىك به ده متدا نايه ته خواره وه كاتىك ئەم چيروكه “راست و بيگريوگوله!” ده گيرپيته وه؟ ده زانيت ئەم چيروكه ده رئه نجامى تيگه يشتنه پيس و په لوخه كانى خوته، ده رئه نجامى قه بزبوون و پيداويستيه بو به دهستهينانى هز و ئاره زوو؟ من، قه ت وهك تو، تاسه و ئاره زوى پياوانم نه كردوو. قه ت وهك تو، كچانى گهنج و جوانم له خسته نه بردوو و ده ستم نه بريوون. قه ت وهكو تو، ده سترىژيم نه كردوو ته سه ر ناموسى ژنيك. هه رگيز، مينا خودى خو ت، به ده ست قه بزيبه وه ئازارم نه چيشتوو. قه ت ئەوين و خو شه ويستيم نه دزيوه.

هه ولدان بو هينانه كايه ي روخه نادياره كان.

هیچ ژنیکم له ئامیز نه گرتوو، ئه گهر خوئی نه یخواستییت له ئامیزم بگریت. قهت، مینای خودی خوئی، به نیازی خوئیواندن له بهردهم کهسانی تردا خووم پروت نه کردوو ته وه. خاوه نی ئه ندیشه یه کی پیس و په لوخ نیم، وهک تو، پیای بچووک!

“ئه ئه ئه مه تان بیستوو؟ هینده ده ستبازی له گهل سکر تیره که یدا کرد تا ناچاری کرد به په له پرووسکی له ماله که ی بیته دهره وه! له مالیکدا له گه لیدا ده ژئی، له مالیکدا که په رده ی په نجه ره کانی دادرابو نه وه و تا به ری به بیان پرووناک بوو!”

تو وت: “لامیتری که سیکی ئاره زوومه ند و چه زوکی بوو و خواردن کوشتی. یا کاتیک له باره ی باری خیزانی جیگری میر پودولفه وه ده دویت، که ژنیکی له په یه کی کومه لایه تیدا نزمتر له خوئی هینابوو، ئاو به دهمو پلدا دیته خواره وه و لیک ده که یت، ئیلیاتور پوزفلت ژنیکی نائاسایی و ناباو بوو. تو وت: “سه روکی یه کیک له زانکوکان ژنه که ی به سه ره خه لکه وه گرتبوو. ماموستای قوتابخانه ی گونده که تان دوستی هه یه. هه ره هه موو ئه مانه ت، نه وت، پیای بچووک؟ تو، دانیشتوو کلوله که ی سه ره ئه م هه ساره یه، که هه زاران ساله ژیانی خوئی دواندوو و ئیستایش تا بیته قاقات له وه زه لکاوه دا که تی که وتوویت نفووم بووه و قوتارت نه بووه.

“بیگرن! سیخوری ئه لمانیایه. دوور نییه سیخوری پرووسیا، یا ئیسلاند بیت! سه عات سیی پاشنیوه رو له شه قامی ۸۶ له نیویورک بینوممه. له وه یش زیاتر، له گهل ژنیکیا بوو!”

ده زانیت گرگن مورانه یه که له به ره ئه و تیشکی پرووناکاییه ی له باکووره دیت چون دهره که ویت؟ نه؟ له و بر وایه دام که نه زانیت. روژیک دیت یاسای سهخت به رانه بر به مورانه بوونت بیته کایه ته وه. یاسای سهخت و توندوتولی دژ به تو و له پیناو پاراستنی هه قیقه ت و ئه ویندا. کتومت چون ئه مرؤ تو لاوه دلداره کان له و دامه زراوانه توند ده که یت که به نیوی په روه رده کردن و گو شکر دنه وه دروستت کردوون، تویش له به ره ئه وه ی نامه ردا نه

ناوی خه لکی مهرد و به نامووس له که دار و پیس ده که یت، له و جوړه دامه زراوانه بئاخرییت. روژیک دیت، دادوهر و پاریزهران هه بن، پیچه وانه ی ئه وانه ی ئه مړو، له بری ئه وه ی پاریزگاری له یه کسانیه کی ساخته و له قالب دراو بکه ن، پاریزگاری له یه کسانیه راسته قینه، له دوستانه تی بکه ن. روژیک دیت، یاسای سهخت و گرانی و اببن که پاریزگاری له ژیان بکه ن و ناچارت بکه ن ملکه چیان بیت، پیاوی بچووک! گرنگ نییه چه ند رقت لیان ده بیته وه. ده زانم تو له چاخی داهاتو ویشدا، له چاخه کانی داهاتو ویشدا، له رپی به خراپه باسکردن و له پاشمله بو هله ستنه وه، له رپی پلاندانانی پر له فیل و ته له که وه، له رپی دیپلوماسیه ت و له رپی سزادانی ئه و که سانه وه که گوپرایه لی یاساکانی کلنسا و دیره کان نین، ههر به رده وام ده بیت له سهر به تعاون نه خو شستن، به لام دواییه که ی له بهر هه سترکردن به پاکبوونه وه که ئیستا له قوولایی ناخدا په نهانت داوه، دهرده که ویت.

هیچ خاوه نشکوویه ک، هیچ تساریک، هیچ باوکیک له باوکانی کریکارانی دنیا، نه یان توانیوه رزگارت بکه ن. ئه وان ته نیا ده توان بته کن به کوپله، هیچ کام له وان نه یان توانیوه له بچووک ی و هیچله باردانه بووی قوتارت بکه ن. ئه وه ی ده توانیت رزگارت بکات، ته نیا هه ست و نه سته کانی خو تن بو به ده سته نیانی پاک ی، بو به ده سته ستنی تاسه و ئاره زوت بو ژیان.

هیچ دو دلییه ک له مه دا نییه، پیاوی بچووک! پاکبووه وه له و نزمی و بچووکیه ی که تی که وتوویت، ده ست به بیرکردنه وه ده که یت. راسته ئه م بیرکردنه وه یه، له سه ره تادا، لاواز و پر له هه له و بیئا کام ده بیت، به لام ده میک دیت، شیلگیرانه، بیر بکه یته وه. ده میک دیت، ناچار بیت فی ر بیت چون به رگه ی ئه و ئازاره بگری ت که ئه م جوړه له بیرکردنه وه له گه ل خویدا ده یه نییت، کتومت مینا من و که سانی تر، که چه ندان سالی دوورودیژ، بیده نگ و به دانه چیره وه، ئازاری ئه و جوړه بیرکردنه وه یه مان له باره ی تووه چیشتووه. ئه و ئازاره ی ئیمه، له باره ی تووه چه شتوومانه، وات له ده کات بیر بکه یته وه.

ھەر ئەۋەندەش دەست بە بىرکردنەۋە بەكەيت ئىتر ناتوانىت بەر لەۋە بگريت كە بە سەرسوورمانەۋە لەۋ “شارستانى” يە پروانىت كە بونىادت ناۋە، ناتوانىت بەر لەۋە بگريت، كە بە سەرسوورمانەۋە ورد بىتەۋە چۆن توانىۋوتە لەگەل پوژنامەكانت، لەگەل گوڧارەكانتدا، ھەلبەكەيت؛ كە بىجگە لە نوسىن لەسەر نىمايشە سوپايىھەكان، رازاندنەۋە، كوشتوپر و ھەلواسىن، فىل و تەلەكى دىپلوۋماسى، كە بىجگە لە رېھەلەكردن، خۇپرچەككردن و خۇچەككردن و دىسان خۇپرچەككردن و رەشېگىرى؛ كە بىجگە لە مەشقى سوپايى و بوردوومانكردن، شتىكى تريان تىدا نەنوسراۋە. ناتوانىت خۇ لەۋە دوورەپەرىز بگريت كە چۆن توانىۋوتە ئەۋ ھەموو قسە پروپوۋچانە ھەلبمژىت، بەبى ئەۋەدى لە خەفەت و خەمىنىدا، بتەقەيت. دەمىك دىت، تىدەگەيت كە تۇ ئەۋ ھەموو كاغەزە چاپكراۋانەت، ۋەك مەرىكى بەكۈيلەكراۋ، قوتت داۋە، كە بە درىژايىي چاخەكان ۋەك مەيمونىك لاسايى ئەۋ شتانەت كىردوۋەتەۋە كە خويندوۋتتەتەۋە، دووپات و چەندپاتت كىردوۋنەۋە. تىدەگەيت، بۆيە بەۋ نوسىنە ساختانە قايل بوۋىت كە لە پوژنامە و گوڧارەكاندا خويندوۋتتەۋە، چونكە بىر و ھىزىرەكانى خۇت جىي باۋەرپت نەبوۋن، چونكە لەۋ باۋەرپەدا بوۋىت كە ئەۋ نوسىنە نىشتمانپەرۋەرەنە بوۋن.

دەمىك دىت، لە بەرانبەر ئەۋ مېژوۋەدا كە دروستت كىردوۋە، ھەست بە تەرىقبوۋنەۋە و شەرمەزارى بەكەيت. ئەمەش تاكە ھىۋاي ئىمەيە، كە ئىتر “خويندى مېژوۋ” بۇ نەۋەكانى داھاتوۋمان، نابىت بە ئازارىك بە دەستىۋە بنالېنن، كە ئىتر لە تواناتا نابىت بە نىيازى گەرەنەۋە بۇ دىيارى پوتروسى مەزن، ھەلبستىت بە بەرپاكردنى شۇرشىكى مەزن.

لە روانگەى داھاتوۋەۋە:

ناتوانم بلىم داھاتوۋت چۆن دەبىت. نازانم چۆن بەھۋى بەكارھىنانى ھىزى “ئورگۇن” ى گەردوۋنىۋە، كە من دۇزىومەتەۋە، دەگەيتە

سەر مانگ و مەریخ و ئەستێرەکانی تر. ئەوەش نازانم که کهشتییە ئاسمانییەکانت چۆن هەڵدەستن و بە چ جوریکیش دەنیشنەو، یا بە چ شیوەیەک وزەیی خۆر بۆ رووناکردنەوێ مالهەت بە کار دەهینیت، یا چۆن بەهۆی دەلاقەیهک لە یهکیک لە دیوارهکانی ژوورەکه تەوێ لەگەڵ کهسیکی تر لە ئوستورالیا یا بەغدا دەپەیفیت، بەلام دەتوانم پیت بلیم، ئەوێ لە داها توویەکی دوور یا نزیکدا بە هیچ کلۆجیک نایکهیت چیه!

“گویی لئ بگرن! نهخۆشه نهخۆش! ئەوێم پئ دەلیت که نابیت بیکەم! دیکاتۆرە یا!؟”

دیکتاتور نیم، گرگن! هەرچەند نزمی و سووکی تو ئەوێ لە بەردەمدا ئاسان کردووێ بێم بە دیکتاتور. دیکتاتورەکانت، ئەوانەن که لە ئیستادا، بۆ ئەوێ لە ژوورەکانی گاز قوتارت ببیت، پیت دەلیت چی نابیت بکهیت، بەلام ناتوانن پیت بلین لە داها توویەکی دووردا دەبیت چی بکهیت. چەند دەتوانن درهختیک وا لئ بکن زووتر لە کاتی خۆی گەشه بکات، هەر هیندەش دەتوانن لەگەڵ تۆدا بکن.

“ئەم هەموو زانستەت لە کوێو هیناوه، ئەئ ئەو رۆشنیرەئ که توانا و زانستی خۆت بۆ خزمەتی کریکارانی شورشگێر تەرخان کردوو؟”

لە قوولایی ناخی تۆو، تو ئەئ زرنگە مرۆقپەرورە هەمیشە کریکارەکه.

“گویی بگرن! زانست و توانای خۆی لە قوولایی ناخی منەو هەلھینجاوه! من هیچ “قوولایی” یەکم نییه! بەهەمەحال، چ قسەیهکی تاکەکه سبیه، ئەم قسەیه!”

با، گرگن! تو “قوولایی” ت هەیه، بەلام لئ بئئاگایت. تو، تا رادەئ مردن، لە قوولاییهکانی ناخت تۆقیویت. هەر لەبەر ئەوێشە نه

لییان به ئاگایت، نه دهیانبنیت. هەر له بهر هیندهیشه، کاتیک له قوولاییه کانت دهروانیت، گیتژ ده بیت و ئەژنۆکان ده له رزین، وهک ئەوهی له سهر گاشه بهردیکه وه به ره و خوار بروانیت. تو، له وه دهرسیت “تاکه که سی” ی خۆت له دهست به دیت. سه رباری هه موو نیازیکی پاکیشت بو گه یشتن به خودی خۆت، هه میشه هه ره هه مان پیاوی به د و پیسکه، هه مان پیاوی غیره کهر و دزره فتار به دهست دهینیت و هه ره به هه مان پیاو ده گیت.

ئه گه ره خاوه نی ناخیکی قوول نه بوویتایه، ئەم وه دوورودریژهم بو نه دهنوسیت، پیاوی بچووک!

قوولاییه کانی ناخت دهناسم، چونکه وهک پزیشکیک، کاتیک په شوکاو و دل پر له سکالا به دهست پشٹیوییه وه، ده هاتیت بو لام، قوولاییه کانی نیو ناختم دوزییه وه. قوولاییه کانی ناخت، داهاتووه مه زنه که ته. هه ربۆیه به و په ری دلناییه وه ده توانم بیت بلیم له داهاتوودا چی ناکهیت. تو به خۆت له توانادا نییه له وه تی بگهیت بو به دریزایی چه ندان چاخی رابوردووی ناکولتووری ئەوهت کردووه و ئەنجامداوه که کردووتن. ئیستا ده ته ویت گوی بگریت؟

“بو نا! چ قهیدی ههیه گوی بو گپرانه وهی چپروکیکی تری پر له ئەندیشه و خه یال رادیرم؟ به لام دوکتوره نازیزه کهم، سه رباره ی ئەوهیش، تازه کار له کار ترازاوه و ههچ شتیک ناکریت. من هه ره هه مان پیاوی بچووکم، هه مان پیاوه باوه که ی نیو کولان و شه قامه کان و هه ره هایش ده مینمه وه. پیاویک که ههچ بوچوون و بیرورایه کی تاییهت به خوی نییه. من کیم! تا خاوه نی دیتن و بوچوونی تاییهت به...”

گوی بگره، پیاوی بچووک! تو له پال ئەفسانه ی “پیاوه گرگن” هکه دا خۆت مه لاس داوه، چونکه دهرسیت بکه ویته نیو ته وژمی ژیا نه وه و ناچار بیت به مه له کردن، مه له کردن بو ههچ نا، ته نیا بو خاتری داهاتووی منداله کانت و منداله کانیا ن.

بەر له هەر شتیک، که له داهاتوودا نایکهیت، ههستکردنته بهوهی که تۆ پیاویکی گرگن و هیچلهباردانهبوویت، پیاویک که خاوهنی دید و بۆچوونی تاییهت خۆی نییه. ئەو پیاوهی که دهلیت: “من کیم تا!...” له داهاتوودا تیدهگهیت، که بیئاگاییت لهوهی خاوهنی بیروپا و بۆچوونی خۆتی، که پاریزگارینهکردن و دهرنهبرینی بیروپا و بۆچوونه تاییهتکانت، گهورهترین سووکایهتییهکه بۆت.

“ئهی “رای گشتیی خه لک” بهرانبهر به بیروپا و بۆچوونهکانم چی دهبیته؟ ئەگەر نیاز و مههستهکانی خۆم بدرکیم، مینا کرمتیک، له ژیر پێیاندا دهپلیشئیریمهوه!”

ئوهوی تۆ به “رای گشتیی خه لک” ناوی دهبهیت، بریتییه له سههرجهمی ئەو بیروپا و بۆچوونانهی که ههموو پیاو و ژنه گرگنهکان ههیانه. ههر پیاویکی بچووک، ههر ژنیکی بچووک، خاوهنی دید و بۆچوونی تاییهت به خۆیهتی، دید و بۆچوونی ههندیک جارن راست و ههندیک جارنیش ناپاست. بیروپا و بۆچوونه ناپاستهکانیان، دهرئهنجامی سهلهمینهوه و ترسیانه له بیروپا و بۆچوونی پیاوان و ژنانی تری گرگن. ههر بۆیهیش بیروپا و بۆچوونه راستهکان رۆشنایی نابین و دهرناکهون. بۆ نمونه: تۆ چیی تر لهو باوهردها نابیت “که جیی هیچ ناگریت و هیچ نرخیکت نییه.” دهمیک دیت، ههست بکهیت که تۆ هه لگر و پاریزهری ئەو کۆمه لهی مرۆفایهتیت که له داهاتوودا رووبهرووی دهبیتهوه. رامه که! راوهسته و ترست لی نه نیشیت، بهرپرسیهه لگرتن و پاراستنی ئەو کۆمه له ئینسانیی هینده تۆقینه ر نییه.

“دهبیته چی بکه م بۆ ئەوهی ببه به هه لگر و پاریزهری ئەو کۆمه له ئینسانییه؟”

پێویست ناکات شتیکی تاییهت یا نائاسایی بکهیت. له سه ر ئەوه بهردهوام به که دهیکهیت. کیلگه کانت بکیله، چه کوشه که ی نیو دهستت به کارامهیی به کار بهینه، نه خۆشه کانت بپشکنه، یاری

له گهل منداله کانت بکه، بیانبه بؤ قوتابخانه، له باره ی رووداوه کانی
پوژه وه بنووسه، قوولتر له نهینیه کانی سروشت ورد ببهروهه.
هموو ئه و شتانه له ئیستادا دهکهیت، به لام پیت وایه گشتیان
بیبایه خن. پیت وایه، ئه وهی گرنگ و به بایه خه ئه وهیه که مارشال
پینه وپه پو یا میرفوودراو دهیکات یا دهلیت.

“تو خهون دهینیت، دوکتور! ئه دی نابینیت مارشال پینه وپه پو و
میرفوودراو سه ربازانیاں پرچهک و ئاماده کردوو بؤ به رپاکردنی
جهنگ، نابینیت داوام دهکن بؤ به شداربوون له جهنگدا، بؤ ئه وهی
کیلگه کانم، نووسینگه و تاقیگه کانم بومباران و تهروتوونا بکه م!”

بؤ به شداربوون له جهنگدا داوا دهکریت و کیلگه کانت، کارگه کانت
و تاقیگه کانت بومباران دهکرین، چونکه هر خولیای هاتوهاوار و
پیداهاهدانی گه وره کانتی. ئه گهر بهرگریته له توانا و زانستی خو
بکرده، بتزانیبایه و لیت رووت بووایه که مروف له کیلگه کاند
دهبیت گهنم و له کارگه کاند که رهسته ی نیومال و پیللو، نهک
چهک، به رههم بهینیت. که کیلگه و کارگه کان بؤ ئه وه دروست
نه کراون، خاپوور بکرین، ئه وا میرفوودراو نه سه ربازانی دهبوو،
نه چهک.

مارشال پینه وپه پو و میرفوودراو، له مانه بیئاگان، چونکه هیچ
کاتیک له کیلگه یهک، نووسینگه یهک یا کارگه یه کدا کاریان نه کردوو.
ئه وان پیمان وایه، تو بؤ به رزکردنه وهی ئابرووی ئه لمانیا، یا
ئابرووی کریکاران، کار دهکهیت، نهک بؤ ئه وهی جلوبه رگ و
بژیوی بؤ منداله کانت به دهست بهینیت.

“که واته دهبیت چی بکه م؟ جهنگم ناویت! کاتیک بؤ به شداربوون
له جهنگدا داوا دهکریم و له شکره کریکارییه کان ولاته که م داگیر
دهکن، ژنه که م به وپه پری خه مینیه وه دهگری، منداله کانم له برساندا
دهنالین و ژماره ی لاشه کان تا بیت زیاتر دهبن. هرچییه ک داوا ی
دهکه م ئه وهیه که لیم بگه رین له کیلگه که مدا به کاری خو مه وه

خه ریک بم، ئیواران دواى دهسته لگرتن له کار، له گه ل منداله کاندا یاری بکه م، ژنه که م له ئامیز بگرم. پوژانی پشوویش، به لیدانی مؤسیقا و سه ماکردن و گورانیوتن به سه ر ببه م. چی بکه م؟“

له سه ر ئه وه به رده وام به که هه میسه کردوته و هه میسه خواستوته بیکه یت. کار بکه، ری بده به منداله کانت به خته وه رانه پی بگهن، ژنه که تت خوش بویت. ئه گه ر به ئاگا له گه یشتن به ئامانجه کانت، جیپی ئه م کرده وانه هه لبرگیت، قهت هه چ جهنگیکی تر به رپا نابیت، چی تر ژنه که ت نابیت به نیچیری به ر دهستی ئه و سه ربازه داوینپیسانه ی به دهست ناوگه لیانه وه ده نالینن، منداله بیباوکه برسیه کانت شه قامه کان ناته نن، خویشت ناچار نابیت له پال ته مومژیکه وه که به ری چاوانی گرتوویت، پروانیه “زیدی پیروز”.

من چیم تا خاوه نی دید و بوچوونی تاییه ت به خوم بم!؟

“به لام ئه ی چی بکه م، ئه گه ر بمه ویت بو کار و ژن و منداله کانم بژیم و پاشان هونه کان، یا ئه لمانیا بیه کان، یا یابانیه کان، یا پرووسه کان بین و ولاته که م داگیر بکه ن، پیت وا نییه، ئه وسا، ناچارم به شه رکردن و به رگریکردن له ماله که م؟“

راست دهکه‌یت، پیاوی بچووک! هر کاتیک هونه‌کانی ئه‌م یا ئه‌و نه‌ته‌وه په‌لامارت بدهن، ده‌بیت ده‌ست بده‌یته چه‌ک، به‌لام ئه‌وه‌ی ناتوانیت ببینیت ئه‌وه‌یه که هر هه‌موو "هونه‌کان" ی ئه‌م یا ئه‌و نه‌ته‌وه شتیکی تر نین له ملیۆنان پیاوی تری خۆتئاسایی نیو ولاتانی تر زیاتر، که به‌رده‌وام و بیپرانه‌وه خه‌ریکی هاتوهاوار و پیداه‌لدانی گه‌وره‌کانیان! کاتیک میرفوودراو - ئه‌وه‌ی کار ناکات! - بو به‌شداریکردن له جه‌نگدا بانگیان ده‌کات، کتومت وه‌ک خودی خۆت، پێیان وایه که هیچ پێوانه‌یه‌کیان بو دانانریت و که‌لکی هیچ ناگرن و ده‌لین: "من کیم تا خاوه‌نی دید و بیرورای خۆم بم؟"

هر ده‌میک به‌ئاگابوویت له‌وه‌ی که تو که‌سیکی، که تو دید و بوچوونی تایبته به‌ خۆت و راست و په‌وانت هه‌ن، که کیلگه‌کانت، کارگه‌کانت له‌ خزمه‌تی ژياندان نه‌ک مردن، ئه‌وسا ده‌توانیت به‌رسفی ئه‌و پرسه بده‌یته‌وه که نه‌ختیک له‌مه‌وبه‌ر له‌ خۆت کرد. ئه‌وسا له‌ هاتوهاوار و پیداه‌لدان و چه‌پله‌لیدان بو گه‌وره‌کانت ده‌که‌ویت، ده‌ست له‌وه‌ هه‌لده‌گیریت به‌ چه‌پک گول له‌سه‌ر گۆری "سه‌ربازی ون" دابنیت. "سه‌ربازه نه‌ناسراوه‌که‌ت زور چاک ده‌ناسم، گرگن! سه‌ربازه نه‌ناسراوه‌که‌تم له‌ ئیتالیا ناسی کاتیک له‌ چیاکانیدا ده‌جه‌نگام. ئه‌و، هر هه‌مان پیاوه گرگنه‌که‌یه، مینا خودی خۆت، ئه‌و پیاوه‌ی پێی وایه که خاوه‌نی دید و بوچوونی تایبته به‌ خۆی نییه!" له‌بری ئه‌وه‌ی هۆشیاری نه‌ته‌وه‌بیت له‌به‌ر پێیه‌کانی میرفوودراودا دابنیت، یا ری بده‌یت مارشالی کریکاران پیت پيدا بنیت، به‌ متمانه‌کردن به‌ خۆت و به‌ هۆشیاریت به‌رانبه‌ر به‌ نرخي خۆت و شانازیکردنت به‌ کاره‌که‌ته‌وه، به‌ره‌نگاریان به‌روه‌ه، بو ئه‌مه‌یش پێویستت به‌ هیچ ده‌م‌پراستیکی نییه له‌ سه‌رت بێته‌ ده‌نگ.

ده‌توانیت پێوه‌ندی له‌گه‌ل برا گرگنه‌که‌تدا بگریته له‌ هر کۆبیه‌ک بیت، له‌ یابان، له‌ چین یا له‌ هر خاکیکی تردا، ری پێ بده‌یت له‌ بیرورا و دیتنه راسته‌قینه‌کانت، ده‌رباره‌ی کاره‌که‌ت، ده‌رباره‌ی بوونت مینا پزیشکیک، کشتیاریک، باوکیک یا می‌ردیک ئاگادار بیت. له‌ ئاکامدا بروا به‌وه به‌ینیت، که ئه‌وه‌ی له‌ ئه‌ستویه‌تی،

به تهنگه وه هاتنی ئه وین و کاره که یه تی، بۆ راگرتن و به رپانه بوون و مه حالبوونی روودانی هر جهنگیک.

“ئه مانه هیچیان خراپ نین، به لام ئیستا بۆمبای ئه تۆمبیان هه یه، ته نیا بۆمبایه کیش له و بۆمبایانه ده توانیت ببیت به مایه ی کوشتنی سه ده زاران که س!”

میشتک به کار بهینه، پیاوی بچووک! له و باوه ره دایت میرفوودراوه که ئه و بۆمبا ئه تۆمبیانه دروست ده کات؟ نه! ئه و بۆمبایانه ئه و پیاوه بچووکانه دروستیان کردوون که له بریی ئه وه ی ده ست له دروستکردنی ئه و بۆمبایانه بکیشنه وه هر خه ریکی هاتوهاوار و با بژی و چه پله لیدانی خویان!

ده بینیت، بوویت به کرۆکی باسه که و هه موو شته کان پێوه ندن به تووه، له تووه و بۆ تو ده که پینه وه، گرگن! بۆ بیرکردنه وه کانی تو ده که پینه وه، گرنگ نییه راستن یا چه وت. ئه کهر تو، زانا هه ره مه زنه که ی چه رخی بیسته م، هینده بچووک نه بوویتایه به ئاسته م به چاو ببینیت، ئه وا له بریی په ره پیدانی هۆشیاری نه ته وه یی، هۆشیاری دنیا ییت په ره پیدان و ده تتوانی به زیره کیی خۆت ئه و که ره سه ته پێویسته نه ت بدۆزیایه ته وه که به ریان له دروستکردنی بۆمبای ئه تۆمی بگرتایه و رپی نه دایه رۆشنایی ئه م دنیا یه ببینن، یا ئه کهر گووته نی په ره پیدان و به ره وه پێشچوونی زانستی رپی ئه نجامدانی ئه م کاره یشی پێ نه دایتایه، هه موو ده سه ته لاتیکت به کار ده هینا بۆ ریزگرگن له به کاره یینانی.

سه ره سوورماو، له پێچاوپێچیکدا که ده ستکردنی خۆته، ری ده که ییت و هیچ رپییه ک بۆ ده ربازبوونت نادۆزیته وه، چونکه بیرکردنه وه و تیروانینت ئاراسته یه کی نادروستیان وه رگرتوه. تو، ملیۆنان پیاوی بچووک دلنیا کرد که ده کریت وزه ئه تۆمییه که ت بۆ چاره سه رکردنی شیرپه نه که یان، رۆماتیزمه که یان، به کار به یینریت، له کاتیکدا زۆر چاک ده تزانی که قهت نا کریت ئه و وزه یه بۆ چاره سه رکردن به

کار بهینریت و چه کیکی قرکه ت خولقاندووه و هیچی تر. بهم کاره، که وتیته هه مان کولانی دهرنه چوووه، که "فیزیک" هکه ت تیندا گیری خواردووه. ئەمه دهنانیت، به لام ناتەویت دانی پیندا بنییت. دواوایته گرگن! من وزه ی گهر دوونیم پی به خشیت، ئەو وزه یه ی من دۆزیومه ته وه. ئەمه دهنانیت پیای پیچووک! چونکه روون و ئاشکرا و به دهنگیکی بهرز له باره یه وه بۆت دواوم، به لام خۆتت لی بیدهنگ کردووه و بهرده وامیت له سهر مردن به شیرپه نجه و دلوهستان، له سهر جیگه ی مردنه که یشته وه ههر هاوار دهکه یه ت: "نه مری و سهر بلندی بۆ کولتور و ته کنیک!" با پییت بلیم، گرگن! چاوکراوه و به ئاگا گۆره که ی خۆتت هه لکه ندووه. تو پییت وایه "چاخ ی وزه ی ئەتۆمی" دهستی پی کردووه. راست دهکه یه ت، چاخیکی نو ی دهستی پی کردووه، به لام به و شیویه نا که تو تی دهکه یه ت. له ناو دۆزه خه که ی تووه دهستی پی نه کردووه، به لکو له تاقیگه خوگر و بیدهنگه که ی منه وه، له قورپه یه کی دووره دهسته وه له ئەمه ریکا دهستی پی کردووه.

خۆت سهرپشکیت له وه دا بته ویت به شداری جهنگ بکه یه ت یا نا. ئەگهر هینده بترانیبایه که بۆ ژیان کار دهکه یه ت، نه ک بۆ مردن! ئەگهر هینده له وه به ئاگابوویتایه که هه موو پیایه گرگنه کانی سهر ئەم زه مینه، به دیوه رووناک و تاریکه کانیانه وه، کتومت وه ک خۆت.

ئیسنا یا ده میکی تر - ته واو له ژیر رکیفی خۆتدایه - دهست له وه هه لده گریت هاتواهاوار بکه یه ت و به گهره کانتدا هه لبللیت، دهست له وه هه لده گریت له کیلگه کانتدا بۆ ئەوه کار بکه یه ت که دواتر به ره مه که ی ته فروتوونا بکه یه ت، یا ری بده یه کارگه کانت بین به نیشانه بۆ ئاگر باران. ئیسنا یا ده میکی تر - درهنگ و زووی که وتووه - تیده گه یه ت که بۆ ژیان کار دهکه یه ت، نه ک بۆ مردن.

"ئە ی داوای مانگرته ی گشته ی بکه م؟"

نازانم ئاخۆ داوايەکی وا، یا هەر شتیکی تر که دەخوازیت بیکەیت، پێویستە یا نا. مانگرتنە گشتییەکەت، کەرەستەییەکی بەهیز نییە بە دەستتەوه، لە کاتیکی وادا بەوه گوناھبار دەکریت - لە راستیشدا وایە - که رێ بۆ برسێبوونی ژن و مندالەکانت خۆش دەکەیت. بە مانگرتنی گشتی، هیچ بەلگەیەک بە دەستتەوه ناهێت که بەختیاری یا بەدبەختی کۆمەلەکەت دەوت. کاتیک مان دەگریت، کار ناکەیت! پیم وتویت، پوژیک دیت بۆ ژیاوت کار دەکەیت. ئەگەر دەیشخوازیت دەستبەرداری "مانگرتن" نەبیت، ناوی لێ بنی "مانگرتن لە کار"، مان بگرە، بەو نیازەیی بۆ خۆت و بۆ مندالەکانت و بۆ ژنەکەت و بۆ دەستگیرانەکەت و بۆ کۆمەلەکەت و بۆ ئەو شەمەکانەیی بەرھەمت هێناون و بۆ کیلگەکەت، کار بکەیت. پێیان رابگەیهنە که چیی تر کاتت نییە بە جەنگەکانی ئەوانەوه بە فیرووی بەدەیت و شتی گرنگتر لە جەنگەکانی ئەوانت هەن بیانکەیت. تەیمانیک بە دەوری هەریمیکی بەرفراواندا، لە دەرەوهی هەر یەکیک لە شارەگەرەکاندا لەسەر رووی ئەم زەویە بگێرە و لیگەرێ با سوپاسالار و دەمراسە گەرەکانت یەکتەری تێیاندا بپێننەوه. ئەمە راستترین شتیکی بیکەیت، ئەگەر دەست لە هاتوھاوار و پێداھەلدانی گەرەکانت هەلبگریت و واز لەو بڕوایە بەھنیت که تۆ هیچ نیت و کەلکی هیچ ناگریت، ئەگەر واز لەو بەھنیت که تۆ خاوەنی دید و بۆچوونی تاییەت بە خۆت نیت.

هەموو شتەکان لەنیو دەستی خۆتدان. ژیاوت، ژیاوتی مندالەکانت، چەکوشەکەت، ئەو ئامیرەیی بۆ پشکنینی نەخۆشەکانت بە کاری دەھنیت. دەزانم سەر رادەوھەشینی، چونکە لەو بڕوایەدایت خەون دەبینم، یا لەوانەیی پیت وایت "سور"م. دەپرسیت ئاخۆ چ کاتیک ژیاوت چ دەبیت و لە ژیاوت دُنیا دەبیت. بەرسقی ئەم پرسەت بە شیوہی بوون و ژیاوت نامۆیە.

ژیاوت، کاتیک چاکتر دەبیت، کاتیک دُنیا دەبیت لێ، که "ژیاوت" بۆ تۆ لە "دُنیا"ی "گرنگتر بیت"، ئەوین "بۆ تۆ لە "پارە" گرنگتر بیت، "سەر بەستبوون" ت لەو "رێ"ی پارتییەکەت بۆی هەلبژاردوویت،

لهو شتهی ناوت لیناوه “رای گشتی” گرنگتر بیت، کاتیک ئاوازه‌کانی بتهؤفن یا باخ ده‌بن به ئاوازه‌کانی بوون و ژیان، “ئه‌و ئاوازه‌کانی له ناخندان، به‌لام له سووچیک له سووچه‌کانی ده‌روونتدا له گۆرت ناون”، کاتیک بیرکردنه‌وه‌کانت له‌گه‌ل هه‌ست و نه‌سته‌کانتدا ته‌با ده‌بن، نه‌ک دژ و ناته‌با؛ کاتیک له وهختی خۆیدا له لیها توویی و کارامه‌ییی خۆت ده‌گه‌یت، کاتیک له وهختی خۆیدا له پیربوونت تیده‌گه‌یت، کاتیک له‌گه‌ل بیر و هزری پیاوانی زانا و گه‌وره‌دا ده‌ژیت، نه‌ک له‌گه‌ل کاره خراپه‌کانی جه‌نگاوه‌ره گه‌وره‌کاندا. کاتیک مانگانه‌ی مامۆستای منداله‌کانت زیاتر ده‌بیت له مانگانه‌ی پیاوه سیاسییه‌کانت. کاتیک زیاتر ریز له ئه‌وینی راسته‌قینه‌ی نیوان ژن و پیاو ده‌گریت وه‌ک له پسه‌وله‌ی ماره‌برین. کاتیک پیش وهخت له هه‌له‌کانی بیرکردنه‌وه‌کانت ده‌گه‌یت، نه‌ک وه‌ک ئه‌مرو دره‌نگ و له ناوهختدا. کاتیک که هه‌قیقه‌ت ده‌بیسیت خه‌نی ده‌بیت و بیستنی کلیشه‌باوه‌کان بیزارت ده‌که‌ن. کاتیک بو خۆت پیوه‌ندی له‌گه‌ل هاوری کریکاره‌کانتدا ده‌که‌یت له ولاتانی تر، نه‌ک له‌ریی ده‌مراسته‌کانته‌وه. کاتیک به‌ختیاریی کچه‌که‌ت له خۆشه‌ویستیدا، له‌بری ئه‌وه‌ی توورپه‌ت بکات ده‌تخه‌نینی. کاتیک سه‌ر له‌و یاده‌با ده‌ده‌یت که که‌سیک ری لیگرتووه یا سزای داوه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی منداله‌که‌ت ده‌ستی بو ناوگه‌لی بردووه. کاتیک سه‌روسیمای ئه‌و مروفانه‌ی له شه‌قامه‌کاندا ده‌یانینیت، سه‌ربه‌ستی و زیندوویی و شادی ده‌به‌خشن، نه‌ک خه‌مینی و کلۆلی. کاتیک خه‌لکی به‌سه‌ر پووی ئه‌م زه‌مینه‌دا به‌سکی ره‌وان و ناوگه‌لی نه‌به‌ستووه‌وه، دین و ده‌چن.

تو داوای رینوینی و ئامۆژگاری ده‌که‌یت، گرگن! به‌لام به‌دریژیی چاخه‌کان رینوینی و ئامۆژگاریت، چ به‌باش و چ به‌خراپ، کراوه. له‌به‌ر نه‌بوونی ئامۆژگاری و رینوینی نه‌بووه که تا ئیستایش هه‌ر له‌کلۆیدا ده‌ژیت، به‌لکو له‌به‌ر سووکی و نزمیی خۆت بووه. ده‌توانم چه‌ندان ئامۆژگاری چاکت بده‌م، به‌لام به‌و شیوه‌یه‌ی هه‌نوکه‌بیر ده‌که‌یته‌وه، قه‌ت ناتوانیت له‌بواره‌کانی ژیاندا به‌کاریان به‌ینیت و سوودیان لی ببینیت.

گریمان ئاموژگاری ئه وه م کردیت که دهست له هه موو دیپلوماسییه تیک هه لبرگیت و بیگوریته وه به توان و کارامه ییت له کاره که تدا، به دۆستایه تیت له گه ل گشت پینه دۆزه کان، ئاسنگه ره کان، دارتاشه کان، میکانیکیه کان، ته کنیککاره کان، پزیشکه کان، مامۆستا کان، نووسه ره کان، رۆژنامه نووسه کان، کارگیره کان، کریکارانی کانه کان یا کشتیاری گشت ولاتانی دنیا، بۆ ئه وه ی لیگه رین پینه دۆزانی دنیا خویان بریار بدن به چ شیوه یه کی باش ده توانن پیللو بۆ هه موو مندالانی چین دروست بکن، بۆ ئه وه ی لیگه رین کریکارانی کانه کان به خویان ئه و ریگاچاره یه بدۆزنه وه که چون خه لک له سه رامو سو له بیاریین، مامۆستایانی هه موو نه ته وه و ولاته کان به خویان رینیه ک بدۆزنه وه تا مندالان له و ره حه تنه بوون و نه خوشییه ده روونییانه بیاریزن که له داهاتوودا تووشیان دهن، ئه گه ر رووبه رووی ئه م هه قیقه ته به لگه نه ویست و ته ندروسته، له باره ی ژیا نی ئینسانییه وه، بوویته وه، چی ده که ییت؟

بۆ چاوتروو کاندنیک وا دابنی که وه ک کۆمۆنیستیک تیم ناروانیت! به خۆت، یا له ریی نوینه ریک له نوینه رانی پارتییه که ته وه، کلیساکه ته وه، میرییه که ت یا نه قابه ی کریکارانه که ته وه رووبه رووم ده وه ستیته وه و ده لییت:

“من کیم تا بتوانم پیوه ندییه دیپلوماسییه کان به و پیوه ندییانه بگورمه وه که له سه ر بناغه ی کار و پرسه کومه لایه تییه کان بونیاد نراون؟”

یا:

“ناتوانین خۆمان له و جیاوازییه نه ته وه ییانه خافل بکه ین که له به ره وه پیشچوون و په ره پیدانی زانست و کولتوره کاندان هه ن!”

یا:

“تایا ده کریت له گه ل ئه لمانیاییه فاشیییه کان، یابانییه کان و رووسه

كۆمۈنېستەكان، يا ئەمەرىكايىيە سەرمایەدارەكاندا پىئوھندى
بگرین!

يا:

“من بەر لە ھەموو شتىك ولاتەكەمم؛ ڤووسيا، ئەلمانيا، ئەمەرىكا،
ئىنگلتەرا، ئىسرائىل، عەرەبستانم بە لاوھ گرنگە.”

يا:

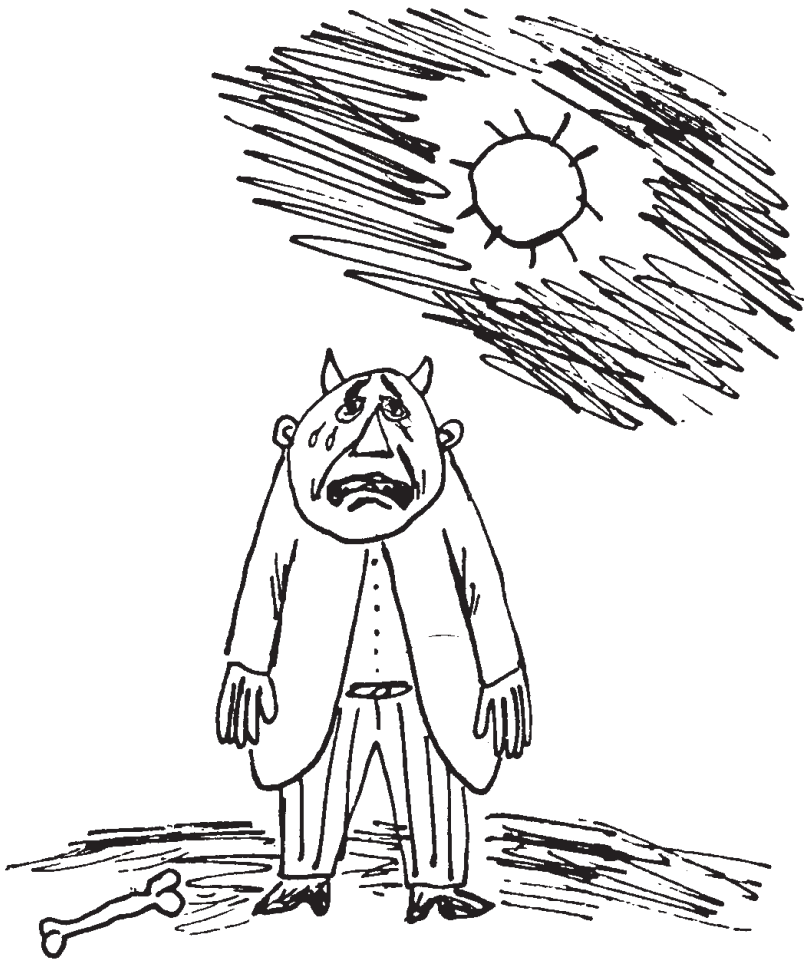
“ھىندەم كار ھەيە بەس بىت بۆ ئەوھى بتوانم ژيانى خۆم ڤىكۆپىك
بكەم و بە كاروبارى نەقابەي بەرگدرووانى ولاتەكەمدا ڤابگەم،
با يەكىكى تر ئەركى ڤىكۆپىككردنى كاروبارى بەرگدرووھكانى
ولاتانى تر بگرىتە ئەستۆ.”

يا:

“گوى بۆ ئەو سەرمایەدارە ئەو بۆلشۆڤىكە، ئەو ترۆتسكىيە، ئەو
فاشىيە، ئەو ئىتتەرناسيونالىيە، ئەو سىكسوالىيە، ئەو جوولەكەيە،
ئەو بېگانەيە، ئەو ڤۆشنبىرە، ئەو خەونىيە، ئەو تۆباوويە، ئەو
دىماگۆگىيە، ئەو پىداھەلدەرە، ئەو شىتە، ئەو تاكەكەسە، ئەو
ئەناركىيە مەگرە! ھىچ ھۆشيارىيەكى ئەمەرىكايى، ڤووسى،
ئەلمانىيى، ئىنگلىزى، يەھوودىت نىيە؟”

بى دوودلى يەكىكت لەو دەربرىنانە بە كار دەھىنا بۆ ئەوھى خۆت
لەو بەرپرسىيە بدزىتەوھ كە ڤاگرتنى پىئوھندىيە ئىنسانىيەكانى
خستوتە ئەستوت.

“كەواتە ھىچ نرخیكم نىيە و كەلكى ھىچ ناگرم؟ تۆ دان بە ھىچ
خەسلەتىكى بەرزدا كە لە مندا ھەبىت، ناننىت؟ دەمفلىقنىتتەوھ.
دەبىنىت مروفنىكم و شىلگىرانە لە پىئاو ژن و مندالەكانمدا كار
دەكەم، ژيانىكى باش دەژىم و خزمەتى گەل و ولاتەكەم دەكەم.
ناكرىت تا ئەو ڤادەيەيش خرپ بم!”

که واته هیچ نرخیکم نییه و که لکی هیچ ناگرم؟

دەزانم، كە تۆ مروؤفيكى چووست و هاليكار و توندوتؤليت، بوونه و هريكى چاپووك و چالاك، كتومت مينا هەنگيگ يا ميرووله يەك لە كار كردنايت، تەنيا شتيكى كە من كرديتم ئەويه كە پياوه گرگنەكەي ناختم ئاشكرا كردووه، ئەو پياوه گرگنەي رهنجی هەزاران سالی به فيرۆ داويت. تۆ “گەوره” يت، پياوی بچووك! كاتيگ كە بچووك و هيچو پوچ نيت. گەوره يت تەنيا هيوايه كە كە تا ئیستا ماوه تەوه. “گەوره” يت، كاتيگ به خۆشه ويستيه وه كارەكەت ئەنجام دەدهيت. كاتيگ به هەلكۆليني هونەري داريگ، به بينا كردن، به شه تلچاندن و به رهنگ كردن و رازاندن وه شاد و خەني دەبيت. “گەوره” يت، كاتيگ چيژ لە تيرواني ديەني ئاسماني شين، لە بينيني ئاسكان و ئاونگي بەر بەيان، لە موسيqa و سەما، لە بينيني لەشي جوان و ناسكي مندالەكانت و ژنەكەت يا پياوهكەت وەر دەگريت. “گەوره” يت، كاتيگ به نيازي فيربوون لە ئەستيره كاني ئاسمان دەروانيت، يا روو دەكەيته كتیبخانه يەك بو ئەوهی بخوینته وه و فير بيت كە پياوان و ژناني تر چۆن بير لە ژيان دەكەنه وه. “گەوره” يت، كاتيگ مينا باپيره يەك وه چهكانت دەخه يته باوه شته وه و لە باره ی كاته به سه رچووه كانه وه، لە باره ی رابوردووه وه، بۆيان دەگير يته وه. “گەوره” يت، كاتيگ لە چاواني وه چهكە ته وه، چاوانيك كە پرن لە خۆتيهه لقوورتانديك كە جيی متمانه يه، دەروان يته داهاتويه كي ناديار. “گەوره” يت، كاتيگ مينا دايكيگ، كۆر په كەت راده ژهنيت و دەيلاو ينيته وه، كاتيگ چاو پر لە فرميسك داواي به خته وه ري بو دەكەيت لە داهاتوودا، كاتيگ به دريژايي سالان، سات لە داوي سات، پر به دلت خۆزگه ی داهاتوويه كي پر لە به خته وه ري بو دەخوازيت.

تۆ “گەوره” يت، پياوی بچووك! كاتيگ گۆرانيه ميلليه چاك و كۆنه كان دەچريت، يا كاتيگ به دەنگي ئۆكۆرديونيك دييته سەما، چونكە گۆرانيه ميلليه كان سووكنايين بو گيان و لە سه رانسەري دونيادا چوونيه كن. “گەوره” يت، كاتيگ به هاوريه كەت دەلييت:

“سوپاسی چاره‌نووسی خۆم ده‌که‌م، چونکه دوور له داوا و ناچۆری
 ژیاوم، چونکه گه‌وره‌بوون و پی‌گه‌یشتنی منداڵه‌کانم، گروگالیان،
 رۆیشتن و خۆکی‌شانه‌وه‌یان، یاریکردن و پرسه‌کانیان، پیکه‌نین و
 ئەوینیانم به‌ چاوی خۆم بینی، چونکه هه‌ست و نه‌سته‌کانی خۆم
 به‌رانبه‌ر به‌هار و شنه‌باکان، به‌رانبه‌ر خوره‌ی ئەو چه‌مه‌ی به
 لای ماله‌که‌مدا تیپه‌ر ده‌بی‌ت و به‌رانبه‌ر جریوه‌ی بالنده‌کانی نیو
 دارستان پاراست، چونکه به‌شداری قسه‌هه‌لبه‌ستن و قسه‌هینان و
 بردنی دراوسی سه‌گساره‌کانم نه‌کرد، چونکه به‌خته‌وه‌ر بووم به
 له‌ئامیزگرتنی ژنه‌که‌م، یا پیاوه‌که‌م و هه‌ستم به‌ ته‌وژمی ژیان کرد
 له‌ له‌شما، له‌ کاته ناخۆشه‌کاندا، له‌و کاتانه‌دا که سه‌رم لیشی‌وابوو،
 ره‌وتی خۆم به‌ر نه‌دا، چونکه ژیانم پڕ مانا و به‌رده‌وامییه، چونکه
 هه‌میشه‌ گویم بۆ ده‌نگی ناخی خۆم شل کردوو، که پێی وتووم:
 “ته‌نیا شتیک هه‌یه به‌بایه‌خ و گرنگه‌ ئه‌ویش ژیانه به‌ شادی و
 خۆشه‌ختی. شوین ده‌نگی دلت بکه‌وه، کاتیک له‌و ترس و خه‌مینیه‌ی
 گیانی داگیرکردوویت دوورت ده‌خاته‌وه، سه‌رسه‌خت و دلبه‌کینه
 مه‌به، ئە‌گه‌رچی ژیان هه‌ندیک جارێش گرانه.” که کاری رۆژانه‌م
 ته‌واو بوو، له‌ بێ‌ده‌نگی ئیواره‌دا، له‌ باخچه‌ی به‌رده‌می ماله‌که‌مدا
 له‌گه‌ل خۆشه‌ویسته‌که‌مدا، یا له‌گه‌ل منداڵه‌کانمدا، داده‌نیشم و گوێ
 له‌ هه‌ناسه‌کانی سروشت ده‌گرم، ئە‌وسا گۆرانییه‌ک له‌ ناخه‌وه
 به‌رز ده‌بی‌ته‌وه، گۆرانییه‌ک که پڕ به‌ دل‌ حه‌ز به‌ بیستنی ده‌که‌م،
 گۆرانییه‌ک که له‌ باره‌ی داها‌تووی مرو‌ق‌ایه‌تییه‌وه‌یه: “ئێوه، ئە‌ی
 ملیۆنان له‌ خه‌لک له‌ ئامیزتان ده‌گرم و پڕ به‌ فراوانی ئه‌م دنیا‌یه
 ماچتان ده‌که‌م!” پڕ به‌ دل و له‌ ناخه‌وه ده‌خو‌ازم ئە‌م ژیانه‌ فێر
 بی‌ت مافه‌کانی خۆی بپاریزیت، ئە‌و گیانه‌ پڕ ترسانه‌ بگۆریت که
 رێ ده‌ده‌ن بۆمباکان بته‌قنه‌وه. ئە‌و گیانانه‌ی که ته‌نیا له‌ به‌ر ئە‌وه‌ی
 ژیان له‌ ده‌ستیان هه‌له‌هاتوو، ئە‌و کاره‌ ده‌که‌ن. کورپه‌ بچکوله‌که‌م له
 ئامیز ده‌گرم، کاتیک لیم ده‌پرسی‌ت: “بابه، خۆر ئاوا بوو، چ رێیه‌کی
 گرتۆته‌ به‌ر؟ ناخۆ به‌م زوانه‌ هه‌لدیته‌وه‌ یا؟” منیش پێی ده‌لیم:
 “ئا، کورپی خۆم، به‌م زوانه‌ ده‌گه‌ریته‌وه‌ و گه‌رممان ده‌کاته‌وه.”

تاسه و ئاره زوو.

گه‌یشتمه کۆتاییی و ته‌که‌م بۆ تو، گرگن! بیگومان ده‌متوانی
به‌رده‌وام بم، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌وریایی و سه‌رپاستییه‌وه ئه‌م و ته‌یه‌ت
خویندبیته‌وه، ئه‌وا ته‌نانه‌ت له‌و جییا‌نه‌یشدا که‌ من پیشانم نه‌داویت
پیاوه‌ بنه‌مۆمه‌که‌ی ناخی خۆت ده‌دۆزیته‌وه، چونکه‌ هه‌میشه‌ هه‌ر
هه‌مان شته‌ که‌ بیره‌ بچووکه‌کان و هه‌لسوکه‌وته‌کانت لی تیک
ده‌دات.

ھەرچىيەك بەرانبەر بە من كىردۈتتە، ھەرچىيەك لە داھاتوودا
 بەرانبەر بە من دەيكەيت، گىرنگ نىيە بە بلىمەت ناوم دەبەيت يا
 فرىم دەدەيتە يەككىك لە دىنگەكانەو، گىرنگ نىيە، مىنا رىزگار كەرىك،
 شانازىم پىئو بەكەيت يا وەك سىخورىك ئازار و ئەشكەنجەم بەدەيت
 و ھەلمبواسىت، درەنگ يا زو، پىداوئىستىيەكان ناچار ت دەكەن
 لەو تى بگەيت كە من ياساكانى ژيانى زىندووم دۆزىووتتەو و
 كەرەستەيەكى وام پى بەخشيوت كە بتوانىت بە ھۆشيارىيەو
 ژيانى خۆت بە رىئو بەبەيت. بە جورىك كە ھەتا ھەنووكەيش تەنيا
 توانىوتە ئامىرەكان بە رىئو بەرەيت. من ئەندازىارىكى دىلسۆزى
 رىكخراو كەت بووم، نەو كەكانى داھاتو جىيىيەكانى من ھەلدەگىر
 و دەبن بە ئەندازىارى دىلسۆز و كارامەى سىروشتى ئىنسانى.
 من دەرگام لەسەر ئەو ژيانە بىسنوور و بەرفراوانەى دەررونت،
 لەسەر سىروشتى گەردوونىت، ئاوەلا كىردوودە. ئەمەيش بۆ من
 گەورەترىن پاداشتىكە پىم دراىت.

بۆ خونخوارەكان، زالمەكان، ھىچو پوچ و قەشمەرەكان. بۆ
 سىسارك و كەمتيارەكان پەيىقى ئەم ھىكمەتە دەلئەمەو: “من
 تۆوى بەبرشتى پەيىقە پىرۆزەكانم لەم دىنبايەدا چاندوودە لە
 كاتىكدا دەمىكە درەختەكان وشك ھەلاتوون و بەندەن و كىئو كەن
 ھەرەسىان ھىناو، لە كاتىكدا دەمىكە پاشا خاوەنشكۆكان، مىنا
 تۆوى گەلا وشكەكان، كەوتوونەتە دەم با، لەگەل ھەر تۆفانىكدا
 ھەزاران كەشتى دىن و پەيىقەكانى من ھەلدەگىر:

“داھاتو ھى منە!”

فہرہ نگوک

سہ دەم: ھۆ، سہ بہ ب.

پچہ ک: کہ میک، نہ ختیک.

پہ ردہ ک: مہ تہ ل.

تہ قہ ہہ ف: تیکہ لپیکہ ل، تیکہ ہ لشیلدراو.

ژنکوک: ژنی بی ناوونیشان، بہ رانبہ ری بۆرہ پیاو.

مینا: وەک، وەکو.

تہ وقہ نہ: تہ وقہ ن، بہ رزترین جی.

باھۆز: گہ ردہ لوول، گیتژہ لووکہ.

کہ لاش: جہ ندہ کی حیوانی مردراوہ بوو.

دینگہ: شیتخانہ.

تابگہ: جیگہ ی لہ نگہ رگرتنی گہ می و بہ لہ م و کہ لہ ک.

خاما: کچی عازہ ب.

کو لہ مستانی: ملاکمہ.

ہہ ژہ ند: بہ لای لہ رادہ بہ دہر.

گلؤقہ ر: ہہ سارہ، کوکب.

بزاق: جوولہ، جوولانہ وہ.

دۆزهوه: له دۆزینهوهوه، بۆ هەر دهرئهنجامیک که له نهبوونهوه هاتبیته بوون.

زینده: بهشهپیکهینهری ههره بچووک له بوونهوهردا.

راژهکردن: مانالیکدانهوه.

تهکووزی: ریکوپیک، دوزهنه.

پلویا: ههول و تهقهلا.

جقین: کۆبوونهوه.

چاوهقوولکه: چاوهقوول، تاعون.

دۆز: مهبهست له ژياندا.

گووتهن: مهنتیق، لۆژیک.

پلازمۆگینی: جههنتیکی پلازما.

پۆلیگامی: فرهژنه.

ئەم كتیبە لە زمانی سویدیەو، ویپرای پینداچوونەو و
بەراوردکردن لەگەڵ وەرگیزانە ئینگلیزییە کەیدا، وەرگێردراوە.

بپوانە:

Lyssna, Lille Man

Tal till den lille mannen

av Wilhelm Reich

Illustrerad av William Steig

Översättning av Barry Karlsson

هەروەها بپوانە:

Wilhelm Reich

Listen, Little Man

Translated by Ralph Manheim

with Illustrations by William Steig

پەییوەندی

khabat.eref@comhem.se

Bokförlaget Aura

۲۰۱۰

به دريژايي چاخه کاني به ردهمت هه مان هه له دووپات ده که يته وه تا ئه ودهمه ي خوت و گشت ويکچووه کانت له ئاکامي ئه و کلولييه کومه لايه تيبه سه رانسه رييه ي تي که وتوويت له نيو ده چن و ده مرن؛ مردنيکي بيشومار و به کومه ل، تا ئه و ده مه ي ترسي به يه کجاري له به ينجوون و فه وتانت، پچيک ئاگادارت ده کاته وه و هوشت ده هينيته وه بهر خوت، دواتر، بهر بهر و گاڤ به گاڤ، خوت فير ده که يت، به دواي هاورتيکانتدا بگه ريت؛ ئه و هاورتيانه ي به ره مه ي ئه وين و کارکردن و توانستي زانستين، خوت فير ده که يت چون دوستايه تيبان به دست به ينييت، لييان تي بگه يت، ريژيان لي بگريت و نرخی خويان پي بده يت؛ خوت فير ده که يت و له وه تي ده گه يت که کتيبخانه يه ک بو ژيانت گرنگتره له چوونه ديده ني يارييه کي کوله مستاني؛ خوت فير ده که يت که پياسه ي نيو دارستانيک چاکتره له پيدا هه لدان و په سندان ي رهوت و نمايشه سوپاييه کان، خوت فير ده که يت متمان به خوکردن چاکتره له متمانه کردن به نه ته وه؛ خوت فير ده که يت که چاره سه رکردن له کوشتن چاکتره، که مداواکردن چاکتره له پيدا هه لداني نيشتمان په روه ري و هه ر غه لبه غه لب و ساغله مه يه کي ديکه ي له و چه شنه.

Bokförlaget Aura

2010